

บัพติศมา

และ

ชีวิตใหม่ ในพระคริสต์

ความหมายที่แท้จริงของ
บัพติศมาในพระคัมภีร์ใหม่

จากพันธกิจการเทศนาของ
อีริค เอช เอช ชาง

บัพติศมาและชีวิตใหม่ในพระคริสต์

ชุดคำสอนเกี่ยวกับบัพติศมานี้ มาจากพันธกิจการเทศนาของศิษยาภิบาล อีริค เอช เอช ชาง ซึ่งมีมาหลายสิบปี และส่วนใหญ่เมื่ออยู่ในมอนทรีออล ประเทศแคนาดา คำเทศนาเหล่านี้ได้พูดอย่างมีพลังกับคนจำนวนมากใน แคนาดาและเอเชีย คำสอนเหล่านี้เป็นพิธีการแต่ให้แรงบันดาลใจ ดูเรียบๆแต่ลึกซึ้ง เป็นคำเทศน์แต่เป็นเชิงอธิบาย ลักษณะทั่วไปมีชีวิตชีวาและมีความหวัง

หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงสองมุมมองซึ่งมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับบัพติศมาที่เชื่อกัน โดยทั่วไป มุมมองแรกก็คือ การบัพติศมานั้นเลือกได้ ที่เป็นพิธีกรรมภายนอก ไม่มากนักน้อย อีกมุมมองหนึ่งก็คือ บัพติศมาเป็นจุดสูงสุดของความพยายามทางจิตวิญญาณของเรา ซึ่งเป็นจุดสำคัญที่จะได้รอดตลอดไป ดังนั้นสิ่งที่ตามมาหลังจากนั้นก็คือ การไต่ลงจากจุดสูงสุดเพื่อตั้งหลักกับชีวิตคริสเตียน โดยหวังว่า จะเป็นชีวิตในการรับใช้ของคริสเตียนที่ดี แต่บ่อยครั้งพวกเขามักจะเป็นคริสเตียนที่เฉื่อยชา

แต่ในพระคัมภีร์นั้น บัพติศมาไม่ได้เป็นจุดสูงสุดของชีวิตคริสเตียน แต่เป็นเพียงจุดเริ่มต้น หลังจากนั้นก็เป็นกระบวนการเติบโตทางจิตวิญญาณตลอดชีวิต ซึ่งมีความสำคัญต่อความรอดและเต็มไปด้วยพระพร หัวข้ออื่นๆที่กล่าวถึงในหนังสือเล่มนี้คือ บัพติศมาและพระวิญญาณ การทดลองหลังบัพติศมา การตายและการถูกฝังในบัพติศมา และการเป็นขึ้นสู่ชีวิตใหม่

อีริค เอช เอช ชาง เกิดที่เซี่ยงไฮ้และมารู้จักพระเจ้า หลังการปลดปล่อยประเทศจีนโดยการอัครรรย้อย่างต่อเนื่อง ท่านจบการศึกษาจากสถาบันอบรมพระคัมภีร์ (กลาสโกว์), วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมลอนดอน, และ มหาวิทยาลัยลอนดอน (อักษรศาสตร์และศาสนศาสตร์, วิทยาลัยคิงส์คอลเลจ และสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับประเทศตะวันออกและแอฟริกา)

CDC
Publishers

ท่านได้ทำงานศิษยาภิบาลในประเทศอังกฤษ แคนาดา และฮ่องกง หนังสือที่ดีพิมพ์ของท่านนั้นรวมถึง พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว และ มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียว

บัพติศมา
และ
ชีวิตใหม่
ในพระคริสต์

ความหมายที่แท้จริงของ
บัพติศมาในพระคัมภีร์ใหม่

อีริก เอช เอช ชาง

ลิขสิทธิ์

บัพติศมาและชีวิตใหม่ในพระคริสต์:

ความหมายที่แท้จริงของบัพติศมาในพระคัมภีร์ใหม่

อีริค เอช เอช ชาง

Baptism and the New Life in Christ:

The Practical Meaning of Baptism in the New Testament

Eric H.H. Chang

Copyright © 2019, 2020

Eric H.H. Chang, Bentley C.F. Chan

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้เพื่อคัดลอกหรือเผยแพร่ในรูปแบบใดๆ หรือด้วยวิธีการใดๆ ทางอิเล็กทรอนิกส์หรือตีพิมพ์ รวมถึงภาพประกอบ การบันทึกเสียง หรือการจัดเก็บข้อมูลและระบบการดึงข้อมูลใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ถือลิขสิทธิ์

ผู้แปล: กลิ่นอุบล ชินโกสุม

ผู้ออกแบบปก: เบนทลี ซี เอฟ ชาน

ภาพจาก: StudioSmart/Shutterstock.com, © Can Stock Photo / Malija

ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงภาษาอังกฤษ มาจากฉบับ ESV, NASB, HCSB, และ NIV ใช้โดยได้รับอนุญาต

Scripture quotations marked ESV are from *The Holy Bible*, English Standard Version, copyright © 2001 by Crossway Bibles, a division of Good News Publishers. Used by permission. All rights reserved.

Scripture quotations marked NASB are from the New American Standard Bible, © copyright The Lockman Foundation 1960, 1962, 1963, 1968, 1971, 1972, 1973, 1975, 1977, 1988, 1995. Used by permission.

Scripture quotations marked HCSB are from the Holman Christian Standard Bible. Copyright © 1999, 2000, 2002, 2003 by Holman Bible Publishers. Used by permission. Holman Christian Standard Bible, Holman CSB, and HCSB are federally registered trademarks of Holman Bible Publishers.

Scripture quotations marked NIV are from *The Holy Bible*: New International Version. Copyright © 1973, 1978, 1984 by International Bible Society. All rights reserved worldwide.

บัพติศมา
และ
ชีวิตใหม่
ในพระคริสต์

ความหมายที่แท้จริงของ
บัพติศมาในพระคัมภีร์ใหม่

CDC Publishers

Christian Disciples Church
www.christiandc.org

สารบัญ

บทที่ 1	บทพิศมาและการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระคริสต์	1
บทที่ 2	บทพิศมา: การตาย การถูกฝัง และชีวิตใหม่	10
บทที่ 3	บทพิศมา: คำปฏิญาณต่อพระเจ้าด้วยจิตสำนึกที่ดี	19
บทที่ 4	บทพิศมาและของประทานของพระวิญญาณ	36
บทที่ 5	การทดลองหลังบทพิศมา #1	52
บทที่ 6	การทดลองหลังบทพิศมา #2	75
บทที่ 7	การทดลองหลังบทพิศมา #3	87
บทที่ 8	บทพิศมาและอิสรภาพ “จงปล่อยประชากรของเราไป!”	102
บทที่ 9	ตายกับพระคริสต์ เป็นขึ้นกับพระคริสต์	109
บทที่ 10	ผู้ที่ถูกสร้างใหม่	119
บทที่ 11	บทพิศมาและการมองไปที่ทุ่งทองสัมฤทธิ์	142
บทที่ 12	ความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้า	151
บทที่ 13	อะไรคือเป้าหมายของคริสเตียน?	174
บทที่ 14	บทพิศมาและชัยชนะ: เป็นไปตามขนาดความเชื่อ	184
ภาคผนวก 1 – บทพิศมาของยอห์นใช้ได้ไหม?		196
ภาคผนวก 2 – ความหมายของ <i>Proskyneō</i>		200
ภาคผนวก 3 – คำกรีกที่เกี่ยวข้องกับบทพิศมา		202

คำนำ

ชุดคำสอน 14 บทเกี่ยวกับพันธกิจมานี้ มาจากพันธกิจการเทศนาของศิษยาภิบาล อีริค เอช เอช ชาง¹ ซึ่งมีมาหลายสิบปี และส่วนใหญ่เมื่ออยู่ในมอนทรีออลประเทศแคนาดา คำเทศนาเหล่านี้และคำเทศนาอื่นๆ ได้พูดอย่างมีพลังกับคนจำนวนมากในแคนาดาและเอเชีย และขณะนี้ได้เผยแพร่ให้ผู้คนในวงกว้างขึ้น

คำสอนในหนังสือเล่มนี้ได้ให้ไว้เมื่อมีการให้พันธกิจในช่วงหลายปีที่ผ่านมา และบางอย่างยังมีลักษณะแบบดั้งเดิมของคำสอนเหล่านี้อยู่บ้าง คำสอนเหล่านี้มีวิธีการและแนวทางที่สมดุลคือ เป็นพิธีการแต่ให้แรงบันดาลใจ ดูเรียบๆ แต่ลึกซึ้ง เป็นคำเทศน์แต่เป็นเชิงอธิบาย ลักษณะทั่วไปมีชีวิตชีวาและมีความหวัง

ที่สำคัญที่สุดก็คือ หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงสองมุมมองซึ่งมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับพันธกิจที่เชื่อกันโดยทั่วไป มุมมองแรกก็คือ การพันธกิจนั้นเลือกได้ ที่เป็นพิธีกรรมภายนอกไม่มากนักน้อย อีกมุมมองหนึ่งก็คือ พันธกิจเป็นจุดสูงสุดของความพยายามทางจิตวิญญาณของเรา ซึ่งเป็นจุดสำคัญที่จะได้รอดตลอดไป ดังนั้นสิ่งที่ตามมาหลังจากนั้นก็คือการไต่ลงจากจุดสูงสุดเพื่อตั้งหลักกับชีวิตคริสเตียน โดยหวังว่าจะเป็นชีวิตในการรับใช้ของคริสเตียนที่ดี แต่บ่อยครั้งพวกเขามักจะเป็นคริสเตียนที่เฉื่อยชา

แต่ในพระคัมภีร์นั้น พันธกิจไม่ได้เป็นจุดสูงสุดของชีวิตคริสเตียน แต่เป็นเพียงจุดเริ่มต้น ที่แม้จะมีความสำคัญแต่หลังจากนั้นก็เป็นการกระบวนกรตลอดชีวิตของการเติบโตทางจิตวิญญาณ ซึ่งมีความสำคัญต่อความรอดและเต็มไปด้วยพระพร

หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงทั้งสองด้านของการพันธกิจ คือก่อนและหลัง และให้คำแนะนำที่ปฏิบัติได้จริงแก่คริสเตียนและผู้ที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน คุณลักษณะเฉพาะของหนังสือเล่มนี้คือ การวิเคราะห์กลยุทธ์ของซาตานในการทดลองพระเยซูและมีผลไปถึงคริสเตียนที่รับพันธกิจใหม่ๆ

ก่อนหน้านี้มีการเผยแพร่คำสอนบางส่วนในรูปแบบย่อในสิ่งพิมพ์ชื่อโอเอซิส² แต่ชุดคำสอนปัจจุบันของเราไม่ได้อิงจากบทความของโอเอซิส แต่เป็นการเขียนใหม่ที่ทำตั้งแต่เริ่มต้น

¹ Eric H.H. Chang

² Oasis

เราหวังและมั่นใจว่า หนังสือเล่มนี้จะบรรลุเป้าหมายของผู้เขียน อีริค ชาง ที่ได้มีมาตลอดสำหรับหนังสือของเขา นั่นก็คือพระสิริของพระเจ้าและการเสริมสร้างคนของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์

เบนท์ลี ซี เอฟ ชาน (บรรณาธิการ)

15 พฤษภาคม 2019

biblicalmonotheism@gmail.com

คำขอบคุณ

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นในสองขั้นตอน ขั้นตอนแรกทำโดยวินนี่ ดับบลิว วาย ยี ขั้นตอนที่สองผมเป็นคนทำ ในขั้นตอนแรกนั้นวินนี่ได้เลือกคำสอนแล้วถอดเทป แบ่งย่อหน้าข้อความ และทำการแก้ไขเบื้องต้น ในขั้นตอนที่สอง ผมได้ทำการแก้ไขขั้นสุดท้าย ออกแบบปกและภายในรูปเล่มเตรียมรูปภาพ เพิ่มภาคผนวก และรวบรวมดัชนีพระคัมภีร์ ผมรู้สึกขอบคุณวินนี่อย่างมากที่ทำงานอย่างแข็งขันและดีเยี่ยม และการทุ่มเทอย่างแน่วแน่กับพันธกิจเกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้า ที่ทำให้หนังสือเล่มนี้และหนังสืออื่นๆ จัดทำขึ้นได้ (เบนท์ลี ชาน)

บทที่ 1

บัพติศมากับการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระคริสต์

1 โครินธ์ 6:17

ลิเวอร์พูล ประเทศอังกฤษ ปี 1975

ในคำสอนของวันนี้และตลอดหนังสือเล่มนี้ เรามุ่งหวังที่จะทำความเข้าใจตามความเป็นจริงเกี่ยวกับความหมายของบัพติศมา วันนี้เราจะเริ่มต้นด้วยการดูลักษณะพื้นฐานบางประการของการรับบัพติศมาตามที่มีสอนไว้ในพระคัมภีร์ เหตุผลประการหนึ่งในการทำแบบนี้ก็คือ มีบางคนในที่นี้กำลังลังเลใจถึงการบัพติศมา ฉะนั้นพวกเขาจึงจำเป็นต้องรู้ว่า การก้าวเข้าสู่บัพติศมานั้นหมายถึงอะไร แล้วก็ยังมีคริสเตียนที่ไม่เข้าใจความหมายของการบัพติศมาแม้ว่าจะรับบัพติศมาแล้วก็ตาม และประการสุดท้ายก็คือ มีผู้ไม่เป็นคริสเตียนที่ยังไม่ได้รับบัพติศมา แต่ต้องการทราบข้อมูลมากขึ้นเกี่ยวกับเรื่องนี้

ผมจะหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาเชิงวิชาการในหนังสือเล่มนี้ และจะอธิบายถึงการบัพติศมาในแบบที่ไม่ซับซ้อนและเห็นได้ชัด เพื่อให้ทุกคนเข้าใจความหมายตามความเป็นจริง มีหลายคนได้พยายามอ่านหนังสือเกี่ยวกับบัพติศมา แต่ไม่นานก็เลิกอ่านหนังสือเหล่านี้หลังจากที่พบว่ามันเป็นทฤษฎีและหลักการจนเกินไป

สำหรับพวกคุณที่ได้รับบัพติศมาแล้ว เป็นสิ่งที่ดีที่จะทบทวนคำถามที่สำคัญบางอย่าง เช่น ตอนที่คุณรับบัพติศมานั้น มันเกิดอะไรขึ้นจริงๆ ระหว่างคุณกับพระเจ้า? ในวันนั้นที่คุณรับบัพติศมานั้น มีสิ่งไหนในคุณที่รับการเปลี่ยนแปลงไหม? การรับบัพติศมาของคุณเป็นเรื่องที่จบไปแล้ว หรือมันยังคงมีความหมายกับคุณในปัจจุบัน?

คำถามที่ทั่วไปยิ่งขึ้นก็คือ ถ้าคนนั้นยังไม่เคยรับบัพติศมา จะถือว่าเขาหรือเธอเป็นคริสเตียนหรือไม่? ตอนที่ผมเรียนอยู่ที่วิทยาลัยพระคัมภีร์นั้น เพื่อนคนหนึ่งถามผมว่า “ผมไม่เคยรับบัพติศ

มา บัพติศมาหมายถึงอะไรหรือ? ทำไมผมจึงต้องรับบัพติศมาด้วย?” เขาเป็นคริสเตียนมาหลายปีแล้วและยังอุทิศตัวให้กับงานของพระเจ้า แต่เขาไม่มีความหมายของบัพติศมาซึ่งเป็นสาเหตุที่เขาไม่ได้รับบัพติศมา จากนั้นผมกับเขาก็คุยกันว่าพระคัมภีร์สอนอะไรเกี่ยวกับการบัพติศมาและในที่สุดเขาก็ได้รับบัพติศมา

บัพติศมาเป็นพันธสัญญาของการรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์

เราจะเริ่มคำสอนของวันนี้ด้วยคำนิยามสั้น ๆ เพียงประโยคเดียวของการบัพติศมาว่า **บัพติศมาคือพิธีศักดิ์สิทธิ์ของการรวมเป็นหนึ่ง** คุณอาจพูดกับตัวเองว่า “คำนิยามนี้อาจกระชับ แต่ฉันไม่เข้าใจ” นั่นไม่เป็นไร เราก็แค่ต้องเน้นที่คำว่า “การรวมเป็นหนึ่ง” ซึ่งมีความหมายที่คุ้นกับเรามากพอ แน่นอนว่าบัพติศมาเป็นมากกว่าการรวมเป็นหนึ่ง แต่แนวคิดเรื่องการรวมเป็นหนึ่งนั้นเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของการบัพติศมา

คำที่ไม่ค่อยคุ้นในที่นี้คือ “พิธีศักดิ์สิทธิ์” คำซึ่งหมายถึงการแสดงออกภายนอกของบางสิ่งที่เกิดขึ้นในคุณ ในคริสตจักรจะมีพิธีศักดิ์สิทธิ์สองอย่างคือ พิธีศักดิ์สิทธิ์ของการรวมเป็นหนึ่งคือบัพติศมา และพิธีศักดิ์สิทธิ์ของการร่วมมหาสนิท (เราจะดูพิธีศักดิ์สิทธิ์ในรายละเอียดมากขึ้นในบทที่ 3)

นอกจากนี้เรายังสามารถอธิบายถึงบัพติศมาว่าเป็นพันธสัญญาได้เช่นกัน คือบัพติศมาเป็นพันธสัญญาของการรวมเป็นหนึ่ง เราจะเห็นคำ “การรวมเป็นหนึ่ง” อีกแล้ว รวมเป็นหนึ่งกับใครหรือ? ก็รวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์นั่นเอง

การใช้ภาพตัวอย่างของการแต่งงานก็คงเป็นประโยชน์เพื่อจะให้เข้าใจเรื่องนี้ ซึ่งการแต่งงานก็เป็นพันธสัญญาของการรวมเป็นหนึ่งระหว่างบุคคลสองคน เช่นเดียวกันกับการบัพติศมาก็เป็นพันธสัญญาของการรวมเป็นหนึ่งระหว่างเรากับพระคริสต์

อะไรคือพื้นฐานตามพระคัมภีร์ในการเปรียบเทียบการบัพติศมากับการแต่งงาน? ในพระคัมภีร์มีหลักฐานมากมายสำหรับเรื่องนี้ แต่ผมจะพูดถึงเพียงหนึ่งหรือสองข้อเท่านั้น เราขอเริ่มต้นด้วย 1 โครินธ์ 6:17 “แต่คนที่รวมตัวเองเป็นหนึ่งเดียวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ในจิตวิญญาณ)³

³ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย (ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “แต่คนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นจิตวิญญาณเดียวกับพระองค์”)

จงใคร่ครวญคำพูดที่สำคัญนี้โดยเฉพาะกับ “รวมตัวเองเป็นหนึ่ง” หากคุณสามารถรวมตัวเองเป็นหนึ่งกับพระคริสต์ แล้วการรวมเป็นหนึ่งนี้เกิดขึ้นที่ไหนและเกิดขึ้นเมื่อไรหรือ? คำตอบของพระคัมภีร์ก็คือว่า คุณได้รวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์เมื่อคุณรับบัพติศมา โรม 6:3-5⁴ กล่าวว่าเป็นการรับบัพติศมาที่เรา “รวมเป็นหนึ่ง”⁵ กับพระคริสต์

ในข้อที่เราเพิ่งอ่านไปนั้น (1 โครินธ์ 6:17) คำภาษากรีกสำหรับ “รวมตัวเองเป็นหนึ่ง” (kollaō) เป็นคำเดียวกับที่ใช้ในมัทธิว 19:5 เพื่อพูดถึงสามีและภรรยาที่ “รวมเป็นหนึ่ง” ในชีวิตแต่งงาน

นอกจากนี้ยังมีเอเฟซัส 5:22-33 ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับการแต่งงานซึ่งมักจะใช้อ่านในงานแต่งงาน มันน่าสนใจที่ตรงกลางของพระคัมภีร์ตอนนั้นในข้อ 25 และ 26 นั้นเป็นการอ้างอิงถึงการบัพติศมาว่า “เหมือนพระคริสต์ทรงรักคริสตจักรและยอมสละพระองค์เองเพื่อคริสตจักร เพื่อพระองค์จะทรงทำให้คริสตจักรบริสุทธิ โดยการชำระให้สะอาดด้วยน้ำและพระวจนะ” (ฉบับอีเอสวี)⁶ สองสามข้อต่อมาเปาโลกล่าวซ้ำสิ่งที่เราเพิ่งอ่านในมัทธิว 19:5 ว่า “เพราะเหตุนี้ ผู้ชายจะละบิดามารดาของตนไปผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกับภรรยา และทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน” (เอเฟซัส 5:31)⁷

และสุดท้าย พระคัมภีร์ก็กล่าวถึงพระเยซูคริสต์ว่าเป็นเจ้าบ่าวของคริสตจักร เปาโลกล่าวกับชาวโครินธ์ว่า “ข้าพเจ้าหมั้นท่านไว้กับสามัคคีเดียว เพื่อถวายพวกท่านให้เป็นหญิงพรหมจารีบริสุทธิแด่พระคริสต์” (2 โครินธ์ 11:2) นี่คือภาพของการแต่งงานที่ปรากฏหลายครั้งในพระคัมภีร์เพื่อแสดงให้เห็นถึงการรวมเป็นหนึ่งของคนของพระเจ้ากับพระคริสต์

บัพติศมาก็เหมือนกับงานแต่งงานที่ปิดทิ้งไม่ได้

การที่ชายกับหญิงจะรวมเป็นหนึ่งในฐานะสามีภรรยากันนั้น พวกเขาต้องผ่านงานแต่งงานหรือไม่? พวกเขาสามารถเป็นสามีภรรยาโดยไม่แต่งงานได้ไหม? คำตอบทั่วไปสำหรับเรื่องนี้ก็คือ “ไม่ได้” [ผู้เรียบเรียง: โดยทั่วไปแล้วคำกล่าวนี้นั้นเป็นจริงในปี 1975 ซึ่งเป็นปีที่ได้ให้คำเทศนานี้] คุณจะไม่ใช่สามีและภรรยาวันเสียแต่ว่าจะแต่งงาน และโดยทั่วไปแล้วนี่เป็นความจริงในสังคมของโลก

⁴ โรม 6:3-5 “ท่านไม่รู้หรือว่าเราทั้งปวงที่รับบัพติศมาเข้าในพระเยซูคริสต์ก็ได้รับบัพติศมาเข้าในความตายของพระองค์? ฉะนั้นเราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้วโดยการบัพติศมาเข้าในความตาย เพื่อว่าเราเองก็จะได้มีชีวิตใหม่เช่นเดียวกับที่ทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นจากตายโดยพระเกียรติสิริของพระบิดา ถ้าเราได้มีส่วนร่วมกับพระองค์ในการตายเหมือนพระองค์ แน่แน่นอนเราจะมีส่วนร่วมในการเป็นขึ้นจากตายเหมือนพระองค์” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

⁵ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัยแปลว่า “มีส่วนร่วม” ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “เข้าสนิท” (ผู้แปล)

⁶ ESV (English Standard Version)

⁷ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย

ไม่ว่าจะเป็นสังคมโบราณหรือประเทศที่พัฒนาแล้ว ไม่มีสังคมไหนที่จะยอมรับคนสองคนว่าเป็นสามีภรรยาโดยที่ไม่ได้แต่งงานกัน

แต่เหตุใดเราจึงไม่สามารถแต่งงานกันได้? เหตุผลก็คืองานแต่งงานไม่ได้เป็นเพียงแค่พิธีแต่เป็นพันธสัญญา พันธสัญญาคือคำมั่นสัญญาระหว่างสองฝ่าย เป็นการผูกมัดหรือมีพันธะผูกพันต่อกัน ในกรณีที่ไม่มีพันธสัญญาหรือคำมั่นสัญญาระหว่างคนสองคน ความรักของทั้งสองที่มีต่อกันก็ยังไม่เป็นรูปธรรมที่จับต้องได้ เพราะยังไม่ได้ปรากฏให้เห็นในการดำเนินการที่แน่นอน ไม่ว่าเขาทั้งสองอาจรักกันเต็มหัวใจของพวกเขามากแค่ไหน เขาทั้งสองก็ไม่ใช่สามีภรรยากัน

การพูดถึงพันธะผูกพันหรือคำมั่นสัญญานั้น เราไม่ได้หมายความว่าพวกเขาต้องไปแต่งงานที่โบสถ์ แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้ไปแต่งงานในโบสถ์ แต่พวกเขาก็ยังคงต้องไปที่ทำการจดทะเบียนสมรสหรือลงนามในคำประกาศ เช่น “ในวันนี้ เราเป็นสามีและภรรยากัน” ผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียนต่างก็รู้ดี เช่นเดียวกับคริสเตียนว่า ถ้าไม่มีพันธะผูกพันหรือคำมั่นสัญญาระหว่างชายกับหญิง พวกเขา ก็ไม่ได้เป็นสามีกับภรรยากัน

ในการจดทะเบียนสมรสนั้น พวกเขาจะมีพยานสองหรือสามคนที่ลงชื่อในทะเบียนสมรสด้วย ทำไมจึงต้องมีพยานหรือ? พวกเขาอยู่ที่นั่นด้วยเพื่อจะเป็นพยานว่ามีการให้คำมั่นสัญญาและให้สัตยาบันต่อหน้าพวกเขา สิ่งนี้ยึดจากข้อสนับสนุนที่ว่า การรวมเป็นหนึ่งของชายและหญิงไม่ได้มีขึ้นอย่างเป็นทางการ จนกว่าจะมีพันธสัญญาของการรวมเป็นหนึ่ง

ในทำนองเดียวกัน เราอาจประกาศว่าเขาเชื่อในพระเจ้าและเชื่อในพระเยซูคริสต์ เขารักพระเจ้า และต้องการจะติดตามพระเยซู แต่ตราบใดที่เขา ยังไม่ได้เข้าไปในพันธสัญญากับพระเจ้าทางพระคริสต์ เขาก็ยังไม่ได้เป็นคริสเตียน เพราะเราจะยึดมั่นต่อกันก็โดยทางพันธสัญญา ก่อนหน้านี้ไม่มีการผูกมัดอย่างเป็นทางการ แม้ว่าจะมีความผูกมัดอยู่ในหัวใจ แต่ก็ยังไม่ได้มีขึ้นและทำให้เป็นรูปธรรมที่จับต้องได้ต่อหน้าพยานหลายคน บัพติศมาไม่ได้เป็นเพียงแค่พิธี แต่เป็นพันธสัญญา

คำว่า “พันธสัญญา” ถูกใช้หลายครั้งในพระคัมภีร์ เหตุนี้เองเราจึงมีพันธสัญญาเดิมหรือหนังสือพระคัมภีร์เดิม⁸ และก็ยังมีพันธสัญญาใหม่หรือหนังสือพระคัมภีร์ใหม่⁹ คำว่า “หนังสือ” ในที่นี้คำภาษาอังกฤษว่า “testament” เทียบเท่ากับคำ “พันธสัญญา” (covenant) ในภาษากรีกว่า “*diathēkē*”

⁸ Old Covenant or Old Testament

⁹ New Covenant or New Testament

สรุปก็คือ เราถูกรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์เมื่อเรารับบัพติศมา การรวมเป็นหนึ่งนั้น ไม่ใช่แค่ความรู้สึกว่ารัก แต่เป็นคำมั่นสัญญาที่แน่นอน ซึ่งเป็นพันธสัญญา

การเปรียบเทียบเจ็ดประการระหว่างบัพติศมากับการแต่งงาน ทั้งสองเป็นพันธสัญญาของการรวมเป็นหนึ่ง

ตอนนี้เราจะมองเรื่องนี้ลึกขึ้นโดยเปรียบเทียบการรวมเป็นหนึ่งของชายกับหญิงในการแต่งงาน และการรวมเป็นหนึ่งของเรากับพระคริสต์ในการบัพติศมา

ประการแรก เมื่อคนสองคนผูกมัดกันและกันในงานแต่งงานนั้น ก็เป็นเพราะความรักที่มีต่อกัน เช่นเดียวกันกับการรับบัพติศมา ที่เราผูกมัดตัวเราเองกับพระคริสต์เพื่อแสดงความรักของเราต่อพระองค์ คุณคงไม่แต่งงานกับใครสักคนเพียงเพราะคุณ “ชอบ” เขาหรือเธอในแบบที่คลุ้มคลั่งชีวิตแต่งงานเช่นนี้อาจล้มเหลวได้ง่ายๆ ในทางตรงกันข้าม คุณจะต้องรักอีกฝ่ายอย่างแท้จริงจนถึงขนาดที่จะร่วมชีวิตของคุณกับเขาหรือเธอด้วยพันธะผูกพันอย่างทั้งหมด ความเกี่ยวข้องของคริสเตียนกับพระคริสต์ก็เป็นเช่นนั้นด้วย เราคงจะไม่เข้าร่วมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์เพียงเพราะว่าเราชอบหรือชื่นชมพระองค์อยู่บ้าง แต่เป็นเพราะเราต้องการจะผูกพันตัวเราเองกับพระองค์และกับพระเจ้าอย่างทั้งหมดและอย่างไม่มีเงื่อนไข เราต้องการจะร่วมชีวิตของเรากับพระคริสต์

ประการที่สอง การบัพติศมาก็เหมือนกับงานแต่งงาน ที่เป็นการประกาศความรักต่ออีกฝ่ายอย่างเปิดเผย เมื่อรับบัพติศมา ผมจะประกาศต่อหน้าพยานทุกคน ต่อหน้าทุกคน และต่อหน้าเหล่าเทพที่มีฤทธิ์ทั้งในสวรรค์และบนโลก ว่าผมรักพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าพระบิดาที่สุด

ประการที่สาม ในการประกาศพันธะผูกพันของผมกับพระคริสต์นั้น ผมจึงเลิกวิถีชีวิตแบบเดิมนั้นก็เป็นความจริงเช่นกันในชีวิตแต่งงาน หลังจากที่คุณแต่งงาน ชีวิตของคุณจะไม่เป็นอย่างที่เคยเป็นอีกต่อไป เพราะตอนนี้คุณได้เข้าสู่ชีวิตใหม่ที่เป็นหุ้นส่วนชีวิตกับคนอื่นแล้ว ไม่ใช่ชีวิตที่ผมคิดถึงแต่ตัวเองที่ผมจะทำอะไรตามใจชอบของตัวเอง เพราะตอนนี้ผมมีคนที่ผมจะแสดงความรักและความห่วงใยด้วย ชีวิตของผมเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง ในการบัพติศมานั้น ผมตายต่อวิถีชีวิตแบบเก่า คือตายต่อชีวิตบาปและชีวิตที่มีแต่ตัวเอง และได้รวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์ในการตายเหมือนอย่าง

พระองค์ ตอนนี้ผมเข้าสู่ชีวิตใหม่และชีวิตที่ขอบรรรมในความสัมพันธ์สนิทกับพระคริสต์ โดยถูกรวมเป็นหนึ่งในพระองค์ในการเป็นขึ้นจากตายอย่างพระองค์ (โรม 6:5,11)¹⁰

ประการที่สี่ ที่ได้มีความรักที่แท้จริงระหว่างคนสองคน แต่ละคนจะให้ความสนใจกับอีกฝ่ายมากกว่าตนเอง แต่ละคนจะนึกถึงอีกฝ่ายโดยไม่คิดถึงตัวเอง บางคนได้อุทิศตัวของเขาโดยทั้งความสนใจของตัวเองแม้กระทั่งอาชีพการงานที่ดี เพื่อติดตามสามีของพวกเธอไปในที่ที่เขาไป เช่นเดียวกับเมื่อบัพติศมาที่เราจะพูดว่า “จากนี้เป็นต้นไป ความสนใจของพระคริสต์จะมาก่อนความสนใจของฉัน ความสนใจของพระองค์ซึ่งสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระบิดาเสมอฉัน ตอนนี้มีความสำคัญมากกว่าความผูกพันทางสังคมและความก้าวหน้าในอาชีพของฉัน ความสนใจของพระองค์เป็นสิ่งสำคัญมากกับใจของฉัน” ผมหวังว่าคริสเตียนทุกคนจะค้นใจของตัวเองแล้วถามว่า “ฉันจริงจังต่อพันธะผูกพันของการบัพติศมาหรือไม่?”

ประการที่ห้า เมื่อสามีกับภรรยาได้รวมกันเป็นหนึ่งในชีวิตแต่งงาน พวกเขาจะไม่ไปคนละทิศคนละทางกัน เพราะฝ่ายหนึ่งอยู่ที่ไหน อีกฝ่ายหนึ่งก็อยู่ด้วย พวกเขาเดินไปด้วยกันและมีความสนใจที่เหมือนกัน การแต่งงานจะเป็นแบบไหนหรือ ถ้าทั้งสองฝ่ายต่างก็ไปทำอะไรของตนเองและหนีหน้ากันและกัน? ในชีวิตแต่งงานนั้น คุณก็อยากอยู่ด้วยกันและมีความสัมพันธ์สนิทต่อกัน ในทำนองเดียวกัน คริสเตียนที่แท้จริงก็ดำเนินชีวิตที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระคริสต์ในความตายของพระองค์และในการเป็นขึ้นมาจากตายของพระองค์และเข้าสู่ชีวิตใหม่ แล้วคริสเตียนจึงจะได้คืนดีกับพระเจ้าพระบิดาและมีความสัมพันธ์สนิทกับพระองค์ตลอดไป คนที่ไม่อธิษฐานหรือชื่นชมยินดีที่จะสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้า ก็จะไม่รู้ว่าการเป็นคริสเตียนนั้นหมายความว่าอย่างไร

ประการที่หก ในการแต่งงานกันนั้น ภรรยาผู้ยึดมั่นจะกล่าวกับสามีของเธอว่า “ฉันอยากให้คุณเป็นหัวหน้าครอบครัวนี้” ในทุก ๆ การปกครองจะต้องมีหัวหน้า ครอบครัวเป็นหน่วยทางสังคม เช่นเดียวกับการปกครองที่ต้องมีใครสักคนที่น่า จะต้องมีคนที่รับผิดชอบในการเซ็นเอกสารและตัดสินใจเกี่ยวกับธุรกรรมทางกฎหมายให้กับครอบครัว นั่นไม่ได้หมายถึงความไม่เท่าเทียมกันระหว่างสามีภรรยา แต่ในความรักของพวกเขามีต่อกันนั้นพวกเขาจะให้เกียรติอีกฝ่ายหนึ่งแม้ว่าจะในวิธีที่ต่างกันก็ตาม ก็เช่นเดียวกันกับเมื่อบัพติศมา ที่คริสเตียนอยากจะให้พระคริสต์ได้รับเกียรติในทุกสิ่ง และต้องการจะถวายเกียรติแด่พระเจ้าพระบิดาของพระเยซูคริสต์ คริสเตียนที่แท้จริงจะ

¹⁰ โรม 6:5 ถ้าเราเข้าสนิทกับพระองค์แล้วในการตายอย่างพระองค์ เราก็จะเข้าสนิทกับพระองค์ในการเป็นขึ้นจากตายอย่างพระองค์
โรม 6:11 ในทำนองเดียวกัน พวกท่านจงถือว่าท่านได้ตายต่อบาป และมีชีวิตสนิทกับพระเจ้าโดยพระเยซูคริสต์

ประกาศว่า “พระเจ้าทรงเป็นกษัตริย์และเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในชีวิตของฉัน และฉันจะติดตามพระคริสต์ของพระองค์ ผู้ที่พระเจ้าได้ทรงยกย่องให้เป็นองค์ผู้เป็นเจ้า (เปรียบเทียบกิจการ 2:36)”¹¹

ประการที่เจ็ด ในงานแต่งงานสามัคคีกับภรรยาจะแลกของให้กันซึ่งโดยปกติจะเป็นแหวน แหวนเป็นเครื่องแสดงถึงอะไรหรือ? มันเป็นคำปฏิญาณว่า “ผมมอบแหวนวงนี้เพื่อเป็นเครื่องหมายของคำมั่นสัญญาของผมที่จะไม่ทิ้งคุณหรือทอดทิ้งคุณ” เช่นเดียวกับเมื่อเรารับบัพติศมา พระเจ้าจะประทานของประทานให้แก่เรา นั่นก็คือพระวิญญาณของพระองค์เอง พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นคำปฏิญาณของพระเจ้ากับเรา (2 โครินธ์ 1:22 ; 5:5; เอเฟซัส 1:13)¹² โดยที่พระองค์ทรงสัญญาว่า “เราจะไม่ละทิ้งเจ้าหรือทอดทิ้งเจ้า” เราจะพูดถึงหัวข้อสำคัญนี้ในบทที่ 4

แหวนเป็นเครื่องแสดงเพิ่มเติมว่า “ฉันจะทำตามที่ได้ให้สัญญาไว้” ภรรยารู้ว่าสามีจะปกป้องเธอในยามที่ตกอยู่ในอันตราย จะจัดหาสิ่งจำเป็นและให้คำปรึกษาแก่เธอ พระเจ้าทรงสัญญากับเรา ในทำนองเดียวกันว่า พระองค์จะทำตามทุกสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้กับเรา พระองค์จะทรงเลี้ยงดูเรา จะปกป้องเรา นำทางเรา และให้ชีวิตนิรันดร์แก่เรา

ความแตกต่างสองข้อ

ในการเปรียบเทียบบัพติศมากับงานแต่งงานนั้น เราไม่ได้กำลังบอกว่า บัพติศมาคืองานแต่งงาน แม้ว่าทั้งสองอย่างนี้มีความคล้ายกันอย่างแท้จริง เนื่องจากทั้งสองเป็นพันธสัญญาของการรวมกันเป็นหนึ่ง แต่ก็ยังมีจุดที่แตกต่างกันระหว่างบัพติศมาและงานแต่งงาน

ข้อแรก ปัญหาของบาปเป็นเรื่องสำคัญในการบัพติศมา เมื่อคุณเห็นใครบางคนถูกจุ่มลงในน้ำแล้วขึ้นมาจากน้ำ คุณอาจสงสัยว่า “เกิดอะไรขึ้นตรงนี้? มันแสดงถึงอะไรหรือ?” เพื่อที่จะเข้าใจความสำคัญของทั้งหมดนี้ เราจะต้องเห็นปัจจัยที่ซับซ้อนของบาป

แม้ว่าการรับบัพติศมาและงานแต่งงานจะเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์ของการรวมเป็นหนึ่งทั้งคู่ แต่การรวมเป็นหนึ่งของเรากับพระคริสต์เป็นสิ่งที่ซับซ้อนกว่าการรวมเป็นหนึ่งของการแต่งงานมาก เนื่องจาก

¹¹ กิจการ 2:36 เพราะฉะนั้น ให้พงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งหมดทราบแน่นอนว่า พระเจ้าทรงแต่งตั้งพระเยซูที่ท่านทั้งหลายตรึงไว้บนกางเขนนั้น ให้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์”

¹² 2 โครินธ์ 1:22 และพระองค์ทรงประทับตราเรา และประทานพระวิญญาณไว้ในใจของเราเป็นมัดจำด้วย

2 โครินธ์ 5:5 แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้เตรียมเราไว้สำหรับการเปลี่ยนแปลงนี้ และพระองค์ประทานพระวิญญาณเป็นมัดจำแก่เรา

เอเฟซัส 1:13 ในพระคริสต์ ท่านทั้งหลายก็เป็นเช่นนั้นด้วย คือเมื่อพวกท่านได้อินสัจจากพระเยซูเรื่องความรอดของท่าน และวางใจในพระองค์แล้ว พวกท่านก็ได้รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามที่ทรงสัญญาไว้

ความจริงที่ร้ายแรงเกี่ยวกับบาป ความบาปอยู่ระหว่างเรากับพระเจ้า ซึ่งไม่เพียงทำให้การรวมเป็นหนึ่งนี้เป็นไปได้อีก แต่ว่าเป็นไปไม่ได้เลย

ปกติแล้วจะไม่มีปัญหานี้เมื่อคนสองคนแต่งงานกัน อย่างน้อยก็ไม่ใช่ระดับเดียวกัน หากพวกเขารักกันจริงๆ ในชีวิตแต่งงาน ความรักเพียงอย่างเดียวก็อาจช่วยแก้ปัญหาที่ซับซ้อนส่วนใหญ่ได้

ในทางตรงกันข้ามกัน ความซับซ้อนมากมายของบาปในความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้านั้นสามารถเปรียบเทียบได้กับสถานการณ์ที่คู่แต่งงานทั้งสองมาจากครอบครัวที่เป็นศัตรูร้ายกาจของกันและกัน ตรงนี้เราจะเห็นปัญหาที่รุนแรงมากของการรวมเป็นหนึ่งดังกล่าว

ความบาปขวางกั้นการรวมเป็นหนึ่งของเรากับพระเจ้า มันเป็นอุปสรรคร้ายแรงที่จะต้องถูกกำจัดออกไป ดังนั้น พระเจ้าผู้ที่รักเราและต้องการให้เราคืนดีกับพระองค์เองในพระคริสต์ (2 โครินธ์ 5:19)¹³ ได้ทรงส่งพระเยซูของคัมภีร์เป็นเจ้า มาสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อขจัดอุปสรรคของบาป

เมื่อคุณจุ่มลงในน้ำตอนบัพติศมา คุณประกาศว่าคุณพร้อมที่จะตายต่อบาป คุณหันหลังให้กับบาปจนกระทั่งว่าวิถีชีวิตแบบเก่าของคุณได้จบสิ้นลงแล้ว และเมื่อคุณขึ้นมาจากน้ำ นั่นเป็นเครื่องแสดงว่าคุณได้เป็นขึ้นสู่ชีวิตใหม่และชอบธรรมที่ได้มอบให้เราในพระคริสต์ การบัพติศมาจะเผชิญกับแง่มุมที่ลึกที่สุดและร้ายแรงที่สุดของบาป มันไม่ใช่พิธีที่เริ่มเข้าร่วมศาสนา อย่างไรก็ตาม เราไม่สนใจที่จะเข้าร่วมศาสนา

ประการที่สอง เมื่อบัพติศมา เราได้ย้ายจากความบาปไปสู่ความชอบธรรม และจากความมืดไปสู่ความสว่าง ตั้งแต่ตอนที่เรารับบัพติศมา เราให้คำมั่นตัวเราเองที่จะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าตลอดเวลา แต่ในการแต่งงานส่วนใหญ่แล้ว สามียะภรรยา มักพะวงกับสิ่งทางโลก และอยากจะเป็นที่พอใจกันและกัน แม้มันจะขัดต่อหลักการของคนนั่นเอง (1 โครินธ์ 7:33-34)¹⁴

¹³ 2 โครินธ์ 5:19 คือพระเจ้าทรงให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์โดยพระคริสต์ ไม่ทรงถือโทษในความผิดของพวกเขา และทรงมอบเรื่องราวการคืนดีนี้ให้เราประกาศ

¹⁴ 1 โครินธ์ 7:33-34 ³³ แต่คนที่แต่งงานก็พะวงในสิ่งที่ เป็นของ โลกนี้ เพื่อจะให้เป็น ที่พอใจ ของ ภรรยา ³⁴ เป็นการ สอง ผัก สอง ผัก หึง ที่ ไม่ แต่งงาน และ หึง พรหม จารี ก็ ห่วง โย ใน สิ่ง ที่ เป็น ของ องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า เพื่อ เธอ จะ ได้ เป็น คน บริ สุทธิ์ ทั้ง กาย และ จิต วิญญู ณ แต่ หึง ที่ แต่งงาน แล้ว ก็ พะ วง ใน สิ่ง ที่ เป็น ของ โลก นี้ เพื่อ จะ ให้ เป็น ที่ พ้อ ใจ ของ สามี

เราได้พูดถึงการบัพติศมาอย่างง่าย ๆ และผมหวังว่าทุกคนจะเข้าใจความหมายของบัพติศมาได้ชัดเจนเพียงพอ ผู้ที่คิดจะบัพติศมาจะต้องไตร่ตรองเรื่องนี้อย่างถี่ถ้วน การรับบัพติศมาเป็นก้าวสำคัญเช่นเดียวกับการแต่งงานที่เป็นก้าวสำคัญ พวกเราที่รับบัพติศมาแล้วและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระคริสต์จะต้องไม่ลืมความหมายของมัน

ในอีกแง่หนึ่ง เรายังคำนึงถึงสิทธิพิเศษและความรับผิดชอบด้วย ใช่แล้ว ผมยังพูดถึงสิทธิพิเศษด้วย เมื่อคุณเผชิญกับความยากลำบาก ก็ให้จำไว้ว่าพระเจ้าทรงรักคุณและคุณได้รวมเป็นหนึ่งกับพระองค์ในพระคริสต์ จงวางใจในพระเจ้า อย่าได้สงสัยในความรักและความห่วงใยของพระองค์ที่มีต่อคุณ พระองค์ทรงเห็นน้ำตาของคุณ ทรงรับรู้ความเศร้าโศกของคุณ และทรงสนพระทัยในทุกสถานการณ์ของคุณ จงนำความกังวลทั้งหลายของคุณมาหาพระองค์ แล้วคุณจะพบว่าพระองค์ทรงรักคุณมากเพียงใด จงดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมเพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์ เพื่อที่พระองค์จะทรงยินดีในคุณและคุณจะยินดีในพระองค์

บทที่ 2

บัปติศมา: การตาย การถูกฝัง และชีวิตใหม่

มาระโก 8:35

ลิเวอร์พูล ประเทศอังกฤษ ปี 1975

ถ้าคุณพยายามจะเอาชีวิตรอด คุณจะเสียชีวิต

วันนี้เราจะมาดูมาระโก 8:35 ซึ่งเราจะพบถ้อยคำที่น่าประหลาดใจของพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าของที่ เกี่ยวข้องอย่างสมบูรณ์กับความรอดว่า

“เพราะว่าใครก็ตามที่ต้องการจะเอาชีวิตรอด คนนั้นจะเสียชีวิต แต่ใครก็ตามที่ยอมเสียชีวิต เพราะเห็นแก่เราและข่าวประเสริฐ คนนั้นจะได้ชีวิตรอด” (ฉบับ RSV)¹⁵

เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่พระเยซูกำลังตรัสตรงนี้ ให้เรามาดูทั้งสองส่วนของข้อนี้ ในส่วนแรกพระเยซู ตรัสว่า “เพราะว่าใครต้องการจะเอาชีวิตรอด คนนั้นจะเสียชีวิต” เมื่ออ่านถ้อยคำเหล่านี้ขอให้จำไว้ ว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเอาชีวิตคุณให้รอด เว้นแต่ว่าคุณจะถูกคุกคามจากอันตรายที่ร้ายแรง เมื่อคุณเห็นว่าชีวิตของคุณตกอยู่ในอันตรายที่จะสูญเสียชีวิต คุณจะพยายามรักษามันไว้

ในข้อนี้ คำว่า “เสีย” แปลมาจากคำภาษากรีกว่า *appolumi* ซึ่งนิยามไว้ในพจนานุกรมภาษา กรีก-อังกฤษฉบับมาตรฐานของ BDAG ว่า “พินาศ ถูกทำลาย” (พร้อมกับอีกสองสามคำนิยามที่ เกี่ยวข้องกัน) แม้เราจะไม่มีข้อมูลคำศัพท์นี้ แต่จากคำกล่าวของพระเยซูก็ชัดเจนเพียงพอว่า การ

¹⁵ Revised Standard Version

เสียชีวิตหมายถึงการตาย หากคุณพยายามจะเอาชีวิตรอด ความพยายามจนสุดกำลังของคุณจะเปล่าประโยชน์ เพราะคุณจะเสียชีวิต

คุณไม่มีทางเลือก ไม่ว่าคุณจะหันไปทางไหน คุณก็ต้องเผชิญกับความจริงของความตาย ถ้าคุณพยายามจะเอาชีวิตรอด คุณก็จะตาย หาก你不พยายามจะเอาชีวิตรอด คุณก็จะตายเช่นกัน เหมือนที่คำภาษาอังกฤษบอกว่า คุณอยู่ระหว่างซีกไม้ ไม้ที่แบ่งเป็นสองซีก ซึ่งไม่ว่าคุณจะหันไปทางไหน คุณก็จะเจอปัญหา ความตายเป็นความจริงที่เห็นชัดสำหรับทุกคนในคริสตจักรนี้และในโลกนี้ และยังคงเป็นเช่นนั้นแม้ว่าคุณจะพยายามโต้แย้งก็ตาม

วันหนึ่งพวกคนหนุ่มสาวในคริสตจักรก็จะแก่ตัวลง และผมของพวกเขาจะเริ่มหงอก คุณไม่สามารถจะหยุดหรือย้อนกลับกระบวนการนี้ หรือแม้จะถอนผมหงอกทิ้ง คุณอาจยอมผมของคุณได้ แต่ผมขาวจะงอกออกมาเหมือนเดิม และบังคับให้คุณต้องยอมมันใหม่ ผู้สูงวัยที่นั่นเคยมีผมสวยงามเหมือนของพวกหนุ่ม ๆ สาว ๆ ตอนนี้อยู่ จะนั้นหากพวกคุณจะภูมิใจในความอ่อนเยาว์ของรูปร่างหน้าตาของคุณ คุณก็ควรจะคุ้นชินกับความจริงที่ว่า มันจะอยู่ได้ไม่นาน

ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ผมหงอกเท่านั้น แต่กับความจริงที่ว่า ในแต่ละวันคุณขยับเข้าใกล้หลุมฝังศพมากขึ้นทุกวัน คุณสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ลงไปหลุมนั้น? ทานวิตามินเยอะ ๆ หรือ? แน่แน่นอนว่าจะทานวิตามินและอาหารเสริมเพื่อสุขภาพ หรือออกกำลังกายทุกวัน หรือทำศัลยกรรมตกแต่งริ้วรอยของคุณ แต่ความพยายามทั้งหมดของคุณในการรักษารูปลักษณ์ให้อ่อนเยาว์นั้นไม่สามารถช่วยให้คุณพ้นจากหลุมฝังศพได้ คุณเข้าใกล้มันมากขึ้นเรื่อย ๆ ทุกวัน ทุกนาที

อันที่จริงพระเยซูทรงสอนความจริงนี้ เพราะไม่มีทางหนีรอดจากการเดินแถวไปสู่หลุมฝังศพ ซึ่งเป็นชะตากรรมร่วมกันของมวลมนุษย์

มาระโก 8:36 ข้อต่อมายังพูดถึงการสูญเสียชีวิตของคุณ “เพราะเขาจะได้ประโยชน์อะไรถ้าได้สิ่งของสิ่งทั้งโลก แต่ต้องเสียชีวิตของตน” คำว่า “สูญเสีย” หมายถึงการสูญเสียบางอย่าง พระเยซูกำลังตรัสว่า “จะมีประโยชน์อะไรที่จะได้สิ่งทั้งโลก ถ้าสุดท้ายชะตากรรมของคุณจะต้องไปอยู่ในหลุมดิน” คุณอาจจะร่ำรวยจากธุรกิจของคุณ แต่นั่นจะต่อชีวิตของคุณให้ยืนยาวขึ้นอีกสักนาทีไหม? มันมักจะตรงกันข้ามกัน ยิ่งคุณแสวงหาความร่ำรวยมากเท่าไร ความร่ำรวยก็ยิ่งผลักดันคุณไปสู่หลุมฝังศพเร็วขึ้นเท่านั้น การได้รับปริญญาในวิทยาลัยจะไม่ได้ชะลอการเดินไปสู่หลุมฝังศพของคุณให้ช้าลงเช่นกัน พวกเราบางคนเรียนกันอย่างหนักมาหลายปริญญาที่อาจทำให้ชีวิตสั้นลงสองสามปี

ได้ชีวิตโดยความตาย หรือได้ความตายโดยความตาย

บนโลกแห่งจิตวิญญาณ คุณจะทำอะไรได้บ้างเพื่อคุณจะเอาชีวิตรอด? แจกเงินให้กับคนยากจนไหม? เข้าโบสถ์เป็นประจำไหม? พระเยซูตรัสว่า “ไม่มีอะไรจะช่วยให้ชีวิตของเจ้ารอดได้ แม้แต่ความพยายามของเจ้าที่จะทำให้ชีวิตของเจ้ารอด สุดท้ายแล้วเจ้าจะเสียชีวิต แม้จะพยายามอย่างเต็มที่เพื่อจะให้รอดก็ตาม มีทางเดียวเท่านั้นที่จะทำให้ชีวิตของเจ้ารอด และนั่นคือการสูญเสียชีวิตของเจ้า”

คำเทศนาของผมไม่เคยผิดไปจากความจริงนี้ ว่าไม่มีทางที่คุณจะเอาชีวิตรอดได้ นอกจากจะเสียมันไป คุณจะได้ชีวิตโดยความตาย หรือว่าได้ความตายโดยความตาย การเลือกอยู่ที่คุณ และคุณก็ได้รับสิทธิพิเศษที่จะเลือกเช่นนี้ตั้งแต่แรกด้วยการทำงานของพระเจ้าในพระคริสต์ คุณสามารถเลือกชีวิตโดยความตาย หรือจะเลือกความตายโดยความตาย

พระเยซูตรัสว่า “แต่ถ้าใครเสียชีวิตเพราะเห็นแก่เราและชาวประเสริฐ คนนั้นจะได้ชีวิตรอด” นั่นไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่ตายทางกาย เราทุกคนจะต้องตายทางกาย เพราะความตายเป็นชะตากรรมเหมือนกันของมวลมนุษย์ พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าเราจะรอดจากความตายทางกายเพราะพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา แต่ตรงกันข้าม พระคัมภีร์สอนถึงความสำคัญของการตายในส่วนของเรา เราตายกับพระคริสต์และมีชีวิตกับพระองค์เพื่อถวายแด่พระเจ้า

หลายปีก่อนมีนักปรัชญาและนักเขียนชาวจีนชื่อ หลิน หยู่ถึง¹⁶ เขาเป็นเพื่อนของครอบครัวเรา ได้เขียนหนังสือชื่อ *ความสำคัญของการมีชีวิต*¹⁷ ซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวกับปรัชญาจีน เมื่อเขามาเป็นคริสเตียน เขาจึงเขียนหนังสืออีกเล่มที่ชื่อ *จากคนนอกศาสนาไปสู่พระคริสต์*¹⁸ และถ้าเขาจะเขียนหนังสืออีกเล่มหนึ่ง ก็จะมีชื่อว่า *ความสำคัญของความตาย*¹⁹

ผมเป็นห่วงที่คริสเตียนจำนวนมากจะไม่เห็นความสำคัญของการตาย เปาโลกำลังพูดกับคริสเตียนทั้งหลาย เมื่อเขาพูดว่า “เพราะว่าท่านตายแล้ว” (โคโลสี 3:3) อันที่จริงเขากล่าวหลายอย่างที่คล้ายๆกันนี้ในจดหมายของเขา อย่างเช่น “ถ้าเราตายกับพระองค์แล้ว เราก็มียชีวิตอยู่กับพระองค์ด้วย” (2 ทิโมธี 2:11) ตรงนี้เปาโลมองว่าความตายเป็นความจริงที่บรรลุผล คือถ้าคุณ “ตาย” กับพระคริสต์ คุณก็จะมีชีวิตอยู่กับพระองค์ เปาโลยังอธิบายถึงความตายของตัวเองว่าเป็นการถูกต้อง

¹⁶ Lin Yutang

¹⁷ *The Importance of Living*

¹⁸ *From Pagan to Christ*

¹⁹ *The Important of Dying*

กางเขน “ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว” (กาลาเทีย 2:20) เขาสอนมาตลอดว่าคริสเตียนแท้ทุกคนได้ตายกับพระคริสต์และตอนนี้มีชีวิตใหม่

ตายก่อน จากนั้นก็ถูกฝังกับพระคริสต์ในบัพติศมา

เปาโลได้ตายในแง่ไหนหรือ? เราได้ตายในแง่ไหนหรือ? มีบางคนพยายามอธิบายคำพูดที่มีพลังของเปาโลแบบให้พันตัวด้วยข้อโต้แย้งที่ใช้ไม่ได้หลังจากตรวจสอบ บางคนบอกว่าขณะการบัพติศมาในตัวของมันเองนั้นถือเป็นการตาย แต่คำสอนนี้จะอันตรายในเรื่องที่เข้าใจว่าการบัพติศมาช่วยเราให้รอด คริสเตียนบางคนได้รับบัพติศมาบนสมมุติฐานนั้น แต่พระคัมภีร์ไม่เคยบอกว่าเราตายโดยหรือตายในขณะการบัพติศมา จงศึกษาพระวจนะของพระเจ้าอย่างถี่ถ้วน ซึ่งแน่นอนอย่างมากกว่า เราจะต้องไม่ให้ผิดไปจากพระวจนะนั้นแม้อักษรตัวที่เล็กที่สุดสักตัวเดียว

เมื่อบัพติศมา สิ่งที่เกิดขึ้นคือ คุณตายกับพระคริสต์และถูกฝังไว้กับพระองค์ สิ่งนี้เห็นได้ในโรม 6:4 ซึ่งกล่าวว่า “เพราะฉะนั้นเราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้วโดยการรับบัพติศมาเข้าในการตายนั้น” เปาโลพูดในที่อื่นอีกว่า

...พวกท่านถูกฝังด้วยกันกับพระองค์ในการบัพติศมา ที่พระเจ้าทรงให้ท่านเป็นขึ้นมาด้วยกันกับพระองค์ด้วย โดยความเชื่อในการทำงานด้วยฤทธานุภาพของพระเจ้าผู้ทรงทำให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย (โคโลสี 2:12, ฉบับ ESV)²⁰

การตายมาก่อนการฝัง ถ้าคุณยังไม่ได้ตาย คุณก็จะถูกฝังทั้งเป็น! ลำดับของพระคัมภีร์นั้นถูกต้องคือ ในการถูกฝังด้วยกันกับพระคริสต์ในบัพติศมานั้น คุณจะต้องตายก่อน

ผมขอพูดกับคนที่ได้รับบัพติศมาโดยไม่ได้ตายก่อนว่า บัพติศมาของคุณใช้ไม่ได้ เพราะคุณจะไม่สามารถฝังคนที่ยังไม่ตายได้ มันคงไม่ได้เป็นการฝังจริงๆ มันจะเป็นเหมือนกับการกลบคนๆ หนึ่งด้วยดินของสุสานเพียงเพื่อให้เขาเป็นออกมาจากหลุมศพ พระเจ้าไม่ได้ทำให้เขาเป็นขึ้นมาจากตาย แต่เขาได้เป็นออกมาจากหลุมศพ ถ้าเขายังไม่ได้ตาย แล้วเขาจะมีชีวิตที่เป็นขึ้นมาจากตายได้อย่างไร? คุณไม่สามารถจะทำให้คนเป็นขึ้นจากตายได้เว้นแต่เขาจะตายแล้ว โรม 6:5 กล่าวว่า

²⁰ English Standard Version; ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลโคโลสี 2:12 ว่า “พวกท่านถูกฝังร่วมกับพระองค์ในการบัพติศมา ที่พระเจ้าทรงให้ท่านเป็นขึ้นมาพร้อมกับพระองค์ด้วย โดยความเชื่อในพละานุภาพของพระเจ้าผู้ทรงทำให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย”

เพราะถ้าเราวมเป็นหนึ่งในพระองค์ในความตายเหมือนพระองค์ เราก็จะถูกรวมเป็นหนึ่งในพระองค์อย่างแน่นอนในการเป็นขึ้นมาเหมือนพระองค์ (ฉบับ RSV)²¹

ถ้าคุณได้ตายกับพระคริสต์ คุณก็จะได้เป็นขึ้นกับพระองค์ แต่ถ้าคุณยังไม่ตาย คุณก็จะมีชีวิตที่เป็นขึ้นมาจากตาย ผมกลัวว่าคริสตจักรจะเต็มไปด้วยผู้คนที่ได้ผ่านพิธีฝังเพียงเพื่อจะคลานออกมาจากหลุมศพ หลังจากที่ได้รับการชำระในการบัพติศมาแล้ว พวกเขาก็ลุกขึ้นยืนและประกาศว่า “ผมเป็นคริสเตียนแล้ว!”

ผมขอพูดกับคนที่กำลังคิดจะบัพติศมาว่า ไม่ว่าคุณจะทำอะไรก็ตาม ก็อย่ารับบัพติศมาจนกว่าคุณจะรู้ว่าการตายหมายถึงอะไร คริสตจักรมีคริสเตียนปลอมๆ มากเกินไปแล้ว และไม่ต้องการอีกแล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่จะทำให้ชื่อเสียงของพระเจ้าและของคริสตจักรทั่วโลกเสื่อมเสีย

วันก่อนผมได้อ่านจดหมายที่ชายคนหนึ่งเขียนถึงลูกสาวของเขาในลิเวอร์พูล คุณพ่อซึ่งไม่ได้เป็นคริสเตียนพูดถึงสิ่งที่ตอกย้ำกับใจของผม เขาพูดกับเธอว่า “อย่าเป็นคริสเตียนแบบผิวเผินที่มีแต่รูปลักษณะของคริสเตียนภายนอก แต่ไม่มีแก่นแท้ของคริสเตียนอยู่ภายใน ในโลกมีคริสเตียนแบบนี้อยู่เต็มแล้ว!” เขาพูดถูกอย่างยิ่ง! ตัวเขาเองไม่ต้องการมาเป็นคริสเตียน หรือจะให้ลูกสาวของเขามาเป็นคริสเตียนเพราะคริสตจักรเต็มไปด้วยคริสเตียนประเภทนี้ ผมขอพูดอีกครั้งกับพวกคุณที่กำลังคิดจะบัพติศมาว่า อย่ารับบัพติศมาจนกว่าคุณจะรู้ว่าการตายหมายถึงอะไร

จะไม่มีชีวิตที่เป็นขึ้นจากตาย เว้นแต่ว่าคุณได้ตาย

เมื่อพระเยซูพูดถึงการตาย และเมื่อเปาโลพูดว่า “ท่านได้ตาย” พวกเขากำลังพูดถึงความตายแบบไหนหรือ? การแก้งตายเหมือนในเกมของเด็กๆ “ปัง! คุณยิงฉัน ฉันตายแล้ว!” อย่างนั้นไหม? คริสเตียนบางคนมองว่าการตายของพวกเขาก็คือการแก้งตาย โดยเข้าใจ “งอถือว่าตัวเองตายแล้ว” (โรม 6:11)²² ว่าหมายถึงการตายเชิงสัญลักษณ์ ไม่ใช่การตายที่แท้จริง

²¹ Revised Standard Version; ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลโรม 6:5 ว่า “เพราะว่าถ้าเราเข้าสนิทกับพระองค์แล้วในการตายอย่างพระองค์ เราก็จะเข้าสนิทกับพระองค์ในการเป็นขึ้นจากตายอย่างพระองค์”

²² โรม 6:11 ในทำนองเดียวกัน พวกท่านจงถือว่าท่านได้ตายต่อบาป และมีชีวิตสนิทกับพระเจ้าโดยพระเยซูคริสต์

แต่คุณจะไม่มีความประสพการณ์กับชีวิตที่เป็นขึ้นจากตายหรือชีวิตนิรันดร์ของพระเจ้า จนกว่าคุณจะได้ตายตามความหมายของพระคัมภีร์ พระคัมภีร์ไม่ได้สอนเรื่องการตายในจินตนาการหรือการแก้งตาย หรือว่าการบัพติศมาเป็นแค่พิธีกรรมที่คุณดิ่งลงไปในน้ำ และขึ้นมา แล้วคุณก็รอด!

บัพติศมาคือการแสดงออกภายนอกของสิ่งที่จัดการภายในที่เกิดขึ้นก่อนบัพติศมา หากไม่มีการจัดการนั้น บัพติศมาของคุณจะไร้ประโยชน์ได้เลย การบัพติศมาไม่ใช่พิธีกรรมบางอย่างที่ช่วยคุณให้รอดเมื่อคุณลงไปในน้ำที่พิเศษและขึ้นมาพูดว่า “ฉันรอดแล้ว!” เราไม่ได้มาที่นี่เพื่อจะล้อเล่นกับพระเจ้าในเรื่องของความรอด และพระเจ้าก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อจะล้อเล่นกับเรา

คำตรัสขององค์ผู้เป็นเจ้าในมาระโก 8:35 นั้นสำคัญมากจนมีปรากฏถึงห้าครั้งในพระกิตติคุณสามเล่มแรกอย่างเดี่ยว พระเยซูตรัสถ้อยคำนี้ซ้ำ เพื่อจะตอกย้ำเข้าไปในจิตใจของเรา คำตรัสนี้มีปรากฏสองครั้งในมัทธิว (10:39; 16:25) สองครั้งในลูกา (9:24; 17:33) และอีกครั้งหนึ่งในมาระโก (8:35) โดยมีตอนที่เหมือนกันในยอห์น 12:25²³ มาระโก 8:35 มีความสำคัญมากจนต้องกล่าวซ้ำ

“เพราะว่าใครก็ตามที่ต้องการจะเอาชีวิตรอด คนนั้นจะเสียชีวิต แต่ใครก็ตามที่ยอมเสียชีวิต เพราะเห็นแก่เราและข่าวประเสริฐ คนนั้นจะได้ชีวิตรอด” (มาระโก 8:35 ฉบับ RSV)

ทั้งพระเยซูและเปาโลต่างก็สอนโดยใช้การเปรียบเทียบที่แตกต่างกันว่า เมื่อเราตายกับพระคริสต์ การตายนี้เป็นการตายที่แท้จริงไม่ใช่สิ่งที่นึกขึ้นจากจินตนาการของเรา คริสเตียนส่วนมากคิดว่าเพราะพระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา จึงไม่มีอะไรให้เราต้องทำอีกต่อไป ถ้าคุณเข้าใจแบบนี้ก็แสดงว่าคุณยังคงคิดว่าการตายของคุณเป็นเพียงจินตนาการ แต่ในพระคัมภีร์นั้น การตายเป็นเรื่องจริง คริสเตียนทั้งหลายมักจะอ้างคำพูดของเปาโลโดยไม่เข้าใจว่าเขาหมายถึงอะไรเมื่อเขาพูดว่า “ข้าพเจ้าได้ถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว (กาลสมบุรณ์ทางไวยากรณ)²⁴ ข้าพเจ้าจึงไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่เป็นพระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 2:20)

²³ มัทธิว 10:39 ผู้ที่จะเอาชีวิตของตนรอด จะกลับเสียชีวิต แต่ผู้ที่เสียชีวิตของตนเพราะเห็นแก่เราก็จะได้ชีวิตรอด

มัทธิว 16:25 เพราะว่าใครต้องการจะเอาชีวิตรอด คนนั้นจะเสียชีวิต แต่ใครยอมเสียชีวิตเพราะเห็นแก่เรา คนนั้นจะได้ชีวิตรอด

ลูกา 9:24 เพราะว่าใครต้องการจะเอาชีวิตรอด คนนั้นจะเสียชีวิต แต่ใครยอมเสียชีวิตเพราะเห็นแก่เรา คนนั้นจะได้ชีวิตรอด

ลูกา 17:33 คนที่พยายามเอาชีวิตของตนรอด คนนั้นจะเสียชีวิต แต่คนที่ยอมเสียชีวิต คนนั้นจะได้ชีวิตรอด

ยอห์น 12:25 คนที่รักชีวิตตัวเองต้องเสียชีวิต และคนที่เกลียดชังชีวิตตัวเองในโลกนี้จะรักษาชีวิตนั้นไว้วันรันดร์

²⁴ Perfect Tense ภาษากรีกหมายถึงการกระทำที่สำเร็จแล้วในขณะที่พูดถึงหรือเขียน

สองสามบทต่อมาเปาโลกล่าวต่อไปว่า “แต่ข้าพเจ้าไม่ขออวดอะไร เว้นแต่เรื่องกางเขนของพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้า ซึ่งโดยกางเขนนั้นโลกได้ถูกตรึงไว้จากข้าพเจ้าและข้าพเจ้าได้ถูกตรึงไว้จากโลก” (กาลาเทีย 6:14, RSV)²⁵ เปาโลตายต่อโลกและโลกก็ตายต่อเปาโล คำเหล่านี้มีความหมายอะไรกับคุณไหม? มันจะไม่มีความหมายอะไรเลย จนกว่าคุณจะเข้าใจว่าการตายหมายถึงอะไรในชีวิตประจำวัน

คุณอาจถามว่า “ความตายนี้จะลบบุคลิกภาพของฉัน จะทำให้ฉันเป็นหุ่นเชิดไหม?” ถ้าคุณคิดแบบนั้นก็แสดงว่า คุณไม่เข้าใจว่าการตายหมายถึงอะไร ถ้าคุณได้ตายกับพระคริสต์และได้เป็นขึ้นมากับพระองค์ คุณก็คงจะไม่ถามคำถามเช่นนี้ เพราะคุณจะมีชีวิตด้วยพลังของชีวิตใหม่ ความคิดของคุณจะถูกเปลี่ยนไปโดย “รับการเปลี่ยนแปลงจิตใจของคุณ” (โรม 12:2) เป็นคนใหม่ที่มีจิตใจใหม่ มีจิตใจของพระคริสต์

เปาโลกล่าวว่า “ตัวเก่า” ของเราถูกตรึงไว้กับพระคริสต์ (โรม 6:6) คำตรงตัวในภาษากรีกคือ “คนเก่า” คนเก่าคนหนึ่งที่ตกเป็นทาสของบาปได้ตายไปแล้ว มันไม่ได้หมายความว่าธรรมชาติเก่าของเราได้ถูกทำลายไปแล้ว เพราะธรรมชาติเก่าๆ นั้นฝังตัวอยู่ในเนื้อหนังซึ่งยังอยู่ในร่างกายของผมห “ด้วยว่าในตัวข้าพเจ้า คือในเนื้อหนังของข้าพเจ้าไม่มีความดีโดยอยู่เลย” (โรม 7:18) ตราบเท่าที่เรายังมีเนื้อหนังในช่วงชีวิตนี้ เราจำเป็นต้องประหารการกระทำของร่างกายโดยพระวิญญูญาณของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง และไม่ดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง (โรม 8:13)²⁶

การตายไม่ได้เป็นเพียงแค่การพลีชีพ

ตอนนี้เราจะสรุปเรื่องสำคัญของการตายกับพระคริสต์ การถูกฝังไว้กับพระองค์ในบัปติศมา และการมาเป็นคนใหม่ ผมหวังว่าคุณจะคิดเรื่องนี้อย่างจริงจังเพราะมันเกี่ยวกับความรอดของคุณ อย่าปล่อยให้คำตรัสของพระเยซูในมาระโก 8:35 ผ่านคุณไปโดยสูญเสียชีวิตนิรันดร์ของคุณ

²⁵ กาลาเทีย 6:14 “ข้าพเจ้าไม่ขออวดอะไรนอกจากเรื่องกางเขนของพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของเรา ซึ่งโดยกางเขนนั้นโลกได้ตายจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ได้ตายจากโลก” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

²⁶ โรม 6:6 เรารู้แล้วว่า คนเก่าของเรานั้นถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อตัวที่บาปนั้นจะถูกทำลายให้สิ้นไป และเราจะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป

โรม 7:18 ด้วยว่าในตัวข้าพเจ้า คือในเนื้อหนังของข้าพเจ้าไม่มีความดีโดยอยู่เลย เพราะว่าเจตนาตัวข้าพเจ้าก็มีอยู่ แต่การตั้นนั้นไม่สามารถทำได้เลย

โรม 8:13 เพราะว่าถ้าท่านดำเนินชีวิตตามเนื้อหนังแล้ว ท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยทางพระวิญญูญาณ ท่านทำลายกิจการของร่างกาย ท่านก็จะดำรงชีวิตได้

เมื่อพระเยซูตรัสว่าผู้ที่ยอมเสียชีวิตเพราะเห็นแก่พระองค์และชาวประเสริฐ ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด พระองค์ไม่ได้เพียงแค่พูดถึงการตายของผู้พลีชีพ ในประเทศส่วนใหญ่ในปัจจุบัน มีคริสเตียนน้อยคนที่จะเคยมีโอกาสนในการพลีชีพหรือยื่นต่อหน้าการถูกยิงเป้า หากการพลีชีพเป็นประเด็นหลักของพระเยซู ก็จะมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะรอด เราจะเที่ยววิ่งหนีจอร์ดาได้ทั่วประเทศอังกฤษเพื่อจะหาคนที่เต็มใจจะยิงเราไหม?

พระเยซูไม่ได้แค่พูดถึงการพลีชีพ ที่จริงแล้วการที่จะตายแบบผู้พลีชีพนั้นง่ายกว่าการมีชีวิตอยู่อย่าง เป็นคริสเตียนที่แท้ ชีวิตคริสเตียนนั้นยากกว่าการตายอย่างรวดเร็วด้วยกระสุน ผู้ที่ได้ตายเพื่อพระคริสต์ในชีวิตประจำวันของพวกเขานั้นได้ตายอย่างแท้จริงยิ่งกว่าทุกคนที่ถูกยิงเพื่อพระคริสต์ในเวลาที่มีการบันดัลโทสะ

เราสามารถมีประสบการณ์กับการตายจริงในชีวิตประจำวันได้ ให้เราใช้ภาพตัวอย่างของการตายทางกาย การตายทางกายสามารถเกิดขึ้นได้อย่างฉับพลันกับทุกคน วันหนึ่งคุณอาจจะหลับไปและไม่ตื่นขึ้นมา ถ้าคุณตายในคืนนี้ จะเกิดอะไรขึ้นกับครอบครัวของคุณ? จะเกิดอะไรขึ้นกับงานของคุณ? บ้านและรถของคุณจะตกทอดถึงใคร? จะเกิดอะไรขึ้นกับธุรกิจของคุณ? ถ้าคุณตายไปแล้ว คุณก็ไม่วิตกกังวลกับสิ่งเหล่านี้อีกต่อไป เพราะการตายจะยุติความสัมพันธ์ของคุณกับสิ่งเหล่านี้

ขณะนี้คุณยังคงมีชีวิตอยู่ในโลก ดังนั้นท่าทีของคุณต่อรถยนต์ของคุณหรือต่อครอบครัวของคุณเป็นอย่างไรถ้าคุณได้ตายกับพระคริสต์แล้ว? หากคุณได้ตายกับพระคริสต์ คุณจะยังเสาะแสวงหาการยกย่องจากมนุษย์อยู่ไหม? ความทะเยอทะยานทางโลกมีความสำคัญต่อคุณมากไหม?

ถ้าหากคุณได้ตายกับพระคริสต์ หลักฐานของการตายนี้จะเห็นได้จากความคิดของคุณ ความประพฤติของคุณ คำพูดของคุณ และทิศทางชีวิตทั้งหมดของคุณ ไม่มีอะไรที่เป็นจิตนาการเกี่ยวกับการตาย เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ถูกตรึง²⁷ไว้จากโลกแล้ว” (กาลาเทีย 6:14) คุณตายจากโลกทางกางเขนของพระคริสต์ คุณมองว่าโลกเป็นเหมือนคนที่ตาย คุณอยู่ในโลก “แต่ไม่ใช่ของโลก” (ยอห์น 17:14) เพราะคุณเกิดจากเบื้องบน

ต้องใช้ความเชื่อที่จะให้คุณหันหลังให้โลก ความเชื่อที่ช่วยให้ออดนั้นไม่ใช่แค่การเชื่อในสิ่งนี้หรือหลักคำสอนนั้น แต่เป็นสิ่งที่เห็นในชีวิตใหม่ที่คุณตายจากโลกและมีประสบการณ์กับการเป็นขึ้นมาจากตายของพระเยซูโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

²⁷ หรือตายจากโลก (กาลาเทีย 6:14 “ข้าพเจ้าไม่ขออวดอะไรนอกจากเรื่องกางเขนของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ซึ่งโดยกางเขนนั้นโลกได้ตายจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ได้ตายจากโลก” ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) ผู้แปล

คุณเคยมีประสบการณ์กับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในการทำให้เป็นขึ้นจากความตายไหม? คุณได้ถูกทำให้เป็นขึ้นมากับพระคริสต์หรือไม่? หรือมันเป็นเพียงเรื่องเล่าสำหรับคุณ? พี่น้องทั้งหลาย ถ้าคุณไม่เคยมีประสบการณ์กับสิ่งนี้ในความเป็นจริงในการดำเนินชีวิต คุณก็ยังคงอยู่ในความบาปของคุณ “ถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมา ความเชื่อของพวกท่านก็ไร้ประโยชน์ ท่านก็ยังคงอยู่ในบาปของตน” (1 โครินธ์ 15:17) ถ้าพระเจ้าไม่ได้ทรงทำให้พระคริสต์เป็นขึ้นจากตาย เราก็ไม่สามารถถูกทำให้เป็นขึ้นมากับพระองค์ได้ และเราก็จะตายในบาปของเรา คุณได้ตายอย่างแท้จริงไหม? เมื่อคุณได้ตาย คุณก็จะรู้ว่าการมีชีวิตอยู่นั้นหมายถึงอะไร

บทที่ 3

บทพิศม: การปฏิญาณด้วยใจก่ดีต่อพระเจ้าจากจิตสำนึกที่ดี

1 เปโตร 3:21

มอนทรีออล, 20 กันยายน 1981

ปัญหาร้ายแรงสำหรับคริสเตียนจำนวนมากหลังจากที่พวกเขาได้รับบทพิศมาก็คือ พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขากำลังทำอะไรในชีวิตฝ่ายวิญญาณ มีบางกรณีในคริสตจักรนี้ที่ผมสังเกตว่าปัญหาต่างๆเกิดจากที่อื่น นั่นก็คือพวกเขาได้รับบทพิศมาจากที่อื่นโดยไม่ได้ให้ความเข้าใจว่าพวกเขากำลังทำอะไรในการบทพิศมา บางทีพวกเขาอาจจะคิดถึงการบทพิศมาว่าเป็นพิธีเพื่อเริ่มต้นเข้าสู่ “วงสังคม” ผลที่ตามมาก็คือพวกเขาแบกปัญหาฝ่ายวิญญาณของพวกเขาไปกับพวกเขาเป็นเวลาหลายปี ผมจะให้คำปรึกษาบ่อยๆกับคริสเตียนที่มีปัญหาฝ่ายวิญญาณและดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างไม่มีความสุข คริสตจักรในปัจจุบันนี้เต็มไปด้วยคริสเตียนแต่ในนาม คริสเตียนจอมปลอม คริสเตียนแบบครึ่งๆ กลางๆ คริสเตียนแบบเลี้ยวเดียว ดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างฟ่ายแพ้อย่างไม่มีความสุข

วันนี้ผมจะอธิบายบางอย่างเกี่ยวกับบทพิศมาในพระคัมภีร์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ทุกคนเข้าใจความหมายของการบทพิศมาได้ชัดเจน ผมจะขออธิบายสิ่งนี้ในสี่หัวข้อ

ประเด็นแรก: การรับบทพิศมาคือการปฏิญาณด้วยใจก่ดีต่อพระเจ้าจากจิตสำนึกที่ดี

ให้เราอ่าน 1 เปโตร 3:21-22 จากฉบับรีไวส์แสดนดาร์ต (RSV) แม้ว่าข้อ 21 จะแปลได้ไม่ดีดังที่ผมจะอธิบายต่อไป

²¹ บัพติศมาซึ่งเหมือนกับสิ่งนี้ ตอนนี้ช่วยพวกท่านให้รอด ไม่ใช่เป็นการชำระมลทินทางกาย แต่เป็นการวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อจะมีจิตสำนึกที่บริสุทธิ์ โดยทางการเป็นขึ้นจากตายของพระเยซูคริสต์ ²² ผู้ได้เสด็จสู่สวรรค์และประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า โดยมีบรรดาทูตสวรรค์ศักดิ์เทพและอภิศักดิ์อยู่ได้อำนาจพระองค์ (1 เปโตร 3:21-22 ฉบับ RSV)

คำว่า “สิ่งนี้” ในข้อ 21 กล่าวถึงเหตุการณ์น้ำท่วมแผ่นดินในสมัยของโนอาห์ โดยเฉพาะการอ้างถึงเรือใหญ่ที่มีแปดคนรอดชีวิตผ่านน้ำ (ข้อ 20) มีเพียงแปดคนจากคนชั่วอายุนั้นที่รอดชีวิตจากน้ำท่วม ความรอดของพวกเขาส่งผลโดยเรือใหญ่

เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจสิ่งที่เปโตรกำลังพูด ฉบับ RSV กล่าวว่าบัพติศมานั้นเป็น “การวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อจะมีจิตสำนึกที่บริสุทธิ์” การแปลนี้มีปัญหา ดังนั้นจึงเป็นเรื่องดีที่เรามีคำแปลที่ดีและถูกต้องในฉบับนิวอินเตอร์เนชันแนล (NIV)²⁸ ซึ่งกล่าวว่าการบัพติศมาคือ “การปฏิญาณต่อพระเจ้าด้วยจิตสำนึกที่ดี” พระคัมภีร์ NIV ฉบับ 1984 แปลว่า “จิตสำนึกที่ดี” และฉบับ 2011 แปลว่า “จิตสำนึกที่บริสุทธิ์” แต่ทั้งสองฉบับแปลถูกต้องที่บอกว่าการบัพติศมาเป็นการปฏิญาณต่อพระเจ้าด้วยจิตสำนึกที่ดี (หรือบริสุทธิ์)

คำว่า “วิงวอน” (ฉบับ RSV) หรือ “ปฏิญาณ” (ฉบับ NIV) ในข้อ 21 แปลจากคำภาษากรีกว่า *eperōtēma* ซึ่งลิตเดล-สก็อต²⁹ ได้ให้สามคำนิยามในพจนานุกรมกรีก-อังกฤษแบบไม่ตัดทอน

ความหมายแรกของ *eperōtēma* คือคำถาม

ความหมายที่สองคือคำตอบของคำถาม ซึ่งมักจะเป็นการตอบที่ยืนยัน ดังนั้นจึงหมายถึงการสนับสนุน หรือการเห็นชอบ

ความหมายที่สามเทียบเท่ากับคำละตินว่า *stipulatio* ซึ่งหมายถึงสัญญาผูกมัด สัญญา คำมั่นสัญญา หรือคำปฏิญาณ ความหมายนี้ยังสนับสนุนโดยคำศัพท์พระคัมภีร์ใหม่ภาษากรีกของโมลตันและมิลลิแกน³⁰

ที่สำคัญ ลิตเดล-สก็อต ไม่เคยให้คำนิยาม *eperōtēma* ว่า “วิงวอน” การวิงวอนไม่เหมือนกันกับการถาม ทั้งสองแตกต่างกันมาก แม้แต่ความหมายว่า “การถาม” ก็มีน้อยสำหรับ *eperōtēma* ซึ่ง

²⁸ New International Version

²⁹ Liddell-Scott Greek-English lexicon

³⁰ Moulton and Milligan's *Vocabulary of the Greek New Testament*

เป็นคำที่มักจะหมายถึงการตอบคำถาม ที่มีความหมายมากขึ้นว่า *สัญญา การปฏิญาณ คำมั่นสัญญา* ผู้ที่ต้องการจะศึกษารายละเอียดเชิงวิชาการก็ขอแนะนำให้ไปดูสิ่งที่ อี จี เซลวิน³¹ หยิบยกขึ้นมาอย่างละเอียดในคู่มืออธิบายที่ได้มาตรฐานของเขาเกี่ยวกับ 1 เปโตร

ผมจะไม่ลงรายละเอียดทางภาษา พอจะกล่าวได้ว่า ผมไม่พบหลักฐานทางภาษากับความหมายของคำว่า “วิงวอน” ใน 1 เปโตร 3:21 พจนานุกรมภาษากรีก-อังกฤษของพระคัมภีร์ใหม่และวรรณกรรมคริสเตียนอื่นๆ ในสมัยแรกๆ ของอาร์นทและกิงกริช ให้ “วิงวอน” เป็นคำนิยามที่เป็นไปได้ของ *eperōtēma* แต่ไม่มีหลักฐานอ้างอิงกับความหมายนี้เลย ซึ่งตรงกันข้ามกับการปฏิบัติตามปกติของพวกเขา พวกเขาไม่ได้อ้างถึง 1 เปโตร 3:21 กับความหมายนี้ด้วยซ้ำ พวกเขาไม่ได้แสดงหลักฐานใดๆ เพราะอย่างที่ผมได้กล่าวไปแล้วว่า ไม่มีหลักฐานทางภาษากับความหมายนี้ของ *eperōtēma* ดังนั้น *eperōtēma* จึงแปลอย่างถูกต้องว่า “ปฏิญาณ” ในฉบับ NIV การบัพติศมาเป็น การปฏิญาณ เป็นคำมั่นสัญญาต่อพระเจ้า

นอกจากนี้ ไวยากรณ์สัมพันธ์การกในข้อความภาษากรีกของ 1 เปโตร 3:21 ยังได้แปลอย่างถูกต้องว่าเป็นการปฏิญาณจากจิตสำนึกที่ดี ไม่ใช่เพื่อจิตสำนึกที่ดี ดังนั้นการบัพติศมาจึงเป็นการปฏิญาณ ต่อพระเจ้าจากจิตสำนึกที่ดี สิ่งนี้มาจากการกลับใจใหม่และการให้คำปฏิญาณอย่างจริงจังต่อพระเจ้าโดยไม่สองจิตสองใจและเสแสร้ง คุณจะมีจิตสำนึกที่ดีไม่ได้ หากคุณเป็นคนไม่จริงใจหรือพูดจริงครั้งเดียว การบัพติศมาเป็นการปฏิญาณต่อพระเจ้าจากจิตสำนึกที่ดี จากใจที่แท้จริง และจากท่าทีที่ถูกต้อง

Eperōtēma มีความน่าสนใจเป็นพิเศษเพราะมีความหมายถึงการถามและการตอบสนอง ในการบัพติศมานั้น คุณจะให้คำปฏิญาณในการตอบคำถาม คำตอบสนองของคุณถือเป็นคำปฏิญาณหรือคำมั่นสัญญาของคุณ เมื่อคุณพูดว่า “ฉันให้คำมั่นสัญญา” ตอนบัพติศมา นั่นคือคำปฏิญาณและคำมั่นสัญญาในการตอบสนองกับคำถามที่ถามคุณ นี่เป็นแนวปฏิบัติของคริสตจักรในยุคแรกที่จะถามผู้ขอรับบัพติศมาบางคำถามอย่างเจาะจงซึ่งพวกเขาจะต้องตอบด้วยการยืนยันก่อนที่พวกเขาจะสามารถรับบัพติศมาได้ เนื่องจาก *eperōtēma* หมายถึงการตอบด้วยการยืนยัน เหตุผลที่เปโตรใช้คำนี้จึงชัดเจน

³¹ E.G. Selwyn

บัพติศมาเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์

ด้วยเหตุนี้ จึงเรียกบัพติศมาและยังคงเรียกว่าพิธีศักดิ์สิทธิ์ในคริสตจักร ในคริสตจักรเรามีพิธีศักดิ์สิทธิ์สองพิธี คือพิธีศักดิ์สิทธิ์ของการบัพติศมา และพิธีศักดิ์สิทธิ์ของการร่วมมหาสนิท หรือที่รู้จักกันว่าพิธีศีลมหาสนิท หรือการหักขนมปังเพื่อระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า คำภาษาอังกฤษว่า *sacrament* ที่หมายถึงพิธีศักดิ์สิทธิ์นั้น เป็นคำทับศัพท์จากภาษาละตินว่า *sacramentum* ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากพจนานุกรมภาษาละติน ความหมายพื้นฐานของพิธีศักดิ์สิทธิ์ก็คือคำสัตย์ สัญญาผูกมัด ให้คำมั่น ในคำศัพท์ทางกฎหมายมันก็คือปฏิญาณ นอกจากนี้ยังสามารถหมายถึงเงินที่ส่งฝ่ายฝากไว้ก่อนการฟ้องร้องคดี เป็นการปฏิญาณในรูปของเงินที่จ่ายไว้ก่อนจะเริ่มคดีทางกฎหมาย

แต่คำว่า *sacramentum* นี้มีความหมายเฉพาะว่า คำถวายสัตย์ปฏิญาณของทหารด้วยใจภักดี พวกทหารโรมันจะถวายสัตย์ปฏิญาณต่อกองทัพด้วยใจภักดีที่เรียกว่า *sacramentum* ต่อประเทศและจักรพรรดิของพวกเขา บางครั้งพวกเขาจะทำการถวายสัตย์นี้โดยการยกมือขวาขึ้น ดังในปัจจุบันที่เราเห็นประธานาธิบดีหรือประชาชนธรรมดาปฏิญาณตนในศาล ซึ่งแสดงว่าเขาหรือเธอจะดำเนินการตามความจริงด้วยจิตสำนึกที่บริสุทธิ์ บางครั้งพวกเขาจะประกาศว่า “ข้าพเจ้าจะพูดแต่ความจริง ความจริงทั้งสิ้น และไม่มีอะไรนอกจากความจริง”

ในสถานการณ์อื่นๆ การถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดี จะเป็นการกำมือไว้ตรงหัวใจ เป็นการแสดงถึงจิตสำนึกดีและใจที่บริสุทธิ์ หรือจะใช้ดาบที่ทหารจะมอบดาบและชีวิตของพวกเขาเพื่อชาติและจักรพรรดิของพวกเขา

นาซีเยอรมนีได้ใช้ประโยชน์อย่างมากจากพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้ โดยกำหนดให้ทหารทุกคนต้องทำพิธีการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดี ดังที่ได้เห็นในสารคดีเกี่ยวกับพวกนาซี พวกทหารจะยืนตรง ยกแขนของพวกเขาขึ้นและพูดว่า *ich schwöre* เพื่อประกาศว่า “ข้าพเจ้าขอให้คำปฏิญาณต่อประเทศและความต้องการของประเทศและต่อผู้นำ (Führer)”

ทำไมการบัพติศมาจึงถูกเรียกว่า “พิธีศักดิ์สิทธิ์”? ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะการปฏิญาณในการบัพติศมา เป็นการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดีของเราต่อพระเจ้าในฐานะที่ทรงเป็นกษัตริย์ของชีวิตเรา เมื่อบัพติศมานั้น เราถวายความภักดีของเราต่อพระองค์อย่างถาวร นี่เป็นการให้คำปฏิญาณต่อพระเจ้าจากจิตสำนึกที่ดี เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องมียิตสำนึกดี คุณต้องตั้งใจภักดีของคุณต่อชีวิตเก่า เพราะคุณจะใช้พระเจ้าและรับใช้โลกไปพร้อม ๆ กันได้อย่างไร? คุณจะรับใช้พระเจ้าและเงินทอง

พร้อมกันได้อย่างไร? ใจของคุณจะถูกแบ่งออกถ้าหากการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดีต่อพระเจ้าไม่ได้เกิดจากใจที่บริสุทธิ์และมีจิตสำนึกที่ดีเมื่อรับบัพติศมา

ผมได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ว่าการหักขมปังเพื่อระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า³² ก็เป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์เช่นกัน ประมาณปีคริสตศักราช 112 ผู้ปกครองชาวโรมันชื่อพลินี เดอะ ยังเกอร์³³ ได้เขียนจดหมายถึงจักรพรรดิทราจัน³⁴ เพื่อแจ้งให้พระองค์ทราบว่า ในการซักถามคริสเตียนบางคนที่เขาได้จับกุมมานั้น เขาได้รับข้อมูลจากพวกเขาว่า เมื่อร่วมพิธีมหาสนิทนั้น พวกคริสเตียนได้ให้คำมั่นของพวกเขาใหม่ต่อพระเจ้า ที่จะรักพระองค์และดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ พวกเขายังได้ให้คำมั่นของพวกเขาใหม่ต่อกันและกัน โดยปฏิญาณว่าจะรักกันและกัน ดังนั้นพิธีศีลมหาสนิทซึ่งเป็นการหักขมปังเพื่อระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงมีองค์ประกอบของคำมั่นสัญญาต่อพระเจ้าด้วย ทุกครั้งที่เราร่วมพิธีมหาสนิทนั้น เรากำลังให้คำมั่นสัญญาของเราใหม่ ดูเหมือนในปัจจุบันเราจะลืมนมูมนี่ ซึ่งเป็นสาเหตุที่เราแทบไม่รู้ว่าการร่วมพิธีมหาสนิทนั้นเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์

คำสารภาพจากจิตสำนึกที่ดีมีรากฐานมาจากความเชื่อ

คริสตจักรยุคแรกให้ความสำคัญอย่างมากกับการบัพติศมา และเราก็ต้องเข้าใจถึงความสำคัญที่สำคัญมากเช่นกัน การบัพติศมาไม่ใช่สิ่งที่เราสามารถจะรับหรือไม่รับก็ได้ หลายคนจะคิดถึงการบัพติศมาในแบบนี้เนื่องจากพวกเขาไม่เข้าใจคำสอนของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการบัพติศมาหรือมูมนองเกี่ยวกับพิธีทางศาสนาของคริสตจักรในยุคแรกกับความสำคัญของมัน ให้เราดูคำที่เปโตรพูดอีกครั้งว่า “ตอนนี้บัพติศมาช่วยพวกท่านให้รอด” (1 เปโตร 3:21) นี่เป็นถ้อยคำที่มีความสำคัญอย่างแท้จริง เราเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ (ยอห์น 3:5) ไม่เพียงแต่เกิดจากน้ำเท่านั้น แต่จากพระวิญญาณด้วย ไม่เพียงแต่เกิดจากพระวิญญาณเท่านั้น แต่จากน้ำด้วย เพราะการปฏิญาณนั้นทำในน้ำ

นักศาสนศาสตร์ในปัจจุบันเห็นความสำคัญอย่างมากของการบัพติศมาในคำสอนของพระคัมภีร์ และในคริสตจักรยุคแรก โรเบิร์ต แบงส์³⁵ เพื่อนของผมซึ่งสอนที่มหาวิทยาลัยแม็คควารี³⁶ ในซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลียได้เขียนหนังสือชื่อความคิดของเปาโลเกี่ยวกับชุมชน³⁷ (1979) ซึ่งกล่าวดังนี้ว่า

³² Lord's Supper

³³ Pliny the Younger

³⁴ Emperor Trajan

³⁵ Robert Banks

³⁶ Macquarie University

³⁷ Paul's Idea of Community (1979)

การเชื่อมโยงความเชื่อกับการบัพติศมาของเปาโลชี้ให้เห็นว่า โดยการบัพติศมานั้น แต่ละคนได้มอบตัวเองให้กับพระเจ้าอย่างแท้จริง (หน้า 82)

คำกล่าวของเบงส์ค่อนข้างถูกต้องและใกล้เคียงกับคำสอนของพระคัมภีร์ ที่โดยการบัพติศมา คนนั้นก็มอบตัวของเขาเองต่อพระเจ้า ผมไม่ได้หมายความว่าในการอ้างถึงหนังสือของเพื่อนผม แล้วผมจะเห็นด้วยกับทุกสิ่งที่เขาพูดในนั้น แต่ในประเด็นนี้ เขาพูดในทิศทางเดียวกับพระคัมภีร์ อย่างแน่นอน

ในโรม 10:10 เปาโลกล่าวถึงสิ่งสำคัญสองประการซึ่งทั้งสองอย่างสำคัญต่อความรอด และอธิบายถึงสาเหตุที่เปโตรจึงกล่าวว่าบัพติศมาช่วยให้อรอด

เพราะการเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด (โรม 10:10)

มีสองสิ่งที่ควรทราบในที่นี้ก็คือ เขาเชื่อด้วยใจของเขา เขาจึงเป็นคนชอบธรรม เขายอมรับด้วยปากของเขา เขาจึงรอด แต่ว่าเขาได้ยอมรับเมื่อไหร่หรือ? ในคริสตจักรยุคแรก จะทำการยอมรับเมื่อตอนบัพติศมาในการตอบคำถามที่ถามต่อหน้าเขาซึ่งเขาจะตอบว่า “ฉันยอมรับพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” เขายอมรับด้วยปากเขาและโดยการยอมรับนี้เขาจึงรอด จะต้องมีความเชื่อในใจ รวมถึงการยอมรับด้วย นี่ไม่ใช่การยอมรับแบบธรรมดา แต่เป็นคำปฏิญาณที่ได้ทำตอนบัพติศมา เป็นการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดีแบบของทหารที่ทำต่อพระเจ้าและพระเยซูคริสต์

การรับบัพติศมาในตัวของมันเองนั้นไม่ได้ช่วยให้อรอด ขอให้เรามีความชัดเจนในเรื่องนี้ จะต้องมีความเชื่อและการยอมรับจากจิตสำนึกที่ดีซึ่งมาจากใจ การยอมรับที่ถูกต้องนั้นไม่ได้เป็นเพียงคำพูดเท่านั้น แต่จะต้องมีจิตสำนึกที่ดีที่มีรากฐานมาจากความเชื่อด้วย

คำปฏิญาณต่อพระเจ้าเมื่อรับบัพติศมาเป็นการผูกมัดโดยนิตินัย

คุณอาจจะถามว่า “ฉันยอมรับพระเยซูแล้วก่อนรับบัพติศมาไม่ใช่หรือ?” คุณได้ทำอย่างนั้นแน่นอน แต่นั่นก็ไม่เหมือนกับการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดี เพราะสำหรับทหารโรมันที่ได้ทำการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดีของเขานั้น เขาไม่ได้จงรักภักดีต่อประเทศและจักรพรรดิของเขาแล้วหรือหรือ ก่อนที่เขาจะให้คำปฏิญาณ? เขาจงรักภักดีอย่างแน่นอน แต่ในการสาบานตนอย่างเป็นทางการนั้นที่ทำให้คำมั่นสัญญามีลักษณะทางนิตินัยและกลายเป็นคำมั่นที่ผูกมัด เขาทำการ

สาบาน ทำการถวายสัตย์ (*sacramentum*) ถึงจุดนี้ เขาได้รักจักรพรรดิและประเทศของเขา แต่เขายังไม่ได้ให้คำมั่น หรือคำปฏิญาณ หรือคำมั่นสัญญาใดๆ

ในการบัพติศมานั้น คริสเตียนสาบานตนด้วยใจภักดีต่อพระเจ้าและกษัตริย์ของเขา ผมหวังว่าคุณจะเข้าใจเรื่องนี้อย่างชัดเจน มันคล้ายกับกรณีของคนสองคนที่รักกันก่อนที่จะแต่งงาน แต่ยังไม่มีความมุ่งมั่นสัญญาในแง่ดินนัยจนกว่าพวกเขาจะประกาศคำมั่นหรือคำปฏิญาณของการแต่งงาน แน่แน่นอนว่าก่อนหน้านี้พวกเขาได้รักกันและมีคำมั่นสัญญาอยู่บ้าง แต่คำมั่นสัญญานั้นจะเป็นแบบนินัยก็เมื่อในงานแต่งงานของพวกเขาเท่านั้น

ในทำนองเดียวกัน พูดได้ว่าโดยนินัยในสายพระเนตรของพระเจ้าแล้ว เมื่อคุณรับบัพติศมา คำมั่นสัญญาของคุณก็จะตั้งมั่นคงตลอดไปในสวรรค์ คุณได้ปฏิญาณคำถวายสัตย์ด้วยใจภักดีของคุณ และมอบตัวคุณเองทั้งหมดกับพระเจ้าที่เป็นกษัตริย์ของคุณ

นี่เป็นประเด็นแรกที่ผมอยากจะพูดให้ชัดเจน เพื่อคุณจะได้เข้าใจสิ่งที่คุณกำลังทำในตอนบัพติศมา ใครก็ตามที่ไม่มี ความชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ควรถอนตัวจากการรับบัพติศมาไปก่อน

ดังนั้นความหมายแรกของการบัพติศมาก็คือการปฏิญาณ มันเป็นการผูกมัดเช่นเดียวกับคำมั่นที่ให้ในงานแต่งงาน เช่นเดียวกับการถวายสัตย์ด้วยใจภักดีของทหาร ทหารที่กลับคำถวายสัตย์ของเขาจะเข้าใจและยอมรับโทษที่จักรพรรดิและประเทศของเขาจะกำหนดให้เขาที่ทำผิดกับความภักดี ซึ่งเป็นการกระทำที่ทำให้เขาเป็นคนทรยศต่อประเทศและประชาชนของเขา

ทหารสมัครใจทำการถวายสัตย์ปฏิญาณด้วยใจภักดีไม่ใช่เพราะเขาถูกบังคับให้ทำ แต่เมื่อเขาถวายสัตย์ปฏิญาณ เขายึดมั่นกับคำถวายสัตย์จนกว่าจะตาย เช่นเดียวกับในงานแต่งงานที่ทั้งคู่บ่าวสาวจะพูดว่า “จนกว่าความตายจะแยกเราจากกัน”

ประเด็นที่สอง: ในการบัพติศมาเราถูกรวมเป็นหนึ่งในพระคริสต์

ประเด็นที่สองชี้ให้เห็นความหมายของการบัพติศมาว่า เราถูกรวมเป็นหนึ่งในพระคริสต์เมื่อรับบัพติศมา:

เพราะฉะนั้น เราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้ว โดยการรับบัพติศมาเข้าในการตายนั้น เพื่อว่าเมื่อ พระบิดาทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากตายโดยพระสิริของพระองค์แล้ว เราก็จะได้ดำเนินตาม ชีวิตใหม่ด้วยเหมือนกัน (โรม 6:4)

ตอนนี้เราจะดูส่วนแรกของข้อนี้ แล้วค่อยพิจารณาส่วนที่สองที่หลัง ส่วนแรกกล่าวว่าเราถูกฝังไว้กับพระคริสต์โดยการรับบัพติศมา จงสังเกตที่เปาโลพูดว่า “กับพระคริสต์” ไม่ใช่ “เพื่อพระคริสต์” ในคำเทศนาที่ผ่านมากับคำกล่าวที่ว่า “ใครไม่อยู่ฝ่ายเราก็ต่อด้านเรา” ผมได้อธิบายว่ามีโลกของความแตกต่างระหว่างสองมุมมองนี้ คือ “เพื่อพระคริสต์” กับ “กับพระคริสต์”

คนจำนวนมากอยู่ “เพื่อพระคริสต์” แต่มีน้อยคนที่อยู่ “กับพระคริสต์” กรณีแรกมุ่งให้กำลังใจ (เชียร์) พระองค์ มันก็เหมือนกับการเชียร์ทีมฟุตบอลของคุณว่า “สู้ๆ! คุณจะชนะ!” นี่สามารถอธิบายถึงการทำ “เพื่อ” ของพวกเขา หรือเมื่อคุณเห็นนักมวยสองคนบนเวทีและคุณก็เชียร์คนหนึ่ง ในนั้นว่า “ลุยเลย! น็อกเลย! เอาให้เห็นกันไปเลย!” คุณทำเพื่อเขา แต่ไม่ได้อยู่กับเขา ถ้าคุณอยู่กับเขา คุณก็จะอยู่ในสังเวียน คอยหลบหลีกหมัดและต่อสู้เพื่อชีวิตของคุณ คุณกำลังต่อสู้ด้วยกัน “กับ” เขาแบบเคียงข้างกัน นี่ต่างจากกรณีที่มีสองทีมแข่งขันกันในสนามฟุตบอล โดยมีฝูงชนส่งเสียงเชียร์ทีมโปรดของพวกเขาและเชียร์จากที่นั่งในสนามที่ปลอดภัยไร้กังวล ที่ไม่มีใครจะสามารถน็อกคุณลงได้

มีคนจำนวนมากอยู่เพื่อพระคริสต์ แต่ว่าพวกเขาอยู่กับพระองค์หรือไม่? คุณเพียงแค่พูดว่า “ในโลกที่เสื่อมทรามนี้ เราต้องการศาสนาคริสต์และศีลธรรม การจะนับถือศาสนาสักนิกายก็เป็นสิ่งที่ดีสำหรับคุณ แต่อย่ามาให้อันเข้าไปด้วยเลย!”

พ่อแม่หลายคนส่งลูกไปชั้นเรียนพระคัมภีร์วันอาทิตย์ที่คริสตจักรเพื่อปลูกฝังศีลธรรมอันดีให้กับพวกเขา โดยบอกว่า “ศาสนาเป็นเรื่องดีสำหรับเด็กๆ” แต่เมื่อถูกถามว่าทำไมพวกเขาถึงไม่ไปร่วมคริสตจักรบ้างล่ะ พวกเขาจะตอบว่า “คริสตจักรมีไว้สำหรับเด็กๆ ไม่ได้มีไว้เพื่อฉันหรอก”

คริสตจักรของเราในลิเวอร์พูลมีรถบัสและเราจะขับเวียนไปรับเด็ก ๆ พ่อแม่จะไม่มาคริสตจักรแต่ยินดีที่จะส่งลูกๆ พวกเขาไปคริสตจักร พวกเขาอยู่ “เพื่อ” คริสตจักร และคิดว่าศาสนาคริสต์เป็นสิ่งที่ดี แล้วตัวของพวกเขาสองล่ะ? คริสตจักรเป็นที่ที่ดีสำหรับคนอื่น ๆ แต่ไม่ใช่สำหรับพวกเขา พวกเขาอยู่ “เพื่อ” พระคริสต์

แต่การอยู่ “กับ” พระคริสต์คือการอยู่ด้วยกับพระองค์ในสนามรบ ไม่ใช่แค่เชียร์พระองค์ แต่ยืนเคียงข้างพระองค์ ต่อสู้กับพระองค์เพื่อชัยชนะ และได้รับบาดเจ็บในระหว่างทาง แต่ผู้ชมจะไม่ได้รับบาดเจ็บยกเว้นจากอุบัติเหตุ เช่น เมื่อลูกเบสบอลลอยข้ามไปทางแถวที่นั่ง โดนคนที่กำลังกินแซนวิชของเขาอยู่ นั่นเป็นเพียงอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนที่ไม่ได้อยู่ในสนาม

แต่เปาโลพูดถึงสิ่งที่เราทำด้วยกันกับพระคริสต์ “เพราะถ้าเรารวมเป็นหนึ่งกับพระองค์ในความตายเหมือนพระองค์ เราก็จะถูกรวมเป็นหนึ่งกับพระองค์อย่างแน่นอนในการเป็นขึ้นมาเหมือนพระองค์” (โรม 6:5)³⁸ เมื่อบัพติศมา เราถูกฝังไว้กับพระคริสต์โดยการปฏิญาณคำมั่นสัญญาของเรา เราไม่ได้เป็นเพียงแค่ผู้ชมที่เชียร์พระคริสต์ แต่ถูกรวมเป็นหนึ่งกับพระองค์และกับพระเจ้าในที่สุด โดยได้แสดงตนกับพระคริสต์ต่อคนทั้งหลาย

การตายกับพระคริสต์และการถูกฝังไว้กับพระองค์

เพื่อนของคุณอาจหัวเราะเยาะคุณที่มาเป็นคริสเตียนว่า “เกิดอะไรขึ้นกับคุณที่คุณกลายมาเป็นคนเคร่งศาสนา? ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีมารบกวนคุณหรือ? บางทีนักจิตวิทยาอาจช่วยคุณได้นะ แต่แทนที่จะเห็นอย่างนั้น คุณก็มาเคร่งศาสนาเต็มที!” เมื่อคุณได้ยินเสียงหัวเราะเยาะ คุณอาจรู้สึกขวัญเสียและความเชื่อของคุณอาจสั่นคลอนไปบ้าง แต่ถ้าคุณเอาแต่เชียร์พระคริสต์ ก็คงจะไม่มีใครจับจ้องคุณ แต่ตอนนี้คุณได้ยินหยักร่วมกับพระคริสต์ ตายกับพระองค์และถูกฝังกับพระองค์ สถานการณ์ก็เปลี่ยนไป คุณกลายเป็นเป้าของการหัวเราะเยาะหรืออย่างน้อยก็ความแปลกใจ

ผมเป็นคนขำของทางโลกในสมัยของผม เพื่อนของผมหลายคนก็ขำของทางโลกเช่นกัน และจะใช้เวลาส่วนใหญ่บนฟลอร์เต้นรำกับสาวสวยๆ ฉะนั้นเมื่อผมมาเป็นคริสเตียนพวกเขาจึงเกาหัวและคิดว่า “เกิดอะไรขึ้นกับเขาหรือ? เขาทิ้งเราไปได้อย่างไร? ทำไมเขาถึงมาเป็นคริสเตียน?” ที่จริงไม่มีใครหัวเราะเยาะผมเลยสักคน ผมคิดว่าพวกเขาคงตกใจมากกว่าขบขันที่ผมกลายมาเป็นคริสเตียน พวกเขาจะมองผมแปลกๆ สงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับผม

เพื่อนของผมมักภาพไม่ออกที่เห็นผมอยู่ในโบสถ์ หรือที่อัคริค ขาง จะมาเป็นคริสเตียน วันนั้นมันตรงกันข้ามกัน คุณสามารถนึกภาพผมอยู่ในคริสตจักร แต่มันอาจจะยากสำหรับคุณที่จะนึกภาพว่าคนอย่างผมจะขำของทางโลก คุณเห็นว่าผมเป็นศิษยาภิบาล เป็นคนที่ “เคร่งศาสนา” แม้ว่าผมจะ

³⁸ ฉบับ RSV, ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลโรม 6:5 ว่า “เพราะว่าถ้าเราเข้าสนิทกับพระองค์แล้วในการตายอย่างพระองค์ เราก็จะเข้าสนิทกับพระองค์ในการเป็นขึ้นจากตายอย่างพระองค์”

ไม่ใช่และไม่ชอบใส่เสื้อคลุมหรือปลอกคอทางศาสนาหรือเครื่องแต่งกายในพิธีใด ๆ ก็ตาม ผมไม่เคยเปลี่ยนมาเชื่อ “ศาสนา”

เมื่อผมมาเป็นคริสเตียน ผมได้พูดคุยกันยาวกับเพื่อนสนิทของผม เพื่อนที่หล่อเหลาคนหนึ่งที่สาว ๆ ชื่นชอบได้ถามผมว่า “เกิดอะไรขึ้นกับคุณ? ทำไมคุณถึงกลายมาเป็นคริสเตียน?” เขาจึงจับเข้าคุย พยายามหาสาเหตุว่าทำไมผมถึงได้มาเป็นคริสเตียน เขาคุ่นคิดและจะยิงคำถามเป็นชุดที่ผมไม่สามารถตอบได้เพราะผมเพิ่งมาเป็นคริสเตียน เขาเอาแต่พูดว่า “ทำไมคุณถึงมาเป็นคริสเตียน? ผมไม่เข้าใจเลย!”

แล้วสองหรือสามเดือนต่อมา เขาได้มาเป็นคริสเตียน! ในที่สุดเขาก็คิดออก คราวนี้ถึงคราวที่เขาจะถูกเพื่อน ๆ ถามบ้างว่า “เกิดอะไรขึ้นกับคุณ?” ตอนแรกเขาไม่ได้อยู่ในระดับ “เพื่อพระคริสต์” ด้วยซ้ำ แต่เขาค่อย ๆ มาเป็น “เพื่อพระคริสต์” หลังจากการต่อสู้กับบางอย่าง แล้ววันนั้นก็มาถึงเมื่อเขายืนหยัดอยู่ “กับพระคริสต์” มันเป็นความสุขอย่างยิ่งที่ได้เห็นเพื่อนรักของผมคนหนึ่งที่ผมรักมาก ที่เขายืนหยัดอยู่กับพระคริสต์!

การตายและการฝังศพของเราที่พระคริสต์ตอนบัพติศมา เป็นขั้นตอนแรกของเราในการรวมเป็นหนึ่งกับพระองค์ ดังที่เปาโลกล่าวไว้ชัดเจนว่า “เพราะถ้าเรารวมเป็นหนึ่งกับพระองค์ในความตายเหมือนพระองค์ เราก็จะถูกรวมเป็นหนึ่งกับพระองค์อย่างแน่นอนในการเป็นขึ้นมาเหมือนพระองค์” (โรม 6:5)

โรมบทที่ 6 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบัพติศมา มีทางเดียวที่คุณจะรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์ในการเป็นขึ้นมาเหมือนพระองค์ ก็คือการรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ในความตายเหมือนพระองค์ เปาโลอธิบายประเด็นนี้ชัดเจนมาก ถ้อยคำ “รวมเป็นหนึ่งกับพระองค์” ปรากฏสองครั้งในข้อ 5 ที่ยกมา ตรงนี้ไม่ใช่เพื่อพระองค์ แต่กับพระองค์

เราตายกับพระคริสต์ด้วยการเลือกตามใจชอบของเราเอง ไม่มีใครบังคับเราและไม่มีอะไรมาบังคับเรา ผมไม่ได้เป็นคริสเตียนเพราะผมกลัวตาย ผมไม่เคยกลัวตาย ความกลัวตายไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในลักษณะทางอารมณ์ของผม ผมไม่รู้วาทาไมคนบางคนถึงกลัวความตายอย่างสุดขีด ไม่มีใครสามารถทำให้ผมกลัวที่จะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าโดยพูดถึงความตายหรือพูดถึงผี ผมไม่เคยกลัวความตายหรือกลัวผี ผมมาเป็นคริสเตียนก็เพราะผมได้มารู้ความจริง และเพราะผมเลือกของผมเองที่ได้ให้คำมั่นสัญญาด้วยความจริงเพื่อที่จะได้เป็นอิสระจากการเป็นทาสของบาป เมื่อเราทำเช่นนี้พระเจ้าก็จะให้เราชีวิตใหม่ในพระคริสต์

รวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์: มีชีวิตที่พระเจ้าทรงทำให้เป็นขึ้นมาใหม่ในคุณ

ผมอยากจะเน้นอีกประเด็นหนึ่งเกี่ยวกับการรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์ เมื่อคุณถูกรวมเป็นหนึ่ง “กับ” พระคริสต์ ไม่ใช่แค่เชิยร์พระองค์ ไม่ใช่แค่ “เพื่อ” พระองค์เท่านั้น ชีวิตของพระเจ้าในพระคริสต์จึงจะเริ่มหลั่งไหลเข้ามาในคุณ หากเคยประสบกับอย่างนี้ คุณก็จะเข้าใจคำตรัสของพระเยซูที่ว่า “จงคงอยู่ในเราและเราจะคงอยู่ในตัวท่าน”³⁹ ในยอห์น 15:4 ชีวิตของพระเจ้าในพระคริสต์ก็จะหลั่งไหลเข้ามาในคุณและคุณก็จะเกิดผลมาก

มันเป็นไปได้ในทางทฤษฎีที่คุณจะอ่านยอห์น 15:4 โดยไม่ต้องมีประสบการณ์กับมัน คุณเคยมีประสบการณ์ที่ชีวิตของพระเจ้าหลั่งไหลเข้ามาในตัวคุณไหม? มันอาจจะหลั่งไหลอย่างเจียบๆและอ่อนโยน แต่มันเปลี่ยนคุณอย่างมีพลัง และเปลี่ยนคนอื่นๆผ่านทางคุณ เมื่อผมกำลังคุยกับเพื่อนที่เจนจัดกับโลกคนนี้ ผมยังไม่รู้เรื่องพระคัมภีร์มากเท่าไร แต่คำพูดที่สะดุดหูของผมหักก็พูดกับเขา มีบางอย่างในชีวิตใหม่นี้หลั่งไหลผ่านผมและไปถึงเขา และชายที่เจนจัดกับทางโลกคนนี้ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่บนฟลอร์เต้นรำก็เปลี่ยนไป ชีวิตของพระเจ้าในพระคริสต์ไหลไปถึงเขาผ่านทางผม ผมไม่รู้ว่าคำตอบของผมแต่ละใจของเขาอย่างไรเพราะผมตอบคำถามของเขาไม่ได้ด้วยซ้ำ ผมก็ยังใหม่กับความเชื่อของคริสเตียน แต่สิ่งที่สำคัญก็คือชีวิตของพระเจ้ากำลังหลั่งไหลผ่านผม ในที่สุดไม่ใช่แต่เฉพาะเขาเท่านั้น แต่ยังมีเพื่อนของผมอีกหลายคนก็เปลี่ยนไป ทีละคนๆ

เพื่อนรักของผมอีกคนหนึ่งเต็มใจที่จะเลิกงานอาชีพที่มหาวิทยาลัย เขามาเป็นคริสเตียนภายใต้คอมมิวนิสต์และถูกปฏิเสธไม่ให้เข้ามหาวิทยาลัย เขายอมรับการที่ต้องสละสิ่งนี้เพราะเขาได้มีประสบการณ์กับสิ่งที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่กว่า นั่นก็คือพลังของชีวิตใหม่ในตัวเขาซึ่งมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์พระเจ้าที่สถิตอยู่ภายใน

พระเจ้าประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เราเป็นเครื่องมัตจำ เป็นประกัน เป็นการวางมัตจำ (เราจะพูดถึงเรื่องนี้ในบทถัดไป) เมื่อเราให้คำมั่นสัญญาต่อพระเจ้าในการบัพติศมา พระองค์จะให้คำมั่นสัญญากับเราโดยให้ชีวิตของพระองค์และพระวิญญาณของพระองค์ มันไม่ใช่สิ่งที่คุณคิดในเชิงปรัชญา แต่เป็นสิ่งที่คุณมีประสบการณ์ มันไม่ใช่เรื่องของปรัชญา แต่เป็นความจริงของชีวิต ถ้าผมไม่ได้มีประสบการณ์กับชีวิตใหม่นี้ผมก็ได้แค่พูดถึงปรัชญา แล้วผมก็ไม่สนใจในเรื่องนั้น

³⁹ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “จงติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับพวกท่าน”

คริสเตียนบางคนเต็มใจละชีวิตของพวกเขาเพื่อพระเจ้า โพลีคาร์ป⁴⁰ ผู้พลีชีพในยุคแรกคนหนึ่ง เมื่อเขาอายุเกือบ 90 ปี เขาสามารถพูดว่า “ผมได้รู้จักพระเจ้าและได้มีประสบการณ์กับความเมตตากรุณาของพระองค์ตลอด 86 ปีที่ผ่านมา แล้วผมจะปฏิเสธหรือดูหมิ่นพระองค์ได้อย่างไร?” เจ้าหน้าที่โรมันไม่ต้องการจะประหารชีวิตชายชรา จึงพยายามจะให้เขาปฏิเสธพระคริสต์ แต่โพลีคาร์ปไม่ยอมปฏิเสธและถูกฆ่าตาย

ประเด็นที่สาม: พระวิญญาณรวมเราไว้ในพระกายของพระคริสต์เมื่อบัพติศมา

ประเด็นแรกของเราก็คือว่า การบัพติศมาเป็นการปฏิญาณ เป็นการมอบตัวของเราต่อพระเจ้า ประเด็นที่สองก็คือว่า ในการบัพติศมานั้นเราถูกรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์ ประเด็นที่สามก็คือว่า ในการบัพติศมานั้นเราถูกรวมอยู่ในพระกายของพระคริสต์

การเป็นสมาชิกคริสตจักรไม่ได้ทำให้คุณเป็นสมาชิกของพระกายพระคริสต์ คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ไม่ใช่สังคมทางศาสนาของคริสเตียนที่รับบัพติศมา ซึ่งในความเป็นจริงแล้วหลายคนไม่ได้เป็นสมาชิกของพระกายของพระคริสต์ และด้วยเหตุนี้จึงไม่ใช่คริสเตียนตามความหมายของพระคัมภีร์

พระกายของพระคริสต์เป็นความจริงทางฝ่ายวิญญาณ ไม่ใช่องค์กรหรือสมาคม มีทางเดียวที่จะเป็นอวัยวะในพระกายของพระคริสต์ก็คือ โดยการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของคุณ

เพราะว่าไม่ว่าจะเป็นยิวหรือกรีก ทาสหรือเสรีชน เราได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณองค์เดียว เข้าเป็นกายเดียวกัน และพระวิญญาณองค์เดียวกันเป็นเหมือนน้ำที่ประทานให้เราทุกคนได้ดื่ม (1 โครินธ์ 12:13)

เปาโลกล่าวว่าพระวิญญาณบัพติศมาเราให้เข้าไปในพระกายของพระคริสต์ ผมจะไม่ลงลึกในรายละเอียดทางวิชาการและการตีความของข้อนี้ แต่พอจะกล่าวได้ว่าการใช้คำว่า “รับบัพติศมา” ของเปาโลของข้อนี้ผิดจากธรรมดา ถ้าหากสิ่งที่เขาต้องการจะพูดคือว่า เราถูกวางไว้ในพระกายของพระคริสต์ละก็ คำว่า “รับบัพติศมา” ก็ไม่ได้มีความหมายเช่นนั้นจริงๆ เพราะมันแค่หมายถึงการจุ่มหรือจุ่มลงไป ถ้าหากเปาโลต้องการจะบอกว่าพระวิญญาณทรงวางเราไว้ในพระกายของพระคริสต์จริงๆ เขาก็น่าจะใช้คำกรีกว่า “วาง” หรือ “ใส่” หรืออาจจะพูดว่าเราถูก “ต่อกิ่ง” เข้าในพระกายของ

⁴⁰ Polycarp

พระคริสต์ การใช้คำว่า “รับบัพติศมา” ของเขาค่อนข้างแปลก เพราะโดยทั่วไปมันหมายถึงการใส่บางสิ่งลงในของเหลว

สำหรับรายละเอียดทางวิชาการโปรดดูในความหมายและการใช้ *Baptizein* ของที ซี โคนันท์: การสืบค้นทางปรัชญาและประวัติศาสตร์⁴¹ *Baptizein* เป็นคำภาษากรีกที่มาเป็นคำว่า baptize ในภาษาอังกฤษ และโดยทั่วไปแล้วหมายถึงการใส่บางสิ่งลงในของเหลว ไม่ใช่ของแข็ง ดังนั้นจึงเป็นเรื่องน่าแปลกที่เปาโลใช้ *baptizein* เพื่อบอกว่ามีบางคนถูกวางไว้ในกาย

บางครั้ง *Baptizein* ก็ใช้ในการเปรียบเปรยของการที่มดบาดเข้าร่างกายโดยมีความคิดที่ว่ามดจะจุ่มลงไปในการไหลของเหยื่อ นี่อาจไม่ใช่ความหมายที่เปาโลนึกถึง เขาคงไม่พูดถึงการที่มดบาดเข้าไปในโบสถ์หรือพระกายของพระคริสต์ มันไม่เข้ากับบริบทเนื่องจากเป็นการกระทำที่เป็นการทำลายล้างมากกว่าเป็นในทางสร้างสรรค์ต่อกาย บางครั้ง *Baptizein* ก็แสดงถึงภัยพิบัติร้ายแรง เช่น น้ำท่วม แต่ความหมายนี้ใช้ตรงนี้ได้เช่นกัน

มีเหตุผลเพียงอย่างเดียวที่ทำให้เปาโลใช้ “รับบัพติศมา” ก็คือการอ้างถึงการบัพติศมาด้วยน้ำตรงตามนั้นเลย ก็เหมือนกับที่เราถูกวางลงในน้ำเมื่อรับบัพติศมา พระวิญญูญาณบริสุทธิ์วางเรา บัพติศมาเรา ในพระกายของพระคริสต์ สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อรับบัพติศมาพร้อมด้วยคำมั่นสัญญาในส่วนของเรา และฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในส่วนของพระองค์ เราไม่ได้แค่รับบัพติศมาด้วยน้ำเท่านั้น เรายังรับบัพติศมาด้วยพระวิญญูญาณบริสุทธิ์เข้าในกายของพระคริสต์

จุดไหนหรือที่เรามาเป็นสมาชิกของพระกายของพระคริสต์? จุดไหนหรือที่พระวิญญูญาณทรงวางเราในพระกายของพระคริสต์ มาเป็นอวัยวะของกาย เป็นคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่? เปาโลชี้ให้เห็นว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเมื่อรับบัพติศมา ซึ่งเราให้คำมั่นสัญญากับพระเจ้าจากจิตสำนึกที่ดี

ประเด็นที่สี่: การตายต่อชีวิตเก่า, การเข้าสู่ชีวิตใหม่

เรามาดูประเด็นที่สี่และประเด็นสุดท้ายของเรา คือในพันธสัญญาใหม่นั้น บัพติศมาเป็นสัญลักษณ์ของความตาย แต่บางครั้งมันก็ไปไกลจากความหมายพื้นฐานของความตายที่เป็นสัญลักษณ์ของการพลีชีพ เราพบสิ่งนี้ในคำสอนของพระเยซู เช่น ในมาระโก 10:38-39 (“บัพติศมาที่เราได้รับ”) และลูกา 12:50 (“เราจะต้องรับบัพติศมาอย่างหนึ่ง”) จากบริบท เราจะรู้ว่าเมื่อพระเยซู

⁴¹ T.C. Conant's *The Meaning and Use of Baptizein: Philologically and Historically Investigated*

ตรัสถึงบัปติสมาที่พระองค์จะรับนั้น พระองค์กำลังหมายถึงการสิ้นพระชนม์ที่พระองค์จะต้องสิ้นพระชนม์

ทำไมจึงเน้นกับความตายหรือ? ในเมื่อความตายเป็นเรื่องที่น่ากลัวสำหรับบางคน แล้วทำไมเราถึงพูดถึงเรื่องนี้กัน? มีเหตุผลระบุไว้ในข้อที่รู้จักกันดีดังนี้

ฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ สิ่งเก่าๆได้ล่วงไป ดูเถิด สิ่งใหม่ได้เข้ามา (2 โครินธ์ 5:17 ฉบับ RSV)

ทำไมจึงเน้นกับความตายหรือ? เพราะถ้าสิ่งเก่าไม่ล่วงไป สิ่งใหม่ก็มาไม่ได้ นั่นเป็นปัญหาของคริสเตียนจำนวนมาก ชีวิตที่เป็นขึ้นจากความตายในโรมบทที่ 6 ไม่เป็นจริงในประสบการณ์ของพวกเขา เพราะพวกเขายังอยู่ในชีวิตเก่าของพวกเขา พวกเขาเข้ามาบัปติสมาโดยไม่ได้ให้คำมั่นสัญญาจากจิตสำนึกที่ดี สาเหตุทั่วไปของเรื่องนี้ก็คือ การขาดคำสอนที่ถูกต้องถึงความหมายของบัปติสมา

ผมขอให้คุณเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าคุณเป็นคริสเตียนว่า ถ้าสิ่งเก่ายังอยู่ในชีวิตของคุณ หากคุณยังคงยึดมั่นในบาปเก่าและวิถีคิดแบบเก่า สิ่งใหม่ก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้

เมื่อผมมาเป็นคริสเตียน ถ้าผมได้ยึดติดกับความคิดแบบเก่า ผมก็คงไม่มีประสบการณ์ของชีวิตคริสเตียนอย่างบริบูรณ์ ถ้าผมได้ยึดมั่นกับความทะเยอทะยานที่จะเอาดีทางทหารโดยมีเป้าหมายที่จะทำให้ตัวเองเป็นคนยิ่งใหญ่ในโลก เป็นผู้นำกองทัพของตัวเอง ผมก็คงไม่ได้มาเป็นคริสเตียนที่แท้จริง อันดับแรก ผมต้องทิ้งวิถีชีวิตแบบเก่าของผมและความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัวของผม ความทะเยอทะยานในตัวของมันเองนั้นไม่จำเป็นว่าเป็นสิ่งผิด เพราะมีความทะเยอทะยานทางฝ่ายวิญญาณกับความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัว

ผมเจ็บปวดกับความทะเยอทะยานของผมมากกว่าสองเดือน ผมอยากยึดมั่นไว้แน่นเพราะมันมีความหมายกับผมมาก ผมมีชีวิตเพื่อความทะเยอทะยานเหล่านั้นอยู่หลายปี ฝึกฝนตัวเองและตื่นแต่เช้าเพื่อฝึกฝนร่างกาย ผมมีกล้ามเนื้อมัดๆ ในสมัยนั้นซึ่งตรงกันข้ามกับสภาพของผมที่มีแต่กระดูกในตอนี้ ผมเป็นเจ้าของเครื่องออกกำลังกาย⁴²ที่สร้างกล้ามเนื้อให้ปูดออกมาทุกที่

⁴² Bullworker

ผมยินดีมากที่ได้จับมือกับผู้ชายตัวใหญ่ที่แข็งแรงแล้วคูสีหน้าของพวกเขา ผมจะบีบมืออย่างแรงจนอีกฝ่ายมีอาการสะดุ้ง แต่เขาก็หยิ่งเกินไปที่จะให้ใครเห็นว่าเขารู้สึกเจ็บปวด

ผมฝึกศิลปะการต่อสู้กับอาจารย์ชาวญี่ปุ่นของผมทุกวัน และได้ฝึกอย่างเข้มงวดแต่เช้า ผมเรียนอย่างหนักเพื่อฝึกความคิด ฝึกคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาที่ดีที่สุดของผมและเป็นสิ่งเดียวที่ผมทำได้ดี ผมใช้มันเป็นวินัยทางใจ ดังนั้นทั้งชีวิตของผมจึงมุ่งเน้นอยู่ที่ความทะเยอทะยานของผมที่จะเอาดีทางทหาร ผมไม่ได้แค่นึกถึงเรื่องนี้ แต่พยายามอย่างต่อเนื่อง อย่างมีแบบแผนและอย่างไม่ลดละ ผมยังฝึกฝนความคิดของผมที่จะขจัดความกลัวตายทั้งหมด

แต่เมื่อผมมาหาพระเจ้า ความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัวทั้งสิ้นต้องออกไป ช่างเป็นการต่อสู้ที่ยาก! ผมประหลาดใจที่บางคนสามารถมาหาพระเจ้าได้อย่างง่ายดาย ผมปล้ำสู้และดิ้นรน และในที่สุดผมก็ยอมจำนนต่อพระเจ้าโดยพูดกับพระองค์ว่า “ผมรู้ว่าผมไม่สามารถจะมีสองชีวิตที่ขัดแย้งกันหรือตัดสินใจไม่ได้ที่จะเลือก ผมรู้ว่าผมไม่สามารถจะเป็นคริสเตียนได้ ถ้าผมจะนำความคิดแบบเก่าของผมเข้ามาในชีวิตคริสเตียน”

ที่นี้ปัญหาของคุณอาจไม่เหมือนกับของผม คุณอาจไม่ต้องการความยิ่งใหญ่ในทางโลก บางทีปัญหาของคุณคือการรักเงินทอง ตัวผมเองไม่ได้สนใจเรื่องเงินทองเป็นพิเศษ ผมไม่คิดว่าทหารที่แท้จริงคนใดจะสนใจเรื่องเงินทอง หากมีใครสนใจเรื่องเงินทองก็จะไม่มาเป็นทหารกัน ทหารที่แท้จริงจะมุ่งมั่นกับความทะเยอทะยานของเขาในทางทหาร ฉะนั้นเงินทองจึงไม่สามารถทำให้เขาสนใจได้ แต่มีคริสเตียนจำนวนมากที่รักเงินทอง ถ้าคุณทิ้งความรักที่มีต่อเงินทองนี้ไม่ได้ คุณก็จะเป็นคริสเตียนที่แท้จริงไม่ได้เพราะพระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจะรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้” (มัทธิว 6:24) คริสเตียนจำนวนมากพยายามที่จะรับใช้ทั้งสองอย่าง และพวกเขาสร้างความชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าภายใต้เสื้อคลุมฝ่ายวิญญาณ แต่สุดท้ายคุณก็มีแต่หลอกตัวเอง

บัพติศมาบ่งชี้ถึงความตาย คุณจะไม่สามารถมีประสบการณ์กับชีวิตที่เป็นขึ้นจากความตายได้นอกจากเสียจากว่าสิ่งเก่าจะล่วงไป “เพราะว่าผู้ที่ตายแล้วก็พ้นจากบาป” (โรม 6:7) บางทีคุณอาจกลัวที่จะตายเมื่อรับบัพติศมา ความตายเป็นสิ่งที่ไม่เคยทำให้ผมกลัว ถ้าผมจะต้องตายก็ให้เป็นไปตามนั้น หากการตายบนเครื่องบินฝ่ายวิญญาณเป็นหนทางที่จะจบชีวิตเก่าก็ให้เป็นไปเถอะ เหตุผลที่คริสเตียนจำนวนมากไม่มุ่งมั่นอย่างทั้งหมด ก็คือพวกเขาไม่ต้องการจะทิ้งชีวิตเก่า ความตายจะเกิดขึ้นไม่ได้เว้นแต่จะมีการมุ่งมั่นทั้งหมดต่อพระเจ้า

เมื่อเรามาเป็นคริสเตียนในประเทศจีน เรามีคติประจำใจของเราว่า “จะรักดีต่อพระเจ้าจนถึงความตาย” มันเป็นความมุ่งมั่นทั้งหมด ในทำนองเดียวกันเมื่อทหารโรมันทำพิธีสาบานตนของกองทัพนั้น เขาไม่เพียงแต่ให้คำมั่นสัญญาว่าจะจงรักภักดีต่อจักรพรรดิเท่านั้น เขายังเข้าใจการให้คำสัตย์ของเขาว่าเป็นความจงรักภักดีจนถึงความตาย คริสเตียนทุกคนจะต้องเข้าใจว่าคำปฏิญาณด้วยใจรักดีของเขาเมื่อรับบัพติศมานั้นเป็นการปฏิญาณว่าจะจงรักภักดีต่อพระเจ้าจนถึงความตาย จะซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าจนถึงที่สุด จะตามรอยพระบาทของพระคริสต์

ความตายเป็นการตายแบบสมบูรณ์เสมอ คุณไม่สามารถจะตายแบบครึ่งเป็นครึ่งตายได้ ถ้าคุณตายไปแล้วครึ่งหนึ่ง คุณก็ยังไม่ตายจริงๆ เนื่องจากคริสเตียนจำนวนมากตายแค่ครึ่งเดียว พวกเขาจึงมีชีวิตแค่ครึ่งเดียว ชีวิตคริสเตียนแบบนั้นไม่คุ้มค่าที่จะมีชีวิตอยู่ คุณเคยเห็นใครสักคนที่ครึ่งตายและครึ่งมีชีวิตบ้างไหม? เขากำลังนอนร้องครวญครางอยู่บนพื้นด้วยความเจ็บปวดและอ่อนแอเกินกว่าจะลุกขึ้น นี่คือนิยามชีวิตคริสเตียนหรือ?

ถ้าหากคุณตัดสินใจที่จะตายแค่ครึ่งทาง สิ่งทั้งหมดและก็เป็นแค่ผู้ที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนแบบสมบูรณ์และติดต่อกับสิ่งที่โลกเสนอให้คุณ ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะเป็นคริสเตียนแบบครึ่งเดียว มันเป็นสภาพที่น่าอนาถที่จะอยู่แบบนั้น ที่ออกไปกับโลก แต่ตัวเองอยู่ในบาปจนถึงที่สุด ตายไปพร้อมกับมันและยอมรับการลงโทษชั่ววันรันดร์ แต่อย่าใช้ชีวิตแบบครึ่งๆ หรือต้องลากเท้าเข้าไปในคริสตจักรซึ่งจะไม่ส่งผลดีต่อตัวคุณหรือคริสตจักร

ผมได้วิงวอนหลายต่อหลายครั้งว่า หากนี่เป็นวิธีที่คุณกำลังดำเนินชีวิต สิ่งที่คุณเห็นชัดที่จะทำการเลิกจากการเป็นคริสเตียน จะมีประโยชน์อะไรที่เป็นเช่นนั้น ในการพยายามต่อสู้เพื่อจะดำเนินชีวิตคริสเตียนและล้มเหลวตลอดเวลา? คุณจะแปลกใจกับตัวเองว่า “ชัยชนะอยู่ที่ไหนกัน? ผมคิดว่าผมจะมีประสบการณ์กับอิสรภาพ แต่ผมก็พ่ายแพ้มาตลอด” และคุณอาจไปเดินรำและสนุกกับชีวิตแบบสุดๆ ถ้าคุณเป็นคนชอบดื่ม ก็ดื่มอย่างหนัก กินและดื่มเพราะพรุ่งนี้คุณก็จะตาย!

คุณเป็นคริสเตียนแบบไหนหรือ? หากคุณเป็นเช่นนั้น หรือหากคุณพบว่าชีวิตคริสเตียนนั้นยากลำบากและลำเค็ญ ก็ล้มไปได้เลย! จงกลับไปทางโลกและสนุกกับเวลาที่เหลืออยู่บนโลก แล้วก็รอรับผลที่ตามมาชั่ววันรันดร์

หรือที่ที่ดีที่สุดคือ ตายต่อวิถีชีวิตเก่าของคุณ! ตายต่อความรักโลกอย่างถาวร! จบสิ้นกับโลก และมีความยินดีกับชีวิตคริสเตียน! มีคริสเตียนกี่คนหรือที่มีความยินดีอย่างแท้จริงกับชีวิตคริสเตียน? เมื่อผมมองดูคริสเตียนในปัจจุบัน บางครั้งผมก็สงสัย แต่ความเป็นจริงก็คือว่า ชีวิตคริส

เตียนที่แท้จริงนั้นเต็มเต็มและเปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดี! มันอาจเป็นชีวิตที่ยากเช่นเดียวกับชีวิตของทหาร ทหารจะออกไปรบ แล้วก็ได้รับรอยแผลเป็นและบาดแผล แต่มีเกียรติ ทำไมทหารทั้งหลายจึงสมัครเข้าในกองทัพ? นั่นก็เพื่อจะต่อสู้เพื่อสิ่งที่หวงแหนและเพื่อเกียรติยศที่พวกเขารัก

ทหารโรมันไม่ยอมจำนนแม้พวกเขาจะมีจำนวนน้อยกว่า ถูกล้อมและบาดเจ็บ พวกเขายืนหยัดด้วยความจงรักภักดีของพวกเขา พวกเขาปฏิเสธที่จะยอมจำนนไปจนถึงคนสุดท้าย และภาคภูมิใจและยินดีจนถึงความตาย ก็เหมือนกับทหารคอมมิวนิสต์บางคนได้วิ่งเข้าหาปืนกลที่กำลังยิงและสาธิตกระสุน พวกเขาจะวิงวอนกับผู้บังคับบัญชาของพวกเขาที่จะขอพลีชีพด้วยซ้ำ

เราอาจคิดว่าพวกเขาบ้าไปแล้ว แต่ที่จริงแล้วพวกเขามีนิมิตที่นำมายกย่อง ซึ่งพวกเขาเต็มใจจะมีชีวิตและตายเพื่อนิมิตนั้น แต่พวกเราที่เป็นคริสเตียนได้รับนิมิตที่ยิ่งใหญ่กว่าจากพระเจ้า ถ้าพวกคอมมิวนิสต์พร้อมที่จะตายเพื่อนิมิต แล้วเราละ? ผมเตรียมพร้อมที่จะตายเพื่อนิมิตและอุดมคติทางทหาร แต่ตอนนี้ผมเห็นความโง่เขลาของผมหลังจากที่พบความจริงของพระเจ้า ตอนนี้ผมมีพระเจ้า ไม่ใช่แค่่นิมิตหรืออุดมคติ ผมมีชีวิตใหม่จากพระเจ้าที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ และจะยอมตายเพื่อพระองค์ถ้าพระเจ้าทรงอนุญาต

บัพติศมาคือคำมั่นสัญญาที่จะตายต่อวิถีชีวิตเก่า เพื่อที่เราจะเป็นอิสระจากบาปและมีพลังในการรับใช้พระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพ มีความยินดีกับชีวิตคริสเตียน! ถ้าคุณไม่ยินดีกับมัน แล้วจะมีประโยชน์อะไรที่จะเป็นคริสเตียน? เราขอพรมาตัวเราเองอย่างนั้นหรือ? บางคนอาจชอบนอนบนเตียงที่มีตะปู แต่นั่นไม่ใช่ผม! ถ้าผมเห็นบางสิ่งที่เป็นความจริงผมก็จะไปจนสุดทาง แต่ถ้ามันไม่ใช่ความจริง ก็ลืมไปได้เลย!

ขอสรุปว่า ประการแรก การบัพติศมาคือการปฏิญาณว่าจะจงรักภักดีต่อพระเจ้าจากจิตสำนึกที่ดี ประการที่สอง เราถูกรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์ในการบัพติศมา ประการที่สาม เราถูกรวมอยู่ในพระกายของพระคริสต์เมื่อบัพติศมา ประการที่สี่ เมื่อบัพติศมา เราตายต่อชีวิตเก่าเพื่อที่เราจะมีชีวิตใหม่ที่เป็นขึ้นมากับพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของเรา

บทที่ 4

บัพติศมาและของประทาน คือพระวิญญาณบริสุทธิ์

กิจการ 2:38

มอนทรีออล, 25 มีนาคม 1979

อะไรคือความเชื่อมโยงระหว่างบัพติศมากับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์? วันก่อนมีพี่น้องคนหนึ่งถามผมว่า “เราจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อใด? ก่อนบัพติศมาหรือ? เมื่อบัพติศมาหรือ? หรือว่าหลังบัพติศมา?” ผมรู้สึกขอบคุณสำหรับคำถามของเขา ผมตอบเขาเพียงสั้น ๆ แต่หลังจากไตร่ตรองเรื่องนี้ ผมรู้สึกว่าเขาถามคำถามที่สำคัญ ซึ่งเป็นคำตอบที่ควรให้ทุกคนที่ในวันนี้ ฉะนั้นผมจึงอยากจะอธิบายเรื่องนี้อย่างครบถ้วนมากขึ้น

คริสเตียนที่แท้จริงมีพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำถามที่ว่าเราได้รับพระวิญญาณเมื่อใดนั้นมีความสำคัญ เพราะมันเกี่ยวข้องกับอีกคำถามหนึ่งคือ *คริสเตียนคืออะไร?* คริสเตียนคือคนที่ไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ ยอมรับหลักคำสอนของคริสตจักร และยึดแบบคอลเกตหรือ?

กับคำถามที่ว่า อะไรทำให้คุณเป็นคริสเตียน? เปาโลให้คำตอบไว้ว่า คริสเตียนคือผู้ที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะ “ถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์” (โรม 8:9) คุณอาจยอมรับหลักข้อเชื่อต่าง ๆ ของคริสตจักร คุณยึดอยู่กับความถูกต้องของพระคัมภีร์ คุณเข้าโบสถ์เป็นประจำและทำกิจกรรมต่าง ๆ ของคริสตจักร แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้คุณเป็นคริสเตียน

ในพระคัมภีร์นั้น คุณจะเป็คริสเตียน หรือคนที่เป็นของพระเจ้า ก็เมื่อคุณมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น⁴³

ดำเนินชีวิตโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ

ทำไมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่เราจะต้องมีพระวิญญาณ? ใครก็ตามที่มีความคุ้นเคยกับพระคัมภีร์เป็นชีวิตจิตใจจะรู้ว่า คุณจะมีชีวิตฝ่ายวิญญาณก็ต่อเมื่อคุณมีพระวิญญาณ หรือที่เรียกว่า “พระวิญญาณแห่งชีวิต” (โรม 8:2) แล้วคุณจะมีพลังในการดำเนินชีวิตคริสเตียน

เราไม่ได้ถูกเรียกให้ดำเนินชีวิตคริสเตียน หรือไปถึงมาตรฐานสูงของคำเทศนาบนภูเขาด้วยกำลังของเราเอง นักวิชาการหลายคนที่ศึกษาคำเทศนาบนภูเขาแล้วว้าว มันเป็นไปได้ที่เราจะทำได้สำเร็จ และพวกเขาพูดถูก มีใครเคยเสนอแนะไหมว่าเราสามารถจะทำได้สำเร็จ? นั่นคือเหตุที่พระเจ้าประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เรา เพื่อเสริมกำลังเราให้ไปถึงการทรงเรียกอันสูงส่งนั้นได้สำเร็จ พระเจ้าไม่เคยตรัสว่า เราสามารถจะทำให้ตัวเราเองมาเป็นคริสเตียนในแบบที่พระเยซูตรัสถึงได้ด้วยความพยายามของเราเอง

ดังนั้นคริสเตียนแท้จึงเป็นบุคคลที่เกินธรรมดา ดังนั้นมันจึงเป็นเรื่องน่าขันและน่าเศร้าที่เปาโลต้องเตือนบรรดาคริสเตียนที่เมืองโครินธ์ว่า “เพราะเมื่อยังมีการอิจฉาและขัดเคืองใจกัน พวกท่านก็อยู่ฝ่ายเนื้อหนังและประพฤติด້วยอย่างคนธรรมดาไม่ใช่หรือ?” (1 โครินธ์ 3:3 ฉบับ RSV) แต่มีอะไรผิดไปหรือกับการเป็นคน “ธรรมดา”? ถึงอย่างนั้นความจริงก็ยังคงมีอยู่ว่า เราที่เป็นคนธรรมดาจะต้องกลายเป็นคนที่เกินธรรมดา ถ้าเราจะเป็นคริสเตียนตามความหมายของพระคัมภีร์ เปาโลเตือนชาวโครินธ์ที่เป็นคนธรรมดา ผู้ไม่ได้ดำเนินชีวิตที่คริสเตียนควรจะทำ ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ

พระวิญญาณเป็นหัวข้อสำคัญในจดหมายของเปาโลที่เขียนถึงชาวโครินธ์ โดยเฉพาะในจดหมายฉบับแรก ชาวโครินธ์มีความสนใจในพระวิญญาณอย่างมาก แต่ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของประทานจากพระวิญญาณมากกว่าฤทธิ์อำนาจที่สถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณ พวกเขาเน้นการสำแดงภายนอก

⁴³ ในพันธสัญญาเดิมนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์มักถูกเรียกว่า “พระวิญญาณของพระยาห์เวห์” ซึ่งเป็นคำที่ใช้มากกว่ากับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพันธสัญญาเดิม (เช่น ใช้เจ็ดครั้งในผู้วินิจฉัยเล่มเดียว: 3:10; 6:34; 11:29; 13 : 25; 14: 6,19; 15:14) ซึ่งในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะแปลเป็นว่า “พระวิญญาณของพระเจ้า” แต่นี่เป็นการถอดความไม่ใช่การแปล

ของพระวิญญาณมากกว่าฤทธิ์อำนาจภายในโดยพระวิญญาณในการดำเนินชีวิตคริสเตียน การเลือกสิ่งภายนอกเป็นเครื่องหมายของมนุษย์ธรรมดาและเป็นข้อผิดพลาดทั่วไปของคริสเตียน

มนุษย์ฝ่ายวิญญาณไม่ได้หมกมุ่นอยู่กับการสำแดงภายนอกเท่านั้น เช่น การพูดภาษาแปลกๆ สิ่งสำคัญอยู่ที่ว่าคุณมีผลของพระวิญญาณ มีฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณอยู่ในคุณหรือไม่

ดังนั้นคำถามที่ว่า *คุณมีพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?* จึงมีความสำคัญ เราอาจถามได้เช่นกันว่า *คุณเป็นคริสเตียนหรือไม่?* แต่นี่จะเป็นปัญหาในยุคสมัยนี้ เมื่อมีเพียงไม่กี่คนที่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของการเป็นคริสเตียน สำหรับคนจำนวนมากแล้ว คริสเตียนก็คือคนที่ไปโบสถ์ ยอมรับหลักข้อเชื่อของคริสตจักร และทำสิ่งที่เคร่งในศาสนา

คุณมีพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่? คุณเป็นคริสเตียนตามความหมายของคำว่า “คริสเตียน” ในพระคัมภีร์หรือไม่?

เราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อไร?

สิ่งสำคัญคือต้องรู้ว่าเราได้รับพระวิญญาณที่จุดใด ถ้าคุณเป็นคริสเตียนมา 15 หรือ 20 ปี จุดเริ่มต้นของคุณอยู่ที่ไหน? คุณกำลังนับจากวันที่คุณยอมรับว่าพระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอดของคุณ (ตามที่มักจะสอนกันในปัจจุบัน) หรือนับจากวันรับบัพติศมาของคุณ?

คำถามที่สำคัญจริงๆ ในพระคัมภีร์ก็คือ คุณได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อใด? ผมไม่ได้ถามคุณว่าคุณยกมือรับเชื่อในงานประกาศพระกิตติคุณหรือไม่ คุณอาจทำสิ่งนี้ด้วยความจริงใจ แต่มันได้หมายความว่าโดยอัตโนมัติว่าคุณมีพระวิญญาณหรือไม่? นั่นคือสิ่งที่เราต้องตรวจสอบจากพระคัมภีร์ คำตอบของผมไม่มีความสำคัญอะไร สิ่งสำคัญคือสิ่งที่พระคัมภีร์สอน

กลับใจใหม่และรับบัพติศมาเพื่อรับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์

เราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อไร? คำตอบในพระคัมภีร์คืออะไร? เราจะใช้กิจการ 2:38 เป็นพื้นฐานในการศึกษาของเรา เบื้องหลังของข้อนี้คือการเทของพระวิญญาณในวันเพ็นเทกอสต์ซึ่งทำให้เกิดความวุ่นวายในหมู่ชนในเยรูซาเล็ม จากนั้นเปโตรก็กล่าวกับฝูงชนว่า

เพราะว่าดาวิดไม่ได้ขึ้นไปยังสวรรค์ แต่เขาเองกล่าวว่า “พระเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะทำให้ศัตรูของท่านเป็นที่รองเท้าของท่าน” ฉะนั้นให้วงศ์วานอิสราเอลทั้งหมดทราบแน่นอนว่า พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งพระเยซูของคัมภีร์ที่ท่านทั้งหลายตรึงไว้บนกางเขน ให้เป็นท่อน้ององค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์” (กิจการ 2:34-36 ฉบับ ESV)

ตรงนี้เปโตรประกาศว่า พระเยซูเป็น “องค์ผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์” คำเรียกว่า “พระคริสต์” หมายถึงผู้ที่ถูกเจิม ผู้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอลตามที่สัญญาไว้ คำกล่าวของเปโตรเสียดแทงใจของผู้ฟัง พวกเขาจึงถามว่า “พี่น้องเอ๋ย เราจะทำอะไรดี” (ข้อ 37) เปโตรตอบว่า จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมาให้หมดทุกคนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เพื่อรับการอภัยบาปของท่านและท่านจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะพระสัญญาไว้แก่ท่านทั้งหลายและลูกหลานของพวกท่าน และทุกคนที่อยู่ไกลทุกคนที่องค์ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราทรงเรียกมา (กิจการ 2:38-39)

เปโตรบอกพวกเขาถึง “ของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์” และนี่ก็รวมไปถึง “พระสัญญา” ถ้าเราไม่มีพระวิญญาณ เราก็จะไม่มีพระสัญญาของพระเจ้าที่มาถึงเราโดยความเชื่อเช่นเดียวกับของประทาน คือพระวิญญาณที่มาถึงเราโดยความเชื่อ เมื่อเรามีความเชื่อ พระเจ้าจะประทานพระวิญญาณให้แก่เรา และพระสัญญาทั้งสิ้นของพระองค์จะเป็นความจริง ไม่มีพระสัญญาใดจากพระเจ้าที่แยกจากพระวิญญาณของพระเจ้า

ฝูงชนถามว่า เราจะทำอะไรดี? ซึ่งเปโตรให้คำตอบง่ายๆว่า จงกลับใจใหม่ การกลับใจใหม่เป็นการเปลี่ยนทิศทางชีวิตของคนๆหนึ่งอย่างสิ้นเชิง คำภาษากรีก *metanoia* (การกลับใจใหม่) หมายถึงการเปลี่ยนความคิดอย่างสิ้นเชิง การเปลี่ยนทำที่อย่างสิ้นเชิง และการเปลี่ยนทิศทางชีวิตของคนๆหนึ่งอย่างสิ้นเชิง

การกลับใจใหม่ไม่ใช่การแค่พูดว่า “ฉันรู้สึกเสียใจกับความบาปของฉัน” นั้นยังไม่ดีพอ การกลับใจใหม่หมายความว่า ฉันจบสิ้นกับความบาปแล้ว ไม่ใช่แค่รู้สึกเสียใจกับมัน ฉันเสียใจมากพอที่จะเลิกกับชีวิตเก่าของฉันอย่างปลิดทิ้ง และเปลี่ยนทิศทางชีวิตของฉัน

แต่การกลับใจใหม่เพียงอย่างเดียวยังไม่พอ เพราะเปโตรยังพูดถึงบัพติศมาว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา” ทุกวันนี้คริสตจักรทำการบัพติศมาตามความพอใจ ทำเหมือนอย่างที่ทำกับสิ่งอื่นๆอีกมากมายที่เกี่ยวกับพระเจ้า ก็เหมือนกับวิธีที่คนทั้งหลายทำกับยอห์นผู้ให้บัพติศมาตามที่พวกเขาพอใจ (มัทธิว 17:12-13) วันนี้เราก็ทำตามที่เราพอใจกับบัพติศมา กับพระวาทะของพระเจ้า และกับสิ่งอื่นๆอีกมากมาย

บางคนจะโต้แย้งว่า “การรับบัพติศมาเป็นเพียงการกระทำภายนอก ดังนั้นจึงไม่สำคัญว่าคุณจะรับบัพติศมาหรือไม่” มันไม่สำคัญเหรอ? ผมไม่ได้เป็นคนพูด แต่เป็นพระคำของพระเจ้าที่กล่าวว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา” เนื่องจากพระคำของพระเจ้าเป็นอำนาจเด็ดขาดของเรา ถ้าพระคำกล่าวว่า การรับบัพติศมามีความสำคัญ ผมก็จะพูดอย่างเดียวกัน

“จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา” การกลับใจอย่างเดียวยังไม่พอ บัพติศมาเพียงอย่างเดียวยังไม่พอ คุณต้องกลับใจใหม่ภายใน เช่นเดียวกับการยอมรับภายนอกของการกลับใจนั้นต่อหน้ามนุษย์ทุกคนในตอนรับบัพติศมา คุณจะต้องยอมรับต่อหน้าคนทั้งหลายถึงสิ่งที่อยู่ภายใน พระเยซูตรัสว่า “ผู้ใดยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะยอมรับเขาต่อหน้าพระบิดาของเราเช่นกัน” (มัทธิว 10:32) เราไม่ได้แค่เชื่อในพระเยซูเท่านั้น แต่ยังยอมรับพระองค์ต่อหน้ามนุษย์ด้วย เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องยอมรับพระเยซูถ้าหากจะให้พระองค์ทรงยอมรับคุณต่อหน้าพระบิดา แต่กระนั้นหลายคนในคริสตจักรจะพูดว่า “การเชื่อก็เพียงพอแล้ว การยอมรับไม่ใช่เรื่องสำคัญ” ยิ่งกับว่าใคร ๆ ก็สามารถจะเป็นสาวกแบบลับ ๆ ได้

ทำไมการรับบัพติศมาจึงสำคัญ? การรับบัพติศมาเป็นเพียงพิธีทางศาสนาไม่ใช่หรือ? ไม่ใช่เลย เพราะเปโตรกล่าวต่อไปว่า “และท่านจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์” นั่นคือประเด็น แล้วผมจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณได้อย่างไร? พระคัมภีร์ทำให้กระจ่างและเข้าใจง่ายว่า จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา แล้วคุณจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ **จงกลับใจใหม่** เพื่อว่าชีวิตของคุณจะเปลี่ยนไป จงรับบัพติศมา เพื่อว่าความบาปของคุณจะได้รับการชำระล้าง และคุณจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณ

สำหรับคำถามเดิมของเราที่ว่า คุณจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณเมื่อใด? หลายคนคิดว่าของประทานจะมาเมื่อคุณยกมือยอมรับพระเยซู แต่พระคัมภีร์สอนอย่างนั้นหรือ? พระคัมภีร์เคยบอกไหมว่าคุณจะได้รับพระวิญญาณเมื่อคุณเชื่อ คุณคุกเข่าลงและกลับใจ? เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกลับใจ แต่พระคัมภีร์ยังกล่าวด้วยว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา แล้วท่านจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ถ้าเราบอกว่า เราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังจากบัพติศมา หลังจากนั้นนานแค่ไหนหรือ? สามวัน? ห้าวัน? หนึ่งสัปดาห์? พระคัมภีร์กล่าวเจาะจงว่าเมื่อรับบัพติศมานั้นเอง ที่เราจะได้รับพระวิญญาณซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมการรับบัพติศมาจึงมีความสำคัญต่อคริสตจักรยุคแรก

พระวิญญาณบริสุทธิ์: เป็นตราประทับ เป็นการเจิม เป็นคำมั่นสัญญา

เราสามารถเข้าใจว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นของประทานในสามแบบ อย่างแรกคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มอบให้เราเป็นตราประทับ อย่างที่สองคือพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นการเจิม อย่างที่สามคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นคำมั่นสัญญา (หรือในพระคัมภีร์บางฉบับคือ การค้าประกัน การวางมัดจำ) คำว่า ถูกเจิม ตราประทับ และการค้าประกัน เราจะพบคำทั้งหมดนี้ในข้อความต่อไปนี้

และพระเจ้าเป็นผู้ทรงตั้งเรากับท่านทั้งหลายไว้ในพระคริสต์ และได้ทรงเจิมเรา และผู้ที่ได้ทรงประทับตราเรา และประทานพระวิญญาณของพระองค์ไว้ในใจเราเป็นมัดจำค้าประกันด้วย (2 โครินธ์ 1:21-22, ฉบับ ESV)⁴⁴

พระเจ้าทรงเจิมเราและประทับตราของพระองค์ไว้กับเรา ตราประทับนี้ก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระเจ้าประทานให้เป็นการค้าประกันหรือการวางมัดจำ ดังนั้นเราจึงมีทั้งสามคำคือ เจิม ตราประทับ และมัดจำค้าประกัน อยู่ในประโยคเดียว พระเจ้าทรงทำสามสิ่งให้กับเรา เมื่อพระองค์ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่เรา คือพระองค์ประทับตราเรา เจิมเรา และให้การรับประกันแก่เรา หรือคำที่ดีกว่าว่า “การวางมัดจำ” หรือ “ค่างวดแรก”

เมื่อคุณซื้อบ้าน คุณจะไม่จ่ายเงินทั้งหมดในตอนแรก แต่จ่ายเงินวางมัดจำ นั่นคือความหมายของคำภาษากรีกว่า *arrabōn* การวางมัดจำคือคำมั่นสัญญา หรือการรับประกันการจ่ายส่วนที่เหลือ

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นของประทานแห่งชีวิต เป็นคำมั่นสัญญาของพระเจ้าที่จะประทานความบริบูรณ์ของชีวิตนิรันดร์ให้กับเราในวันที่เราเห็นพระองค์หน้าต่อหน้า เรายังไม่มีชีวิตนิรันดร์ที่บริบูรณ์ แต่เป็นเพียงคำมั่นสัญญา ถึงกระนั้นตอนนี้มันก็เป็นของขวัญแห่งชีวิตแล้ว ซึ่งเป็นคำมั่นสัญญาถึงความบริบูรณ์ที่กำลังจะมาถึง มันเปรียบเหมือนการได้รับเมล็ดพันธุ์ที่เป็นเครื่องหมายของต้นสมบูรณ์ที่กำลังจะมาถึง

⁴⁴ 2 โครินธ์ 1:21-22 ผู้ทรงให้เรากับท่านทั้งหลายตั้งมั่นอยู่ในพระคริสต์ และผู้ที่ทรงเจิมเรานั้นคือพระเจ้า และพระองค์ทรงประทับตราเรา และประทานพระวิญญาณไว้ในใจของเราเป็นมัดจำด้วย (ฉบับมาตรฐาน 2011)

ตราประทับแสดงถึงความเป็นเจ้าของและการปกป้องของพระเจ้า

เราได้รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณที่ประทานให้เราเป็นการวางมัดจำ นอกจากนี้ยังพบคำว่า “ตราประทับ” ในเอเฟซัส 1:13, 4:30⁴⁵ และวิวรณ์ 7:3 ข้อในวิวรณ์กล่าวถึงการประทับตราบนหน้าผากของผู้รับใช้ของพระเจ้า หรือที่ถูกต้องกว่าก็คือ ทาสของพระเจ้า

ทาสคือผู้ที่ได้ถูกซื้อด้วยราคาสูง ในสมัยโบราณคุณจะต้องไปตลาดค้าทาสเพื่อซื้อทาส แล้วเขาจะมาเป็นสมบัติของคุณ เพื่อแสดงว่าเขาเป็นของคุณ คุณจะต้องประทับตราบนตัวเขาในลักษณะเดียวกับที่คุณประทับตราหรือตีตราวัว คนเลี้ยงวัวในจังหวัดอัลเบอร์ตาและที่อื่น ๆ จะตีตราบนตัวสัตว์ ซึ่งแสดงว่าวัวหรือวัวที่ถูกตอนแล้วเป็นของฟาร์มนั้น ๆ

ในทำนองเดียวกัน คุณได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นตราประทับเพื่อแสดงว่าคุณเป็นของพระเจ้า คุณมีตราประทับของพระองค์ ดังนั้นคุณจึงเป็นสมบัติของพระเจ้า เปาโลกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง เพราะว่าพระเจ้าทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง” (1 โครินธ์ 6:19-20) คือด้วยโลหิตของพระเยซู พระบุตรของพระเจ้า

ตราประทับไม่เพียงเป็นเครื่องหมายว่าทาสเป็นทรัพย์สินของเจ้าของเท่านั้น แต่ยังเป็นการประกาศว่า สิ่งที่คุณทำกับทาส ก็ได้ทำกับนายของเขา ถ้าคุณทำร้ายทาส คุณจะไม่ได้มีปัญหากับทาส แต่จะมีปัญหากับนายของเขา ดังนั้นตราประทับจะมาเป็นสิ่งคุ้มครองประชากรของพระเจ้า ผู้ที่มีตราประทับของพระเจ้า จะได้รับการคุ้มครองจากพระเจ้า และจะไม่ได้รับอันตรายจากการพิพากษาของพระเจ้า (วิวรณ์ 7:3; 9:4)⁴⁶ แต่ถ้าคุณไม่มีตราประทับ คุณก็ไม่ได้เป็นของพระเจ้า และคุณจะอยู่ภายใต้การพิพากษาของพระองค์ หรือจะอยู่ภายใต้อำนาจของซาตาน ผู้เป็นมารร้ายที่จะทำกับคุณตามที่มันต้องการ เนื่องจากคุณไม่ได้อยู่ภายใต้การปกป้องของพระเจ้า

ฉะนั้นเราได้อุปการประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จุดใดหรือ? ในการถามคำถามนี้ โปรดจำไว้ว่าพระเยซูเองก็ได้รับการประทับตราจากพระเจ้า “เพราะพระเจ้าพระบิดาได้ทรงประทับตราของ

⁴⁵ เอเฟซัส 1:13 ในพระคริสต์ ท่านทั้งหลายก็เป็นเช่นนั้นด้วย คือเมื่อพวกท่านได้ยินสัจวาทีคือข่าวประเสริฐเรื่องความรอดของท่าน และวางใจในพระองค์แล้ว พวกท่านก็ได้รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามที่ทรงสัญญาไว้ (ฉบับมาตรฐาน 2011)

เอเฟซัส 4:30 “และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย ด้วยพระวิญญาณนั้นท่านได้รับการประทับตราไว้สำหรับวันที่จะได้รับการไถ่” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

⁴⁶ วิวรณ์ 7:3 “จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเล หรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราบนหน้าผากบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าของเรา” วิวรณ์ 9:4 พระองค์ตรัสบอกพวกมันไม่ให้ทำร้ายมนุษย์บนแผ่นดินโลก หรือพืชเขียว หรือต้นไม้ แต่ให้ทำร้ายเฉพาะคนทั้งหลาย ที่ไม่มีตราของพระเจ้าบนหน้าผากของเขา (ฉบับมาตรฐาน 2011)

พระองค์บนท่านแล้ว” (ยอห์น 6:27)⁴⁷ สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อไรหรือ? เมื่อพระองค์ประสูติหรือ? เมื่อทรงเริ่มพันธกิจหรือ? หรือว่าเมื่อทรงรับบัพติศมา?

เนื่องจากตราประทับเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจึงถามได้ว่า พระเยซูทรงรับพระวิญญาณเมื่อใด? ขณะที่พระเยซูทรงรับบัพติศมานั้น พระวิญญาณได้เสด็จลงมาบนพระองค์ในรูปร่างเหมือนนกพิราบ (ลูกา 3:22)⁴⁸ สองสามข้อต่อมามีกล่าวไว้ว่า พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ “พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงกลับจากแม่น้ำจอร์แดน และพระวิญญาณทรงนำพระองค์ไปในถิ่นทุรกันดาร” (ลูกา 4:1)

การเข้าสู่หน้ดและการประทับตรา

มีอีกแง่มุมหนึ่งของการประทับตราของพระวิญญาณ เปาโลกล่าวว่าในกรณีของอับราฮัมนั้น การเข้าสู่หน้ดเป็นตราประทับ (โรม 4:11)⁴⁹ อับราฮัมได้รับตราประทับในแบบพิเศษ คือตราประทับของการเข้าสู่หน้ด

ท่านได้รับการเข้าสู่หน้ดเป็นเครื่องหมายหรือตราประทับของความชอบธรรม ซึ่งเขาได้มาโดยความเชื่อในขณะที่ท่านยังไม่ได้เข้าสู่หน้ด (โรม 4:11 ฉบับ RSV)

เนื่องจากการเข้าสู่หน้ดเป็นตราประทับ เราจึงมีตราประทับเช่นกัน เพราะเราได้รับการเข้าสู่หน้ดเช่นกัน ซึ่งไม่ใช่ในเนื้อหนัง แต่ในใจ

แต่คนยิวแท้ คือคนที่เป็ดยิวภายใน และการเข้าสู่หน้ดนั้นเป็นเรื่องของใจ โดยพระวิญญาณ ไม่ใช่โดยตัวอักษร (โรม 2:29 ฉบับ ESV)

เปาโลยังกล่าวว่า

⁴⁷ ยอห์น 6:27 “อย่าชวนชวรายหาอาหารที่เน่าเสียได้ แต่จงหาอาหารที่คงอยู่จนถึงนิรันดร์ซึ่งบุตรมนุษย์จะให้แก่ท่าน พระเจ้าพระบิดาทรงประทับตรารับรองบุตรมนุษย์แล้ว” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

⁴⁸ ลูกา 3:22 และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรูปสัณฐานเหมือนนกพิราบเสด็จลงมาอยู่กับพระองค์ และมีพระสุรเสียงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

⁴⁹ โรม 4:11 และท่านได้เข้าสู่หน้ดเป็นเครื่องหมายสำคัญ เป็นตรารับรองความชอบธรรม ซึ่งเกิดโดยความเชื่อที่ท่านได้มีอยู่เมื่อท่านยังไม่ได้เข้าสู่หน้ด เพื่อท่านจะได้เป็นบิดาของทุกคนที่เชื่อทั้งที่เขายังไม่ได้เข้าสู่หน้ด เพื่อพระเจ้าจะทรงถือว่าเขาเป็นคนชอบธรรมด้วย (ฉบับมาตรฐาน 2011)

ในพระองค์ ท่านทั้งหลายยังได้เข้าสู่หน้ดด้วยการเข้าสู่หน้ดที่ไม่ต้องทำด้วยมือมนุษย์ โดยการจัดกายแห่งเนื้อหน้ดในการเข้าสู่หน้ดจากพระคริสต์ และพวกท่านถูกฝังไว้กับพระองค์ในบัพติศมา ที่พระเจ้าทรงทำให้พวกท่านเป็นขึ้นมาร่วมกับพระองค์โดยความเชื่อ พระเจ้าผู้ทรงทำให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย (โคโลสี 2:11-12 ฉบับ RSV)

เปาโลเชื่อมโยงการเข้าสู่หน้ดกับการบัพติศมา เราไม่ได้เข้าสู่หน้ดทางร่างกายเหมือนอับราฮัม แต่เข้าสู่หน้ดทางใจ ซึ่งเป็นเครื่องหมายของการบัพติศมา เมื่อบัพติศมาเราจะได้รับการประทับตราของพระวิญญาณซึ่งเป็นเครื่องหมายของการเข้าสู่หน้ดทางใจ

เราไม่ได้รับความรอดโดยบัพติศมาเพียงอย่างเดียว เพราะต้องมีทั้งบัพติศมาและการกลับใจใหม่ สิ่งที่ช่วยเราให้รอด ไม่ใช่การบัพติศมาเอง แต่เป็นสิ่งที่แสดงถึงการเข้าสู่หน้ดทางใจ ไม่มีใครจะรอดได้เพียงเพราะถูกจุ่มลงในน้ำ สิ่งที่สำคัญคือการเปลี่ยนแปลงของใจเมื่อรับบัพติศมา นั่นคือเหตุผลที่เราถามผู้เข้ารับบัพติศมาทุกคนถึงการกลับใจใหม่ การเปลี่ยนแปลงความคิดจิตใจของเขา และการมอบชีวิตของเขาต่อพระเจ้า การกลับใจใหม่ไม่ใช่แค่ความรู้สึกที่เสียใจต่อบาป แต่ใจและความคิดถูกเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิงที่หันหนีไปจากชีวิตเก่า โดยขจัด “กายแห่งเนื้อหน้ด” (โคโลสี 2:11) เพื่อ “สวมพระคริสต์” (กาลาเทีย 3:27)⁵⁰

บัพติศมา: การชำระเพื่อมีชีวิตใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เปาโลเชื่อมโยงเพิ่มเติมถึงการบัพติศมากับพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า

แต่ท่านทั้งหลายได้รับการชำระแล้ว ท่านทั้งหลายได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว ท่านทั้งหลายได้รับการชำระให้ชอบธรรมแล้วโดยพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและโดยพระวิญญาณของพระเจ้าของเรา (1 โครินธ์ 6:11)

และนอกจากนี้ยังมี

⁵⁰ กาลาเทีย 3:27 เพราะว่าพวกท่านทุกคนที่ได้รับบัพติศมาเข้าในพระคริสต์แล้ว ก็ได้สวมชีวิตของพระคริสต์ด้วย (ฉบับมาตรฐาน 2011)

(พระเจ้า)ทรงช่วยเราให้รอด ไม่ใช่เพราะการกระทำของเราเองที่ชอบธรรม แต่ด้วยพระเมตตาของพระองค์ โดยการชำระให้บังเกิดใหม่ และสร้างใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ทิตัส 3:5 ฉบับ RSV)

พระเจ้าทรงช่วยเราให้รอดไม่ใช่เพราะการกระทำของเรา แต่ด้วยการชำระให้บังเกิดใหม่และสร้างใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราเห็นความเชื่อมโยงอีกครั้ง ระหว่างบัพติศมา (“การชำระ”) กับพระวิญญาณ และการใช้คำว่า *บังเกิดใหม่* และ *ความชอบธรรม* ซึ่งแสดงถึงการเข้าสู่หนทางใจ

ใครก็ตามที่ไม่ได้กลับใจใหม่ หรือในใจของเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลง ก็ควรงดเว้นการบัพติศมา แต่ผู้ที่หันหนีจากชีวิตเก่าของเขาและได้รับบัพติศมา จะมีประสบการณ์กับการเข้าสู่หนทางใจและการชำระให้บังเกิดใหม่ คำว่า *การชำระ* ในภาษากรีกของทิตัส 3:5 เป็นสัมพันธการกบอกลักษณะ ที่บ่งชี้ลักษณะของการชำระ นั่นก็คือ ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับ “การบังเกิดใหม่และการสร้างใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

โนอาห์รอดโดยบัพติศมาในเรือใหญ่

พระคัมภีร์ตอนสำคัญที่เกี่ยวกับบัพติศมาจะพบได้ใน 1 เปโตร 3:20-21

...สำหรับคนที่ไม่เชื่อฟังนานมาแล้ว เมื่อพระเจ้าทรงรอดค้อย่างอดทนในสมัยของโนอาห์ในขณะที่กำลังต่อเรือใหญ่ ในเรือนั้นมีเพียงแปดคนเท่านั้นที่ได้รับการช่วยให้รอดโดยน้ำ และน้ำนี้เป็นสัญลักษณ์ของการบัพติศมาที่ตอนนี้ก็ช่วยพวกท่านให้รอดเช่นเดียวกัน ซึ่งไม่ใช่เป็นการขจัดสิ่งสกปรกออกจากร่างกาย แต่เป็นการปฏิญาณด้วยจิตสำนึกที่ดีต่อพระเจ้า บัพติศมาช่วยพวกท่านให้รอดโดยการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์ (1 เปโตร 3:20-21 ฉบับ NIV)⁵¹

เปโตรกล่าวว่า บัพติศมาซึ่งเหมือนกับการเข้าในเรือใหญ่ในสมัยของโนอาห์ *ที่ตอนนี้ก็ช่วยพวกคุณให้รอด* คุณอาจอุทานว่า “บัพติศมาช่วยคุณให้รอด? จริงๆหรือ?” บัพติศมาช่วยให้รอด ไม่ใช่

⁵¹ 1 เปโตร 3:20-21 ซึ่งในสมัยก่อนไม่เชื่อฟังพระเจ้า คราวเมื่อพระเจ้าทรงอดทนรอคอยให้กลับใจในสมัยโนอาห์ ขณะที่ท่านกำลังต่อเรือใหญ่ ในเรือนั้นมีน้อยคน คือแปดชีวิตรอดผ่านน้ำ บัดนี้นำนั่นที่เล็งถึงพิธีบัพติศมาก็ช่วยพวกท่านให้รอดเช่นเดียวกัน ไม่ใช่เป็นการชำระมลทินทางกาย แต่เป็นการวิงวอนพระเจ้าเพื่อจะมีมโนธรรมที่ดี ความรอดนั้นมาโดยทางการคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ (ฉบับมาตรฐาน 2011)

โดยการขจัดเอาสิ่งสกปรกออกจากร่างกายโดยการลงไปในน้ำ แต่เป็นคำมั่นสัญญาด้วยจิตสำนึกที่บริสุทธิ์ต่อพระเจ้า (ซึ่งแสดงถึงการกลับใจใหม่) โดยการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์

เปโตรกำลังพูดถึงโนอาห์และเรือใหญ่ ในสมัยของโนอาห์นั้น ฝนตกสี่สิบวันสี่สิบคืนหลังจากที่ “น้ำพุใต้บาดาลซึ่งลึกมากที่พุ่งขึ้นมา” (ปฐมกาล 7:11-12) น้ำไหลออกมาจากเบื้องล่าง และน้ำไหลลงมาจากเบื้องบน นี่คือภาพของบัพติศมา

ทั้งแปดคนรวมถึงโนอาห์รอดได้อย่างไร? พวกเขาได้รับการช่วยให้รอดในเรือใหญ่โดยบัพติศมาที่มาจากเบื้องบนและเบื้องล่าง เราก็ได้รับความรอดเมื่อรับบัพติศมาเช่นกัน โดยคำปฏิญาณต่อพระเจ้าด้วยจิตสำนึกที่บริสุทธิ์

โนอาห์ที่ได้รับการช่วยให้รอดในเรือใหญ่โดยบัพติศมา เขาต่างจากคนในสมัยเดียวกันคือ เขาได้กลับใจจากบาปของเขาและหันจากความชั่วร้าย “โนอาห์เป็นคนชอบธรรม เป็นคนดีพร้อมในสมัยของเขา เขาดำเนินกับพระเจ้า” (ปฐมกาล 6:9) และทำตามบัญชาของพระเจ้าทุกประการทันที (ข้อ 22) เมื่อพระเจ้ายกให้เขาต่อเรือ เขาก็ต่อเรือ เมื่อพระเจ้าตรัสว่า “จงเข้าไปในเรือ” เขาก็เข้าไป เราจะเห็นการกลับใจของโนอาห์ได้ในการเชื่อฟังของเขา และในที่สุดนี้ได้นำไปสู่การรับบัพติศมาในเรือ เขารับบัพติศมาขณะที่น้ำเทลงมา และทั้งแปดคนก็ได้รับความรอดผ่านน้ำที่ท่วม

เปโตรกล่าวว่า คุณได้รับความรอดในลักษณะเดียวกัน คือโดยการกลับใจใหม่และจบชีวิตที่บาป เช่นเดียวกับโนอาห์ที่จบกับโลกของความบาป เขาได้กลับใจจากบาป หันหลังให้กับมันอย่างสิ้นเชิง และเชื่อฟังพระเจ้าโดยการเข้าไปในเรือ บัพติศมาช่วยให้รอดในทำนองเดียวกัน

การบัพติศมาไม่ใช่การชำระร่างกายเนื้อหนัง แต่เป็นการสารภาพถึงการกลับใจใหม่ “เพื่อจิตสำนึกที่บริสุทธิ์ต่อพระเจ้า โดยการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์” การเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูที่ทำให้การกลับใจใหม่มีความหมาย และทำให้การมีชีวิตใหม่เป็นไปได้ หากไม่มีการเป็นขึ้นจากความตาย เราอาจจะกลับใจทุกอย่างตามที่เรต้องการ แต่เราจะได้รับการอภัยบาปหรือพลังในการดำเนินชีวิตใหม่ได้จากที่ไหน?

การเทของพระวิญญาณ

พระคัมภีร์เชื่อมโยงการบัพติศมากับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยใช้ภาพต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น พระวิญญาณได้ถูกอธิบายว่าเป็นการเทพระพร ที่เทลงบนประชากรของพระเจ้าเหมือนกับน้ำ เมื่อเปโตร

พูดกับผู้คนในเยรูซาเล็มในวันเพ็นเทคอสต์ เขาได้อ้างอิงโยเอล 2:28-29 เป็นหลักฐานการเผยพระวจนะในการสำแดงของพระวิญญาณที่คนทั้งหลายพึงได้เห็นเป็นพยานว่า

แต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตามคำที่โยเอลผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ว่า ‘พระเจ้าตรัสว่า ในวาระสุดท้าย เราจะเทพระวิญญาณของเราบนมนุษย์ทั้งหมด บุตรสาว บุตรีของท่านทั้งหลายจะเผยพระวจนะ บรรดาคนหนุ่มของท่านจะเห็นนิมิต และบรรดาคนแก่ของท่านทั้งหลายจะฝันเห็น แม้ที่เดียวเวลานั้น เราจะเทพระวิญญาณของเรา บนทาสทาสีของเรา และเขาทั้งหลายจะเผยพระวจนะ’ (กิจการ 2:16-18 ฉบับ ESV)

เปโตรกำลังบอกพวกเขาว่า การเทของพระวิญญาณ การบัพติศมาของพระวิญญาณนั้นสำเร็จตามคำเผยพระวจนะของโยเอล

บัพติศมาและพระวิญญาณบริสุทธิ์มักจะเชื่อมโยงกันในพระคัมภีร์ ไม่ว่าจะเป็นบัพติศมาของพระเยซูที่พระวิญญาณเสด็จลงมาบนพระองค์ หรือในคำกล่าวถึงลักษณะทั่วไป เช่น “เพราะโดยพระวิญญาณองค์เดียว เราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียวกัน” ของพระคริสต์ (1 โครินธ์ 12:13)

นอกจากนี้ยังมีคำกล่าวของยอห์นผู้ให้บัพติศมาว่า “ข้าพเจ้าให้ท่านรับบัพติศมาด้วยน้ำ แสดงว่ากลับใจใหม่ก็จริง... แต่พระองค์จะทรงให้พวกท่านรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ” (มัทธิว 3:11) เราเห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างบัพติศมากับพระวิญญาณอีกครั้ง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของพระคัมภีร์ใหม่ ยอห์นแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างบัพติศมาที่เขาให้ กับบัพติศมาที่พระเยซูจะให้อันแรกเป็นการบัพติศมาด้วยการประกาศการกลับใจใหม่ต่อหน้าคนทั้งหลาย แต่เมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์จะบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

มันไม่ได้หมายความว่า การบัพติศมาด้วยน้ำจะไม่สำคัญอีกต่อไป ที่จริงเหล่าสาวกของพระเยซูได้ให้บัพติศมาด้วยน้ำแก่ผู้คนมากกว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมาเสียอีก (ยอห์น 4:1-2)⁵² การแสดงถึงความแตกต่างระหว่างบัพติศมาด้วยการกลับใจใหม่และบัพติศมาด้วยพระวิญญาณนั้น ยอห์นกำลังพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่สามารถจะให้ชีวิตใหม่แก่ท่านได้ เพราะมีเพียงพระคริสต์ที่พระเจ้าทรงส่งมาเท่านั้นที่สามารถทำได้ ข้าพเจ้าให้การชำระภายนอกเมื่อท่านกลับใจใหม่ แต่เมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์จะให้การชำระภายในแก่ท่าน คือการชำระด้วยการบังเกิดใหม่ร่วมกับการชำระภายนอก”

⁵² ยอห์น 4:1-2 เมื่อพระเยซูทรงทราบ bahwa พวกฟาริสีได้ยินข่าวว่า “อาจารย์เยซูมีสาวกและให้บัพติศมามากกว่ายอห์น” (ความจริงพระเยซูไม่ได้ทรงให้บัพติศมาเอง แต่สาวกของพระองค์เป็นผู้ให้)

ถูกเจิมด้วยพระวิญญาณตอนบัพติศมา

เรามารู้กันว่า “เจิม” พวกเราหลายคนทราบดีอยู่แล้วว่าชื่อเรียก “พระคริสต์” หมายถึงผู้ที่ได้รับการเจิม คำว่า “พระคริสต์” เป็นภาษากรีกที่เหมือนกันกับภาษาฮีบรูว่า “พระเมสสิยาห์” ซึ่งหมายถึงผู้ที่ถูกเจิมไว้เช่นกัน ในพระคัมภีร์ใหม่ ได้มีการกล่าวถึงหลายครั้งว่าพระเยซูได้ทรงถูกเจิมไว้ ตัวอย่างเช่น “พระเจ้าทรงเจิมพระเยซูชาวนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพ” (กิจการ 10:38)⁵³

เราก็ถูกเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นกัน 2 โครินธ์ 1:21-22 ที่เราได้ดูไปนั้นพูดถึงการเจิมตราประทับและมัดจำคำประกัน นอกจากนี้ยังมี 1 ยอห์น 2:20 “แต่ท่านได้รับการเจิมโดยองค์บริสุทธิ์” และข้อ 27 “แต่การเจิมที่ท่านได้รับจากพระองค์นั้นดำรงอยู่ในท่าน” การเจิมที่เราได้รับก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้สอนเราและนำเราไปสู่ความจริงทั้งหมด (ยอห์น 14:26; 16:13)

เราได้รับการเจิมด้วยพระวิญญาณที่จุดใด? ก่อนบัพติศมา? ตอนบัพติศมา? หรือจุดใดจุดหนึ่งที่ไม่ได้ระบุไว้หลังบัพติศมา ซึ่งเราไม่สามารถบอกได้แน่นอนว่าเราถูกเจิมเมื่อไร? เราจะเห็นอีกว่าคำตอบอยู่ที่บัพติศมาของพระเยซู เมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมานั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนพระองค์เหมือนกับนกพิราบ (มัทธิว 3:16, มาระโก 1:10, ลูกา 3:22, ยอห์น 1:32)

งานของพระวิญญาณก่อนบัพติศมา

สิ่งนี้นำไปสู่คำถามที่สำคัญว่า หากพระเยซูทรงถูกเจิมเมื่อรับบัพติศมา นั่นจะหมายความว่าก่อนหน้านั้นพระองค์ไม่ได้มีพระวิญญาณหรือไม่? พระองค์ทรงมีพระวิญญาณก่อนบัพติศมาแน่นอนแล้วคุณล่ะ คุณมีพระวิญญาณในทางใดทางหนึ่งก่อนบัพติศมาหรือไม่? คุณมีแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้วคุณจะกลับใจใหม่ได้อย่างไร? นั่นเป็นการทำงานของพระวิญญาณในใจของคุณและในชีวิตของคุณ ที่นำคุณไปสู่การกลับใจใหม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงทำงานในชีวิตของคุณมานาน ก่อนที่คุณจะมาเป็นคริสเตียนเสียอีก ไม่เช่นนั้นแล้วคุณจะมาเป็นคริสเตียนได้อย่างไร? พระวิญญาณได้ทรงทำงานในชีวิตของคุณตั้งแต่วัยเด็ก บางทีอาจตั้งแต่วันที่คุณเกิดด้วยซ้ำ พระวิญญาณได้ทรงทำงานในสมัยที่เรายังไม่เป็นคริสเตียน เมื่อเรายังเป็นศัตรูกับพระเจ้า เมื่อมองย้อนกลับไป ผมก็เห็นได้ว่า พระเจ้าได้ทรงทำงานในชีวิตของผมมานานก่อนที่จะผมจะเชื่อในพระองค์

⁵³ กิจการ 10:38 คือเรื่องที่ว่าพระเจ้าทรงเจิมพระเยซูชาวนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร และเรื่องที่ว่าพระเยซูเสด็จไปทำคุณประโยชน์และรักษาคนทั้งหลายที่ถูกมารเบียดเบียนอย่างไร เพราะว่าพระเจ้าสถิตอยู่กับพระองค์

ถ้าคุณพ่อและคุณแม่ของคุณไม่ได้เป็นคริสเตียน คุณจะขออะไรเมื่อคุณอธิษฐานเพื่อความรอดของท่าน? คุณก็จะขอให้พระเจ้าทรงทำงานในชีวิตของท่านโดยพระวิญญาณของพระองค์ คุณเชื่อว่าพระวิญญาณเต็มพระทัยที่จะทำงานในใจของผู้ที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน

เราไม่ได้สอนความรอดโดยการกระทำ ไม่มีใครที่จะรับบัพติศมาในวันนี้จะอยู่ตรงนี้ได้ ถ้าพระวิญญาณไม่ได้ทำงานในชีวิตของพวกเขา

แต่สำหรับผู้ที่ยึดพระเจ้า จะได้รับพระวิญญาณเป็นของประทาน (กิจการ 5:32)⁵⁴ เป็นมัดจำเป็นตราประทับ เป็นการเจิม เมื่อรับบัพติศมาพวกเขาจะได้รับตราประทับของพระวิญญาณเพื่อแสดงว่าพวกเขาได้รับการเจิมจากพระเจ้า และได้มาเป็นสมบัติของพระเจ้า

บรรดา กษัตริย์ ปุโรหิต และผู้เผยพระวจนะของอิสราเอลได้รับการเจิม การเจิมไม่ได้เป็นแค่พิธีทางศาสนา แต่เป็นวิธีที่พระเจ้าทรงมอบสิทธิอำนาจในทางวิญญาณให้กับพวกเขา กษัตริย์ไม่มีอำนาจใดๆ เว้นแต่พระเจ้าจะประทานให้พวกเขา พระเยซูตรัสกับปีลาตว่า “ท่านจะไม่มีสิทธิอำนาจเหนือเรา เว้นแต่จะได้ประทานให้แก่ท่านจากเบื้องบน” (ยอห์น 19:11)

บรรดา กษัตริย์ของอิสราเอลจะต่างจากบรรดา กษัตริย์ในโลกปัจจุบัน ตรงที่เป็นตัวแทนของพระเจ้า ดังนั้นพวกเขาจึงต้องได้รับการเจิมจากพระเจ้าเพื่อรับสิทธิอำนาจ อาจกล่าวได้อย่างเดียวกันกับบรรดาปุโรหิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาปุโรหิตที่พระเจ้าทรงเจิมตั้งไว้เพื่อแสดงว่าเขาได้รับการทรงเรียกและสิทธิอำนาจของเขาจากพระเจ้า

บรรดาผู้เผยพระวจนะก็ได้รับการเจิมเพราะพวกเขาต้องการสิทธิอำนาจและความสามารถที่จะเผยพระวจนะ โดยพระวิญญาณของพระเจ้าเองที่ผู้เผยพระวจนะจะประกาศพระวจนะของพระเจ้า และบอกถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

พระเยซูตรัสว่า “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ เพื่อนำข่าวดีมายังคนยากจน” (ลูกา 4:18 กำลังอ้างถึงอิสยาห์ 61:1) การเจิมนี้คือพระวิญญาณซึ่งมอบอำนาจให้พระเยซูประกาศข่าวประเสริฐ

พระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านั้นในลูกา 4:18 เมื่อใด? เมื่อพระองค์มีอายุได้สิบสองปีในพระวิหารไหม? ไม่ใช่เลย แต่เมื่อไม่นานหลังจากที่พระองค์ทรงรับบัพติศมา เมื่อทรงรับบัพติศมา พระเยซู

⁵⁴ กิจการ 5:32 เราคือสักขีพยานของเรื่องเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระเจ้าประทานกับทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์นั้นก็เป็นผู้พยานด้วย”

ได้รับการเจิมเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนพระองค์ ไม่นานหลังจากนั้นและหลังจากถูกซาตานทดลอง พระเยซูทรงประกาศว่า “ได้รับการเจิมให้ประกาศข่าวประเสริฐ”

ในทำนองเดียวกัน เมื่อรับบัพติศมา เราจะได้รับการเจิมของพระวิญญาณ พระเยซูทรงมีพระวิญญาณก่อนที่พระองค์ทรงรับบัพติศมา แต่ตอนนี้พระองค์ได้รับการเจิมให้ประกาศข่าวประเสริฐ

โดยสรุปแล้ว จากหลายความเชื่อมโยงระหว่างบัพติศมาและพระวิญญาณที่พบในพระคัมภีร์นั้น เราเห็นการเชื่อมโยงต่อไปนี้ (1) พระวิญญาณและการประทับตราเมื่อบัพติศมา (2) พระวิญญาณและการเจิมเมื่อบัพติศมา (3) พระวิญญาณและคำมั่นสัญญาหรือการให้คำมั่นเมื่อรับบัพติศมา

โดยทั่วไปแล้วพระเจ้าจะประทานพระวิญญาณเมื่อรับบัพติศมาแต่ทรงมีอิสระในการยกเว้น

ในกิจการ 2:38 ซึ่งเราได้อ่านไปแล้วว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมาให้หมดทุกคนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เพื่อรับการอภัยบาปของท่านและท่านจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์” นั้น เรามีกฎทั่วไปว่า จะได้รับพระวิญญาณเมื่อบัพติศมา ถึงกระนั้นพระเจ้าก็ทรงมีอิสระที่จะประทานพระวิญญาณก่อนหรือหลังการรับบัพติศมาเพื่อให้พระประสงค์สูงสุดของพระองค์สำเร็จ

ในพระคัมภีร์มีกรณีหนึ่งที่พระเจ้าประทานพระวิญญาณก่อนรับบัพติศมา (กิจการ 10:44-48) และอีกกรณีหนึ่งหลังบัพติศมา (8:12-17) ซึ่งทั้งสองกรณีนี้เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่เป็นข้อยกเว้นในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร แต่เราไม่สามารถอ้างข้อยกเว้นสองข้อนี้เพื่อปฏิเสธกฎทั่วไปได้ เพราะจริงๆ แล้ว ข้อยกเว้นพิสูจน์กฎ

กรณีแรกในกิจการ 10:44-48 โครเนลิอัสและคนอื่นๆ ได้รับพระวิญญาณก่อนบัพติศมา นั่นเป็นเพราะว่าโครเนลิอัสเป็นคนต่างชาติ และเพราะชาวยิวลังเลที่จะรับคนต่างชาติเข้ามาในคริสตจักร ต่อมาเปโตรต้องอธิบายให้คริสตจักรเยรูซาเล็มฟังว่าเหตุใดเขาจึงได้ให้บัพติศมากับคนต่างชาติ โดยบอกกับพวกเขาในแบบนี้ว่า “เมื่อข้าพเจ้าเริ่มต้นพูด พระเจ้าทรงเทพพระวิญญาณลงมาบนเขาทั้งหลาย ข้าพเจ้าเป็นใครที่จะขัดขืนพระเจ้าได้ ข้าพเจ้าจึงต้องให้บัพติศมากับพวกเขา” (เปรียบเทียบกับกิจการ 11:15-18; 15:6-9) สิ่งนี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาสำคัญในคริสตจักรยุคแรก เมื่อคริสตจักรกำลังจะยอมรับคนต่างชาติเข้ามา

ในอีกกรณีหนึ่งคือกิจการ 8:12-17 ชาวสะมาเรียบางคนได้รับบัพติศมา แต่ไม่ได้รับพระวิญญาณ กรณีพิเศษนี้เกิดขึ้นเพื่อจัดการปัญหาความเป็นปรปักษ์ต่อกันระหว่างชาวยิวกับชาวสะมาเรีย ในการแก้ปัญหาความเป็นปรปักษ์นี้ พระเจ้าทรงชี้แนะผู้นำคริสตจักรในเยรูซาเล็มซึ่งเป็นชาวยิวให้รับชาวสะมาเรียเข้ามาในสามัคคีธรรมเป็นการส่วนตัว ชาวสะมาเรียได้รับบัพติศมาแล้ว แต่พระเจ้าก็ได้ส่งเปโตรและยอห์นมาหาพวกเขาเพื่อวางมือให้พวกเขาได้รับของประทานคือพระวิญญาณ

ข้อยกเว้นสองข้อนี้บ่งชี้ว่า ประการแรก พระเจ้าทรงเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดที่จะประทานพระวิญญาณก่อนหรือหลังบัพติศมาตามที่พระองค์ทรงเลือก และประการที่สอง ทั้งสองเป็นกรณียกเว้นในสถานการณ์พิเศษในประวัติศาสตร์คริสตจักร ซึ่งบ่งชี้ว่าตามกฎทั่วไปแล้ว จะได้รับพระวิญญาณเมื่อรับบัพติศมา กรณีที่สามจะกล่าวถึงในภาคผนวก 1

ในทำนองนี้ ประเด็นสำคัญของการบัพติศมาไม่ได้อยู่ที่ว่า น้ำของบัพติศมามีประสิทธิภาพในการช่วยให้รอด แต่อยู่ที่การบัพติศมานั้นแสดงถึงการกลับใจจากภายใน และการเชื่อฟังจากภายนอกต่อพระเยซู ในทางกลับกัน เราก็ได้รับคำสั่งให้บัพติศมาผู้อื่น “เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไป และนำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา จงบัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มัทธิว 28:19)

บทที่ 5

การทดลองหลังบัพติศมา #1

ลูกา 4:1-4 (เปรียบเทียบกับมัทธิว 4:1-4)

มอนทรีออล, 1 เมษายน 1979

บทที่แล้ว เราได้ดูความเชื่อมโยงอย่างมากระหว่างบัพติศมาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามการสอนของพระคัมภีร์ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งเหมาะสมที่เราจะศึกษาเรื่องการทดลองของพระเยซูในบทนี้ เพราะหลังจากรับบัพติศมาแล้ว พระองค์ก็ทรงถูกซาตานทดลองในถิ่นทุรกันดาร เรื่องการทดลองในลูกา 4:1-4 นี้มีสิ่งที่จะนำมาใช้มากมายกับคริสเตียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เพิ่งรับบัพติศมา

¹และพระเยซูทรงเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงกลับจากแม่น้ำจอร์แดน และพระวิญญาณได้ทรงนำพระองค์ไปในถิ่นทุรกันดาร ²ทรงถูกมารทดลองเป็นเวลาสี่สิบวัน ตลอดสี่สิบวันนั้น พระองค์ไม่ได้เสวยอะไรเลย และเมื่อสิ้นสี่สิบวัน พระองค์ก็ทรงหิว ³มารจึงพูดกับพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้าก็จงสั่งหินก้อนนี้ให้เป็นขนมปัง” ⁴แล้วพระเยซูได้ตรัสตอบมารว่า “มีคำเขียนไว้ว่า ‘มนุษย์ไม่อาจดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียวได้’” (ลูกา 4:1-4 ฉบับ RSV)

ข้อความที่พระเยซูทรงอ้างจากพระคัมภีร์ว่า “มนุษย์ไม่อาจดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียวได้” นั้นได้ขยายความไว้ในข้อที่คล้ายกันจากมัทธิว 4:4 ว่า “มนุษย์จะดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียวไม่ได้ แต่ต้องดำรงด้วยพระวจนะทุกคำ ที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า”

เราจะตรวจสอบลูกา 4:1-4 จากแง่มุมของการทนทุกข์ทรมานของพระเยซูซึ่งใน 1 เปโตร 2:21 แสดงให้เห็นว่าเกี่ยวข้องกับชีวิตของเราอย่างมาก “พระคริสต์ยังได้ทรงทนทุกข์เพื่อพวกท่าน พระ

องค์ทรงวางแบบอย่างแก่พวกท่าน เพื่อท่านจะได้ดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์” นี่คือหลักการทางฝ่ายวิญญาณที่เราและผู้ที่เพิ่งรับบัพติศมาสามารถนำไปใช้กับชีวิตประจำวันของเราได้

คุณมาเป็นคริสเตียนเมื่อคุณได้รับพระวิญญาณ

ผมจะพูดต่อจากจุดที่พูดไว้คราวก่อนในหัวข้อบัพติศมาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ บทสรุปตอนนี้จะเป็นความก้าวหน้าตามปกติของการพิจารณาในวันนี้ เกี่ยวกับการทดลองของพระเยซู

เราได้เห็นมาก่อนหน้านี้ว่า คนๆ หนึ่งจะมาเป็นคริสเตียนก็เมื่อเขาหรือเธอได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์

อย่างไรก็ตาม ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกท่านแล้ว พวกท่านก็ไม่อยู่ในเนื้อหนัง แต่อยู่ในพระวิญญาณ ใครก็ตามที่ไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ คนนั้นก็ไม่ได้เป็นของพระองค์ (โรม 8:9 ฉบับ ESV)⁵⁵

สิ่งที่ทำให้คุณเป็นคริสเตียนที่แท้จริงนั้นไม่ใช่การถือศาสนาในตัวของมันเอง หรือการไปโบสถ์ หรือการมีความกระตือรือร้นในกลุ่มสามัคคีธรรมในมหาวิทยาลัย หรือแม้แต่การเชื่อในหลักคำสอนที่ถูกต้อง แม้ว่านั่นจะเป็นสิ่งที่ดีและน่าปรารถนาก็ตาม แต่การมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในคุณต่างหากที่ทำให้คุณเป็นคริสเตียน

เราจึงถามต่อไปว่า เมื่อใดหรือที่คนใดคนหนึ่งจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในแง่ที่เฉพาะเจาะจงของการเจิม ตรารประทับ และคำมั่นสัญญา? คำตอบจากพระคัมภีร์นั้นชัดเจนว่า เมื่อ**บัพติศมา** พร้อมด้วย**ความเชื่อและการกลับใจใหม่**ที่เราจะได้รับพระวิญญาณในสามด้านเฉพาะนี้ นั่นเป็นความเชื่อที่ทำให้**บัพติศมา**มีความหมายและมีประสิทธิภาพ เพราะถ้าปราศจากความเชื่อแล้ว บัพติศมาก็จะเป็นพิธีที่ไม่มีความหมายที่ไม่ต่างจากการอาบน้ำ

อย่างไรก็ตาม การรับพระวิญญาณเมื่อ**บัพติศมานั้น** ไม่ได้ตัดการทำงานของพระวิญญาณในใจของเรา**ก่อนหน้านี้** เราได้เห็นแล้วว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานแม้แต่ในใจของผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียนในความหมายเฉพาะนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่กับทุกคน แม้แต่คนที่ไม่เป็นคริสเตียน เพราะ

⁵⁵ ในข้อนี้ “พระวิญญาณของพระเจ้า” ก็เหมือนกับ “พระวิญญาณของพระคริสต์” นั่นก็คือ พระวิญญาณของพระเจ้าในพระคริสต์ ซึ่งก็เหมือนกับ “วิญญาณของเอลียาห์” คือพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ในเอลียาห์ (2 พงศกษัตริย์ 2:14-15)

ถ้าพระวิญญาณไม่ได้ทำงานในใจของผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียนแล้ว เขาหรือเธอจะได้รับความรอดหรือมาเป็นคริสเตียนได้อย่างไร? พระคัมภีร์ไม่เคยสอนว่าเราสามารถจะรอดได้ด้วยตัวของเราเอง หรือจะได้รับพระวิญญาณด้วยหนทางและกำลังของเราเอง

พระเยซูทรงมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแน่นอนก่อนที่จะรับบัพติศมา แต่เมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมานี้เอง ที่พระวิญญาณได้เสด็จลงมาบนพระองค์เหมือนนกพิราบ ซึ่งแสดงว่าพระองค์ได้รับการเจิมและประทับตราด้วยพระวิญญาณ ก่อนที่พระองค์จะรับบัพติศมานั้น พระเยซูยังไม่ได้รับการประทับตราหรือการเจิมด้วยพระวิญญาณเพื่องานพันธกิจในการประกาศข่าวประเสริฐ หรือเพื่อให้เป็นไปตามการทรงเรียกของพระองค์ที่เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก ก่อนที่พระองค์จะรับบัพติศมา พระเยซูทรงเป็นช่างไม้ ซึ่งเป็นอาชีพที่มีเกียรติ พระองค์ทรงดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ค่อนข้างไม่มีใครรู้จักจนกระทั่งพระองค์ได้รับการเจิมจากพระวิญญาณเพื่อภารกิจที่พระองค์ได้ถูกเรียกให้ทำ

หากคุณไม่ได้เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ คุณก็จะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า

สิ่งที่ผมพูดคราวก่อนเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างบัพติศมาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ทำให้ข้อเท็จจริงในพระคัมภีร์ใหม่หมดไปแต่อย่างใด เรายังคงต้องพูดถึงรายละเอียดในพระคัมภีร์อีกเล็กน้อยก่อนที่จะไปต่อกับคำถามเรื่องการทดลองหลังรับบัพติศมา

หนึ่งในนั้นก็คือ คำกล่าวที่รู้จักกันดีของพระเยซูที่พูดกับนิโคเดมัสว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ถ้าใครไม่ได้เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ คนนั้นจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” (ยอห์น 3:5)

ตรงนี้พระเยซูทรงเน้นถึงความสำคัญของน้ำว่า เราจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้ เว้นแต่เราจะเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ เราจำเป็นต้องหยิบยกความจริงนี้เพราะคริสตจักรส่วนใหญ่ในปัจจุบันมองข้ามความสำคัญกับการบัพติศมา

ตอนที่ผมเรียนอยู่ที่สถาบันพระคัมภีร์ในสกอตแลนด์ ผมได้เป็นเพื่อนกับคนหนึ่งที่ยอมทำงานธนาคารที่ดีเพื่อมารับใช้พระเจ้า เขาเป็นคริสเตียนมาหลายปีแล้ว แต่ยังไม่เคยได้รับบัพติศมา วันหนึ่งพี่น้องผู้ชายชาวเยอรมันที่รักคนนี้ได้มาหาผมและพูดว่า “อีริค ผมกำลังเตรียมจะรับใช้พระเจ้าเต็มเวลา แต่ผมยังไม่ได้รับบัพติศมาเลย”

ผมถามเขาว่า ทำไมเขาถึงไม่เคยได้รับบัพติศมา และเขาตอบว่า “เพราะผมไม่รู้ความหมายของบัพติศมา ผมคิดมาตลอดว่าการรับบัพติศมาไม่สำคัญ”

เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ในคริสตจักรปัจจุบันแล้ว จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่มีบางคนที่กำลังเตรียมตัวของเขาเพื่อรับใช้พระเจ้า แต่ยังไม่เคยได้รับบัพติศมา ตามการสอนของพระคัมภีร์แล้วมันหมายความว่าเขายังไม่ได้รับการเจิมให้ส่งสอนข่าวประเสริฐ (ประกาศ) เลย เพราะเขาไม่ได้รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณหรือไม่ได้รับมัดจำค่าประกันจากพระวิญญาณ

เขาเป็นคนดี เป็นพี่ชายที่น่ารักและมีน้ำใจ และเรายังคงสนิทกันมากมาจนถึงทุกวันนี้ ปัจจุบันนี้เขารับใช้เป็นศิษยาภิบาลในคริสตจักรประจำรัฐของเยอรมันด้วยการทุ่มเทให้พระเจ้าแบบสุดตัว

เขาน่าจะเป็นเพื่อนที่สนิทที่สุดของผมที่สถาบันพระคัมภีร์ เขาจะไปกับผมทุกที่ที่ผมไปเทศน์ เหตุผลหนึ่งก็เพราะเขามีงานเทศน์น้อยกว่ามาก แต่ทุกครั้งที่เขาเทศน์ก็จะเห็นได้ชัดว่าไม่มีพลัง ผมไม่สามารถจะระบุสาเหตุได้จนกระทั่งเขาบอกผมว่า เขาไม่ได้รับบัพติศมา

ตัวของผมเองค่อนข้างไม่รู้คำสอนของพระคัมภีร์เกี่ยวกับบัพติศมา ดังนั้นผมจึงพูดกับเขาว่า “ผมไม่รู้ว่าจะอธิบายเรื่องบัพติศมากับคุณอย่างไร แต่ผมรู้อย่างหนึ่งแน่ ๆ ว่า พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าตรัสสั่ง และนั่นก็ดีพอสำหรับผมแม้ว่าผมจะไม่เข้าใจมันทั้งหมดก็ตาม” เขาคุ่นคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้และพูดว่า “ใช่ นั่นก็เป็นเหตุผลที่ดีพอสำหรับผมเช่นกัน!” เขาก็รับบัพติศมา

หลังจากที่ได้ศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเรื่องบัพติศมาในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ผมจึงได้เห็นความสำคัญของการบัพติศมาว่า “เว้นแต่คนใดคนหนึ่งจะเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ คนนั้นจึงจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าได้” (ยอห์น 3:5 ฉบับ KJV) น้อย่างเดียวยังไม่เพียงพอ บัพติศมาอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ เพราะคนนั้นจะต้องเกิดจากน้ำและพระวิญญาณก่อน เขาก็จะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าได้

บางคนพยายามอธิบายความสำคัญของน้ำแบบให้พ้นตัว และมีวิธีการที่แยบยลในการทำเช่นนี้ บางคนได้แย้งอย่างเช่นว่า น้ำไม่ได้หมายความว่าอื่นนอกจากเป็นเพียงสัญลักษณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ถ้าเป็นเช่นนั้น คุณก็ต้องบังเกิดจากพระวิญญาณและพระวิญญาณถึงสองครั้งสิ!

แต่เหตุใดจึงใช้ความพยายามอย่างมากในการหลบเลี่ยง “น้ำ” อย่างชาญฉลาด ในเมื่อความจริงนั้นเข้าใจได้ง่ายมาก? ตั้งแต่เริ่มต้นในมารโก 1:8 ยอห์นผู้ให้บัพติศมากล่าวไว้ว่า “ข้าพเจ้าให้พวกท่านรับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่พระองค์จะทรงให้พวกท่านรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ซึ่งเป็นการเสริมการ “เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ” ในยอห์น 3:5 ซึ่งชี้ชัดว่า “เกิดจากน้ำ” หมายถึงการบัพติศมาด้วยน้ำ

หลังจากพระเยซูทรงเป็นขึ้นมา พระองค์ได้ทรงยืนยันพันธกิจของยอห์นผู้ให้บัพติศมาอีกครั้งว่า “ยอห์นให้รับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่อีกไม่นานพวกท่านจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 1:5)

มันเห็นได้ชัดจากพระคัมภีร์ว่า คุณจะต้องรับบัพติศมาทั้งสองอย่างเพื่อจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า ผมขอยืนยันว่า ผมไม่ได้มีความคิดแปลกใหม่ในสิ่งที่ผมได้พูดเกี่ยวกับบัพติศมาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ นักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่ก็ตระหนักดีถึงความเชื่อมโยงที่สำคัญของการบัพติศมา กับพระวิญญาณ ดังตัวอย่างใน *พจนานุกรมศาสนาคริสต์ของพระคัมภีร์ใหม่* เล่มสุดท้าย (ฉบับโคลิน บราวน์)⁵⁶ ภายใต้หัวข้อ “ตราประทับ” หรือ “การเจิม” นอกจากนี้ให้ดูหนังสือของเจมส์ ดันน์ ที่ชื่อ *การบัพติศมาในพระวิญญาณ: การตรวจสอบพระคัมภีร์ใหม่อีกครั้งเกี่ยวกับของประทานแห่งพระวิญญาณ*⁵⁷ นักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่ทุกคนต่างตระหนักถึงความเชื่อมโยงที่ซับซ้อนระหว่างบัพติศมา กับพระวิญญาณ

อันที่จริง หากคุณไม่เคยได้ยินคำสอนคร่าวก่อนของผมเกี่ยวกับบัพติศมาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณอาจมีปัญหาก็จะติดตามการพูดถึงใน *พจนานุกรมศาสนาคริสต์พระคัมภีร์ใหม่*⁵⁸ เพราะไม่ได้กล่าวถึงความเป็นไปได้ของความเชื่อมโยง ข้อความ “ได้รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณ” กล่าวซ้ำ ๆ ถึงการบัพติศมาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ในลักษณะที่อาจทำให้คุณไม่แน่ใจในความเชื่อมโยงระหว่างทั้งสอง แต่คุณจะเข้าใจข้อความนี้เป็นอย่างดีถ้าคุณได้ยินคำสอนคร่าวก่อนของผม

บรรดานักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่ต่างตระหนักดีถึงความเชื่อมโยงนี้ โดยเฉพาะจากตั้งแต่สมัยของศาสตราจารย์ จี เอช แลมป์จากเคมบริดจ์ ผู้เชื่อมโยงที่ลึกซึ้งระหว่างบัพติศมา กับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในหนังสือชื่อ *การประทับตราของพระวิญญาณ: การศึกษาในหลักคำสอนเรื่องบัพติศมา* (1951)⁵⁹ ดังนั้นผมจึงไม่อ้างความคิดริเริ่มในหัวข้อนี้แม้แต่น้อย และผมก็ไม่ต้องการที่จะเป็นต้นฉบับ ผมแค่ต้องการจะอธิบายสิ่งที่พระวาทะของพระเจ้ากล่าวไว้เท่านั้น

⁵⁶ *Dictionary of New Testament Theology* (ed. Colin Brown)

⁵⁷ James D.G. Dunn's *Baptism in the Holy Spirit: A Re-examination of the New Testament on the Gift of the Spirit*

⁵⁸ *New Testament Dictionary of Theology*

⁵⁹ *The Seal of the Spirit: A Study in the Doctrine of Baptism* (1951); Professor G.H. Lampe of Cambridge

ผู้นำคริสตจักรบางคนในทุกวันนี้ไม่ได้ตระหนักถึงความก้าวหน้าของงานวิชาการพระคัมภีร์ใหม่ ดังนั้นพวกเขาจึงคิดว่าสิ่งที่ผมพูดนั้นเป็นเรื่องผิดปกติ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วไม่มีอะไรผิดปกติ หรือเป็นความแปลกใหม่เกี่ยวกับสิ่งที่ผมได้พูดไป ความจริงที่สำคัญยังคงมีอยู่ว่า ถ้าคุณไม่ได้เกิดจากพระวิญญาณและเกิดจากน้ำด้วย คุณก็จะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า

การทำให้สะอาดโดยการชำระด้วยน้ำโดยพระวจนะ

ให้เราดูพระคัมภีร์อีกตอนหนึ่งในเอเฟซัส 5:25-26 ซึ่งอ้างถึงบัพติศมา ถ้าคริสตจักรได้เข้าใจความเชื่อมโยงของบัพติศมากับพระวิญญาณ ผมก็ไม่จำเป็นต้องอธิบายพระคัมภีร์ตอนนี้

สามี่ทั้งหลาย จงรักภรรยาของตน เหมือนที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และสละพระองค์เอง เพื่อคริสตจักร เพื่อพระองค์จะทรงทำให้คริสตจักรบริสุทธิ์โดยการชำระด้วยน้ำโดยพระวจนะ (เอเฟซัส 5:25-26 ฉบับ RSV)

พระเยซูยอมสละพระองค์เองเพื่อคริสตจักร เพื่อจะชำระเธอให้บริสุทธิ์ “โดยการชำระด้วยน้ำโดยพระวจนะ” เราจะเห็น “น้ำ” อีกแล้ว แต่ไม่ใช่แค่เพียงอย่างเดียวเพราะเราต้องการทั้งน้ำแห่งการกลับใจใหม่และ “พระวจนะ” ซึ่งก็คือพระคำของพระเจ้า เมื่อบัพติศมานี้เองที่พระเยซูทรงชำระเราด้วยน้ำโดยพระวจนะ

เปาโลได้เรียนรู้ความจริงที่สำคัญนี้จากประสบการณ์ของเขาบนถนนไปตามัสกัส หนังสือกิจการมีบันทึกสามกรณีที่เปาโลเป็นพยานเกี่ยวกับการพบกับพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าของน้ำทิ้ง ในกิจการ 22:16 เปาโลนึกถึงสิ่งที่อานาเนียได้พูดกับเขาหลังจากนั้นไม่นานว่า “แล้วท่านจะรออยู่ทำไม? จงลุกขึ้นและรับบัพติศมา และรับการชำระบาปของท่าน โดยร้องออกพระนามของพระองค์” ตรงนี้กล่าวไว้ว่า การชำระบาปมีผลโดยการบัพติศมาและการร้องออกพระนามขององค์ผู้เป็นเจ้าของน้ำทิ้งด้วยความเชื่อมั่นให้ความกระจ่างเกี่ยวกับสิ่งที่เราเพิ่งจะอ่านไปในเอเฟซัส 5:26 ว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพระองค์จะทรงชำระเรา “โดยการชำระด้วยน้ำโดยพระวจนะ” นั่นคือด้วยความเชื่อและเชื่อในพระวจนะของพระเจ้า

เมื่อตอนบัพติศมานั้นเองที่เราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กิจการ 2:38)⁶⁰ และได้รับการชำระความผิดบาปของเรา เปาโลที่เรียกกันว่าเซาโลก็มีประสบการณ์กับสิ่งนี้เมื่อตัวเขาเองรับบัพติศมา

อานาเนียจึงไปและเข้าไปในบ้านนั้น แล้ววางมือของเขabenเซาโลกล่าวว่า “พี่เซาโล พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้า ผู้ที่ปรากฏแก่ท่านระหว่างทางที่ท่านมาที่นี่ ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาเพื่อให้ท่านมองเห็นอีก และให้ท่านเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และทันใดนั้นก็มีบางสิ่งเหมือนเกล็ดหลุดจากตาของเซาโล ท่านก็เห็นได้อีก แล้วท่านจึงลุกขึ้นรับบัพติศมา (กิจการ 9:17-18 ฉบับ RSV)

องค์ผู้เป็นเจ้าทรงส่งอานาเนียไปหาเซาโลเพื่อสองสิ่ง สิ่งแรกก็เพื่อให้เซาโลกลับมามองเห็นได้อีกครั้งหลังจากที่ตาได้บอดบนถนนไปตามมัสกัส สิ่งที่สองก็เพื่อให้เซาโลเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งสองสิ่งนี้เกิดขึ้นหลังจากที่อานาเนียได้วางมือของเขabenตัวเซาโลตามด้วยบัพติศมาทันที เมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์ความเชื่อมโยงของบัพติศมากับพระวิญญาณจะชัดเจนขึ้นเรื่อย ๆ

พระเยซูเองก็ได้รับการเจิมเมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมาจากยอห์น โดยพระวิญญาณเหมือนนกพิราบ ได้เสด็จลงมาบนพระองค์ หลังจากการเจิมนี้เองที่พระเยซูได้เสด็จออกไปประกาศข่าวประเสริฐ พระเยซูตรัสถึงพระองค์เองโดยอ้างถึงอิสยาห์ 61:1-2 ว่า “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ เพื่อนำข่าวดีมายังคนยากจน” (ลูกา 4:18) ตอนนี้เองที่พระเยซูได้รับการเจิมเพื่อจะเริ่มประกาศข่าวประเสริฐ ก่อนหน้านั้นพระองค์ไม่ได้ประกาศข่าวประเสริฐ เพราะพระองค์ยังไม่ได้รับการเจิม

การทดลองจะมาถึงหลังจากบัพติศมา

สิ่งนี้นำเราไปสู่ลูกาบทที่ 4 และไปสู่หัวใจสำคัญของคำสอนในวันนี้ จะเกิดอะไรขึ้นกับคุณหรือหลังจากที่คุณได้รับบัพติศมาและบาปของคุณได้รับการชำระแล้ว? คุณจะเจอกับการทดลองทันทีหลังจากรับบัพติศมา เช่นเดียวกับกรณีของพระเยซูที่มีการทดลองอย่างหนักตามมา ไม่ใช่ก่อนการรับบัพติศมา

⁶⁰ กิจการ 2:38 เปโตรจึงกล่าวกับเขาทั้งหลายว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์ให้หมดทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านทั้งหลาย แล้วพวกท่านจะได้รับของขวัญประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์”

เมื่อเช้านี้ เมื่อผมอธิษฐานกับพวกคุณบางคนก่อนการรับบัพติศมา คุณก็รู้ว่าการเป็นคริสเตียนไม่ใช่เรื่องง่าย ผมจึงต้องเตือนคุณว่า หลังจากบัพติศมาไม่นาน ศัตรูจะเริ่มกดดันคุณ แรงกดดันนี้เองที่ทำให้คริสเตียนจำนวนมากต้องหลงไปหลังจากรับบัพติศมา โดยเฉพาะคนที่ไม่ได้รับการสอนให้รู้ถึงอันตรายนี้ การโจมตีของซาตานกับผู้เพิ่งรับบัพติศมานั้น สร้างความวิตกกังวลอย่างมากให้กับผมและศิษยาภิบาลคนอื่น ๆ อีกมากมาย และนี่อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่หลายคนมองข้ามความสำคัญของการบัพติศมา

พระเจ้าทรงยอมให้คุณถูกทดลองเพื่อให้คุณได้เรียนรู้การเชื่อฟังและเข้มแข็งขึ้น

ทันทีหลังจากที่พระเยซูทรงรับบัพติศมาและเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ก็ถูก “นำ” โดยพระวิญญาณเข้าไปในถิ่นทุรกันดารให้ซาตานได้ทดลอง (ลูกา 4:1)

พระเจ้าทรงปกป้องประชากรของพระองค์ แต่ไม่ใช่โดยวิธีปกป้องพวกเขาจากการเปิดให้กับการถูกทดลองและพบความยากลำบาก แต่ทำไมพระเจ้าทรงยอมให้คุณถูกทดลองหลังจากรับบัพติศมาหรือ? มีสาเหตุหลายประการสำหรับสิ่งนี้ แต่เหนือสิ่งอื่นใดก็เพื่อที่คุณอาจได้รับการเสริมกำลังและเรียนรู้ในการเชื่อฟังผ่านความทุกข์ยาก แต่คุณจำเป็นต้องรู้ข้อเท็จจริงนี้โดยเร็วที่สุด เพราะการปฏิญาณในการมอบของคุณกับพระเจ้านั้น จะถูกทดสอบทันทีหลังจากที่คุณรับบัพติศมา หาก你不เต็มใจที่จะมอบทั้งหมดกับพระเจ้า หรือเข้าสู่รับฝ่ายวิญญาณ หรือหากคุณขาดความกล้าในความเชื่อ ก็อย่ารับบัพติศมาเลย เพราะบัพติศมาไม่ได้มีไว้สำหรับคนขี้ลาด ในชีวิตคริสเตียนจะไม่มีที่สำหรับคนขี้ลาด พวกคุณที่เพิ่งได้รับบัพติศมาไป ตอนนี้ก็อยู่ในการสู้รบฝ่ายวิญญาณแล้ว

ในทางตรงกันข้าม คุณไม่จำเป็นจะต้องกลัว ผมไม่ได้กำลังบอกเรื่องทั้งหมดนี้กับคุณเพื่อให้คุณกลัว แต่ด้วยความหวังว่า เมื่อความเชื่อของคุณถูกทดสอบ คุณจะเห็นว่าคุณแข็งแกร่งเพียงใดโดยพระคุณของพระเจ้า การชนะในการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณนี้เอง ที่คุณจะแข็งแกร่งและเติบโตในฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าไม่ทรงต้องการคริสตจักรที่เต็มไปด้วยทารกฝ่ายวิญญาณ

ที่พระเยซูต้องเจอกับการทดลองนั้น ไม่ได้เป็นเพราะความต้องการส่วนตัวแต่อย่างใด พระเจ้าได้ทรงอนุญาตให้เกิดขึ้นกับพระองค์เพื่อเป็นตัวอย่างให้เราปฏิบัติตาม เพราะเราเองก็เป็นบุตรของพระเจ้าด้วยเช่นกัน

ทันทีหลังจากการรับบัพติศมา พระเยซูก็ทรงถูกนำไปในถิ่นทุรกันดารทันทีเพื่อถูกทดลองและเผชิญกับการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณอย่างหนักหน่วง แต่คุณไม่จำเป็นต้องกลัวเรื่องนี้เพราะคุณจะค้น

พบว่าเป็นความยินดีอย่างหนึ่งของการรู้จักพระเจ้า ที่กองทัพซึ่งต่อสู้อยู่เคียงข้างคุณนั้น ยิ่งใหญ่กว่า กองทัพของฝ่ายศัตรูมาก

ผมมีความสุขเสมอที่จะเล่าเรื่องของเอลีซาเมื่อเขาถูกล้อมรอบด้วยกองทัพใหญ่และมีอำนาจของซีเรีย (2 พงศกัศัตร์ 6:15-18) เอลีซามีศิษย์คนหนึ่งและเป็นคนรับใช้ของเขาด้วย ซึ่งเห็นกองทัพซีเรียและร้องว่า “ແ່แล้วนายข้า เราจะทำอย่างไรดี พวกเขาจะกวาดเราราบเป็นหน้ากลอง!” เขาไม่สามารถเข้าใจได้ว่าทำไมเอลีซาจึงยังสงบนิ่ง เดินไปมาราวกับว่าไม่มีอันตรายอะไร คนรับใช้คงจะพูดทำนองนี้ว่า “ข้าจะอธิษฐานในที่สุด เพราะพวกซีเรียกำลังล้อมเราอยู่” แต่เอลีซาอธิษฐานเผื่อเขาว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ ขอทรงโปรดเปิดตาของเขา เพื่อเขาจะได้เห็นว่า ผู้ที่อยู่กับเรามีมากกว่าผู้ที่อยู่กับพวกเขา”⁶¹ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงเปิดตาของผู้รับใช้ให้เห็นว่า กองทัพฝ่ายวิญญาณนั้นยิ่งใหญ่มากกว่ากองทัพของศัตรูมาก

เอลีซาเข้าใจความเป็นจริงฝ่ายวิญญาณเหล่านี้อย่างไร? โดยการศึกษาพระคัมภีร์หรือ? โดยใส่แว่นตาพิเศษที่สามารถมองเห็นสิ่งฝ่ายวิญญาณได้ใช่ไหม? ไม่ใช่สิ่งเหล่านี้เลย เพราะเอลีซาเป็นคนของพระเจ้า ตลอดหลายปีของการสู้รบฝ่ายวิญญาณและการทดลองในถิ่นทุรกันดาร เขารู้ว่าพระเจ้าจะไม่มีวันทำให้ประชากรของพระองค์ผิดหวัง เมื่อคุณฟังพาพระเจ้า คุณจะชนะทุกการสู้รบ คุณอาจพกข้า แต่คุณจะยังคงชนะ ไม่ว่าพกข้าหรือไม่พกข้าก็ตาม

นี่เป็นประเด็นที่สองที่ต้องจำไว้ว่า หลังจากบัปติศมาแล้วจะมีการทดลอง และเมื่อการทดลองมาถึง ก็จงเตรียมใจและจิตวิญญาณให้พร้อมกับการทดลอง จงจำไว้ว่าหลังจากที่ได้รับพระพรในฝ่ายวิญญาณทุกครั้ง ศัตรูก็จะโจมตี ใครก็ตามที่มีประสบการณ์ในการสู้รบฝ่ายวิญญาณจะรู้เรื่องนี้เป็นอย่างดี ผมติดนิสัยที่ทุกครั้งเมื่อพระพรมาถึง ผมก็จะพูดว่า “เตรียมพร้อมกับการโจมตีได้เลย”

หลังจากได้รับพระพรในฝ่ายวิญญาณทุกครั้ง ชาตาก็จะโจมตี

ผมได้เล่าให้คุณฟังว่า ย้อนไปในปี 1960 เรามีการประชุมอีสเตอร์ที่เมืองเคนท์ ประเทศอังกฤษ ในสถานที่เล็ก ๆ ชื่อไฮล์เฮิร์ส⁶² ในการประชุมนั้น พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมาเหนือเราด้วย

⁶¹ ในหนังสือเล่มปัจจุบัน เมื่อเราอ้างจากพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู (ที่คริสเตียนเรียกว่า “พระคัมภีร์เดิม”) เพื่อความถูกต้องตามพระคัมภีร์ บางครั้งเราจะสงวนพระนามเฉพาะของพระเจ้าคือพระยาห์เวห์ซึ่งพบในข้อความภาษาฮีบรู

⁶² Chislehurst

ฤทธาณภาพยิ่งใหญ่ที่ทำให้ชีวิตของเราทั้งหมดเปลี่ยนไป พวกเราห้าสิบคนกำลังนั่งอยู่ในห้องประชุม และเราก็ได้มีประสบการณ์เหมือนวันฟื้นเทคอสต์!

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในวันสุดท้ายของการประชุมขณะที่เรารวมตัวกัน พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมาเหนือเราด้วยฤทธาณภาพโดยไม่มีใครในห้องนั้นที่ไม่ได้ถูกพระวิญญาณของพระเจ้าครอบครอง ไม่มีใครที่ไม่ได้สำนึกบาป ไม่มีใครที่ไม่เต็มด้วยพระวิญญาณ นั่นคือการฟื้นฟู! และหลังจากการประชุมนั้น คริสตจักรเล็กๆ ในลอนดอนของเราก็มีจำนวนคนเพิ่มขึ้นอย่างมาก!

คริสเตียนฟื้นเทคอสต์ แสวงหาประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณ แต่ก็มีไม่กี่คนที่ได้มีประสบการณ์เหมือนในโซลเฮิร์สโดยพระคุณของพระเจ้า ไม่มีใครในพวกเราห้าสิบคนที่จะลืมประสบการณ์นี้ได้! ภายในไม่กี่สัปดาห์คริสตจักรของเราในลอนดอนก็เต็มแน่นจนถึงประตู เพราะคนมากมายได้ยินข่าวที่พระวิญญาณของพระเจ้าได้เสด็จมาในคริสตจักรของเรา

ไม่นานหลังจากประสบการณ์ที่มีอานุภาพนั้น ผมก็พูดกับพี่น้องชายและหญิงในคริสตจักรว่า “เราได้รับสัญญาแห่งพระพร ฉะนั้นจงระวังการโจมตีของซาตาน!” และเราไม่ต้องรอนาน ภายในสองสัปดาห์การโจมตีก็เริ่มขึ้น ความดุเดือดของการสู้รบฝ่ายวิญญาณเป็นที่รู้จักกันดีกับผู้ที่ได้รับใช้พระเจ้าเหมือนกับเอลีชา

จงต่อสู้กับมาร แล้วมันจะหนีท่านไป

ที่สถาบันพระคัมภีร์ในสกอตแลนด์ ทุกๆ ปีการศึกษา เราจะกันวันหนึ่งไว้เพื่ออธิษฐาน ในวันอธิษฐานวันหนึ่ง การปรากฏอยู่ของศัตรู ซึ่งก็คือซาตาน ในอาคารนั้นหนาที่มากจนเรารู้สึกหายใจไม่ออก! มันเป็นประสบการณ์ที่เหลือเชื่อ ในทางหนึ่ง ผมได้มีประสบการณ์กับฤทธิ์อำนาจและการเทของพระวิญญาณ แต่ในอีกทางหนึ่ง ผมก็ได้มีประสบการณ์กับพลังอำนาจและการปรากฏของศัตรูที่สามารถกดขี่คุณทางร่างกายได้ ผมรู้จักคนที่ถูkmารทำร้ายร่างกาย

แต่จงจำสิ่งที่ยากอบพูดไว้ว่า “จงต่อสู้กับมาร แล้วมันจะหนีท่านไป” (ยากอบ 4:7) อย่าอ่อนข้อให้ซาตาน เพราะคุณเป็นบุตรของพระเจ้า ถ้าคุณยืนหยัด ซาตานก็ไม่สามารถทำอะไรคุณได้ มันจะพยายามข่มขู่คุณ แต่มันจะไม่สามารถทำลายคุณได้ มันอาจจะทำให้คุณล้มลง แต่จะลุกขึ้นได้ มันไม่มีอำนาจที่จะทำแบบนั้นเพราะพระเจ้าจะไม่ทรงอนุญาตให้มันทำ

เปาโลกล่าวว่า “พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ และพระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้ท่านถูกทดลองจนเกินกำลังของท่าน แต่เมื่อถูกทดลอง พระองค์จะทรงให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงด้วย เพื่อท่านจะสามารถยืนหยัดอยู่ได้” (1 โครินธ์ 10:13 ฉบับ ESV)⁶³ ในความห่วงใยของพระเจ้านั้น พระองค์อาจยอมให้คุณถูกทดลองบ้างเพื่อจะได้ฝึกฝนในการสู้รบฝ่ายวิญญาณ แต่พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้คุณถูกทำลาย พระเจ้าไม่เคยมุ่งหมายให้พระคริสต์สละพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อให้คุณถูกทำลาย แต่จะทรงปกป้องคุณตั้งแต่วันที่ดาของพระองค์ แต่จงจำความจริงของการสู้รบฝ่ายวิญญาณเอาไว้

ซาตานต้องการให้คุณใช้สิทธิอำนาจที่พระเจ้าประทานให้ไปในทางที่ผิด

สิ่งนี้นำเราไปสู่ประเด็นต่อไปคือ ธรรมชาติในการโจมตีของซาตาน ซาตานโจมตีเราอย่างไร หรือ? สิ่งสำคัญคือต้องเข้าใจธรรมชาติในการโจมตีของมัน เพื่อที่เราจะสามารถทำให้พวกมันพ่ายแพ้ในการสู้รบ

การชกมวยให้แก่นั้น การฝึกฝนมีความสำคัญแค่ไหนหรือ? สุดท้ายคุณก็รู้วิธีกำหนดและชกกลับเมื่อมีคนชกคุณ คุณไม่จำเป็นต้องเรียนชกมวยเพื่อจะชกผู้ชายสักคน แล้วอย่างนั้นคุณเรียนรู้อะไรกันแน่ในสถาบันยูโดหรือสถาบันมวย? ประเด็นสำคัญก็คือ การเรียนรู้ที่จะคาดการณ์สิ่งที่คู่ต่อสู้ของคุณกำลังจะทำในสถานการณ์นั้นๆ คุณพร้อมจะต่อสู้กับเขาเพราะคุณได้รับการฝึกฝนให้คาดการณ์การเคลื่อนไหวของเขา แต่ถ้าคุณไม่ได้รับการฝึกฝน คุณก็จะไม่รู้การเคลื่อนไหวครั้งต่อไปของคู่ต่อสู้ เรามีทักษะและการฝึกฝนที่จะโจมตีคุณครั้งต่อไป

เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องรู้ไม่เพียงแต่ว่าซาตานจะทดลองเรา แต่มันจะทดลองเราอย่างไร ซาตานใช้กลวิธีอะไรกับเรา?

ในลูกา 4:3 รวมถึงลูกา 4:9 ซาตานพูดกับพระเยซูว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า...” คำว่า *ถ้า* ไม่ได้หมายความว่าซาตานไม่รู้ว่พระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า คำพูดนี้สามารถแปลได้ดีกว่า “ในเมื่อท่านเป็นบุตรของพระเจ้า” ความหมายที่แสดงให้เห็นหัวใจสำคัญของข้อเสนอของซาตานต่อพระเยซู ประเด็นของซาตานเป็นอย่างนี้ว่า “ในเมื่อท่านเป็นบุตรของพระเจ้า ท่านจึงมี

⁶³ 1 โครินธ์ 10:13 “ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่านทั้งหลาย นอกเหนือการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้พวกท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อถูกทดลอง พระองค์จะทรงให้มีทางออกด้วย เพื่อพวกท่านจะมีกำลังทนได้”

สิทธิหรือได้รับอนุญาตให้ทำบางสิ่ง” เหตุผลในแนวนี้ใช้กับเราด้วย เพราะเราก็เป็นบุตรของพระเจ้าเช่นกัน

พระพรอย่างหนึ่งที่เราได้รับจากการเจิมของพระวิญญาณก็คือ สิทธิอำนาจบางอย่างจากพระเจ้า กษัตริย์ที่ได้รับการเจิมจะได้รับสิทธิอำนาจจากพระเจ้าในการปกครอง บุโรหิตที่ได้รับการเจิมจะได้รับสิทธิอำนาจในการทำหน้าที่ที่พระวิหารและแท่นบูชา ผู้เผยพระวจนะที่ได้รับการเจิมจะได้รับสิทธิอำนาจที่จะได้ยินและได้พูดพระวจนะของพระเจ้า

พระพรอะไรหรือที่คุณได้รับเมื่อรับบัพติศมา เมื่อคุณได้รับการเจิมและได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์? ในบรรดาหลาย ๆ พระพรนั้น ก็คือสิทธิอำนาจที่จะมาเป็นบุตรของพระเจ้า ยอห์น 1:12 กล่าวว่า “แต่ทุกคนที่ยอมรับพระองค์ คือคนที่เชื่อในพระนามของพระองค์นั้น พระองค์ก็จะประทานสิทธิให้เป็นลูกของพระเจ้า” คำภาษากรีกตรงกับคำว่า “สิทธิ” (exousia) หมายถึงสิทธิอำนาจ คุณได้รับสิทธิและสิทธิอำนาจที่จะมาเป็นบุตรของพระเจ้า

การทดลองแรก: การใช้จุดยืนในฝ่ายวิญญาณของคน ๆ หนึ่งเพื่อให้สิ่งทางฝ่ายโลก อยู่เหนือสิ่งทางฝ่ายวิญญาณ

มีวิธีการใช้สิทธิอำนาจของคุณที่ถูกต้องและวิธีที่ไม่ถูกต้อง ประเด็นสำคัญของการทดลองของซาตานก็คือการให้คุณใช้อำนาจในวิธีที่ผิด แล้วอะไรคือวิธีที่ผิด?

ซาตานพูดกับพระเยซูต่อไปว่า “จงสั่งก้อนหินนี้ให้กลายเป็นขนมปัง” (ลูกา 4:3) เราสามารถนึกภาพซาตานกำลังชี้ไปที่หินก้อนหนึ่งแล้วพูดว่า “จงสั่งหินก้อนนี้ให้กลายเป็นขนมปัง” การทดลองของมันเห็นได้ชัด ๆ และล่อตาล่อใจจากที่มันพูดว่า “พระเยซู พระบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรงกำลังหิวมาก พระองค์ก็จงสั่งหินก้อนนี้ให้กลายเป็นขนมปังสิ” หากการทดลองนั้นคลุมเครือ มันก็จะล่อลวงน้อยลง แต่ซาตานรู้ว่าอะไรคือวิธีที่ดีที่สุดที่จะล่อลวงคุณโดยล่อตาล่อใจและแม้แต่กระเพาะของคุณ การล่อลวงอย่างแรกที่พระเยซูทรงเผชิญนั้น เป็นเรื่องเจาะจงสำหรับคริสเตียน โดยเฉพาะผู้ที่เพิ่งรับบัพติศมา ที่จะใช้สถานะใหม่ของคุณในฐานะบุตรของพระเจ้าเพื่อประโยชน์ทางเนื้อหนังของคุณ ที่จะใช้สิทธิอำนาจในการถูกเจิมของคุณ เพื่อประโยชน์ทางวัตถุเพื่อตอบสนองความต้องการที่ชอบธรรม

การทดลองแบบนี้มีพลังมาก และเป้าหมายของมันคือการทำให้เนื้อหนังครอบงำจิตวิญญาณ จนกลายเป็นแรงจูงใจสำคัญในทุกสิ่งที่คุณทำ ถ้าคุณถูกลวง คุณก็จะกลับไปในโลกที่คุณเคยอยู่ คุณ

จะกลับไปในความบาปและให้เนื้อหนังมาควบคุม มันเป็นการทดลองที่มีเล่ห์เหลี่ยมของซาตานที่ให้เนื้อหนังมาควบคุมการกระทำของคุณ

แต่มันมีเล่ห์เหลี่ยมยิ่งกว่านั้น เพราะการทดลองดึงดูดความต้องการที่ชอบธรรมทางกายภาพ การหิวหรือการเจ็บกับความหิวนั้นไม่มีอะไรที่ผิด แต่การล่อลวงนั้นแยบยลและลึกล้ำยิ่งขึ้น ถ้าคุณถูกทิ้งไว้ในถิ่นทุรกันดาร จะมีใครเดินแบกตะกร้ามาขายขนมปังสดให้กับคุณไหม? คุณจะตอบสนองกับความหิวซึ่งเป็นความต้องการที่ชอบธรรมได้อย่างไร? “ในเมื่อพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ก็จงเปลี่ยนหินก้อนนี้ให้เป็นขนมปังสิ!” ซาตานกำลังทำงานตามแนวที่ชอบธรรม การทดลองที่ไม่ชัดเจน และนี่คือสิ่งที่ทำให้เป็นอันตราย ซาตานไม่ได้กำลังขอให้คุณทำสิ่งชั่วร้ายที่เห็นได้ชัดเจน ธรรมชาติของการทดลองก็คือ ให้คุณทำสิ่งที่ไม่จำเป็นว่าต้องชั่วร้ายในตัวของมันเองทั้งหมด เพื่อให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณอยู่ภายใต้การควบคุมของความต้องการ และความปรารถนาทางกายภาพของคุณ

แล้วอาชีพของคุณล่ะ?

เราอยู่ในศตวรรษที่ 21 ทำไมคุณจึงไม่ให้อาชีพของคุณอยู่เหนือการรับใช้พระเจ้าล่ะ? สุดท้ายแล้วทุกคนก็ต้องการอาชีพเพื่อเลี้ยงชีพ ให้ความเป็นอยู่ที่ดีทางวัตถุเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตในฝ่ายวิญญาณของคุณเถอะ

ผมไม่สามารถนับได้ว่ามีคริสเตียนกี่คนที่ตกอยู่ในการทดลองนั้น และเป็นผลให้มาอยู่ภายใต้การควบคุมของเนื้อหนัง ผมขอบอกตามตรงว่า ตัวผมเองเคยถูกทดลองแบบเดียวกันนั้นหลายครั้ง ผมเคยพูดกับตัวเองเหมือนที่คุณเคยพูดกับตัวเองว่า “ผมสามารถทำงานที่ดีและก็รับใช้พระเจ้าได้ในเวลาเดียวกัน” ถ้าคุณสามารถทำได้ แล้วทำไมผมในฐานะที่เป็นนักเทศน์จึงทำอย่างนั้นไม่ได้? คุณกับผมมีอะไรที่แตกต่างกันหรือ? มีใครลากผมไปประทับคำว่า “นักเทศน์ชาวประเสริฐ” ที่มีมือของผมเพื่อห้ามผมไม่ให้มีอาชีพทางโลกหรือ? อะไรที่จะหยุดผมไม่ให้ทำงานที่ดีได้? เพื่อน ๆ ของผมมีเงินเดือนสองหรือสามเท่าของผม ผมอาจพูดกับตัวเองได้ว่า “ผมมาทำอะไรรู้อยู่นี้? ผมต้องโง่ที่เดียว!” จากนั้นพวกเขาก็จะพูดกับผมว่า “เป็นเพราะคุณอุทิศตัวให้กับพระเจ้า” แต่ทำไมพวกเขาจึงไม่ได้อุทิศตัวล่ะ? ทำไมจึงต้องเป็นผม? พระคัมภีร์มีกล่าวไว้ตรงไหนใหม่ว่าอีริค ชาง ถูกจำกัดให้ประกาศข่าวประเสริฐ? ผมไม่เห็นสิ่งนี้ที่ไหนในพระคัมภีร์ และผมก็ได้รับการฝึกฝนในสิ่งอื่น ๆ ด้วย นี่คือนิสัยที่ซาตานจะเริ่มทำงานกับคุณ

ในประเทศอังกฤษ ผมก็ได้เผชิญกับการทดลองนี้ในรูปของตำแหน่งงานสอนในมหาวิทยาลัยซึ่งตรงกับภารกิจของผม ผมพูดกับตัวเองว่า “ทำไมผมจึงไม่สามารถเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยและรับใช้พระเจ้าในเวลาเดียวกันได้? มีอะไรผิดหรือ? ก็ไม่เลย มันเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผลที่สุดที่จะทำ ผมก็สามารถเทศนาได้เช่นเดียวกับผู้ที่รับใช้ในคริสตจักร เขามีเงินเดือนและเป็นภาระทางการเงินของคริสตจักร แต่ผมจะไม่ใช่ภาระเลย”

พี่น้องทั้งหลาย คุณไม่ได้เป็นภาระทางการเงินของคริสตจักร แต่ผมเป็น ดังนั้นในแง่ที่คุณดีกว่าผม ทำไมผมจึงไม่ควรได้งานทำไปด้วยล่ะ? ผมก็ยังสามารถเทศนาที่โบสถ์ได้ทุกวันอาทิตย์

เมื่อผมเห็นตำแหน่งครูสอนที่โฆษณาในวารสารฉบับหนึ่ง ผมก็คุยกับเฮเลนภรรยาของผมว่า “ถ้าผมจะไปทำงานนี้ที่เอดินบะระล่ะ? พวกเขาเพิ่งเปิดแผนกใหม่” มีไม่กี่คนในประเทศอังกฤษที่อยู่ในสายงานนี้โดยเฉพาะ ดังนั้นโอกาสของผมที่จะได้งานนี้จึงมีมาก ผมคิดในใจว่า “ผมจะเขียนจดหมายถึงมหาวิทยาลัยเอดินบะระและสมัครงานนี้” แต่คุณรู้อะไรไหม? ก่อนที่ผมจะหยิบปากกาขึ้นมา พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ให้ผมสำนึกว่า “อีริค เจ้ากำลังทำอะไรอยู่?”

“มันเป็นแบบนี้”

“เป็นยังไงหรือ?”

“ผมว่ามันเหมือนกับ...เนื้อหนังครอบงำวิญญาณ”

ผมไม่สามารถจะกรอกแบบฟอร์มได้เลย

มีอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนที่ใจดีและประสงค์ดีก็ได้ส่งแบบฟอร์มใบสมัครเป็นตั้งจากมหาวิทยาลัยฮอว์กิงมาให้ผม เขาบอกว่า “มีงานให้คุณทำที่ฮอว์กิง!” แล้วคุณรู้ไหมว่าผมทำอะไร? ผมได้ทิ้งแบบฟอร์มทั้งหมดลงถังขยะ! ผมไม่ได้เดินหน้าที่จะสมัคร เพราะผมรู้ว่าซาตานกำลังทดลองที่จะให้ผมเอาความต้องการที่ชอบธรรมของผมมาเป็นอันดับแรก โปรดสังเกต “ที่ชอบธรรม” ผมจะไม่ได้ทำบาปที่ตอบสนองความต้องการทางร่างกายหรือทางวัตถุของผม แต่ผมจะกำลังทำบาปโดยให้ความต้องการเหล่านั้นอยู่เหนือพันธกิจของพระเจ้า

รู้อะไรที่พระเจ้าต้องการสำหรับคุณ

อย่าเพิ่งเข้าใจผมผิด ผมไม่ได้กำลังบอกว่าคนที่ไม่ได้สั่งสอนข่าวประเสริฐ จะเป็นคนที่ชอบแต่วัตถุเงินทอง นั่นไม่ใช่ประเด็นของผม ผมเคยพูดที่อื่นว่า การรับใช้พระเจ้าเป็นเรื่องของประทาน

คุณอาจต้องการรับใช้พระเจ้า แต่นั่นไม่ใช่ของประทานของคุณ หรือยังไม่ใช่เวลาของคุณ สำหรับผมนั้นของประทานและเวลาของผมมาถึงแล้ว ดังนั้นจึงไม่มีทางที่ผมจะหลบหลีกไปได้โดยไม่ทำบาปไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง นั่นก็คือโดยปล่อยให้เนื้อหนังครอบงำจิตวิญญาณ เวลาและของประทานของคุณอาจยังมาไม่ถึง มันอาจมาวันใดวันหนึ่งหรืออาจไม่มาเลย อาจเป็นได้ว่าคุณต้องอยู่ในที่ที่คุณอยู่ แม้คุณจะบอกพระเจ้าว่าคุณเต็มใจที่จะรับใช้พระองค์ พระองค์อาจตรัสว่า “เรารู้ว่าเจ้าเต็มใจที่จะรับใช้เรา แต่จงอยู่ในที่ที่เจ้าอยู่ในตอนนี้ไปก่อน” ฉะนั้นสิ่งที่ผมกำลังพูดนี้จึงไม่ได้จะวิพากษ์วิจารณ์ใคร งานของผมในวันนี้ไม่ใช่การตัดสินใคร แต่ที่จะอธิบายหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับการทดลอง

จุดมุ่งหมายของการทดลองคือการล่อลวงคุณให้สิ่งทางฝ่ายโลกอยู่เหนือสิ่งทางฝ่ายวิญญาณ โดยใช้จุดยืนฝ่ายวิญญาณของคุณ นั่นอาจเกิดขึ้นได้ถ้าหากผมประกาศข่าวประเสริฐด้วยจุดประสงค์ที่จะเลี้ยงชีพได้ดีสำหรับตัวผมเอง

ผมได้รับวารสารและนิตยสารคริสเตียนทุกประเภท และเมื่อเร็ว ๆ นี้ผมได้รับวารสารฉบับหนึ่งที่ระบุว่า “ต้องการศิษยาภิบาล” ผมมองดูเงินเดือนที่ระบุไว้และพูดว่า “เฮ้ ผมสามารถใช้เงินเดือนนั้น! และผมจะยังคงรับใช้พระเจ้า ผมกำลังทำอะไรอยู่ที่มอนทรีออลนี้ ขณะที่มิสตรี้จอร์จอื่นต้องการศิษยาภิบาล และยินดีจ่ายเงินเดือนมากกว่าสองเท่าของที่ผมได้รับในปัจจุบัน?” คุณมีคำคัดค้านอะไรไหมกับการสมัครตำแหน่งนี้ของผม? มันจะบาปไหม? ผลสุดท้ายแล้วพวกเขาก็ต้องการศิษยาภิบาลที่มีประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง และผมคิดว่าผมมีคุณสมบัติตรงตามที่พวกเขาต้องการ

ผมคิดว่าผมมีโอกาสดีที่ที่จะถูกจ้าง แล้วทำไมผมจึงไม่ส่งใบสมัครของผมไปหรือ? นั่นเป็นเพราะพระเจ้าทรงมีงานสำหรับผมที่นี่ในเวลานี้ แม้ว่ามันจะไม่บาปที่ผมจะรับเงินเดือนที่สูงขึ้นหรืออยู่ในที่ที่มีอากาศอบอุ่นขึ้น ฤดูหนาวในมอนทรีออลนั้นยาวนาน มีหิมะตกห้าเดือน ให้เราไปพลอริดากันดีกว่า!

จะเอาชนะการทดลองของซาตานได้อย่างไร?

จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระองค์

เราจะต้องไม่ยอมให้ความปรารถนาทางกายและทางวัตถุมาควบคุมชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา หรือใช้จุดยืนฝ่ายวิญญาณของเราเพื่อประโยชน์ทางวัตถุ เราสามารถทำอย่างนั้นได้อย่างง่ายดายถ้า

เราต้องการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้การทดลองมีพลังมาก ผมหวังว่าคุณจะเข้าใจหลักการนี้เพราะชาตานจะทดลองคุณในแบบเดียวกันเป็นระยะๆ และจะมีการต่อสู้ทุกครั้งจนกว่าคุณจะพูดได้อย่างจริงจังว่า “พระเจ้า ผมจะทำทุกอย่างที่พระองค์ทรงต้องการให้ผมทำ”

หลังจากคุณจบการศึกษา ขั้นต่อไปของคุณคือการเรียนต่อปริญญาโทหรือปริญญาเอกไหม? การทำปริญญาเอกเป็นบาปไหม? ก็ไม่ใช่แน่นอน ถ้าอย่างนั้น คุณจะไปเรียนปริญญาเอกใช่ไหม? ไม่ว่าคำตอบคือ “ใช่” หรือ “ไม่” ก็ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้า

ผมขอให้ผู้ที่รับบัพติศมาได้จดจำคำมั่นสัญญาที่จะมอบทั้งหมดต่อพระเจ้า นั่นหมายความว่าเราจะพูดกับพระเจ้าอย่างจริงจังว่า “ข้าพระองค์จะทำทุกอย่างที่พระองค์ต้องการให้ข้าพระองค์ทำ ถ้าพระองค์อยากให้ข้าพระองค์ทำปริญญาเอก ข้าพระองค์ก็จะทำ ถ้าหากพระองค์ไม่ต้องการให้ข้าพระองค์ทำ ก็ขออย่าให้ความทะเยอทะยานทางโลกของข้าพระองค์ มาครอบงำชีวิตฝ่ายวิญญาณของข้าพระองค์ การตัดสินใจเป็นของพระองค์ ไม่ใช่ของข้าพระองค์ที่จะตัดสินใจ” คุณเห็นสิ่งที่ผมหมายถึงไหม?

ตอนนี้พระเจ้าอาจทรงนำคุณไปทำปริญญาโทหรือปริญญาเอก จงอย่าคิดว่าการทำปริญญาเอกนั้นมีชีวิตฝ่ายวิญญาณน้อยกว่าการประกาศข่าวประเสริฐ หรือพระเจ้าจะไม่ให้คุณทำปริญญาเอก มันอาจไม่ใช่เวลาของคุณที่จะสั่งสอนข่าวประเสริฐ พระองค์จึงอาจนำคุณไปทำปริญญาเอก นั่นเป็นไปได้ พระเจ้าอาจมีเหตุผลของพระองค์เองที่ทำให้คุณมีวุฒิการศึกษาเฉพาะด้านนี้ สำหรับพวกเราบางคนนั้นตรงกันข้าม

ผมเต็มใจให้พระเจ้าทำตามที่พระองค์ประสงค์กับผมมาโดยตลอด ผมมีความสุขที่มีปริญญาหรือไม่ปริญญา ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม มันก็สำคัญสำหรับผมเลยแม้แต่น้อย ปริญญาเป็นสิ่งที่ทางโลกไหม? มันอาจจะเป็นสิ่งที่ทางโลกหรืออาจไม่ใช่ มันขึ้นอยู่กับว่าอะไรคือพระประสงค์ของพระเจ้า มันเป็นพระประสงค์ของพระองค์ที่ส่งผมไปมหาวิทยาลัยแม้ว่าผมจะไม่ได้ไฝหามันก็ตาม พระเจ้าทรงเป็นพยานให้ผมได้ว่าผมไม่ได้ไฝหามันเลยแม้แตวินาทีเดียว ผมพูดว่า “พระเจ้า ถ้าพระองค์ไม่ต้องการให้ข้าพระองค์เรียนมหาวิทยาลัย ข้าพระองค์ก็ยินดีที่จะอยู่ให้ห่างจากมัน” แต่พระเจ้าตรัสว่า “ไปเถอะ!” และผมก็ไป

ที่มหาวิทยาลัย ผมค่อนข้างมีความสุขที่จะไม่ได้รับปริญญา มันไม่ได้มีความหมายอะไรสำหรับผม อันที่จริง เพียงอีกสองเดือนก่อนที่ผมจะจบการศึกษา ผมกำลังเทศน์ในการประชุมแห่งหนึ่งในขณะที่ผมควรจะเรียนเพื่อเกียรตินิยมอันดับหนึ่งของผม ที่ศาสตราจารย์ของผมได้คาดหวังอย่างมาก

ให้ผมได้รับ แต่ผมกำลังทำอะไรอยู่? ผมกำลังประกาศข่าวประเสริฐ เพราะผมได้รับเชิญให้ไปสอน ผมต้องเลือกว่า ผมควรจะประกาศข่าวประเสริฐ หรือผมควรจะเรียนเพื่อสอบให้ได้เกียรติคุณอันดับหนึ่ง? ถ้าผมยอมให้ความทะเยอทะยานทางโลกครอบงำผม ผมจะมุ่งเพื่อให้ได้เกียรติคุณอันดับหนึ่งแน่นอน ผมก็จะบอกผู้จัดการประชุมว่า “ผมจะเทศน์ในประชุมของคุณปีหน้า เพราะผมจะต้องสอบภาคสุดท้ายแล้ว” ผมไม่สามารถทำทั้งสองอย่างได้ ดังนั้นผมจึงต้องตัดสินใจระหว่างความต้องการฝ่ายวิญญาณของคนมากมายกับความสำเร็จทางวิชาการของผม ผมเลือกที่จะประกาศข่าวประเสริฐและจบด้วยเกียรติคุณอันดับสอง มันไม่ได้แตกต่างเลยสำหรับผม เพราะผมต้องการที่ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเท่านั้น

หลังจากเรียนจบผมพูดกับตัวเองว่า “ผมไม่รู้ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้ผมทำอะไร บางทีผมอาจจะทำปริญญาเอกก็ได้” ผมสมัครเรียนปริญญาเอกที่สวิตเซอร์แลนด์และได้รับการตอบรับ นั่นคือตอนที่พระเจ้าตรัสว่า “ไม่”

ผมพูดว่า “แต่พระองค์เจ้าข้า ปริญญาเอกจะดีสำหรับพระองค์ เพราะเมื่อผมจะประกาศข่าวประเสริฐที่ไหน ผมจะได้ถูกแนะนำว่า ดร. อีริค ชาง ในขณะที่ตอนนี้ผมเป็นเพียง นายอีริค ชางเท่านั้น” ผมมีความมุ่งมั่นมากจนได้เขียนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของผมไว้ 330 หรือ 340 หน้าก่อนที่จะออกมา ที่จริงแล้ว ผมกำลังทำปริญญาเอกของผมในเวลากลางวันของผมเมื่อนักศึกษาปริญญาตรี! สองสามปีต่อมาก็มีบางคนทำปริญญาเอกในหัวข้อเดียวกับวิทยานิพนธ์ของผม ผมควรจะพูดกับเขาว่า “นี่วิทยานิพนธ์ของผม เอาไปสิ คุณจะได้ปริญญาเอกและจะช่วยท่นเวลาทำงานของคุณสามปี”

หลังจากที่ซูริกรับผมแล้ว พระเจ้าได้ตรัสว่า “ไม่นะ เจ้าจงหยุดอยู่ตรงนั้น” มันเป็นการต่อสู้สำหรับผมเพราะเนื้อหนังของผม ความทะเยอทะยานส่วนตัวของผม ต้องการให้ผมไปต่อ แต่พระเจ้าได้ตรัสว่า “ไม่” ดังนั้นผมจึงยอมทำตามพระประสงค์ของพระองค์

ผมพูดกับพวกคุณที่ได้รับบัปติศมาว่า พระเจ้าอาจทรงนำคุณไปทำปริญญาโทหรือปริญญาเอก หรือพระองค์อาจไม่ทรงนำคุณ คุณเต็มใจที่จะให้พระองค์ตัดสินใจหรือไม่? ถ้าคุณมอบทั้งหมด คุณจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์

หากวันใดวันหนึ่งพระเจ้าตรัสกับผมว่า “เราอยากให้เราทำปริญญาเอกนี้” ผมก็จะไปเลย และคุณจะไม่เห็นผมที่นี่ ผมจะไปเอาวิทยานิพนธ์ของผมจากหิ้งมาปิดฝุ่น และวิ่งตรงไปให้มหาวิทยาลัยว่า “นี่คือวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของผม!”

แต่พระเจ้าทรงรู้จักเราแต่ละคน และจะอย่างไรกับเรา หาก你不ทำตามวิธีของพระเจ้า แต่ยอมให้ความปรารถนาส่วนตัว ความปรารถนาวัตถุทางโลก และทางเนื้อหนังของคุณชนะคุณ คุณจะตกหลุมพรางการทดลองของซาตาน นั่นคือวิธีที่ซาตานจะโจมตีคุณ นี่คือการสอนจากเรื่องราวในลูกา เกี่ยวกับการทดลองของพระเยซู

การเชื่อฟังจะนำฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเข้ามาในชีวิตของคุณ

แล้วเราจะใช้หลักการนี้อย่างไร? ผมได้ให้คำตอบส่วนหนึ่งกับคุณแล้ว ก็แค่บอกพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์ไม่ปรารถนาอะไรนอกจากจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์” ถ้าผมได้ขัดต่อพระประสงค์ของพระเจ้าและทำปณิญาเอก คุณรู้ไหมว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับผม? ผมก็คงจบกัน! พระเจ้าจะไม่มองผมอีกเลย! เมื่อพระเจ้าไม่สนใจคุณ คุณก็จบกัน คุณอาจมีห้าปณิญาเอก แต่ไม่มีประโยชน์สำหรับพระเจ้า ผมรู้จักคนมากมายที่มีปณิญาเอกและพระเจ้าไม่ได้มองพวกเขาด้วยซ้ำ พวกเขาไม่มีประโยชน์สำหรับพระเจ้าเลย และผมไม่ได้พูดเกินจริง ผมรู้จักคนที่ปณิญาเอกที่กำลังเทศนาในคริสตจักรที่แทบจะว่างเปล่า ผมเคยไปโบสถ์แห่งหนึ่งซึ่งมีผู้รับใช้จบปณิญาเอก แต่มีคนในที่ประชุมเพียงแค่สามคน เพราะเขาขาดพลังฝ่ายวิญญาณและสิทธิอำนาจ ทันทีที่พลังของคุณหมดไป คุณก็จบแล้ว ไม่ว่าคุณจะมีปณิญาเอกกี่ใบก็ตาม

คุณอาจไม่มีปณิญาเอกหรือปณิญาตรี หรือประกาศนียบัตรมัธยมปลาย หรือแม้แต่การศึกษาระดับประถมศึกษา แต่ถ้าคุณมีพระวิญญาณของพระเจ้าโลกก็จะถูกเขย่า! ดี แอล มูตี้ ไม่ได้ได้รับการศึกษาระดับประถม แต่เมื่อเขาจะไปสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าที่ไหน ผู้คนต่างพากันร้องให้พระวิญญาณของพระเจ้าเคลื่อนไหวอยู่ในใจของทุกคน ผู้คนได้สำนึกบาปและซบหน้าลงต่อพระพักตร์พระเจ้า เชื่อผมเถิดว่าคุณไม่จำเป็นต้องมีปณิญาเอกเพื่อจะสั่งสอนข่าวประเสริฐ (ประกาศ) พระเยซูทรงเลือกกลุ่มชาวประมงที่ไม่มีการศึกษาเพื่อจะเขย่าโลก

ถ้าคุณต้องการจะรับใช้พระเจ้า สิ่งเดียวที่สำคัญคือพระเจ้าเป็นจริงในชีวิตของคุณ จงอย่าอิจฉาศิษยาภิบาลท่านนี้ท่านนั้นที่มีปณิญาหลายใบตามหลังชื่อของเขา สิ่งนั้นไม่มีความหมาย ไม่ได้เกี่ยวอะไร! จงแสวงหาพลังอำนาจของพระวิญญาณ นั่นคือสิ่งที่ผมมองหา

ถ้าผมไม่ได้เชื่อฟังพระเจ้าและไปเรียนปณิญาเอก ผมก็จะมีปณิญาดุซงึ่บัณฑิตทางศาสนศาสตร์ต่อท้ายชื่อของผม แต่พระเจ้าคงจะทิ้งผมไว้บนหิ้งตลอดชีวิตและชีวิตผมก็จะจบแค่นั้น ผมจะทำอะไรกับปณิญาดุซงึ่บัณฑิตทางศาสนศาสตร์ในเมื่อพระเจ้าไม่มีงานให้ผมทำ? ชีวิตผมก็จะสูญ

เปล่า! ราคาของการเชื่อฟังนั้นอาจสูง แต่ราคาของการไม่เชื่อฟังนั้นนับไม่ได้แน่ๆ คุณจะเสี่ยงที่จะเพลินอยู่กับการไม่เชื่อฟังไม่ได้แล้ว

อดอาหารเพื่อให้ร่างกายอยู่ภายใต้การควบคุม

พระเยซูทรงอดอาหารสี่สิบวันในถิ่นทุรกันดารเพื่อต่อสู้กับการทดลองของซาตาน คริสเตียนแบบกลางๆ ในปัจจุบันนี้ ไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการอดอาหารหรือการฝึกฝนฝ่ายวิญญาณ คริสตจักรจึงเต็มไปด้วยผู้คนที่ไม่มี ความชัดเจน อย่างที่ใครๆ พุดกันในประเทศอังกฤษว่ามา “เพื่อดื่มเบียร์เท่านั้น” นั่นคือการไปโบสถ์เพื่อหาสิ่งที่พวกเขาจะได้รับ ไม่มีวินัยกับตัวเอง และไม่มีแรงขับเคลื่อนไหวในฝ่ายวิญญาณ

แต่พระเยซู องค์ผู้เป็นเจ้าของทรงทำอะไรในการต่อสู้กับการทดลอง? พระองค์ทรงอดอาหารตลอดสี่สิบวันของการทดลอง

หากคุณไม่รู้ว่าจะไรคือจุดประสงค์ของการอดอาหาร คุณอาจคิดว่าการอดอาหารมีแต่จะทำให้การทดลองหนักขึ้น ทำให้ซาตานทดลองพระเยซูได้ง่ายขึ้น นั่นเป็นความเข้าใจของผมเลย เมื่อผมมาเป็นคริสเตียนไม่นานที่ว่า “แปลกจริงๆ! ทำไมองค์ผู้เป็นเจ้าของจึงอดอาหาร ทำให้ตัวของพระองค์อ่อนแอลง ซึ่งทำให้ซาตานได้เปรียบ? ถ้าคนนั้นอ่อนแอและหิวโหย เขาจะต่อสู้ซาตานได้อย่างไร? ซาตานจะปั่นหัวเขาเล่น” แต่พระเยซูไม่ได้ทรงอดอาหารเพื่อเป็นช่องทางให้ซาตานทดลองพระองค์อย่างได้ผลมากขึ้น ชีวิตคริสเตียนนั้นก็ยากพอแล้วโดยไม่ต้องทำให้มันยากยิ่งขึ้น

ที่จริงแล้วจุดประสงค์ทั้งหมดของการอดอาหารก็เพื่อทำให้การทดลองของซาตานอ่อนกำลังลง คุณจะเข้าใจสิ่งนี้ ถ้าคุณเข้าใจประเด็นก่อนหน้านี้นี้ของผมที่ซาตานทดลองคุณทางเนื้อหนังของคุณ การที่จะรับมือกับการทดลอง คุณต้องให้เนื้อหนังอยู่ภายใต้การควบคุม นั่นคือจุดประสงค์ของการอดอาหารเพื่อให้เนื้อหนังอยู่ภายใต้การควบคุม เมื่อคุณควบคุมเนื้อหนังโดยการอดอาหาร การโจมตีของซาตานจะอ่อนกำลังลงอย่างมากเพราะคุณได้ฝึกฝนเนื้อหนัง เนื้อหนังที่ไม่ได้ถูกฝึกฝน จะเป็นอาวุธที่แฉะที่สุดของซาตานในการกำจัดคริสเตียน มันทำงานกับเนื้อหนังของคุณ แต่คนฝ่ายวิญญาณจะฝึกฝนเนื้อหนัง เปาโลทบทวนร่างกายของเขาเพื่อให้เนื้อหนังของเขาอยู่ภายใต้การควบคุม (1 โครินธ์ 9:27)

จงเรียนรู้ที่จะอดอาหาร คุณไม่ต้องกังวล มันจะไม่ทำให้คุณตายหรอก ที่จริงแล้วมันจะทำให้คุณจะมีชีวิตอยู่และมีชีวิตที่ดีกว่า ผมได้พุดถึงหัวข้อของการอดอาหารในการประชุมต่างๆ และใน

คริสตจักรนี้ด้วย จงเรียนรู้ที่จะให้เนื้อหนังของคุณอยู่ภายใต้การควบคุม การขาดการควบคุมตัวเอง ในหมู่คริสเตียนในปัจจุบันนี้เป็นเรื่องที่น่าเศร้า ผมสงสัยว่ามีกี่คนที่เคยอดอาหาร

ผมขอแนะนำให้ระมัดระวัง ผมไม่ได้หมายความว่า คุณจะเริ่มต้นด้วยการอดสี่สิบวัน ผมไม่อยากจะเสียคุณไป! ในเวลานี้ให้เริ่มต้นด้วยวันเดียว หาก你不能จะอดวันเดียวได้ ก็ให้ข้ามมือหนึ่งไป เมื่อถึงเวลาอาหารมือเย็น คุณอาจจะรู้สึกว่าคุณกำลังจะหิวตาย แต่คุณจะมีชีวิตรอด จากนั้นก็ลองอดอาหารเป็นเวลาหนึ่งวันและเมื่อถึงตอนเย็น คุณจะรู้สึกว่าจะไม่รอดถึงเช้าวันรุ่งขึ้น! แขนและขาของคุณจะรู้สึกอ่อนแรง แต่คุณจะไม่ตายหรอก เช้าวันรุ่งขึ้นคุณจะสบายดี แต่ผมไม่แนะนำให้ คุณเริ่มต้นในการอดอาหารนานเกินไป

พระเยซูทรงอดอาหารสี่สิบวันเพราะพระองค์ได้ฝึกฝนการอดอาหาร พระบุตรของพระเจ้าทรงรู้ว่าอะไร คือการฝึกฝนเนื้อหนัง ดังนั้นพระองค์จึงมีชัยชนะในการสู้รบฝ่ายวิญญาณกับซาตาน ซาตานไม่เพียงทดลองพระองค์เฉพาะในท้ายสี่สิบวัน แต่ในตลอดสี่สิบวัน (ลูกา 4:2; มาระโก 1:13) พระเยซูทรงอดอาหารตลอดเวลา โดยปิดเนื้อหนังของพระองค์จากการโจมตีของศัตรู และทำให้อำนาจของซาตานที่ต้านพระองค์นั้นอ่อนลงอย่างมาก เป็นเรื่องยากที่จะทำให้คนของพระเจ้าที่เนื้อหนังอยู่ภายใต้การควบคุมพ่ายแพ้ได้

ผู้ที่อยู่ในการฝึกอบรมงานรับใช้ได้เรียนรู้ที่จะอดอาหารเป็นเวลาสองสามวัน เพื่อควบคุมเนื้อหนังให้อยู่ภายใต้การควบคุม เมื่อเวลาผ่านไป คุณสามารถค่อยๆเพิ่มระยะเวลาได้ แต่ต้องอยู่ในความเป็นจริง อย่าตั้งเป้าหมายที่เป็นจริงไม่ได้ที่คุณไม่สามารถทำได้ เช่น ตั้งเป้าหมายเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์เมื่อคุณสามารถที่จะทำได้แค่สองวัน ซึ่งคุณจะรู้สึกว่าคุณกำลังจะตายแล้ว ดังนั้นจงอยู่ในความเป็นจริง ในตอนเริ่มแรก อย่าพยายามทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ อย่าวิ่งก่อนคุณจะเรียนรู้ที่จะเดินได้ วันเดียวก็เพียงพอที่จะเริ่มต้น

จงอย่าอดอาหารหากสุขภาพของคุณไม่ดี สุขภาพของตัวเองก็ไม่ค่อยดีเท่าไร แต่การอดอาหารก็ไม่เคยทำอันตรายให้ผม แต่กลับมีผลดีมากมาย

พระเยซูทรงอดอาหารสี่สิบวัน แต่ไม่ได้มีบอกไว้ว่าพระองค์งดการดื่ม น้ำ เมื่อคุณอดอาหาร คุณจะดื่ม น้ำตามปกติ

เรื่องการอดอาหารนั้นไม่ได้เข้าใจกันในคริสตจักรที่อ่อนแอ ไม่มีความชัดเจน และไม่มีวินัยในทุกวันนี้ สิ่งที่เรามีในคริสตจักรไม่ใช่กองทัพคริสตชน แต่เป็นโขยงนักท่องเที่ยวที่มาชมทัศนียภาพมากกว่าจะเข้าสู่ในฝ่ายวิญญาณ เราต้องการคนที่มีวินัยฝ่ายวิญญาณมากขึ้น!

มีหนังสือล่าสุดเกี่ยวกับการอดอาหารไม่กินเนื้อ เช่น การอดอาหารที่พระเจ้าทรงเลือก -แนวทางฝ่ายวิญญาณและปฏิบัติจริงได้ในการอดอาหาร ของอาร์เธอร์ วอลลิส⁶⁴ ที่คุณอาจเคยเห็นตามร้านหนังสือ

การอดอาหารไม่เป็นอันตราย มันไม่เป็นอันตรายกับคุณ แต่ในความเป็นจริงแล้วมันดีมากต่อคุณโดยชำระล้างระบบในร่างกายของคุณ พอล แบร์ก⁶⁵ นักโภชนาการได้เขียนหนังสือดีๆ ที่ผมเคยอ่านชื่อว่าความอัศจรรย์ของการอดอาหาร: ได้พิสูจน์แล้วตลอดประวัติศาสตร์เกี่ยวกับโภชนาการของร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ⁶⁶ แบร์กไม่ได้เขียนในฐานะที่เป็นคริสเตียน และไม่ได้แนะนำว่าการอดอาหารนั้นดีต่อจิตวิญญาณของคุณ แต่แนะนำว่ามันดีต่อร่างกายของคุณ การอดอาหารจะชำระล้างร่างกายของคุณจนคุณรู้สึกมีสุขภาพดีขึ้นและแข็งแรงขึ้น

ผมสังเกตได้ว่า หลังจากที่ผมอดอาหารไปสองสามวัน ความรู้สึกนึกคิดของผมก็แจ่มใสอย่างน่าอัศจรรย์ มันเป็นประสบการณ์ที่ดีทีเดียว! ความคิดของคุณจะเฉียบคมขึ้นและเร็วขึ้นทางสติปัญญา ผมคิดว่าสมองจะเชื่อมโยงเข้าเมื่อระบบของร่างกายถูกอุดตันด้วยน้ำตาล คอเลสเตอรอล และสิ่งอื่นๆ ที่คล้ายกัน สิ่ง que การอดอาหารทำให้คุณมีความสามารถทางสติปัญญานั้นน่าทึ่งมาก โดยที่คุณสามารถอยู่รอดได้สองสามวัน

แต่ผมไม่ได้กังวลเกี่ยวกับประโยชน์ทางร่างกายของการอดอาหาร มากเท่ากับการให้เนื้อหนังอยู่ภายใต้การควบคุม การใช้แนวคิดของเปาโลเมื่อนักกีฬาที่คุณจะวิ่งแข่งในฝ่ายวิญญาณนั้น คุณจะต้องบังคับร่างกายอย่างนักกีฬา (1 โครินธ์ 9:24-27)⁶⁷ ก่อนหน้านั้นผมได้พูดถึงพระคัมภีร์ตอนนี้แล้ว และกำลังพูดถึงอีกครั้งสำหรับผู้ que รับบัพติศมา คุณยังสามารถวิ่งเหยาะๆ ปั่นจักรยาน หรือยกน้ำหนักเบาๆ เพื่อฝึกฝนร่างกายของคุณเพื่อให้ร่างกายของคุณอยู่ภายใต้การควบคุม

⁶⁴ Arthur Wallis's *God's Chosen Fast: A Spiritual and Practical Guide to Fasting*

⁶⁵ Paul Bragg

⁶⁶ *The Miracle of Fasting: Proven*

⁶⁷ 1 โครินธ์ 9:24-27 ²⁴ท่านทั้งหลายรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าพวกที่วิ่งแข่งนั้นก็วิ่งด้วยกันทุกคน แต่คนที่ได้รางวัลนั้นมีเพียงคนเดียว? จงวิ่งเหมือนผู้ที่ชิงรางวัลให้ได้ ²⁵ส่วนนักกีฬาทุกคนก็ควบคุมตัวเองในทุกด้าน พวกเขาทำเพื่อจะได้มงกุฎใบไม้ที่ร่วงโรยได้ แต่มงกุฎของเราจะไม่ร่วงโรยเลย ²⁶ดังนั้นข้าพเจ้าไม่ได้วิ่งแข่งโดยไม่มีเป้าหมาย ข้าพเจ้าไม่ได้ต่อสู้เหมือนอย่างนักมวยที่ชกกลม ²⁷แต่ข้าพเจ้าทุบตีร่างกายและควบคุมมันไว้ เพราะเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐแก่คนอื่นแล้ว ตัวเองกลับเป็นคนที่ใช้การไม่ได้

เลี้ยงด้วยพระคำของพระเจ้า

ประเด็นสุดท้ายของเราเผยให้เห็นในข้อ 4 ของพระคัมภีร์ตอนที่ระบุถึงในวันนี้คือลูกา 4:1-4 ที่พระเยซูทรงอ้างถึงเฉลยธรรมบัญญัติ 8:3 เพื่อตอบโต้ซาตานด้วยพระคำของพระเจ้า ข้อที่เหมือนกันในมัทธิว 4:4 พระเยซูตรัสว่า

มนุษย์จะดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียวไม่ได้ แต่ต้องดำรงชีวิตด้วยพระวจนะทุกคำ ซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า (มัทธิว 4:4)

วันนี้ผมไม่มีเวลาอธิบายข้อที่สำคัญนี้ แต่จะพูดถึงบางประเด็นเท่านั้น

ประการแรก ร่างกายของคุณต้องการอาหารของร่างกายเพื่อจะมีชีวิตอยู่ได้อย่างไร ชีวิตในฝ่ายวิญญาณของคุณก็ต้องการพระคำของพระเจ้าเพื่อจะมีชีวิตอยู่ได้อย่างนั้นเช่นกัน คุณไม่ได้มีแค่ร่างกาย แต่ยังมีวิญญาณด้วย ถ้าคุณชอบคำว่า “จิตวิญญาณ” ก็ไม่เป็นไร (“วิญญาณ” เป็นคำตามพระคัมภีร์มากกว่า และผมก็ได้อธิบายความหมายของคำนี้ในพิธีมหาสนิทแล้ว) คุณมีชีวิตร่างกายโดยการกินอาหารทางร่างกายอย่างไร คุณก็มีชีวิตวิญญาณโดยการกินอาหารทางวิญญาณ คือพระคำของพระเจ้าอย่างนั้นเช่นกัน

ประการที่สอง ในชีวิตทางกายแล้ว การที่คุณแค่เกิดมานั้นไม่พอ คุณต้องกินเพื่อจะมีชีวิตและเติบโตต่อไป ชีวิตทางวิญญาณก็เช่นกัน การแค่ “บังเกิดใหม่” นั้นไม่พอ ซึ่งนักเทศน์หลายคนทำให้เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เสร็จสิ้นแล้วในแง่ที่ว่า เมื่อคุณเกิดใหม่คุณก็จะสบายดีตลอดไปหลังจากนั้น แต่ทารกต้องการอาหารเพื่อจะเติบโต หากทารกไม่กินอาหาร ทารกก็จะตาย คุณเกิดมาทางกาย แต่ถ้าคุณไม่กินคุณก็จะตาย มันก็เหมือนกันกับการบังเกิดใหม่ การเกิดในทางวิญญาณนั้นเป็นเรื่องที่ยอดเยียม แต่ถ้าคุณต้องการจะมีชีวิตรอดทางวิญญาณ คุณจะต้องเลี้ยงวิญญาณของคุณด้วยพระคำของพระเจ้า “เช่นเดียวกับทารกแรกเกิด ที่ปรารถนาน้ำนมฝ่ายวิญญาณ” (1 เปโตร 2:2) ซึ่งก็คือพระคำของพระเจ้า

การเลี้ยงด้วยพระคำของพระเจ้าหมายความว่าอย่างไรหรือ? เราเป็นคนที่มียสติปัญญาโดยธรรมชาติ ดังนั้นผมต้องชี้ให้เห็นว่า การเลี้ยงด้วยพระคำของพระเจ้าไม่ได้หมายถึงเพียงแค่การอ่านพระคัมภีร์ เรามักจะนึกถึงการเลี้ยงด้วยพระคำของพระเจ้าว่าเป็นการอ่านพระคัมภีร์ นั่นเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น การเลี้ยงด้วยพระคำของพระเจ้าหมายถึง การนำพระคำของพระเจ้ามาปฏิบัติตาม ไม่ใช่แค่อ่าน คุณไม่ได้ดำเนินชีวิตทางวิญญาณเว้นแต่ว่าคุณจะดำเนินชีวิตตามพระคำของพระเจ้า

คุณอาจจะอ่านพระคัมภีร์ แต่ซาตานก็รู้พระคัมภีร์ด้วย แล้วทำไมมันถึงไม่ได้ดำเนินชีวิตอย่างนั้นล่ะ? นั่นเป็นเพราะว่ามันไม่ได้ทำตาม การเล็งด้วยพระคำของพระเจ้าไม่ใช่แค่การเข้าใจหรือรู้ แต่เป็นการดำเนินชีวิตตามนั้น

ผมขอพูดกับคุณที่เพิ่งรับบัพติศมาว่า จงรับการเปลี่ยนแปลงชีวิตของคุณตามสิ่งที่สอนในพระคำของพระเจ้า นั่นสำคัญกว่าการอ่านคู่มืออธิบายพระคัมภีร์ต่างๆ เมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์ตอนหนึ่งก็จงถามตัวเองว่า “ชีวิตของฉันเปลี่ยนไปตามนั้นไหม? ฉันจะนำมาปฏิบัติกับชีวิตของฉันอย่างไร?” หากคุณทำอย่างนั้นคุณก็กำลังดำเนินชีวิตตามพระคำของพระเจ้าและเล็งด้วยพระคำ จงอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน คุณจะอ่านกับท่นั้นไม่สำคัญ นั่นไม่ใช่ประเด็น คริสเตียนบางคนมีความกังวลกับการอ่านตามบทที่กำหนดในแต่ละวัน แต่ผมอยากให้คุณอ่านสามประโยคแล้วดำเนินชีวิตตามนั้นมากกว่า มันจะมีประโยชน์อะไรที่จะอ่านสามบทแล้วไม่ได้นำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันของคุณ? ถ้าเช่นนั้น การอ่านสามประโยคแล้วนำมาปฏิบัติในชีวิตของคุณทันทีจะดีกว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นคุณก็กำลังเล็งด้วยพระคำของพระเจ้าอย่างแท้จริง

บทที่ 6

การทดลองหลังบัพติศมา #2

ลูกา 4:5-13, เปรียบเทียบกับมัทธิว 4:5-11

มอนทรีออล, 8 เมษายน 1979

วันนี้เราจะศึกษาการทดลองของพระเยซูต่อ โดยจะเจาะลึกในความหมายของมัน คราวก่อนผมได้ชี้ให้เห็นว่าการทดลองเกิดขึ้นทันทีหลังจากพระเยซูทรงรับบัพติศมา จริง ๆ แล้วหลังจากที่พระองค์ได้รับการเจิมด้วยพระวิญญาณ ในภาพรวมแล้วแนวทางโจมตีของซาตานได้เปิดเผยให้เราเห็น ดังที่เราได้เห็น ตัวอย่างเช่น เนื้อหนังเป็นช่องทางที่ซาตานทำงานในใจของเรา โดยดึงดูดความต้องการและความปรารถนาของเรา รวมถึงสิ่งที่เป็นความต้องการโดยชอบ เช่น ความหิว แต่กระนั้นซาตานก็พยายามบิดเบือนความต้องการและความปรารถนาโดยมีจุดประสงค์เพื่อทำลายฝ่ายวิญญาณของเรา

หลักการพื้นฐานสามประการเกี่ยวกับการทดลอง

เราจะมาดูในสองจากสามหลักการที่ซาตานโจมตีเรา แต่ก่อนอื่นผมต้องพูดถึงว่า เรื่องราวของการทดลองนั้นลึกซึ้งมาก และสิ่งที่เรากำลังทำในการศึกษาเรื่องนี้ก็ไม่ได้หมายความว่านอกจากการพิจารณาสามหลักการพื้นฐาน ในเรื่องราวนี้มีความหมายที่ลึกซึ้งซึ่งเราจะไม่ลงลึก ดังนั้นผมไม่อยากจะให้คุณเข้าใจว่า เมื่อเรามาถึงข้อสรุปในการศึกษาเกี่ยวกับการทดลองของพระเยซูนี้ เราจะเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ เรากำลังพูดถึงหลักการพื้นฐานสามประการเท่านั้น แต่ยังมีวลีที่ลึกกว่ามากให้คุณสำรวจเมื่อคุณเดินไปข้างหน้าในชีวิตคริสเตียน

คราวก่อนเราดูข้อ 1 ถึง 4 จากลูกาบทที่ 4 วันนี้เราจะดูต่อข้อที่ 5 ถึง 13

⁵แล้วมารก็นำพระองค์ขึ้นไปที่สูง และสำแดงราชอาณาจักรทั้งหลายของโลกให้พระองค์เห็นชั่วขณะหนึ่ง ⁶แล้วพูดกับพระองค์ว่า “เราจะให้อำนาจและความรุ่งโรจน์ของราชอาณาจักรทั้งหมดนี้แก่ท่าน เพราะว่าเราได้รับมอบสิทธิ์นี้ไว้แล้ว และเราจะยกให้ใครก็ได้ตามใจเรา ⁷ฉะนั้นถ้าท่านกราบนมัสการเรา ทั้งหมดนี้ก็จะเป็นอย่างท่าน” ⁸และพระเยซูตรัสตอบมารว่า “มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ‘ท่านจงกราบนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว’” ⁹แล้วมารจึงนำพระองค์ไปที่กรุงเยรูซาเล็ม และให้พระองค์ประทับที่จุดสูงสุดของพระวิหาร แล้วพูดกับพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า ก็จงกระโจนลงมาจากที่นี่ ¹⁰เพราะมีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ‘พระเจ้าจะรับสั่งบรรดาทูตสวรรค์ของพระองค์ ให้ปกป้องท่านไว้ ¹¹และเหล่าทูตสวรรค์จะเอามือประคองท่าน ไม่ให้เท้าของท่านกระแทกหิน’” ¹²แล้วพระเยซูจึงตรัสตอบมารว่า “มีคำกล่าวไว้ว่า ‘อย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน’” ¹³และเมื่อมารทดลองทุกอย่างแล้ว จึงจากพระองค์ไปจนกว่าจะถึงโอกาสเหมาะ (ลูกา 4:5-13 ฉบับ RSV)

มันน่าสนใจที่ทั้งซาตานและพระเยซูก็ใช้พระคัมภีร์ในการต่อสู้ ในการทดลองแรกและครั้งที่สองนั้น พระเยซูทรงป้องกันการโจมตีของซาตานโดยอ้างพระคัมภีร์ด้วยคำเริ่มต้นว่า “มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า” (ข้อ 4, 8) หลังจากนั้นซาตานก็ได้ตอบตามพระคัมภีร์ด้วยถ้อยคำเดียวกันว่า “มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า” (ข้อ 10) คราวนี้อ้างจากสดุดี 91:11-12 และอ้างตรงตามนั้น จากนั้นพระเยซูก็ทรงตอบโต้โดยอ้างจากเฉลยธรรมบัญญัติ 6:16 ที่โมเสสกล่าวกับชาวอิสราเอลว่า “อย่าทดลองพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน”

การทดลองพื้นฐานของซาตาน: ทำสิ่งที่คุณต้องการ

เมื่อสัปดาห์ที่แล้วเราเห็นว่า การทดลองอย่างแรกเป็นเพียงการดึงดูดความต้องการและความปรารถนาทางร่างกายของเราตามธรรมชาติ แม้กระทั่งความต้องการที่ชอบธรรม แต่เมื่อเรื่องของการทดลองค่อย ๆ ปรากฏ ซาตานก็ปรับแต่งกลวิธีของมัน และแน่นอนว่ามันมีคลังสรรพาวุธมากมายให้เลือกใช้

ก่อนที่จะตรวจสอบหลักการที่สองของการทดลอง ขอให้เราเข้าใจแนวทางพื้นฐานของซาตานก่อน แม้ว่าซาตานจะไม่ได้ใช้ถ้อยคำมากมาย แต่คำแนะนำพื้นฐานของมันก็คือ “จงทำสิ่งที่คุณเองอยากทำ ไม่ต้องสนใจว่าพระเจ้าจะตรัสอะไร พระเจ้าเคยตรัสด้วยหรือ? จงมองหาผู้ที่เป็เบอร์หนึ่ง คือตัวคุณเอง สิ่งที่สำคัญก็คือตัวเอง จงดูแลตัวเอง เพราะพระเจ้าอาจไม่ได้ดูแลคุณเสมอไป”

วิธีคิดแบบนี้สนับสนุนคำกล่าวที่รู้จักกันแพร่หลายว่า “พระเจ้าจะดูแลคนที่ดูแลตัวเอง” ไม่เคยมีคำกล่าวไหนของชาตानจะเลวร้ายไปกว่านี้ มันฟังดูมีเหตุผลใช่ไหม? คุณคงไม่คาดหวังให้พระเจ้าทรงดูแลคุณหากคุณไม่ดูแลตัวเอง คุณสามารถจะถอนหลักเหตุผลของมันออกไปได้ไหม? คำกล่าวนี้ได้ล้างสมองและปลุกฝังความเชื่อกับเรา เราคิดว่าพระเจ้าจะทรงดูแลคนที่ดูแลตัวเอง เพราะหลักเหตุผลนั้นฟังดูสมเหตุสมผล นั่นคือสิ่งที่ชาตานอยากให้เราคิดอย่างแน่นอน

จงดูชายคนนั้นที่ทิ้งอาชีพของเขาเพื่อรับใช้พระเจ้าสิ คุณจะพูดในใจของคุณกับเขาว่า “เพื่อนเอ๋ย คุณไม่ได้ดูแลตัวเอง คุณกำลังพลาดความจริงที่ว่า พระเจ้าจะดูแลคนที่ดูแลตัวเอง หาก你不ดูแลตัวเอง แล้วทำไมคุณจึงคาดหวังให้พระเจ้าทรงดูแลคุณเล่า?”

มันแปลกมากทีเดียวที่ผมเคยได้ยินคริสเตียนหลายคนพูดว่า “พระเจ้าจะทรงดูแลคนที่ดูแลตัวเอง” รวากับว่าสิ่งนี้มาจากพระคัมภีร์ หรือเป็นความจริงในสามัญสำนึกที่คริสเตียนทุกคนควรจะรู้

แน่นอนว่ามันเป็นเรื่องในสามัญสำนึก แต่มันเป็นสามัญสำนึกของมนุษย์ธรรมดาที่ให้เหตุผลตามนี้ว่า ถ้าคุณดูแลตัวเอง พระเจ้าก็จะดูแลคุณ นั่นทำให้ดูยอดเยี่ยมมาก เมื่อมีความมั่นใจแบบนี้แล้วคุณต้องการอะไรอีก? จุดมุ่งหมายของการเป็นคริสเตียนไม่ได้อยู่ที่คุณจะดูแลตัวเองเท่านั้น แต่พระเจ้าทรงดูแลคุณ นี่คือความมั่นใจที่คุณต้องการในโลกของการแข่งขัน พระเจ้าทรงอยู่ตรงนั้นเพื่อรับใช้คุณ ไม่ใช่คุณที่จะรับใช้พระเจ้า มันช่างวิเศษจริง ๆ ที่พระเจ้าทรงส่งพระเยซูของค์ผู้เป็นเจ้านาซาเรธ! พระเยซูทรงล้างเท้าของเราและเราก็กินเนื้อของพระองค์ ดังนั้นพวกเขาก็เลยได้ล้างเท้าคุณสองเท้า! ใครจะไปสนใจว่าพระเยซูจะทรงล้างเท้าของเขาดราบใดที่ผมล้างเท้าของผม ถ้าล้างโดยพระเยซูก็ยอดเยี่ยมไปเลย!

วิธีคิดแบบนี้คือสิ่งที่ เอ ดับบลิว โทเซอร์⁶⁸ เรียกว่า *การค้ำประกันทวีคูณ* คริสเตียนจะได้รับการประกันทวีคูณคือ คุณช่วยตัวเองให้รอดและพระเจ้าทรงช่วยคุณให้รอด นั่นฟังดูมีเหตุผลทีเดียวกับมนุษย์ธรรมดา

ทำไมคุณจึงมาเป็นคริสเตียนตั้งแต่แรก? เพื่อจะได้รอดโดยพระโลหิตของพระเยซูหรือ? ตามความคิดของเรานั้น ไม่ว่าคุณจะทำบางอย่างเพื่อพระเจ้าหรือไม่ นั่นไม่ใช่ประเด็น แม้คุณอาจคิดถึง

⁶⁸ A.W. Tozer

การทำบางสิ่งเพื่อพระเจ้าในเวลาว่างของคุณ แต่โดยมากแล้วพระเจ้าทรงอยู่ตรงนั้นที่จะทำทุกอย่างเพื่อคุณ

นั่นคือสิ่งที่ผมเรียกว่าศาสนาของชาตานที่มีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง หากคุณเคยได้ยินใครบางคนพูดว่า “พระเจ้าจะทรงดูแลคนที่ดูแลตัวพวกเขาเอง” คุณก็สามารถบอกเขาได้ว่าสิ่งนี้มาจากชาตานโดยตรง ผมเคยเห็นคริสเตียนจำนวนมากที่ขาดความเข้าใจได้ยอมรับทั้งหมดนี้ โดยขาดความเข้าใจทางวิญญาณถึงหลักเหตุผลของชาตานอย่างทะลุปรุโปร่ง

การทดลองที่สอง: ประสบการณ์สุดยอ

ตอนนี้ให้เรามาดูการทดลองที่สอง ถ้าคุณกำลังดูแลตัวเอง คุณจะอย่างไรเมื่อเผชิญหน้ากับความยากลำบาก? คำตอบอย่างรวดเร็วก็คือ เลือกทางออกที่ง่ายที่สุด ทางที่เจอกับแรงต้านน้อยที่สุด! ถ้าสิ่งสำคัญของคุณคือความเป็นอยู่ที่ดีของคุณเอง คุณก็คงจะไม่ทำเรื่องยากให้ตัวเองใช่ไหม? ดังนั้นคุณก็เลยเลือกทางที่มีแรงต้านน้อยที่สุด ทางที่ง่ายแทนที่จะเป็นทางที่แคบ จงเข้าร่วมกับคนส่วนใหญ่เถอะ เพราะทางที่ลำบากและแคบนั้นมีไว้สำหรับคนส่วนน้อย

การใช้ทางที่ง่ายนั้นเป็นการทดลองจริงในลูกา 4:5 ผมขอให้ข้อมูลพื้นฐานของข้อนี้กับคุณที่กล่าวว่า “แล้วมารก็นำพระองค์ขึ้นไปที่สูง และสำแดงราชอาณาจักรทั้งหลายของโลกให้พระองค์เห็นชั่วขณะหนึ่ง” ราชอาณาจักรเหล่านี้ไม่ได้เป็นแค่ประชาชาติทั้งหลาย แต่เป็นอำนาจและผู้มีอำนาจทั้งหลายในโลกนี้

ชาตานไม่ได้พาพระเยซูไปทัวร์ยุโรป แล้วอาจมีคนพูดว่า “ผมไปเที่ยวในยุโรปมาสิบประเทศภายในสิบสองวัน!” ลองนึกภาพที่ได้เห็นประเทศเยอรมันภายในวันเดียวเท่านั้น นั่นก็ยังเป็นไปได้ ผมเคยขับรถขึ้นลงประเทศเยอรมันภายในวันเดียว ตั้งแต่เซา์รด์เยิน มันเหนื่อย แต่ก็ทำได้

แต่ชาตานไม่ได้พาพระเยซูไปทัวร์ประชาชาติต่างๆ ถ้อยคำว่า “ชั่วขณะหนึ่ง” (ข้อ 5) จะต้องเข้าใจว่าเป็น “ในชั่วพริบตา” หรือ “ในภาพนิมิต” สิ่งที่เรามีคือภาพนิมิต ไม่ใช่การพาไปทัวร์ ข้อที่เหมือนกันในมัทธิว 4:8 กล่าวว่า มารได้นำพระเยซูขึ้นไปบน “ภูเขาที่สูงมาก” เพื่อให้พระองค์มีประสบการณ์สุดยอเมื่อทอดพระเนตรลงมาเห็นความโอ้อวดระการการของอาณาจักรทั้งปวง

ชาตานสามารถให้ประสบการณ์การยกระดับฝ่ายวิญญาณให้สูงขึ้นกับคุณ ซึ่งเป็นนิมิตที่ยิ่งใหญ่จากที่สูง และช่างเป็นนิมิตที่ยิ่งใหญ่นั่นก็คือความรุ่งโรจน์ของโลกนี้ แต่ผมจะขอพูดกับคนที่เพิ่งรับ

บัพติศมาว่า จงระวังนิมิตฝ่ายวิญญาณที่มาจากซาตาน อย่าคิดว่าทุกประสบการณ์สุดยอดเยี่ยมจะมาจากพระเจ้า

เมื่อบางคนออกมาจากการประชุมใหญ่ของคริสเตียนด้วยประสบการณ์สุดยอดเยี่ยม ผมจะไม่แน่ใจในทุกครั้งว่ามันมาจากพระเจ้า เหตุผลก็คือว่า ในหลาย ๆ กรณีแล้ว คนๆ นั้นจะเหวี่ยงแพลงอย่างรวดเร็ว แม้กระทั่งเข้าสู่ภาวะซึมเศร้าภายในสัปดาห์หลังจากการประชุมด้วยซ้ำ เมื่อประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณทำให้คุณหดหู่ในช่วงเวลาสั้น ๆ อย่างนั้น มันไม่น่าจะมาจากพระเจ้า ซาตานยกคุณขึ้นเพื่อทำให้คุณตกต่ำลง นั่นคือเหตุที่ผมระวังประสบการณ์สุดยอดเยี่ยม จงเข้าหาทุกประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณด้วยความระมัดระวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าให้การยกระดับสูงขึ้นแบบชั่วประเดี๋ยว

ด้วยเหตุนี้ผมจึงกังวลกับคนที่เน้นการพูดภาษาแปลกๆ ดังที่ผมได้พูดไปหลายครั้งแล้วว่า ผมไม่ได้มีอะไรต่อต้านภาษาแปลกๆ แต่ผมกังวลที่ผู้คนมองหาภาษาแปลกๆ ไม่ใช่เพื่อจะรับใช้พระเจ้าให้ดีขึ้น แต่เพื่อที่จะได้รับประสบการณ์การยกระดับฝ่ายวิญญาณให้สูงขึ้น และพวกเขาก็จะได้รับสิ่งนั้นจากซาตานอย่างแน่นอน จงสังเกตคำว่า “ซาตานนำพระเยซูขึ้นไป” คุณต้องการประสบการณ์ที่ยกฝ่ายวิญญาณให้สูงขึ้นไหม? ซาตานจะให้คุณอย่างนั้น แต่พึงระวังประสบการณ์เหล่านี้ อย่างเช่น ความชุ่มชื้นและอิมเมจกับการประชุมที่รักษาโรค อย่างที่ผมก็ได้แบ่งปันกับคุณไปแล้วว่า ผมไม่มีอะไรต่อต้านการรักษาโรค พระเจ้าได้ทรงใช้ผมในการรักษาโรคบ้างด้วย แต่จงระวังการแสวงหาการยกระดับฝ่ายวิญญาณให้สูงขึ้น มันอันตราย! ซาตานพร้อมที่จะยกระดับคุณให้สูงขึ้น และคุณจะไม่สามารถบอกได้จากของปลอมว่าอะไรคือของแท้ ไม่ใช่ว่าภาษาแปลกๆ หรือการรักษาโรคทั้งหมดมาจากพระเจ้า

ซาตานให้พระเยซูเห็นนิมิตเกี่ยวกับราชอาณาจักรต่างๆ ของโลก มันเป็นนิมิตที่มาจากซาตาน ดังนั้นพึงระวังว่า ไม่ใช่ว่านิมิตทั้งหมดจะมาจากพระเจ้า บางอย่างมาจากพระเจ้า บางอย่างไม่ได้มาจากพระเจ้า มันเป็นเรื่องที่ดีเยี่ยมที่จะมีนิมิตจากพระเจ้า แต่นิมิตเช่นนั้นจะแสดงให้เห็นถึงพระสิริของพระเจ้ามากกว่าความรุ่งโรจน์ในทางโลก ฉะนั้นจงสังเกตใจความสำคัญของนิมิต ว่ามันดึงดูดเนื้อหนังของคุณ หรือว่ามันดึงดูดคุณเข้ามาสัมพันธ์สนิทในฝ่ายวิญญาณกับพระเจ้า?

คุณสามารถบอกความแตกต่างระหว่างสองสิ่งนี้ได้หรือไม่? ถ้าหากคุณถูกกระตุ้นทางอารมณ์และไม่สามารถควบคุมได้ มันก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า เพราะถ้าคุณถูกยกขึ้นในฝ่ายวิญญาณ ก็จะมีสันติสุขเล็กๆ ซึ่งเป็นสัญญาณที่แน่นอนของการยกระดับฝ่ายวิญญาณให้สูงขึ้น

จงระวังการประชุมใหญ่ที่ใช้ดนตรีและนักร้องประสานเสียงเพื่อกระตุ้นอารมณ์ของคุณ เราไม่ใช้เทคนิคเช่นนั้น แม้ว่าเราจะรู้วิธีที่จะทำ เพราะสิ่งเหล่านี้มักจะมีผลของซาตานมากกว่าจะมีผลในฝ่ายวิญญาณ มันง่ายที่ในการประชุมใหญ่จะทำให้เราเคลิบเคลิ้ม นักจิตวิทยาทั้งหลายตระหนักถึงผลของ “คนจำนวนมาก” ที่กระตุ้นความรู้สึกทางอารมณ์ แต่นักเทศน์ที่ฉลาดจะหลีกเลี่ยงการใช้เทคนิคเหล่านี้ เพราะถ้าคุณยกคน ๆ หนึ่งขึ้นในทางเนื้อหนังของเขา เขาก็จะล้มลงได้ในฝ่ายวิญญาณ

แต่การยกระดับฝ่ายวิญญาณให้สูงขึ้นอย่างแท้จริงนั้นไม่จำเป็นต้องพึ่งการกระตุ้นอารมณ์ เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้ายกคุณขึ้นก็จะมีสันติสุขลึก ๆ ภายใน ไม่ใช่การตัวสั่นเทิ้มหรือร้องห่มร้องไห้ อย่างไม่สามารถควบคุมได้ ผมเคยเห็นคนที่ร้องห่มร้องไห้และตัวสั่นเทิ้มในสภาพอารมณ์ที่แย่มากนั้นไม่จำเป็นต้องมาจากพระเจ้า เพราะถ้าพระวิญญาณทรงให้คุณสำนึก ผลที่ตามมาก็คือความเป็นฝ่ายวิญญาณ ความสงบเงียบ การแตกสลาย และการร้องไห้อย่างเงียบ ๆ แทนที่จะตัวสั่นเทิ้มหรือร้องห่มร้องไห้อย่างควบคุมไม่ได้ จงแยกแยะระหว่างเนื้อหนังกับวิญญาณ ระหว่างโลกกับพระเจ้า นิมิตที่อัสยาห์เห็นเป็นนิมิตของพระเจ้า ไม่ใช่ นิมิตของความรุ่งโรจน์ของโลกที่มีแต่จะทำให้คุณหลงทาง

เมื่อใดก็ตามที่คุณอยู่ในการประชุมใหญ่ ๆ (เราไม่ได้กำลังบอกว่า การประชุมใหญ่ ๆ ทั้งหมดนั้นผิด) จงระวังเพื่อไม่ให้ใครกระตุ้นอารมณ์ของคุณด้วยคณะนักร้องประสานเสียงวงใหญ่และดนตรีที่เร้าใจ แต่จงอยู่ใกล้ชิดพระเจ้าและให้จิตวิญญาณของคุณสงบนิ่งต่อพระพักตร์พระองค์

เมื่ออยู่ในประเทศจีน ผมเคยถือธงโรงเรียนมัธยมของเราในวงโยธวาทิต โอ้โฮ! คุณเคยเห็นผู้คนนับล้านเดินสวนสนามไหม? มันน่าประทับใจและน่าตื่นเต้น! คนจำนวนมากนั้นมีพลังมาก ถ้ามีคนหนึ่งตะโกนคำขวัญ ผู้ชนทั้งหมดจะตะโกนกลับ แต่เมื่อสิ่งนี้จบลงและพวกเขากลับไปบ้าน พวกเขาจะเริ่มสงสัยว่า “นี่มันเรื่องอะไรกัน?”

ผมเศร้าใจที่เห็นคริสเตียนใช้เทคนิคเหล่านี้โดยคิดว่าเป็นวิธีรับใช้พระเจ้า แต่คุณต้องไม่รับใช้พระเจ้าโดยใช้เทคนิคของซาตานหรือทางโลก ผลลัพธ์ทั่วไปของการประชุมที่มีคนจำนวนมากมีอัตราส่งผลร้ายสูงตามมา หลายคนที่ตัดสินใจรับเชื่อพระคริสต์ในการประกาศใหญ่นั้นไม่ได้ยึดกับการตัดสินใจของพวกเขา สถิติแสดงให้เห็นว่ากว่า 80% ล้มลงภายในปีแรก นั่นคือผลลัพธ์ที่คุณต้องการหรือไม่? จำนวนบนกระดาน ของการตัดสินใจรับเชื่อพระคริสต์นั้นดูน่าประทับใจ แต่จะมีสักกี่คนที่รอดชีวิตในหนึ่งปี? ห้าปี?

จงเข้าใจลักษณะของการสู้รบฝ่ายวิญญาณ จงรู้กลยุทธ์ของศัตรูและวิธีที่มันทำงานกับเนื้อหนัง จงอย่าแสวงหาประสบการณ์ทางวิญญาณแบบผิวเผิน

จงรับรู้ว่าเราเป็นผู้ที่ให้ทั้งหมดนี้กับท่าน

ในลูกา 4:6-7 ซาตานเสนอที่จะให้ “อำนาจและความรุ่งโรจน์ของราชอาณาจักรทั้งหมดนี้” แก่พระเยซู แต่ภายใต้เงื่อนไขเดียวคือ “ฉะนั้นถ้าท่านกราบนมัสการเรา ทั้งหมดนี้ก็จะเป็นอย่างของท่าน”

ซาตานไม่ได้โง่ มันตระหนักถึงพันธกิจของพระเยซูในโลกนี้ว่า “พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้ คือเพื่อทำลายกิจการของมาร” (1 ยอห์น 3:8) นี่เป็นสิ่งที่พระเยซูทรงรู้เช่นกันว่า “เพื่อจุดประสงค์นี้เอง เราจึงมาถึงชั่วโมงนี้” (ยอห์น 12:27) คือสละชีวิตของพระองค์เพื่อทำลายกิจการของมาร

เราสามารถจะจินตนาการถึงการสนทนาระหว่างซาตานกับพระเยซูได้ ซาตานพูดกับพระองค์ว่า “ท่านและเรารู้ว่านี่คือเรื่องอะไร ท่านมาเพื่อต่อสู้กับเราและทำลายอำนาจของเราในโลกนี้ แต่ท่านก็รู้ด้วยว่าเราจะไม่ยอมจำนนง่ายๆ เราจะต่อสู้และเราทั้งคู่จะต้องทนทุกข์ทรมาน ท่านจะได้รับบาดเจ็บเพราะเราจะต่อสู้ท่าน เราจะได้รับบาดเจ็บเพราะท่านมีอำนาจทางฝ่ายวิญญาณ ฉะนั้นให้เรามาทำข้อตกลงกัน ตลอดมานั้นเรามีอำนาจเหนือราชอาณาจักรต่างๆ ของโลก แต่เมื่อเราให้อำนาจเหล่านี้กับท่านแล้ว เราก็จะไม่มีอำนาจเหล่านี้อีกต่อไป เราจะทำสิ่งนี้โดยไม่มีการต่อสู้ด้วยเงื่อนไขเล็กๆ อย่างหนึ่ง นั่นก็คือ ท่านรับรู้ว่าท่านได้รับอำนาจทั้งหมดนี้จากเรา จงรับรู้ความเป็นกษัตริย์ของเราและกราบไหว้เรา!”

เราจำเป็นต้องเข้าใจความหมายของคำว่า “ถ้าท่านกราบนมัสการเรา” เพราะคริสเตียนจำนวนมากเข้าใจผิดว่าหมายถึงการนมัสการซาตานเป็นพระเจ้า แต่พระคัมภีร์บางฉบับใช้ “กราบลงตรงหน้าเรา” หรือ “กราบเคารพเรา” สำหรับลูกา 4:7 มันเป็นเรื่องน่าขันที่จะคิดว่าพระเยซูจะนมัสการซาตาน แม้แต่ผู้ที่เป้นคริสเตียนไม่นาน ก็ไม่เคยคิดว่าชาวยิวที่เคร่งศาสนาโดยเฉพาะพระเยซูนั้น จะนมัสการซาตานเป็นพระเจ้า และซาตานก็ไม่ได้โง่ที่จะคิดถึงเรื่องนี้ ถ้ามันพยายามจะให้พระเยซูมานมัสการมันเป็นพระเจ้า มันก็จะไม่เป็นการทดลองสำหรับพระเยซูด้วยซ้ำ

สิ่งสำคัญคือต้องรู้ว่า คำที่ถูกแปลไว้ในที่นี้ว่า “นมัสการ” นั้นถูกใช้ในพระคัมภีร์อย่างไร มันไม่ใช่การนมัสการซาตานเป็นพระเจ้า เพราะพระเยซูก็จะไม่ทำเช่นนั้น แม้แต่บรรดาคริสเตียนแต่ในนามก็ยังปฏิเสธที่จะทำเช่นนั้นหากพวกเขาถูกถามตรงนั้น และแน่นอนว่าไม่ใช่เช่นนั้นกับพระบุตรของพระเจ้า ซาตานไม่ได้ขอให้พระเยซูนมัสการมันเป็นพระเจ้า แต่กราบเคารพมันในฐานะกษัตริย์ของโลกนี้

ความจริงแล้ว คำภาษากรีก *proskyneō* ได้แปลไว้ตรงนี้ว่า “นมัสการ” นั้น ไม่ได้มีการนมัสการเป็นความหมายหลัก แต่เป็นแค่ความหมายรองและเป็นความหมายที่แตกแขนงออกมาเท่านั้น ความหมายหลักของมันคือ การแสดงความคารวะ การคำนับ หรือการแสดงความเคารพ ดังที่ได้เห็นในพจนานุกรมภาษากรีก-อังกฤษฉบับมาตรฐาน เช่น ฉบับ BDAG หรือฉบับ Thayer คำนิยามของ *proskyneō* ในพจนานุกรมทั้งสองฉบับนี้มีในภาคผนวก 2 ของหนังสือเล่มนี้ และพจนานุกรมทั้งสองฉบับมีคำว่า “นมัสการ” เป็นคำนิยามรองเท่านั้น

proskyneō คำเดียวกันนี้ได้ใช้ในมัทธิว 2:2 จากโหราจารย์หรือนักปราชญ์ที่มากرابังคมพระกุมารเยซูโดยถวายเกียรติพระองค์ ไม่ใช่ในฐานะพระเจ้าแต่ในฐานะกษัตริย์ของชาวยิว

อย่างไรก็ดี ซาตานจะไม่ขอให้คุณทำสิ่งที่คุณไม่เคยทำ แม้แต่คริสเตียนแต่ในนามก็จะไม่นมัสการซาตานให้เป็นพระเจ้า นั่นคือไม่สามารถเปลี่ยนมือได้ ไม่ใช่เช่นนั้น ซาตานเพียงแค่ขอให้พระเยซูยกย่องมันให้เป็นกษัตริย์ แม้พระเยซูจะทรงรับรู้ ว่าซาตานมีอำนาจของกษัตริย์ในโลกนี้ แต่พระองค์ก็จะไม่ยกย่องซาตานให้เป็นกษัตริย์ของพระองค์

ซาตานเป็นกษัตริย์ในแง่ที่สำคัญ พระเยซูตรัสถึงมันว่าเป็น “ผู้ครองโลกนี้” หรือ “เจ้าโลกนี้” (ยอห์น 12:31; 14:30; 16:11) คำภาษากรีกของ “เจ้า” (*archon*) ในความหมายกว้าง ๆ ยังหมายถึงผู้ครอง ในมัทธิว 12:26 พระเยซูตรัสถึงอาณาจักรของซาตานและอำนาจของกษัตริย์ ซึ่งทั้งสองนี้ต่อสู้อำนาจกษัตริย์ของพระเจ้าที่กล่าวถึงในข้อ 28 (“อาณาจักรของพระเจ้ายิ่งมาถึงพวกท่านแล้ว”)

การทดลองให้เลือกทางที่ง่ายกว่า

ซาตานกำลังพูดกับพระเยซูว่า “ในเมื่อพระองค์ทรงทราบว่า เราเป็นผู้ครองโลกนี้ สิ่งที่เราจะขอจากพระองค์มีแค่ให้คุณเข้าคำนับเราและยกย่องเราในฐานะของกษัตริย์ แล้วเราจะมอบทุกสิ่งให้กับพระองค์ พระองค์และเราจะได้ไม่ต้องต่อสู้ และพระองค์จะได้ไม่ต้องไปที่กางเขน ถ้าพระองค์ต้องการอาณาจักรของโลกนี้ เรายังจะมอบให้กับพระองค์ ขอทรงเลือกทางที่ง่ายนี้ เราไม่ได้ขออะไรมาก แค่ให้พระองค์ยกย่องเราในฐานะกษัตริย์”

เราสามารถรับรู้ได้ว่าคน ๆ หนึ่งเป็นกษัตริย์โดยที่ไม่ต้องยกย่องเขาในฐานะกษัตริย์ ซาตานกำลังพูดว่า “จงยกย่องเราในฐานะกษัตริย์ แล้วเราจะมอบอาณาจักรของโลกนี้ให้ท่าน จากนั้นเราจะไปให้พ้น เพราะเมื่ออาณาจักรถูกส่งมอบให้ท่านแล้ว มันก็ไม่ใช่ของเราอีกต่อไป”

นั่นเป็นข้อเสนอที่หลอกลวงน่าอันตราย โดยไม่มีตรวจสอบความหมายมากมายซึ่งมีแต่จะซับซ้อนยิ่งขึ้นในการต่อสู้ทางฝ่ายวิญญาณ มันเพียงพอแล้วที่แค่รับรู้หลักการพื้นฐานนี้ว่า *เลือกทางที่ง่ายกว่า* สิ่งที่ใช้ก็แค่ประนีประนอมสักหน่อย

ผมได้เห็นการใช้กลวิธีที่มีเล่ห์เหลี่ยมนี้กับคริสเตียนครั้งแล้วครั้งเล่า ตัวอย่างเช่น ผมเคยเห็นคนที่ต้องการจะรับใช้พระเจ้า มีชีวิตเพื่อพระเจ้าและเข้ามารับใช้พระเจ้าแบบเต็มเวลา แล้วหนึ่งในสองสิ่งก็มักจะเกิดขึ้น ถ้าครอบครัวไม่ต่อต้านแผนการของเขาหรือเธอด้วยการปะทะตรงๆ หรือไม่พวกเขาก็จะใช้วิธีการที่นุ่มนวลซึ่งมักจะได้ผลมากกว่า พวกเขาจะพูดว่า “เราไม่คัดค้าน” ขณะที่พวกเขาคัดค้านอย่างแรงอยู่ในใจของพวกเขา จากนั้นพวกเขาก็ทำข้อตกลงว่า “เราจะไม่ทะเลาะกับเธอ เราอยากจะออกค่าใช้จ่ายสำหรับค่าเล่าเรียนของเธอที่วิทยาลัยพระคัมภีร์”

ผมเคยเห็นคริสเตียนจำนวนมากเดินตรงเข้าไปในกับดักนั้นและออกมาด้วยความชื่นชมยินดี ร้องว่า “ฮาเลลูยา! ครอบครัวของผมไม่ได้คัดค้าน พวกเขาจะจ่ายค่าใช้จ่ายของผมในวิทยาลัยพระคัมภีร์ด้วยซ้ำ” แต่อย่าเพิ่งร้องฮาเลลูยาเร็วเกินไป เพราะคุณเพิ่งจะเดินเข้าไปในกับดัก ถ้าคุณฉลาด คุณก็จะไม่ยอมรับเงินแม้แต่สตางค์เดียวจากพวกเขา แต่เพราะคุณได้ยอมรับการสนับสนุนของพวกเขา ตอนนี้คุณจึงอยู่ในกำมือของพวกเขา คุณจะเห็นว่าการอบรมทางศาสนศาสตร์ของคุณกับผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียน แม้ว่าพวกเขาจะเป็นสมาชิกในครอบครัวของคุณก็ตาม

ผมเคยเห็นคริสเตียนจำนวนมากที่ขาดความเข้าใจ ที่เดินเข้าไปในกับดักนั้นเพื่อจะถูกทำลาย คุณจะไม่ได้รับอะไรจากศัตรูหรือฝ่ายตรงข้ามโดยที่ไม่ต้องจ่ายด้วยอัตราดอกเบี้ยสูง ดังนั้นจงระวัง เมื่อซาตานเข้ามาหาคุณด้วยวิธีที่เห็นอกเห็นใจ นั้นน่ากลัวที่สุด! ผมไม่ได้กล่าวการโจมตีโดยตรง แต่สิ่งที่ทำให้ผมกลัวคือการจัดการที่นุ่มนวลซึ่งอาจจะยากที่จะมองออก

ศัตรูได้พยายามทำแบบนี้กับผมสองสามครั้ง ย้อนกลับไปทีลเวอร์พูล ผู้หญิงคนหนึ่งปะทะกับผมอย่างรุนแรง หากคุณปะทะกับคนของพระเจ้า ไม่นานคุณจะพบว่าฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ามีมากเกินไปที่จะรับมือกับคุณได้ เมื่อเธอเข้ามาหาผม เธอคิดว่าเธอจะสามารถบดขยี้ผมได้ด้วยพลังเต็มที่ แต่เธอพบว่าตัวเธอเองกำลังถูกบดขยี้

เธอเปลี่ยนกลยุทธ์และพยายามซื้อผมด้วยเงิน เธอพูดว่า “มาเป็นเพื่อนกันเถอะ เราจะไม่ต่อสู้กันอีกต่อไป ฉันจะซื้ออาคารคริสตจักรให้คุณฟรีๆ!” ผมสงสัยในทำที่ที่นุ่มนวลของเธอ ผมจึงพูดว่า “มีข้อผูกมัดอะไรไหม?”

“ไม่มีข้อผูกมัดอะไร”

“ไม่มีเลยหรือ? จริงๆหรือ?”

“ไม่มี แต่อย่างใด! อาคารเป็นของคุณ คุณใช้ได้เลย”

คุณต้องการให้อาคารคริสตจักรส่งมอบให้คุณอย่างไร? การโจมตีที่นุ่มนวลของเธอทำให้ผมกังวลมากกว่าสิ่งอื่นใด ดังนั้นผมจึงอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้และบอกเธอว่า “ไม่ครับ ขอขอบคุณ ผมไม่ต้องการอาคารนี้”

“แต่มันฟรีโดยไม่มีข้อผูกมัด เราจะให้ทนายมาและลงนามให้คุณ”

“ไม่ต้องครับ ขอขอบคุณ”

“คุณไม่ชอบอาคารนี้เหรอ? แล้วอาคารอื่นล่ะ?”

“ไม่เป็นไรครับ ผมไม่ต้องการอาคาร”

“ถ้าคุณไม่ชอบอาคารนี้ เราสามารถรื้อมันและสร้างอาคารใหม่ได้ จ้างสถาปนิกของคุณเองมาออกแบบและฉันจะสร้างให้คุณ”

ซาตานมีทรัพยากรมากมาย ผู้หญิงคนนี้มีทรัพยากรมากมาย มีเงินทองมากมาย มีบ้านมากมาย บ้านสักหลังหนึ่งจากเป็นโหลละ? บ้านหนึ่งหลัง หรือแม้แต่สองหรือสามหลัง จะเป็นราคาต่อรองที่จะซื้อคนของพระเจ้า ฉะนั้นจงระวังวิธีการที่นุ่มนวลของซาตาน

ที่น่าสนใจคือ ตอนที่ผมไปประเทศอังกฤษเมื่อหนึ่งปีถึงหนึ่งปีครึ่งที่แล้ว ผมได้เจอเธออีกครั้ง โดยบังเอิญบนถนนแห่งหนึ่ง เธอตกใจมากที่เห็นผม แล้วคุณรู้ไหมว่าเธอทำอะไร? เธอเป็นผู้หญิงฉลาดที่คิดไว สีหน้าของเธอเปลี่ยนไปทันทีและเธอก็ยิ้ม “คุณกลับมาแล้ว ฉันอยากเชิญคุณมาเทศนาในที่ประชุมของฉัน” ผมพูดว่า “ไม่ละครับ ขอขอบคุณ” (เธอได้เริ่มการประชุมที่แข่งกัน ซึ่งลูกชายของเธอที่เป็นเพื่อนสนิทของผมได้แยกตัวออกมาและไม่ต้องการมีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ)

“ไม่หรือ? แต่ฉันกำลังเชิญคุณมาเทศนาในที่ประชุมของฉัน คุณไม่ได้เป็นผู้สั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าหรือหรือ? เช่นนั้นแล้วก็มาเทศนาในที่ประชุมของฉันสิ”

ผมพูดว่า “ไม่ละครับ ขอขอบคุณ” เพราะถ้าผมตอบรับคำเชิญของเธอ เธอก็จะพูดได้ว่า “เห็นไหม เขามาเทศนาในที่ประชุมของฉัน”

ในทำนองเดียวกันถ้าพระเยซูทรงตกอยู่ในการทดลองของซาตาน ซาตานก็จะพูดได้ว่า “พระเยซูทรงรับอาณาจักรของโลกจากเรา ตอนนี้เราไม่ได้สำคัญเลย แต่อย่าลืมว่าพระองค์ได้สิ่งเหล่านี้จากเรา” คุณมองเห็นเล่ห์เหลี่ยมที่ฉลาดของซาตานไหม? เมื่อมันเริ่มเห็นใจ คุณก็ควรเริ่มกังวล ซาตานพูดกับพระเยซูว่า “พระองค์ทรงหิวใช่ไหม? พระเจ้าได้ทรงทอดทิ้งพระองค์! ถ้าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ก็จงเปลี่ยนก้อนหินนี้ให้เป็นขนมปังสิ เราอย่าทะเลาะกันเลย แต่มาเป็นเพื่อนกันดีกว่า เราจะมอบอาณาจักรของโลกให้พระองค์เป็นการตอบแทนเล็กน้อย เพียงแค่กราบลงตรงหน้าเราสักสองสามวินาที แล้วพระองค์ก็จะได้อาณาจักรทั้งหมดตลอดไป”

พระเยซูทรงตอบซาตาน: การนมัสการที่แท้จริงคือการรับใช้พระเจ้า

พระเยซูทรงกำลังอ้างถึงเฉลยธรรมบัญญัติ 6:13 เมื่อพระองค์ตรัสกับซาตานว่า “มีเขียนไว้ว่า เจ้าจงนมัสการพระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว” (ลูกา 4:8) คำ “รับใช้” ตรงนี้เทียบเคียงกับ “นมัสการ” พระเยซูกำลังตรัสว่า “ซาตาน เจ้ามีหลักการที่ผิด การนมัสการพระเจ้าเกี่ยวข้องกับการรับใช้พระเจ้า เจ้าจะต้องไม่รับใช้ใครนอกจากพระเจ้า”

นั่นยังเป็นการประกาศถึงการมอบทั้งหมดต่อพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ในการทดลองแรก พระเยซูได้ทรงแสดงการมอบทั้งหมดต่อพระบิดาของพระองค์ โดยไม่ยอมเปลี่ยนก้อนหินให้เป็นขนมปัง ตอนนี้พระองค์ทรงพิสูจน์อีกครั้งว่า “จงปรนนิบัติพระเจ้าเพียงผู้เดียว” ไม่ปรนนิบัติใครอื่น! ไม่มีการประนีประนอม! พระเยซูไม่ทรงปฏิเสธว่าซาตานเป็นกษัตริย์ของโลก แต่พระองค์ยังตรัสอีกว่า “เราจะไม่ปรนนิบัติใครอื่นนอกจากพระเจ้าเท่านั้น”

ในทำนองนี้ ขอให้เรานึกถึงกลวิธีพื้นฐานของซาตานที่ว่า “ใครจะสนใจสิ่งที่พระเจ้าตรัส? พระองค์ได้ตรัสอย่างนั้นหรือ? จงดูแลตัวเองและความเป็นอยู่ที่ดีของคุณ สิ่งที่สำคัญก็คือถือการตัวเองเป็นสำคัญ จงดูแลตัวเองเพราะพระเจ้าอาจไม่ได้ดูแลคุณเสมอไป”

จงจดจำหลักการที่สองของการทดลองคือ ใช้ทางที่ง่าย คุณมองออกไหมระหว่างทางของซาตานกับทางของพระเจ้า?

จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะประตูกว้างและทางกว้างที่นำไปถึงความพินาศนั้นเดินง่าย และคนทั้งหลายที่เข้าไปทางนั้นมีจำนวนมาก เพราะว่าประตูที่แคบและทางที่ลำบากนั้นนำไปสู่ชีวิต และพวกที่พบก็มีน้อย (มัทธิว 7:13-14 ฉบับ RSV)

จงทำตามแบบอย่างของพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าในการปฏิเสธการประนีประนอม จงยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างสิ้นเชิงในการเชื่อฟังพระองค์และพระวาทะของพระองค์ นั่นเป็นทางที่แน่นอนทางเดียวที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้ตกหลุมพรางที่ฉวยแหลมของซาตาน

บทที่ 7

การทดลองหลังบัพติศมา #3

ลูกา 4:9-12, เปรียบเทียบกับมัทธิว 4:5-7

มอนทรีออล, 15 เมษายน 1979

อะไรที่ทำให้เรื่องการทดลองของพระเยซูมีความสำคัญมาก? มันเกี่ยวอะไรกับเราที่เป็นคริสเตียน ซึ่งเป็นสาวกของพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าของด้วย? ในพระคัมภีร์สองตอนที่ผ่านมา เราพบบทเรียนหลายอย่างในทางปฏิบัติในเรื่องของการทดลอง ซึ่งเราจะต้องเรียนรู้ถ้าเราต้องการจะอยู่รอดทางฝ่ายวิญญาณ และเป็นผู้ที่ชนะในการต่อสู้ทางวิญญาณ

สิ่งแรกที่เราสังเกตเห็นก็คือ ทันทีหลังจากที่พระเยซูทรงรับบัพติศมา ที่จริงหลังจากที่พระองค์ทรงได้รับการเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ประกาศข่าวประเสริฐ พระวิญญาณก็ทรงนำพระองค์เข้าไปในถิ่นทุรกันดารที่ซึ่งพระองค์เผชิญกับการโจมตีของซาตานในรูปของการทดลอง

ในทำนองเดียวกันก็จะมีทดลองทันทีหลังจากบัพติศมากับสาวกทุกคนของพระเยซูที่ได้รับการเจิมด้วยพระวิญญาณ เพราะเราก็เป็นบุตรของพระเจ้าด้วย คุณกำลังคิดถึงการบัพติศมาไหม? คุณรับบัพติศมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ไหม? ถ้าอย่างนั้นก็จงคอยเฝ้าดูและอธิษฐานเพราะการทดลองจะมาหาคุณ พระเจ้าทรงอนุญาตให้เราถูกทดสอบแต่จะไม่เกินกว่าที่เราจะทนได้ เพื่อที่เราจะเรียนรู้การเชื่อฟังผ่านความทุกข์ยากลำบาก และเติบโตอย่างเข้มแข็งผ่านการต่อสู้ทางวิญญาณ

มาถึงตอนนี้เราได้ศึกษาหลักการสองประการของการทดลองที่ซาตานใช้กับพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าของ และมันก็จะใช้กับเราด้วย ในหลักการแรกของการทดลองนั้น ซาตานทดลองคุณซึ่งเป็นลูกของพระเจ้า ให้เอาความต้องการและความปรารถนาโดยชอบของทางกาย มาอยู่เหนือความต้องการทางวิญญาณของคุณ ในหลักการที่สองของการทดลองนั้น ซาตานทดลองคุณให้เลือกทางที่ง่ายกว่า ทำให้ง่ายขึ้นสำหรับตัวคุณเอง

การทดลองที่สาม: รับใช้พระเจ้าด้วยความกระตือรือร้นที่มีอคติ

วันนี้เราจะดูต่อในลูกาบทที่สี่ ข้อ 9 ถึง 12 ซึ่งเราจะพบหลักการที่สามของการทดลอง

ลูกา 4:9-12 ⁹แล้วมารก็นำพระองค์ไปที่กรุงเยรูซาเล็มและให้พระองค์ประทับอยู่ที่จุดสูงสุดของพระวิหาร แล้วพูดกับพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า ก็จงกระโจนลงไปจากที่นี่” ¹⁰เพราะว่ามีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ‘พระเจ้าจะสั่งเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ ให้ปกป้องท่านไว้’ ¹¹และเหล่าทูตสวรรค์จะเอามือประคองท่านไว้ไม่ให้เท้าของท่านกระแทกหิน” ¹²พระเยซูจึงตรัสตอบมารว่า “มีคำกล่าวไว้ว่า ‘อย่าทดลององค์ผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน’” (ฉบับ ESV)

เพื่อให้เข้าใจสถานการณ์นี้ ก็ให้ลองนึกภาพชาตานกำลังพูดกับพระเยซูว่า “พระองค์ต้องการจะรับใช้พระเจ้าไหม? งั้นก็จงรับใช้พระเจ้าอย่างเต็มความสามารถสูงสุด ให้เราไปที่กรุงเยรูซาเล็มกัน พระองค์จะได้ยืนอยู่บนยอดของพระวิหารและกระโดดลงสู่ลานด้านล่าง ไหน ๆ พระองค์ก็จะเสด็จลงมาจากสวรรค์อยู่แล้ว และเสด็จลงมาเหนือฝูงชนที่กำลังนมัสการ เสด็จลงมายังโลกในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของโลก การเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์จะเกิดขึ้นในการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์นี้! พระบุตรของพระเจ้าจะเสด็จลงมาจากสวรรค์มายังฝูงชนที่กำลังนมัสการ”

แผนการแบบนี้จะเป็นอย่างไร? เมื่อชาตานมีความเห็นอกเห็นใจและให้คำแนะนำที่ “ห่วงใย” ให้คุณได้ทำบาปบาปหนักที่และจุดประสงค์ของคุณสำเร็จ คุณควรจะต้องระวังตัว ยิ่งไปกว่านั้นชาตานก็รู้พระคัมภีร์ดี มันอ้างจากสดุดี 91 เป็นเพลงสดุดีที่เยี่ยมยอดซึ่งเป็นหนึ่งในเพลงสดุดีที่ดีที่สุด ในเพลงสดุดีนี้มีการกล่าวถึงพระเจ้าถึงสองครั้งว่าเป็น “องค์ผู้สูงสุด” (ข้อ 1, 9) ในการอ้างถึงเพลงสดุดีนี้ ชาตานกำลังตอบสนองต่อคำกล่าวของพระเยซูเกี่ยวกับปรณินิบัติพระเจ้าแต่ผู้เดียว แล้วโยนกลับมาให้พระองค์เหมือนนักดาบฝีมือดีหรือนักยูโดผู้มีประสบการณ์ที่จะใช้กำลังของคุณมาต่อสู้คุณ “พระองค์จะบอกว่าเราปรณินิบัติพระเจ้าแต่ผู้เดียว ก็เพราะพระองค์เป็นองค์ผู้สูงสุดอย่างนั้นหรือ? ถ้างั้นเราก็จะขออ้างสดุดี 91” เพลงสดุดีนี้เริ่มต้นด้วยถ้อยคำอันทรงพลังว่า “ผู้ที่อาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด จะอยู่ในร่มเงาขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” คำภาษาฮีบรูสำหรับ “ที่สูงที่สุด” (Elyon) นั้นหมายถึงผู้สูงสุด องค์ผู้สูงสุด

ในเรื่องราวของลูกาเกี่ยวกับการทดลองนั้น ชาตานอ้างพระคัมภีร์ตอนต่อไปนี้จากสดุดี 91 ได้อย่างถูกต้อง

¹¹ เพราะพระองค์จะตรัสสั่งเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ ให้ปกป้องท่านไว้ในทุก ๆ ทางของท่าน

¹² พวกทูตสวรรค์จะเอามือประคองท่านไว้ เกรงว่าเท้าของท่านจะกระแทกหิน (สดุดี 91:11-12, ฉบับ ESV)

ซาตานกล่าวต่ออีกว่า “พระองค์เพิ่งบอกว่า พระเจ้าผู้สูงสุดเป็นผู้เดียวที่เราต้องปรนนิบัติรับใช้ นี่เป็นแผนการที่จะให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ ก็พระเจ้าไม่ได้ตรัสหรือว่า ถ้าพระองค์ตกถึงพื้น พระเจ้าจะให้พวกทูตสวรรค์ของพระองค์มาปกป้องไม่ให้พระองค์บาดเจ็บ? หากเป็นเช่นนั้นแล้ว มีอะไรที่จะขัดขวางพระองค์กับแผนการนี้ได้เล่า?”

หลักการที่สามของการทดลองคือ จงปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า แต่จงปรนนิบัติรับใช้พระองค์ตามวิธีของคุณเอง ตามเงื่อนไขของคุณเอง นั่นคือสิ่งที่ซาตานกำลังทดลองพระเยซูให้ทำ จงระวังความกระตือรือร้นที่พยายามจะปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า แต่ไม่ใช่ตามวิธีของพระเจ้า คุณอาจคิดว่าไม่มีใครจะทำความผิดพลาดเบื้องต้นแบบนี้ได้ แต่อันที่จริงแล้ว การปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าตามวิธีของคุณเองนั้นเป็นความผิดพลาดที่คริสเตียนส่วนใหญ่ทำกัน

สิ่งนี้สามารถมองเห็นได้แม้ในวิธีที่เล็กน้อย ผมรู้สึกกังวลเมื่อคริสเตียนหลายคนพูดว่า “ผมทำแบบนี้ไม่ได้เหรอ?” ตัวอย่างเช่น “ผมจะนมัสการพระเจ้าที่บ้าน ทำไมผมจะต้องไปนมัสการที่โบสถ์ด้วย? พระเจ้าไม่ได้ทรงอยู่ทุกหนทุกแห่งหรือ? ในเมื่อพระองค์ทรงอยู่ทุกหนทุกแห่ง ผมก็นมัสการพระองค์ที่บ้านได้” นั่นฟังดูแล้วมีเหตุผล ก็ในเมื่อพระเจ้าทรงอยู่ทุกหนทุกแห่งที่รวมถึงบ้านของผมด้วย ผมก็สามารถจะนมัสการพระเจ้าได้ที่บ้านและตามวิธีของผมเอง

เมื่อมีคนพูดว่า “ผมจะรับใช้พระเจ้าด้วยวิธีนี้” ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ว่าคุณจะทำได้หรือไม่สักเท่าไร คุณมีความสามารถแน่ ๆ ที่จะลุยกับมันได้ พระเยซูจะกระโดดลงจากจุดสูงสุดของพระวิหารได้ไหม? พระองค์ทำได้แน่นอน แต่ปัญหาอยู่ที่ว่านั่นเป็นวิธีของพระเจ้าหรือเปล่า

ท่านไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ซาตานอ้างพระคัมภีร์และก็ยังอ้างอย่างถูกต้อง ทั้งยังอ้างอิงจากหนึ่งในสดุดีที่สำคัญมากที่สุด ในพระคัมภีร์ แต่คำถามก็คือ คุณกำลังทำอะไรกับพระคัมภีร์ตอนนี้? มันเป็นเรื่องยากที่คริสเตียนโดยเฉพาะที่ยังเป็นคริสเตียนไม่นาน ที่จะสังเกตเห็นกลวิธีที่มีเล่ห์เหลี่ยมของซาตาน มันต้องการให้คุณทำตามที่คุณเองต้องการ และปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าตามวิธีของคุณเอง

คนทั้งหลายก็ตกหลุมพรางนี้ ด้วยเหตุผลเดียวกับที่พระเยซูทรงชี้ให้เห็นเกี่ยวกับพวกฟาริสีว่า “ท่านทั้งหลายผิดแล้ว เพราะท่านไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า” (มัทธิว 22:29) คุณได้หลงไปเพราะคุณไม่รู้จักพระคัมภีร์

คุณจะป้องกันตัวเองจากการโจมตีที่มีเล่ห์เหลี่ยมของซาตานเมื่อมันอ้างข้อพระคัมภีร์กับคุณได้อย่างไร? คุณได้สังเกตสิ่งที่นิกายเทียมเท็จทุกนิกายทำไหม? ไม่ว่าจะเป็นพวกพยานพระยะโฮวา พวกมอร์มอน หรือพวกสาวกของกลุ่มคริสเตียนวิทยาศาสตร์⁶⁹ ต่างก็อ้างพระคัมภีร์ พระคัมภีร์ของพวกเขามองจะดีกว่าของคุณและดีกว่าของผมนั่นเองแน่นอน พระคัมภีร์ของผมไม่มีขอบทอง แต่คนเหล่านี้มาหาผมพร้อมกับพระคัมภีร์ขอบทองราคาแพง ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาก็อ้างจากพระคัมภีร์ของพวกเขา

นี่จึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะต้องรู้พระคัมภีร์เป็นอย่างดี นั่นคือเหตุผลที่ในคริสตจักรนี้เราจะฝึกอบรมพระคัมภีร์ให้กับทุกคน พระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายผิดไปแล้ว เพราะท่านไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า” ผมเป็นห่วงเมื่อมีคนไม่ได้ศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจังหรือไม่ได้สนใจเรื่องนี้ เพราะถ้าคุณไม่ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพระวจนะของพระเจ้า คุณก็จะถูกหลอกได้ง่าย เราดำเนินชีวิตด้วยทุกคำ รับอาหารจากทุก ๆ ถ้อยคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า (มัทธิว 4:4) หาก你不ดำเนินชีวิตด้วยพระคำของพระเจ้า คุณก็จะไปไม่รอดในการเป็นคริสเตียน ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องรู้พระคัมภีร์ทั้งหมด

วิธีหนึ่งในการจัดการกับการโจมตีก็คือ เมื่อมีคนพูดถึงข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งก็ให้นึกถึงข้ออื่นที่อาจเสริมข้อนั้น และสิ่งที่เขายกมาจากพระคัมภีร์นั้นเป็นความจริงทั้งหมดหรือไม่?

อาวุธของซาตานคือสอนความจริงบางส่วน

ในคริสตจักรหลายแห่ง คุณจะได้ยินหัวข้อเดิม ๆ ในพระคัมภีร์ที่ถูกเทศนาซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนละเอียดเรื่องอื่น ๆ ที่สำคัญไม่แพ้กัน คุณอาจคิดว่าข้อผิดพลาดแบบนี้จะเกิดขึ้นน้อยมาก แต่ความจริงแล้วข้อผิดพลาดนี้เป็นข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุด ตัวอย่างเช่น คริสตจักรที่เทศนาเฉพาะเรื่องของการได้รับความรอดนั้นได้บอกความจริงกับคุณเพียงส่วนเดียวเท่านั้น สิ่งนี้อันตรายมากและแสดงให้เห็นว่าซาตานทำให้คริสตจักรเข้าใจผิดแบบนั้น

⁶⁹ Christian Science คือกลุ่มคริสเตียนที่เชื่อว่าความเจ็บป่วยเป็นเรื่องลวงตาที่สามารถแก้ไขได้ด้วยการอธิษฐานเพียงอย่างเดียว (ผู้แปล)

ในสกอตแลนด์ที่ผมได้ไปศึกษา จะมีโบสถ์มากมาย และพวกเขามักจะเทศนาถึงวิธีที่จะได้รับความรอด อาทิษฐ์แล้ว อาทิษฐ์เล่า คำเทศนาจะอยู่ในหัวข้อวิธีที่จะได้รับความรอด ผมมองสำรวจผู้ร่วมประชุมก็เห็นว่า 98% เป็นคริสเตียนอยู่แล้ว ผมถามตัวเองว่า “พวกเขากำลังเทศนาให้ใครฟัง? ที่นี้ไม่มีผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียนเลย” มันเป็นเรื่องยอดเยี่ยมอย่างแน่นอนที่จะประกาศเรื่องพระโลหิตและไม้กางเขนของพระเยซู แต่นั่นไม่ใช่พระคัมภีร์ทั้งหมด

คริสตจักรเพนเทคอสต์จะเน้นการพูดภาษาแปลกๆ ภาษาแปลกๆ และก็ภาษาแปลกๆ และดูเหมือนว่าจะพบภาษาแปลกๆ ทุกที่ในพระคัมภีร์ พระคัมภีร์พูดถึงภาษาแปลกๆ และนั่นเป็นความจริงที่น่าอัศจรรย์ แต่ภาษาแปลกๆ เป็นส่วนที่เล็กมากของพระคัมภีร์ แต่คุณจะไม่รู้อะไรนี้เมื่อคุณไปคริสตจักรเพนเทคอสต์

เมื่อคำอธิบายมุ่งเน้นไปที่เปาโลและไม่ใช่ที่พระเยซู

ตั้งแต่เมื่อผมยังเป็นคริสเตียนในวัยเยาว์ ผมสังเกตเห็นว่าในคริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่ผมไปเยี่ยม นั้น การเทศนาจะเกี่ยวกับคำสอนของเปาโลเท่านั้น เปาโลพูดอย่างนี้และเปาโลพูดอย่างนั้น “วันนี้เราจะเรียนเอเฟซัส สัปดาห์หน้าจะเรียนโคโลสี” ผมถามตัวเองว่า “เมื่อไหร่จะมีใครอธิบายสิ่งที่พระเยซูเจ้าได้ทรงสอน?” การไม่มีคำอธิบายเกี่ยวกับคำสอนของพระเยซูทำให้ผมสงสัย แท้จริงเปาโลเขียนเพียงหนึ่งในสามของพระคัมภีร์ใหม่ แล้วอีกสองในสามที่เหลือล่ะ? ยากอบพูดอะไร? หรือเปโตร? หรือยูดา? คริสตจักรส่วนใหญ่มองข้ามผู้เขียนเหล่านี้ ดังนั้นทุกวันอาทิตย์ก็จะเป็นเปาโลพูดอย่างนี้และเปาโลพูดอย่างนั้น

เมื่อคุณไปที่ร้านหนังสือคริสเตียน ให้มองดูตามชั้นหนังสือ แล้วคุณจะเห็นหนังสือหลายๆ เล่มที่เกี่ยวกับจดหมายของเปาโล มีแต่ของเปาโล เปาโล และเปาโล แต่คุณจะพบคู่มืออธิบายเพียงไม่กี่เล่มเกี่ยวกับผู้เขียนคนอื่นๆ เช่น ยากอบ เปโตร หรือยูดา ส่วนคำสอนหลักของพระเยซูนั้นแทบจะไม่มีเลย!

เรื่องแผ่นดินของพระเจ้าเป็นคำสอนหลักของพระเยซู แต่คริสเตียนทั้งหลายไม่สนใจ หรือไม่ก็ตีความผิดๆ ผมได้ค้นหามือหนังสือเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้าเพราะผมกำลังศึกษาใหม่อีกครั้งในหัวข้อนี้ แต่ผมก็แทบหาไม่พบสักเล่มเลย ในโลกของผู้เชื่อกลุ่มอีแวนเจลิคอล จะมีนักเขียนคนเดียวในปัจจุบันที่เขียนหนังสือได้ถูกต้องเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้าคือ จี อี แลด์ด ซึ่งเป็นศาสตราจารย์

ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์ฟูลเลอร์⁷⁰ จนกระทั่งเกษียณอายุ นอกจากเขาแล้วยังไม่มีผู้เชื่อกลุ่มอีแวนเจลิคอลคนใดเขียนสิ่งใดในเรื่องความสำคัญในการตีความเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้า

หนังสือของแลดด์ เป็นการศึกษาอย่างจริงจังเพียงเล่มเดียวเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้า ในหมู่ผู้เชื่อกลุ่มอีแวนเจลิคอล แต่ได้ถูกตีพิมพ์ในยุคนปี 1950 มีหนังสืออีกหลายเล่มที่เกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้า แต่เขียนโดยนักวิชาการเสรีนิยมและมีเพียงไม่กี่เล่มที่ทันสมัย มีเล่มหนึ่งถูกตีพิมพ์เมื่อไม่นานมานี้ แต่หนังสือก่อนหน้านี้ตีพิมพ์ย้อนกลับไปในยุคปี 1970 ผมได้ค้นหางานทุกชิ้นทั่วทุกแห่งที่เกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นเขียนโดยผู้เชื่อกลุ่มเสรีนิยมหรือกลุ่มอีแวนเจลิคอล แต่ก็แทบไม่มีอะไรที่เกี่ยวกับคำสอนหลักของพระเยซูเลย ในทางกลับกัน หนังสือเกี่ยวกับเปาโลมีจำนวนมากกว่าพันเล่ม!

สิ่งนี้ทำให้ผมคิดว่ามีบางอย่างไม่ต่อเนื่องตามลำดับ เมื่อคำสอนหลักของพระเยซูถูกเพิกเฉยจนคุณแทบจะหาหนังสือดี ๆ สักเล่มเกี่ยวกับเรื่องนี้ไม่ได้ นั่นทำให้ผมกังวลใจ

ผมขอพูดบางอย่างที่สำคัญคือ คำสอนเดียวที่สมบูรณ์ในพระคัมภีร์คือคำสอนของพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้า คำสอนของพระองค์มีคำแนะนำทั้งหมดของพระเจ้า ไม่มีการเว้นอะไรไว้เลย ทุกอย่างมีการเน้นและสัดส่วนที่เหมาะสม นั่นคือเหตุผลที่ผมได้เน้นย้ำคำสอนของพระเยซู หลังจากที่ได้ศึกษาคำสอนของพระองค์มานานหลายปี ผมก็ได้เห็นความสมบูรณ์ครบถ้วนในคำสอนโดยไม่มีอะไรที่ตกหล่นเลย

ที่จริงแล้วอัครทูตเปาโลเป็นผู้อธิบายของพระเยซู ทุกสิ่งที่เปาโลเขียนเป็นคำอธิบายเกี่ยวกับคำสอนของพระเยซู และเขามักจะคาดหวังเสมอว่า คุณที่เป็นคนอ่านจะคุ้นเคยอยู่แล้วกับสิ่งที่พระเยซูได้ทรงสอน ดังนั้นเมื่อเราศึกษาคำสอนของเปาโล เราจึงกำลังศึกษาเฉพาะคำอธิบาย ไม่ใช่ตัวบท ถ้าหาก你不เข้าใจตัวบท แล้วคุณจะเข้าใจคำอธิบายได้อย่างไร? ผลตามมาที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ก็คือความเอนเอียงและการตีความผิด ๆ

เปาโลไม่เคยเขียนอะไรที่เป็นต้นฉบับ ยิ่งผมศึกษาคำสอนของเปาโลเกี่ยวกับคำสอนของพระเยซู ผมก็ยิ่งพบคำสอนทั้งหมดของเปาโลในคำสอนของพระเยซูมากขึ้น แต่ไม่พบในทางกลับกันว่า มีบางสิ่งในคำสอนของพระเยซูที่ไม่จำเป็นจะต้องพบในคำสอนของเปาโล

⁷⁰ G.E. Ladd, a professor at Fuller Theological Seminary

อย่าเพิ่งเข้าใจผิดผิด ผมรักเปาโลและงานเขียนของเขา ความเข้าใจลึกซึ้งในฝ่ายวิญญาณของเขานั้นไม่มีใครเทียบได้ แต่ผมสงสัยว่า นี่ต้องไม่ใช่เหตุผลที่แท้จริงที่คริสเตียนจำนวนมากมาศึกษาคำสอนของเปาโลกันในทุกวันนี้ เหตุผลที่แท้จริงก็คือพวกเขาต้องการที่จะพูดซ้ำซากไม่รู้จบถึงความจริงในพระคัมภีร์เพียงด้านเดียวเท่านั้น มันเป็นเรื่องสำคัญและมีค่ามาก แต่ถึงกระนั้นก็มีเพียงแง่มุมเดียวเท่านั้น และนั่นคือการถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อ และขอบอกอีกครั้งว่าอย่าเข้าใจผิดผิดไป การถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อมีค่ามากสำหรับผมเช่นเดียวกับคนอื่นๆ แต่สิ่งสำคัญคือต้องเทศนาสั่งสอนคำแนะนำทั้งหมดของพระเจ้า ซึ่งการถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อเป็นเพียงส่วนเดียวเท่านั้น และไม่ใช่ส่วนที่มากที่สุด therein นั่นจึงไม่น่าแปลกใจที่คริสตจักรจึงได้เอนเอียงไป นี่คือการวิธีการของซาตานในการต่อต้านคริสตจักร มันใช้ได้ผลดีกับคริสตจักรแม้ว่าจะใช้ไม่ได้ผลกับพระเยซูของคัมภีร์เป็นเจ้าก็ตาม

ระวังความขุ่นเคืองกับข้อพระคัมภีร์

จงระวังคนที่ขุ่นเคือง เมื่อคุณชี้ให้เห็นข้อพระคัมภีร์ที่ดูจะขัดแย้งกับข้อที่เขาอ้างอธิบายตามที่เขาคิดว่า ผมจะให้ตัวอย่างในเรื่องนี้ เมื่อผมศึกษาอยู่ที่ลอนดอน ผมอยู่ในการประชุมที่พี่น้องที่รักคนหนึ่งกำลังพูดถึงการถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อเพียงอย่างเดียว ความจริงแล้วคำว่า “เพียงอย่างเดียว” ในความหมายของ “การถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อเพียงอย่างเดียว” นั้นจะไม่พบที่ไหนเลยในพระคัมภีร์ จงระวังการใส่คำที่ไม่พบในข้อความของพระคัมภีร์ ความจริงแล้วมันเป็นเรื่องง่ายที่จะแสดงให้เห็นว่า “การถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อเพียงอย่างเดียว” นั้นไม่มีที่ไหนเลยในพระคัมภีร์ ผมจึงรู้สึกไม่สบายใจเมื่อพี่น้องคนนี้ใส่คำเล็กๆ ว่า “เพียงอย่างเดียว” นี่เข้าไปในคำสอนของเปาโลเกี่ยวกับการถูกชำระให้ชอบธรรม

ผมจึงอ้างอิงคำพูดของอัครทูตยาโคบกับเขาทันทีว่า “พวกท่านก็เห็นแล้วว่า คนหนึ่งคนใดจะถูกชำระให้ชอบธรรมได้ก็เพราะการประพฤติ และไม่ใช่เพราะความเชื่อเพียงอย่างเดียว” (ยาโคบ 2:24) แล้วคุณรู้อะไรไหม? เขารู้สึกเคือง

ผมหวังว่าคุณจะรักคำแนะนำทั้งหมดของพระเจ้า คือพระคำทั้งหมดของพระเจ้า และไม่เลือกเอาเฉพาะส่วนที่ต้องการจากคำแนะนำนั้น ผมขอร้องให้คุณรับพระวาทะของพระเจ้าอย่างครบถ้วนทั้งหมด เพื่อเห็นแก่ความรอดของคุณ จงอย่าเลือกเอาเฉพาะส่วนที่ต้องการจากพระคัมภีร์ เหมือนที่คริสเตียนหลายคนทำกัน เปาโลไม่เคยกล่าวว่า “การถูกชำระให้ชอบธรรมเพราะความเชื่อเพียงอย่างเดียว” และในส่วนที่เหลือของพระคัมภีร์ก็ไม่ได้กล่าวไว้ด้วย

โยอาคิม เฮอร์มาอัล⁷¹ นักศาสนศาสตร์ชาวเยอรมันที่มีชื่อเสียงซึ่งผมเคยติดต่อกับหลายครั้ง เพราะผมมีคำถามเกี่ยวกับบางสิ่งที่เขาพูด ได้เขียนหนังสือที่ชื่อ “คำสอนสำคัญของพระคัมภีร์ใหม่”⁷² (1965, พิมพ์ซ้ำ 1981) ซึ่งเขากล่าวว่า แม้ว่าเปาโลจะไม่ได้ใช้คำว่า “เพียงอย่างเดียว” แต่การใส่คำก็มีเหตุผลอันควร ถ้าคุณเริ่มใช้เหตุผลแบบนี้แสดงว่าคุณกำลังตกที่นั่งลำบาก! อย่าล้อเล่นกับพระวจนะของพระเจ้า ก็ใช่ ที่เราถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อ แต่ไม่ใช่ความเชื่อเพียงอย่างเดียว เปาโลจะเห็นด้วยกับยากอบ 100% ว่า เราไม่ได้ถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อเพียงอย่างเดียว แต่โดยการประพฤติตามความเชื่อ

ถ้าหากคุณรู้สึกหงุดหงิดเมื่อมีคนอ้างพระคัมภีร์ข้ออื่นมาเสริมสิ่งที่คุณยกมา คุณก็ควรกังวล ถ้าผมอ้างข้อพระคัมภีร์และมีคนอื่นอ้างถึงพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่งเพื่อให้ความเข้าใจความจริงอย่างสมดุล ผมก็จะชอบคุณเขาอย่างมาก ที่แสดงให้เห็นบางสิ่งที่ผมอาจมองข้ามไป แต่ถ้าคุณเริ่มรำคาญก็แสดงว่าคุณกำลังตกที่นั่งลำบาก

มาร์ติน ลูเธอร์ วิเคราะห์เจตนาของยากอบที่กล่าวว่า คนหนึ่งคนใดจะถูกชำระให้ชอบธรรมได้ก็เพราะการประพฤติ และไม่ใช่เพราะความเชื่อเพียงอย่างเดียว⁷³ คำวิจารณ์ของเขาเกี่ยวกับยากอบและหนังสืออีกสองสามเล่มของพระคัมภีร์ทำให้เกิดสิ่งที่ทำสับสนกันมาอย่างเสรีในประเทศเยอรมัน คือเมื่อคุณเริ่มวิจารณ์พระคัมภีร์ แล้วทำไมคนอื่นๆ จะไม่ควรทำเช่นเดียวกันล่ะ? นักวิชาการชาวเยอรมันทั้งหลายก็ได้ทำเช่นนี้กับพระคัมภีร์ตั้งแต่สมัยของลูเธอร์ ผมไม่ได้ตั้งใจที่จะพูดรุนแรงเกี่ยวกับลูเธอร์เพราะผมชื่นชอบเขามาก ไม่มีใครที่ได้ศึกษาชีวิตของลูเธอร์เหมือนอย่างผมแล้วจะไม่ชื่นชอบเขาอย่างหัวปักหัวปำ แต่เขาไม่ได้สมบูรณ์แบบเช่นเดียวกับเราที่ไม่มีใครสมบูรณ์แบบ เขาทำผิดพลาดอย่างร้ายแรงและนั่นได้เริ่มต้นสิ่งที่ทำสับสนกันมาทั้งหมดอย่างเสรีในประเทศเยอรมัน จวบจนถึงทุกวันนี้เยอรมนีจึงเป็นฐานที่มั่นของลัทธิเสรีนิยมมากกว่าประเทศอื่น ๆ

จงเชื่อสัตย์ต่อพระคัมภีร์ทั้งเล่ม คือพระวจนะทั้งหมดของพระเจ้า ถ้าคุณเน้นแต่เพียงสิ่งเดียวเท่านั้น คุณก็ตกที่นั่งลำบาก โดยพระคุณของพระเจ้า ผมได้พยายามที่จะสอนทุกสิ่งที่พระเยซูได้ทรงสอนในทุกแง่มุมของพันธกิจของพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นการถูกชำระให้ชอบธรรม หรือการทำให้

⁷¹ Joachim Jeremias

⁷² The Central Message of The New Testament

⁷³ ลูเธอร์เรียกเจตนาของยากอบว่า “เจตนาที่ไร้ค่า” ในงานแปลภาษาเยอรมันของเขาที่รู้จักกันในชื่อพระคัมภีร์ของลูเธอร์ ที่เสร็จสมบูรณ์ในปี 1534 ลูเธอร์ได้ย้ายหนังสือฮีบรูและยากอบในพันธสัญญาใหม่ มาอยู่ในตำแหน่งหน้ายูดาและวิวรณ์ แต่หลังหนังสือเหล่านั้นซึ่งเขาเรียกว่า “หนังสือหลักที่แท้จริงและแน่นอนของพันธสัญญาใหม่” นอกจากนี้เขายังสงสัยในหนังสือเอสเธอร์ ฮีบรู และวิวรณ์ ซึ่งสุดท้ายเป็นเพราะเหตุที่เขาไม่สามารถ “ค้นพบว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทำให้มันขึ้น” เชื่อกันว่าลูเธอร์ได้ทำให้มุมมองของเขาอ่อนลงในช่วงหลายปีต่อมา

บริสุทธิ์ หรือการได้รับเกียรติสิริ ในพระวาระของพระเจ้ามีความบริบูรณ์มากมาย และพระเจ้าทรงห้ามไม่ให้เรากำจัดสิ่งนั้นอยู่เพียงสิ่งเดียว ประหนึ่งว่ามันเป็นความจริงเพียงอย่างเดียว ในพระวาระของพระเจ้ามีความบริบูรณ์มากมาย! ความครบถ้วนของความบริบูรณ์ในความจริงของพระเจ้าคือการปลดปล่อย

ความกระตือรือร้นในความจริงบางส่วนที่นำไปสู่การข่มเหง

หลังจากที่ผมเป็นคริสเตียนมาหลายปี ผมก็เริ่มถามว่าพระคัมภีร์พูดอะไรนอกเหนือจากการถูกชำระให้ชอบธรรมหรือไม่ เมื่อผมได้ศึกษาความบริบูรณ์ของพระวาระของพระเจ้ามากขึ้นเรื่อย ๆ ผมก็เริ่มเห็นความบริบูรณ์มากมายเหล่านั้นที่พบการเปิดเผยที่ยิ่งใหญ่! ผมถามตัวเองว่า “ทำไมพวกเขาถึงทิ้งเราให้สิ้นไร้ไม้ตอกโดยเน้นย้ำเพียงสิ่งเดียวเท่านั้น” ดังนั้นจึงระวังที่จะเน้นเพียงแง่มุมเดียวของพระคัมภีร์ เพราะสิ่งนี้จะทำให้คุณตันตันทุ้งและใจไม่เปิดกว้าง สักวันหนึ่งคุณจะเป็นเหมือนคนเคร่งศาสนาที่พระเยซูพูดถึงในยอห์น 16:2 ว่า “เวลานั้นจะมาถึง เมื่อผู้ที่มาพวกท่านจะคิดว่าเขากำลังรับใช้พระเจ้าอยู่”

คุณอาจสงสัยว่าเป็นไปได้อย่างไรที่ใคร ๆ จะคิดว่าเขากำลังรับใช้พระเจ้าโดยการฆ่าคนอื่น เขาไม่เคยอ่านพระคัมภีร์หรือ? ไม่ช้าก็เร็วเราจะพบคนที่เน้นหลักคำสอนเพียงอย่างเดียว และพวกเขาจะกลายเป็นคนไม่ยอมรับความคิดที่แตกต่างและใจไม่เปิดกว้าง เมื่อพวกเขาได้ยินอย่างอื่น

ถ้าคุณชี้ให้เห็นคำของยากอบกับคนที่เน้น “การถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อเพียงอย่างเดียว” พวกเขาจะโกรธคุณและกล่าวหาคุณในเรื่องนี้และเรื่องนั้น อันที่จริง ยิ่งพวกเขาต่อต้านคุณไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง พวกเขาจะยิ่งคิดว่าพวกเขากำลังรับใช้พระเจ้าอยู่ ผมเคยเห็นพฤติกรรมที่ไม่น่ารักในคริสเตียนประเภทนี้ พวกเขาไม่สนใจในสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าว พวกเขาเอาแต่ยึดอยู่กับหลักคำสอนของตัวเอง และใครก็ตามที่ออกห่างจากหลักคำสอนของพวกเขาแค่เพียงเศษเสี้ยว แม้เพียงเล็กน้อยก็จะถูกกล่าวหาว่าเป็นคนนอกกรีต

ขอโทษที่ต้องบอกว่า เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นบ่อยมากภายในนิยายที่ผมคุ้นเคยเป็นส่วนตัว ซึ่งผมจะไม่ขอเอ่ยชื่อ พวกเขาจะกล่าวหากันและกันว่าเป็นคนนอกกรีตอย่างไม่จบไม่สิ้น พวกเขาขาดคนที่ได้รับการฝึกฝนอย่างถูกต้องในการสอนพระคัมภีร์ ดังนั้นพวกเขาจึงเน้นเพียงด้านเดียวของการสอนตามพระคัมภีร์ ตอนนี้ผมรักพวกเขาอย่างมาก และผมไม่ได้พูดอย่างนี้ด้วยความขมขื่นหรือเป็นศัตรูกัน พวกเขาแค่สงสัยต่อสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้เท่านั้น พวกเขาไม่สามารถจะสอนคนอื่นในสิ่งที่พวกเขาเองไม่ได้เรียนรู้ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงกลายเป็นคนใจไม่เปิดกว้างและโต้เถียงกันในระยะเยียดที่

เล็กน้อยที่สุดที่คุณไม่คิดว่ามันคุ้มค่าที่จะมาโต้เถียงกัน พวกเขาเรียกกันและกันว่าพวกนอกรีต ฉะนั้น อย่าปล่อยให้สิ่งนี้เกิดขึ้นในหมู่พวกคุณ

เราเห็นศักยภาพของกลยุทธ์ของซาตานที่ทำให้เราเห็นความจริงเพียงส่วนเดียว คุณยืนกรานในส่วนเล็ก ๆ นั้นเพราะคุณไม่มีความจริงทั้งหมด แต่มีเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น นี่เป็นเรื่องน่าเศร้าในการประชุมที่แบนฟ์⁷⁴ ที่ผู้นำคริสตจักรบางคนพูดกับผมว่า “คุณไม่ได้สอนตามหลักคำสอนของเรา” ผมไม่ต้องขอโทษที่ไม่ได้สอนตามหลักคำสอนของพวกเขา ผมสอนพระวจนะของพระเจ้า ไม่ได้สอนคำสอนของพวกเขา ผมไม่ได้มาที่นี่เพื่อสอนหลักคำสอนตามการปฏิรูปศาสนาซึ่งเป็นความเชื่อตามแบบคาลวิน แต่เป็นพระวจนะของพระเจ้าอย่างครบถ้วนและบริบูรณ์

พี่น้องทั้งหลาย เมื่อคุณศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ก็อย่าเพียงแค่ว่า “อ้อ นี่คือความจริง ที่ผมเพิ่งค้นพบ!” จงถามว่าการค้นพบของคุณมีอีกด้านหนึ่งหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจงศึกษาพระคัมภีร์ส่วนอื่น ๆ ที่ทำให้คุณรู้สึกไม่สบายใจ นี่เป็นหลักปฏิบัติของผม ผมไม่ต้องการจะศึกษาเฉพาะพระคัมภีร์ที่ปลอบประโลมผม แต่จะศึกษาส่วนที่รบกวนผมซึ่งทำให้ผมไม่สบายใจ ซึ่งผมพบว่ายากที่จะเข้าใจเพื่อดูว่ามีบางอย่างที่ผมอาจพลาดไปหรือไม่ ผมต้องการจะแน่ใจว่าผมไม่ได้พลาดอะไรเลยเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้า เพราะเราดำเนินชีวิตตามพระวจนะทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า จงทำให้เป็นหลักปฏิบัติของคุณ ที่จะไม่ใช่พระคัมภีร์เพียงเพื่อจะได้รับการปลอบประโลมใจ ขอให้ผมทำให้คุณไม่สบายใจ จงหลีกเลี่ยงทางที่ง่ายแล้วคุณจะไม่ทำผิดพลาด

พระเยซูทรงประกาศเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าว่าเป็นคำสอนหลักของพระองค์ ซึ่งมีการปกครองและการเป็นกษัตริย์ของพระเจ้า ผมจะเน้นสิ่งที่พระองค์ทรงเน้น ผมจะไม่เน้นในสิ่งที่พระองค์ไม่ได้เน้น พระองค์ไม่ได้เน้นการพูดภาษาแปลกๆ ดังนั้นผมจะไม่เน้นการพูดภาษาแปลกๆ ผมยอมรับการพูดภาษาแปลกๆ แต่จะไม่เน้น

พระเยซูยังทรงสอนเรื่องการถูกชำระให้ชอบธรรมด้วย นี่ไม่ใช่คำสอนหลักของพระองค์ แต่กระนั้นก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ในคำสอนของพระองค์นั้น การถูกชำระให้ชอบธรรมเป็นเพียงเส้นทางสู่แผ่นดินของพระเจ้า แผ่นดินของพระเจ้ายังคงเป็นประเด็นสำคัญในคำสอนต่างๆ ของพระองค์ แต่ก็ช่างน่าแปลกที่คุณแทบจะหาหนังสือเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้แล้วในทุกวันนี้ ซาตานได้ทำงานของมันแล้วจริงๆ!

⁷⁴ Banff conference

ผมตั้งใจจะทำให้สิ่งนั้นถูกต้องโดยพระคุณของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้เองผมจะพูดต่อไปถึงความเป็นกษัตริย์และการปกครองของพระเจ้า แต่เมื่อคุณสอนแต่การถูกชำระให้ชอบธรรมเท่านั้น มนุษย์ก็จะกลายเป็นศูนย์กลางซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่ซาตานต้องการจากคุณ มันต้องการให้คุณคิดว่าพระเจ้าอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยคุณให้รอด ทำสิ่งต่างๆ เพื่อคุณ ชำระคุณให้สะอาด ชำระคุณให้บริสุทธิ์ และยกย่องคุณ เมื่อการถูกทำให้ชอบธรรมกลายเป็นหลักคำสอนสำคัญ มนุษย์ก็กลายเป็นศูนย์กลาง แต่เมื่อคุณเน้นความเป็นกษัตริย์ของพระเจ้า พระเจ้าก็จะกลายเป็นศูนย์กลาง เราได้เบี่ยงเบนจากศูนย์กลางที่แท้จริง ทำให้พระกิตติคุณกลับตาลปัตรและไปสู่ความหายนะ เราต้องกลับมาที่สิ่งที่พระเยซูทรงเน้น นั่นก็คือแผ่นดินของพระเจ้าและความเป็นกษัตริย์ของพระองค์

เฉลยธรรมบัญญัติประกาศว่าพระเจ้าทรงเป็นกษัตริย์

คุณได้สังเกตไหมว่า คำตอบที่พระเยซูทรงตอบซาตานทั้งหมดอ้างมาจากเฉลยธรรมบัญญัติ? มีข้อ 8:3, 6:13, 6:16 ที่น่าสนใจคือพระองค์ทรงอ้างจากเฉลยธรรมบัญญัติแม้ในขณะที่ซาตานอ้างจากสดุดี นั่นทำให้ผมรู้สึกสนใจ ทำไมพระเยซูจึงทรงตอบซาตานด้วยเฉลยธรรมบัญญัติ? เมื่อผมได้ศึกษาเฉลยธรรมบัญญัติ ผมก็เริ่มเข้าใจว่าทำไม

ลักษณะสำคัญของเฉลยธรรมบัญญัติคือการตอกย้ำถึงความเป็นกษัตริย์ของพระเจ้า ซึ่งเป็นหัวข้อที่เข้ากันกับการเน้นที่สำคัญของพระเยซูเกี่ยวกับอาณาจักรและความเป็นกษัตริย์ของพระเจ้า ซาตานพยายามทดลองพระเยซูให้ทำในสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการและตามวิธีของพระองค์ แต่พระเยซูทรงตอบอย่างแน่วแน่นว่า “พระเจ้าทรงเป็นกษัตริย์”

ผมขออธิบายด้วยสถิติบางอย่าง คำภาษาฮีบรูว่า *mitzvah* (“บัญญัติ”) นั้นมีปรากฏ 43 ครั้งในเฉลยธรรมบัญญัติ และเมื่อเปรียบเทียบกับหนังสืออัสโมราเล่มแรกจากหนังสือห้าเล่มแรกของพระคัมภีร์⁷⁵ *mitzvah* มีปรากฏครั้งเดียวในปฐมกาล, 4 ครั้งในอพยพ, 10 ครั้งในเลวีนิติ, และ 5 ครั้งในกันดารวิถี แต่มี 43 ครั้งในเฉลยธรรมบัญญัติ ถ้าหากคุณรวมคำอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ *mitzvah* ซึ่งเกี่ยวข้องกับบัญญัติและกฎเกณฑ์ คุณจะพบจำนวนที่มีมากกว่าของคำเหล่านั้นในเฉลยธรรมบัญญัติ ไม่มีหนังสือเล่มไหนในพระคัมภีร์เดิมที่มีคำว่า “บัญญัติ” บ่อยครั้งเท่าในเฉลยธรรมบัญญัติ

⁷⁵ Pentateuch หรือหมวดเบญจบรรณ

หนังสือเฉลยธรรมบัญญัติเน้นเรื่องบทบัญญัติของพระเจ้า นั่นก็คือกฎหมายของพระเจ้า⁷⁶ คำว่า “เฉลยธรรมบัญญัติ” (*deuteros nomos*) หมายถึงสำเนาบทบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งเข้าใจกันว่าเป็นสำเนาในโลกของบทบัญญัติในสวรรค์ของพระเจ้า เป็นการประกาศครั้งที่สอง (*deuteros* แปลว่า “สอง”) เป็นการกล่าวซ้ำบนโลกของบทบัญญัติของพระเจ้าในสวรรค์ เป็นหนังสือบทบัญญัติที่ยอดเยี่ยม หนังสือเล่มนี้เน้นว่าพระเจ้าทรงเป็นกษัตริย์ พระองค์เป็นผู้ประทานบทบัญญัติของพระองค์แก่ประชากรของพระองค์ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าของ จะทรงยกอ้างจากเฉลยธรรมบัญญัติ ไม่มีอะไรที่บังเอิญเกี่ยวกับเรื่องนี้

คุณมีความยินดีในบทบัญญัติของพระเจ้า ในพระคำของพระองค์ที่ให้ชีวิตหรือไม่?

พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าทรงมีความยินดีในบทบัญญัติของพระเจ้า เช่นเดียวกับผู้เขียนสดุดีที่กล่าวว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ ข้าพระองค์ยินดีในบทบัญญัติของพระองค์” (สดุดี 119:174) ผู้ที่รักพระเจ้าจะรักบทบัญญัติของพระองค์ จงระวังคริสเตียนที่ไม่ชอบบทบัญญัติของพระเจ้า เขาต้องการจะให้พระเจ้าทำสิ่งต่างๆ เพื่อเขา แต่ไม่ต้องการทำอะไรเพื่อพระเจ้าหรืออยู่ภายใต้บทบัญญัติของพระเจ้า

แต่คริสเตียนแท้จะรักบทบัญญัติของพระเจ้างดที่เห็นในข้อพระคัมภีร์เดิมหลายข้อ ในสดุดี 119:47 ผู้เขียนสดุดียินดีในบทบัญญัติของพระเจ้าด้วยสุดใจของเขา “ข้าพระองค์ปีติยินดีในบัญญัติของพระองค์ซึ่งข้าพระองค์รัก” สดุดี 119:127 กล่าวว่า “ข้าพระองค์รักพระบัญญัติของพระองค์ยิ่งกว่าทองคำ ยิ่งกว่าทองคำเนื้อดี” หากคุณรักพระวจนะของพระเจ้าและบทบัญญัติของพระเจ้า และดำเนินชีวิตตามทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ชาตาก็จะไม่สามารถทำให้คุณพ่ายแพ้ได้

สรุป

ในสามข้อของเราเกี่ยวกับการถูกทดลองหลังบัพติศมา เราเห็นหลักการสามประการของการทดลองที่ชาตานิใช้กับพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้า และมันจะใช้กับเราด้วย

ประการแรก ชาตานิทดลองเราโดยใช้ความต้องการและความปรารถนาทางกายโดยชอบของเรา เพื่อให้เราจะให้สิ่งเหล่านี้อยู่เหนือความต้องการทางจิตวิญญาณของเรา ประการที่สอง ชาตานิทดลองเราให้ใช้ทางที่ง่ายกว่า ประการที่สาม ชาตานิผู้เป็นนักดาบที่เชี่ยวชาญ จะพยายามทำให้เราอุทิศตัวเพื่อความจริงของพระเจ้าเพียงส่วนเดียว และรับใช้พระเจ้าด้วยความกระตือรือร้นของเราเอง

⁷⁶ God's nomos

ความกระตือรือร้นที่มีอคติเป็นสิ่งที่น่ากลัวที่สุด การรับใช้พระเจ้าด้วยความกระตือรือร้นที่คับแคบเพื่อยืนยันความจริงเพียงส่วนเล็ก ๆ ส่วนเดียวจากความจริงของพระองค์ ได้ส่งผลให้เกิดบางเหตุการณ์ที่สยดสยองที่สุดในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร

สักวันหนึ่งถ้าคุณได้อ่านเกี่ยวกับเรื่องการสอบสวน มันจะทำให้คุณต้องหลั่งน้ำตาเมื่อคุณเห็นว่าคริสเตียนทรمانคริสเตียนจนตายในนามของพระเจ้าอย่างไร ในนามของพระเจ้านะ! พวกเขาจะฆ่าคุณ แต่พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังรับใช้พระเจ้าอยู่ (ยอห์น 16:2) ความกระตือรือร้นที่มีอคตินี้เกิดจากความคิดที่ผิด ๆ ที่ถูกซาตานยุ้งในที่สุด ให้รับใช้พระเจ้าด้วยวิธีที่ดันทุรังและคับแคบของคุณเอง จนถึงขนาดฆ่าคนในนามของพระเจ้า ผมกลัวมากที่จะคิดถึงอนาคตของคริสตจักรซึ่งพวกเราบางคนอาจถูกฆ่า โดยไม่ใช่จากพวกที่ไม่เป็นคริสเตียน แต่จากพวกคริสเตียน

เมื่อนึกถึงการสอบสวนที่คริสเตียนฆ่าคริสเตียนในนามของพระเจ้า นอกจากนั้นข้อเท็จจริงที่ว่าพวกโปรเตสแตนต์ในเจนีวาของกาลวิน ได้เผาผู้คนให้ตายทั้งเป็นเพราะหลักคำสอน ความคิดผิด ๆ เช่นนี้ทำให้ผมรู้สึกขยะแขยงจับขั้วหัวใจ เพราะพวกเขาคิดว่าการที่พวกเขาฆ่าผู้อื่นนั้นพวกเขากำลังรับใช้พระเจ้า พวกคริสเตียนในสงครามครูเสดได้ฆ่าชาวมุสลิมและชาวยิวในนามของพระเจ้าเช่นกัน ขอพระเจ้าทรงช่วยเรา! ซาตานได้แนะนำคริสตจักรไปอย่างผิด ๆ เพียงไร!

ดังนั้นผมจึงขอร้องให้คุณศึกษาและทำความเข้าใจพระวจนะของพระเจ้าทั้งหมด โดยเฉพาะส่วนที่ทำให้คุณรู้สึกไม่สบายใจและไม่เข้ากับหลักคำสอนของคุณ อย่าแสวงหาการปลอบประโลมและที่กำบังในศาสนศาสตร์ของคุณ! อย่างที่ผมพูดไปแล้วว่า ผมยินดีรับข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นที่ดูเหมือนจะไม่เห็นด้วยกับผม ผมต้องทบทวนความคิดของตัวเองอยู่เรื่อย ๆ ในการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ผมจะยอมอ่านรับหลักคำสอนใดหลักคำสอนหนึ่งก็ต่อเมื่อพบว่าพระวจนะของพระเจ้าตีกลับคำสอนนั้นจนอยู่มือ แล้วผมจะพูดว่า “โอเคพระเจ้า ถ้ามันเป็นอย่างนั้น หลักคำสอนของข้าพระองค์ก็ต้องออกไป ขอพระองค์ทรงบอกข้าพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ต้องการให้ข้าพระองค์เชื่อ” ผมไม่ต้องการจะเชื่อสิ่งใด นอกจากสิ่งที่พระวจนะของพระเจ้าสอนเอาไว้ ผมอยากรู้ความจริงทั้งหมด ไม่ใช่แค่บางส่วน ขอให้มันเป็นเป้าหมายของคุณ แล้วคุณจะไม่ผิดพลาด

ความรู้สึกสำนึก ไม่ใช่ความรู้สึกสบายใจ

คุณสังเกตเห็นบางสิ่งเกี่ยวกับคำพูดที่ซาตานอ้างถึงพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าของจากสดุดี 91 ไหม?

พระองค์จะให้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ดูแลท่าน เพื่อปกป้องท่าน และเหล่าทูตสวรรค์จะเอามือประคองท่านไว้ เพื่อไม่ให้เท้าของท่านกระแทกหิน (ลูกา 4:10-11, ฉบับ RSV)

นั่นช่างเป็นถ้อยคำที่ปลอบโยน! พี่น้องทั้งหลาย จงระวังการพึ่งแต่เฉพาะถ้อยคำที่ปลอบโยนเท่านั้น ในทางกลับกัน เมื่อคุณได้ยินถ้อยคำที่ทำให้คุณรู้สึกไม่สบายใจ รู้สึกผิด หรือรบกวนคุณละก็ให้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับถ้อยคำนั้น แต่ผู้ที่ไปคริสตจักรเพียงเพื่อแสวงหาการปลอบประโลมก็จะเปิดรับการโจมตีของซาตาน ในกรณีเช่นนั้น ศาสนาก็คือยาเสพติดอย่างแท้จริง เรามียาเสพติดมากพอแล้วและไม่ต้องการอีก เราไม่ต้องการให้พระคัมภีร์เป็นยาเสพติด

แต่เราก็ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับคนเหล่านั้นที่ไปคริสตจักร แม้ว่าพวกเขาจะรู้ว่าพวกเขาจะได้ยินถ้อยคำจากพระคำของพระเจ้าที่บาดลึกลงไปใจของพวกเขา ทำให้พวกเขาสำนึกถึงบาปและการพิพากษา

ผมไม่ค่อยจะปลอบโยนผู้คนมากนักในคำเทศนาของผม ผมจะปลอบโยนผู้คนเป็นส่วนตัวแต่ไม่ใช่ในคำเทศนา เพราะสิ่งที่คริสตจักรต้องการในทุกวันนี้ไม่ใช่คำปลอบประโลม แต่เป็นความรู้สึกสำนึก

แต่ถ้อยคำของซาตานให้ความสบายใจและปลอบใจ คุณมองเห็นไหมว่ามันกำลังทำอะไรในการอ้างถึงสดุดี 91:11-12 เกี่ยวกับเหล่าทูตสวรรค์ที่ปกป้องประชากรของพระเจ้า? มันยกอ้างถ้อยคำนี้นอกบริบทเพื่อดึงเอาคำสอนออกจากข้อนี้ว่า “เมื่อรอดแล้วก็รอดไปตลอด” ซาตานกำลังพูดว่า “ไม่ว่าคุณจะเป็นคนแบบไหนคุณก็จะรอดได้ หากคุณกระโดดจากยอดของพระวิหารแม้ว่าพระเจ้าจะบอกไม่ให้คุณทำก็ตาม พระองค์ก็ยังคงมุ่งมั่นที่จะทำให้แน่ใจว่าจะไม่เกิดอันตรายใด ๆ กับคุณ” คุณเห็นข้อผิดพลาดหรือไม่? คุณมองเห็นไหมว่าหลักคำสอนเรื่อง “เมื่อรอดแล้วก็รอดไปตลอด” นั้นหาไม่พบในพระคัมภีร์? คุณเห็นอันตรายในการสอนหลักคำสอนใหม่ ที่ไม่ว่าคุณจะทำอะไร พระเจ้าก็จะประคองคุณโดยเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์?

สิ่งแรกและสำคัญที่สุดก็คือ สดุดี 91 กล่าวกับผู้ทอ้ายอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด และอยู่ในร่มเงาขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ (ข้อ 1) พระสัญญาของพระเจ้าในการปกป้องมีไว้สำหรับผู้ที่ดำเนินชีวิตในการเชื่อฟังพระองค์และยอมรับว่าพระองค์เป็นผู้สูงสุด

หากคุณกระโดดจากจุดยอดเพื่อทดสอบหลักคำสอนของคุณ เหล่าทูตสวรรค์จะไม่ประคองรับคุณไว้ แต่คุณจะพาดลงกับพื้น จงอย่าทำผิดพลาดในเรื่องนี้ แต่เมื่อคุณดำเนินชีวิตต่อพระพักตร์องค์ผู้สูงสุดตลอดชีวิตของคุณนั้นแหละ คุณจึงจะมั่นใจได้ว่า ถ้าคุณสะดุดก้อนหินหรือสะดุดหน้าผา

พระองค์จะประคองรับคุณไว้ นั่นเป็นเพราะคุณกำลังดำเนินชีวิตที่อุทิศตนอย่างทั้งหมดกับพระองค์ ไม่ได้ทำอะไรตามที่คุณเองต้องการ

คุณจะรู้สึกมั่นใจได้อย่างเต็มที่กับความรอดของคุณ เมื่อคุณดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟังพระเจ้าอย่างทั้งหมด ผมมีความมั่นใจอย่างมากในความรอด ผมไม่ได้อยู่ในความกลัวหรือหวาดกลัวเพราะโดยพระคุณของพระเจ้าแล้ว ผมต้องการให้พระเจ้าเป็นผู้สูงสุดในชีวิตของผมเสมอ แต่ความมั่นใจไม่ใช่สำหรับผู้ที่ไม่ยอมรับพระองค์เป็นกษัตริย์

บัพติศมาและอิสราภาพ “จงปล่อยประชากรของเราไป!”

1 โครินธ์ 10:1-2; อพยพ 14

คำเดียวที่สื่อความหมายของบัพติศมา

บัพติศมาเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรหรือ? เราสามารถจะสรุปมาเป็นคำเดียวได้ไหม? มีคำหนึ่งที่ผมอยากให้คุณนำกลับบ้านหลังจากการรับบัพติศมาในวันนี้ เป็นคำที่คุณจะจดจำได้เสมอในทุกครั้งที่เห็นการบัพติศมา นั่นจะเป็นคำอะไรหรือ?

หนึ่งในเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ก็คือ การอพยพออกจากอียิปต์ซึ่งมีประมาณสองล้านคนออกจากอียิปต์ ตัวเลขนี้คำนวณจากอพยพ 12:37 ที่พูดถึงผู้ชาย 600,000 คนในการอพยพ ซึ่งยังไม่นับผู้หญิงและเด็ก

นั่นเป็นจำนวนประชากรของมอนทรีออลเกือบทั้งหมดทีเดียว [ในทศวรรษ 1980] ลองนึกภาพว่าคุณกำลังยืนอยู่บนยอดเขาเมาท์โรยัลของมอนทรีออล⁷⁷ และมองลงมายังเมืองที่ทอดยาวออกไปทางเหนือ ได้ ตะวันออก และตะวันตก แล้วลองนึกถึงภาพคนสองล้านคนกำลังออกจากมอนทรีออล ทำให้มอนทรีออลต้องเป็นเมืองร้าง มันคงจะเป็นความหายนะสำหรับประเทศแคนาดาหากประชากรหนึ่งในสิบย้ายออกจากเมืองที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ นั่นจะทำให้คุณเข้าใจถึงอัตราส่วนของการอพยพที่มีสองล้านคนกำลังเคลื่อนย้าย ในช่วงเวลาเดียวกันนั้น อียิปต์ก็สูญเสียจำนวนประชากรและแรงงานส่วนใหญ่ไป

⁷⁷ Mount Royal of Montreal

คำกล่าวที่โด่งดังที่สุดจากเหตุการณ์ในอพยพก็คือ จงปล่อยประชากรของเราไป (อพยพ 5:1; 7:16; 8:1, 20,21; 9:1, 13; 10:3,4) ไม่จำเป็นว่าคุณจะต้องเป็นชาวยิวหรือเป็นคริสเตียนจึงจะได้ยินคำที่โด่งดังนี้ว่า “จงปล่อยประชากรของเราไป!”

คุณอาจพูดว่า “นั่นเป็นห่าคำ ไม่ใช่หนึ่งคำ สามคำก็มากไปแล้ว!” แต่เราสามารถกลั่นคำกล่าวทั้งหมดให้เป็นคำเดียวได้ นั่นคือคำว่า *อิสราภาพ* พระคัมภีร์โดยทั่วไปและโดยเฉพาะอพยพนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอิสราภาพ ผมอยากให้คำว่า “อิสราภาพ” นี้ติดตรึงอยู่ในใจของคุณ เพราะอิสราภาพเป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่าชีวิตทางกายเสียอีก

ผู้คนแสวงหาอิสราภาพเหนือสิ่งอื่นใด

หลังจากได้มีการสร้างกำแพงเบอร์ลินขึ้น มีหลายคนต้องเสี่ยงชีวิตของพวกเขา บางคนถึงกับเสียชีวิตในความพยายามที่จะทลายกำแพง พวกเขาารู้สึกว่าชีวิตในกำแพงฝั่งของพวกเขาไม่มีคุณค่าที่จะอยู่ ดังนั้นจึงเป็นความพยายามที่จะแสวงหา “อิสราภาพ หรือไม่ก็ความตาย”

พวกเขาแสวงหาอิสราภาพแบบไหนหรือ? พวกเขาอยากตายในเบอร์ลินตะวันออกหรือไม่? ก็ไม่เลย พวกเขามีอาหารพอกิน พวกเขาอาจไม่มีอาหารอย่างฟุ่มเฟือย แต่พวกเขาก็ไม่อดตาย

คุณเลยถามพวกเขาว่า “แล้วปัญหาคืออะไร? คุณมีอาหารกิน มีเสื้อผ้าใส่ และก็มีสิ่งที่ทำให้ความอบอุ่นเพียงพอในฤดูหนาว แล้วคุณยังต้องการอะไรอีกหรือ?”

“เราต้องการอิสราภาพ!”

“เออละ แต่ถ้าคุณหลบหนีไปเบอร์ลินตะวันตก คุณก็อาจจะไม่ได้อะไรที่นั่นมากนักเช่นกัน ใครจะรับประกันว่าคุณจะได้งานทำ? ในเบอร์ลินตะวันออกนั้นรัฐบาลจะรับประกันงานให้คุณ แต่ไม่ใช่ในเบอร์ลินตะวันตก แต่ถ้าคุณเต็มใจจะทิ้งอาหารและความมั่นคงเพื่ออิสราภาพ นั่นก็เป็นทางเลือกของคุณ แต่มันไม่สมเหตุสมผลเอามาก ๆ สำหรับผม”

แม้กระนั้น ผู้คนก็ต้องการจะหนีไปเบอร์ลินตะวันตกกัน สำหรับพวกเขาแล้ว อิสราภาพเกี่ยวข้องกับความหมายของชีวิต

แล้วผู้ที่อาศัยอยู่ในเบอร์ลินตะวันตกอยู่แล้วล่ะ? หากคุณถามพวกเขาว่า “คุณมีอาหาร เสื้อผ้า และเงินเพียงพอหรือไม่” คำตอบก็น่าจะเป็นว่า “ใช่ มีมากเกินพอ เราเป็นสังคมที่ร่ำรวย”

“งั้นคุณก็ต้องพอใจกับชีวิต”

“ไม่เลย เราไม่ได้พอใจ”

อย่าแปลกใจกับคำตอบนี้ มันไม่ได้เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นเลย เมื่อหลายปีก่อน ผมได้ออกจากประเทศจีนแล้วไปประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งเป็นหนึ่งในประเทศที่ร่ำรวยที่สุดในโลก ผมถามผู้คนที่นี่ว่า “สวิตเซอร์แลนด์มีคุณภาพชีวิตที่ดี คุณก็ต้องเป็นคนที่มีความสุข” ผมต้องแปลกใจมากที่คำตอบทั่วไปก็คือ

“ไม่เลย เราไม่ได้มีความสุข”

“จริงๆหรือ? ผมเพิ่งมาจากประเทศจีนคอมมิวนิสต์ที่ใครๆก็อยากออกนอกประเทศ แม้แต่หนีมาฮ่องกงด้วยซ้ำ ซึ่งเทียบไม่ได้กับคุณภาพชีวิตของสวิตเซอร์แลนด์เลย ใครๆก็อยากย้ายไปฮ่องกง แม้ว่าจะหมายถึงการอาศัยอยู่ในกระท่อมบนเนินเขาก็ตาม แต่คุณยังไม่พอใจที่จะอยู่ในสวิตเซอร์แลนด์หรือ?”

“เราไม่พอใจหรอก”

คนจะไม่พอใจที่จะอยู่ในประเทศที่ร่ำรวยได้อย่างไร? เหตุผลก็คือว่า ชีวิตสำคัญมากกว่าอาหารและเสื้อผ้า แต่ที่บอกว่า “มากกว่า” นั่นคืออะไร?

อิสราภาพจากบาป

ถ้าคุณไม่สนใจเรื่องอิสราภาพมากนัก ผมก็ไม่มีอะไรที่จะบอกคุณในวันนี้ และคุณก็ได้เสียเวลาของคุณในการมาโบสถ์ แต่ถ้าคุณต้องการอิสราภาพ พระคัมภีร์ก็มีบางสิ่งที่จะบอกคุณ พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ว่า “ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหาร และร่างกายก็สำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่ม” (มัทธิว 6:25; ลูกา 12:23) ที่ว่า “ยิ่งกว่า” นั่นคืออะไรหรือ?

การมีอาหารและเสื้อผ้าจะไม่มี ความหมายอะไรเลยหากคุณไม่มีอิสราภาพ คุณอาจจะบอกว่าคุณมีอิสราภาพอยู่แล้ว มีอิสราภาพในการพูด อิสราภาพในการชุมนุม อิสราภาพในการลงคะแนนเสียง ผมไม่ได้กำลังพูดถึงอิสราภาพแบบนั้น แต่เป็น*อิสราภาพจากบาป* อิสราภาพจากพันธนาการที่รัดคอคุณ คุณอาจริษยาใครบางคนและความอิจฉาริษยานั้นกำลังทำลายคุณ คุณอาจริษยาใครบางคนในที่ทำงานและความอิจฉานั้นกำลังเป็นพิษอยู่ในใจของคุณ พันธนาการของบาปนั้นจะทำลายล้าง เช่นเดียวกับพันธนาการอื่นๆ เพราะถ้าคุณมีชีวิตอยู่ภายใต้มัน ความบาปก็จะทำลายคุณ คุณตกเป็นทาสของพลัง

ที่ฝึกคุณจากทุกทิศทุกทาง งานของคุณทำให้คุณหวั่น เจ้านายของคุณกดขี่คุณ เพื่อนร่วมงานของคุณเจ้าก็เจ้าการกับคุณ ที่ทำงานของคุณน่าสิ่งล่อใจมากมายเข้ามาในชีวิตของคุณ หากคุณหมดหวังวันแล้ววันเล่าที่จะทำให้คนรอบข้างคุณพอใจ ที่จะมีชีวิตตามที่พวกเขาคาดหวัง เช่นนั้นแล้วคุณจะมีอิสราภาพอย่างแท้จริงไหม?

อิสราภาพ ลองคิดถึงเรื่องนี้เมื่อไปนอนและเมื่อคุณตื่นขึ้น ลองคิดถึงความหมายของชีวิต ลองคิดว่าคุณกำลังร่ำเรียนหรือทำงานเพื่ออะไร ถ้าคุณไม่ยักคิดถึงเรื่องพวกนี้ ผมก็ไม่มีอะไรจะบอกคุณ พระคัมภีร์จะพูดเฉพาะกับผู้คิดถึงชีวิต หากคุณอยากจะหยุดคิดด้วยการดื่มของมึนเมา หรือจะหนีจากความเป็จริงด้วยการหาสิ่งบันเทิง ก็ไม่เป็นไร แต่พระกิตติคุณจะไม่มีอะไรพูดกับคุณ แต่ถ้าชีวิตมีความหมายกับคุณมากกว่าอาหารและเสื้อผ้า พระคัมภีร์ก็มีอะไรที่จะพูดกับคุณ

ในช่วงเริ่มต้นของประเทศจีนคอมมิวนิสต์ ผู้คนส่วนใหญ่ยังคงมีอาหารและเสื้อผ้าอย่างเพียงพอ พวกเขาไม่ได้อดอาหารตายกัน แต่ก็ยังมีหลายคนเต็มใจที่จะว่ายน้ำฝ่าดงฉลามเพื่อไปให้ถึงฮ่องกง และบางคนก็ไปไม่ถึง แต่สำหรับพวกเขาแล้วมันคืออิสราภาพหรือไม่ก็คือความตาย!

ทำไมคริสเตียนบางคนจึงเต็มใจสละอนาคตที่รุ่งเรืองในโลกนี้เพื่อเห็นแก่พระคริสต์? นั่นเป็นเพราะพวกเขามองเห็นสิ่งที่มีค่ามากกว่าอาหารและเครื่องนุ่งห่ม นั่นก็คืออิสราภาพ คุณอาจมีอาหารดีๆ เสื้อผ้าดีๆ และมีเงินทองมากมาย แต่ถ้าคุณไม่มีอิสราภาพ ก็เหมือนว่าคุณไม่มีอะไรเลย คุณสามารถกินอาหารได้ก็จาน คุณสามารถใส่เสื้อผ้าได้ก็ชิ้นกัน? บางคนใช้เวลาของพวกเขาครึ่งชีวิตในการกิน อีกครึ่งชีวิตในการอดอาหาร

พระเจ้าทรงเรียกคุณให้เป็นอิสรา

อัครทูตเปาโลกล่าวกับชาวโครินธ์ว่า

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทั้งหลายรู้ว่า บรรพบุรุษของเราล้วนได้อยู่ภายใต้เมฆ และได้ผ่านทะเลไปทุกคนและพวกเขาล้วนได้รับบัพติศมาเข้าส่วนในโมเสสในเมฆและในทะเล (1 โครินธ์ 10:1-2 ฉบับ RSV)

พระคัมภีร์ตอนนี้อาจดูเข้าใจยาก แต่มีคำสอนง่ายๆ สำหรับเรา เปาโลกำลังกล่าวถึงเรื่องราวในอพยพ 14 เกี่ยวกับการแยกทะเลแดงและมีชาวอียิปต์ไล่ตามชาวอิสราเอลหลังจากที่ชาวอิสราเอลได้ออกจากอียิปต์ ก่อนหน้าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ ชาวอิสราเอลยังคงอาศัยอยู่ในอียิปต์และได้

โหยหาอิสราเอล ดังนั้นโมเสสจึงกล่าวกับฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ในนามของพระเจ้าว่า จงปล่อยประชากรของเราไป

แต่ในที่สุด เมื่อชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์ กองทัพอียิปต์พร้อมรถรบที่ทรงอำนาจไล่ตามติดพวกเขาไปจนถึงค่ายของอิสราเอลที่ริมทะเล ชาวอิสราเอลตกอยู่ในสถานการณ์อันตรายที่ชนาบพวกเขาอยู่ ข้างหน้าก็เป็นทะเล ข้างหลังก็มีกองทัพอียิปต์

ชาวอิสราเอลเห็นกองทัพไล่เข้ามา พวกเขาก็หวาดกลัวอย่างมาก พวกเขาก็อธิษฐานต่อพระเจ้าแล้ว บ่นกับโมเสสว่า “หลุมฝังศพในอียิปต์ไม่มีหรือ ท่านจึงพาพวกเราออกมาตายในถิ่นทุรกันดาร?” (ข้อ 11) พระยาห์เวห์จึงตรัสสั่งโมเสสให้ยกไม้เท้าของเขาขึ้นและยื่นมือออกไปเหนือทะเลเพื่อให้ทะเลแยกออก (ข้อ 16) จากนั้นทูตของพระเจ้าย้ายจากตำแหน่งที่นำหน้าชาวอิสราเอลไปอยู่ข้างหลังพวกเขาด้วยการเคลื่อนที่คล้ายกันโดยเสาเมฆ ซึ่งขณะนั้นกัณอยู่ระหว่างชาวอิสราเอลกับทัพอียิปต์ (ข้อ 19-20) เสานี้เป็นเสาที่นำทางชาวอิสราเอล เป็นเสาเมฆในเวลากลางวัน และเป็นเสาเพลิงในเวลากลางคืน (อพยพ 13:21)

ผู้ที่ได้ชมภาพยนตร์เรื่อง *บัญญัติสิบประการ* จะรู้ว่ามิอะไรเกิดขึ้นต่อไป พระเจ้าทรงปลดปล่อยประชากรของพระองค์ให้เป็นอิสระ พระเจ้าของเราเป็นพระเจ้าที่ต้องการให้คุณมีอิสราเอล ต้องการให้ผมมีอิสราเอล ต้องการให้เรา มีอิสราเอลที่จะใช้ชีวิตที่มีความหมายและมีจุดประสงค์

ชีวิตของคุณมีความหมายและวัตถุประสงค์หรือไม่? หากคุณไม่ใช่คริสเตียน คุณพอใจกับชีวิตอยู่ที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ไหม?

นานมาแล้วเมื่อผมยังไม่ได้เป็นคริสเตียน ผมมักจะคิดถึงความหมายของชีวิตบ่อยๆ ผมมีความทะเยอทะยานมากและตั้งเป้าไปที่สิ่งที่ดีที่สุดในทุกสิ่ง แต่ผมก็ยังจะถามว่า สิ่งทั้งหมดนี้มีเพื่ออะไร? มันจะนำไปสู่ที่ไหนหรือ? ผมต้องยอมรับว่ามันจะไม่ไปไหน เพราะทุกอย่างจะสูญเปล่า เพราะหากปราศจากอิสราเอลที่แท้จริงแล้ว เราจะมีชีวิตอยู่อย่างไม่มี ความหมาย ชีวิตที่ปราศจากพระเจ้าจะไม่มี ความหมายไปตลอดกาล และวิธีที่จะมีความพอใจกับชีวิตที่ปราศจากพระเจ้าก็คือ ก็ไม่ต้องไปคิดถึงมัน ไม่ต้องไปคิดถึง ความตาย แต่เราทุกคนก็ต้องตาย ไม่ช้าก็เร็ว แม้ว่าเราจะไม่คิดถึงมันก็ตาม และใครจะรู้ว่ามิอะไรรอเราอยู่ในอีกฟากหนึ่ง?

พระกิตติคุณมีไว้สำหรับผู้ที่มีความกล้าและมีความจริงใจที่จะมองความเป็นจริงของชีวิต ที่จะยอมรับว่าชีวิตเป็นสิ่งที่ไม่มีจริงยั่งยืนและที่จะพูดว่า “ผมขอประเมินสถานการณ์ของผม” พระกิตติคุณมีไว้สำหรับผู้ที่ต้องการเป็นอิสระ

อิสราภาพที่แท้จริงมาจากฤทธิ์อำนาจของการเป็นขึ้นจากความตาย

ขณะที่คุณดูผู้เป็นที่รักเหล่านี้รับบัพติศมา ไม่นานคุณก็จะเข้าใจเหตุผลของพวกเขาในการเลือกที่จะรับบัพติศมา เหตุผลก็คือการเป็นอิสระจากบาป เป็นอิสระจากอำนาจแห่งความตาย เป็นอิสระจากชีวิตนี้ที่ไร้ความหมายที่สุด หากปราศจากพระเจ้าแล้ว ชีวิตนี้จะจบลงในหลุมที่ดินกลบหน้า หากคุณพอใจกับบทสรุปในชีวิตของคุณอย่างนั้น พระกิตติคุณก็ไม่มีอะไรจะพูดกับคุณ

แต่ถ้าคุณยังไม่พอใจที่จะให้ชีวิตของคุณจบลงในหลุมที่ดินกลบหน้าในราว 10 หรือ 20 หรือ 50 ปีจากนี้ แต่ต้องการอิสราภาพที่แท้จริง พระกิตติคุณก็มีบางสิ่งที่จะให้คุณมากกว่าการคิดไฝ่ฝัน แต่ถ้าความตายเป็นสิ่งเดียวที่แน่นอนในชีวิต เราก็ต้องยอมรับมันอย่างกล้าหาญ

เมื่อผู้เป็นที่รักเหล่านี้รับบัพติศมา พวกเขาจะไม่อยู่ในน้ำเกินไปกว่าที่พระเยซูทรงอยู่ในอุโมงค์ พระเจ้าได้ทรงชุบพระเยซูให้เป็นขึ้นจากความตาย และเช่นเดียวกัน บรรดาผู้เป็นที่รักเหล่านี้ก็จะเป็นขึ้นจากน้ำ เข้าสู่ชีวิตแบบใหม่ เข้าสู่อิสราภาพที่เป็นของบรรดาบุตรของพระเจ้า

ผมได้มีประสบการณ์กับอิสราภาพนั้นแล้ว จึงทำให้ผมพูดกับคุณด้วยความมั่นใจ พระเยซูตรัสว่า “ถ้าพระบุตรทรงทำให้พวกท่านเป็นไท ท่านก็จะเป็นไทจริง ๆ” (ยอห์น 8:36) ถ้าผมไม่เคยมีประสบการณ์กับอิสราภาพนี้ แต่ยังคงดำเนินชีวิตอยู่ในพันธนาการ ผมก็คงจะพูดกับพระเยซูว่า “พระองค์กำลังพูดเรื่องไร้สาระเพราะผมไม่ได้เป็นอิสระ” แต่เพราะผมมีประสบการณ์กับอิสราภาพนั้น ผมจึงประกาศความจริงนี้กับคุณด้วยความมั่นใจและเชื่อมั่น

ผมสามารถมุ่งประกอบอาชีพในทางโลกได้ ผมไม่คิดว่าผมจะทำสิ่งใดที่เลวร้ายยิ่งกว่าคุณในอาชีพของพวกคุณ ประวัติการทำงานของผมก็ไม่เลวเลยแม้แต่ในโลก แล้วเหตุใดผมจึงหันหลังให้กับโลกเหมือนคนอื่นอีกหลายคน? นั่นเป็นเพราะผมรู้ว่าโลกไม่สามารถจะให้อิสราภาพที่แท้จริงแก่คุณเมื่อชีวิตจบลงในหลุมที่ดินกลบหน้า อนาคตของเราจะจบลงที่นั่น แต่เมื่อผมค้นพบว่าพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากความตายเพื่อให้เรามีเสรีภาพในแบบใหม่ ซึ่งก็คือชีวิตที่เป็นขึ้นจากความตาย ที่ชีวิตของผมถูกเปลี่ยนไป

ผมกำลังมีประสบการณ์กับฤทธิ์อำนาจที่ปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากการเป็นขึ้นมาจากความตายในขณะนี้ และไม่ใช่ในอนาคตที่เพ้อฝัน ถ้าเราไม่มีประสบการณ์กับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในตอนี้ แล้วเราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าจะมีในอนาคต เราก็คงฝืนค้ำ แต่ผมรู้ว่าฤทธิ์อำนาจของการเป็นขึ้นมาจากความตายนั้นมีจริง และทุกคนที่ปฏิบัติตามถ้อยคำเหล่านี้ของพระเยซูของคัมภีร์เป็นเจ้าก็เช่นกันที่ “ให้คนนั้นปฏิเสธตนเอง รับกางเขนของตนแบกและตามเรา” (มัทธิว 16:24;

มาระโก 8:34; ลูกา 9:23) ผู้เป็นที่รักเหล่านี้ที่จะรับบาปติสมาในวันนี้จะมีประสบการณ์กับอิสรภาพและฤทธิ์อำนาจนั้น

การเป็นอิสระจากการถูกพันธนาการจะต้องใช้ฤทธิ์อำนาจ นั่นเป็นความจริงแม้ในโลกของชาวโลก ความยากจนที่แท้จริงกลายเป็นพันธนาการเมื่อสังคมขาดวิธีการและความมุ่งมั่นในการแก้ปัญหาสังคมบางอย่าง แต่ในที่สุดแล้ว อิสรภาพที่แท้จริงนั้นไม่ได้เกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจทางกายภาพ แต่เป็นฤทธิ์อำนาจที่สำคัญ คือฤทธิ์อำนาจทางวิญญาณ นั่นคือฤทธิ์อำนาจแบบที่จะสามารถทำลายพันธนาการของบาปได้

ฤทธิ์อำนาจที่มีฤทธิ์ของโลกนี้จะสูญสิ้นไป จักรวรรดิต่างๆ ผ่านมาแล้วก็ผ่านไป คุณก็จะสูญสิ้นไปเช่นกันเพราะพลังอำนาจของคุณไม่ได้อยู่ในระดับนิรันดร์ แต่ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าไม่มีวันสูญสิ้น แต่จะคงอยู่ตลอดไป

เมื่อคุณเห็นผู้เป็นที่รักเหล่านี้ลงไปในน้ำและขึ้นมาอีกครั้ง ก็ให้เราจำไว้ว่า “พระคริสต์ทรงปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระเพื่ออิสรภาพ” (กาลาเทีย 5:1) ทุกครั้งที่คุณเป็นพยานการรับบาปติสมาในอนาคต ก็ให้นึกถึงความจริงนี้อีกครั้งว่า พระเจ้าได้ทรงปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระโดยทางพระเยซูคริสต์ก็เพื่ออิสรภาพนี้เอง คุณมีอิสรภาพแบบนี้ไหม?

บทที่ 9

ตายกับพระคริสต์และเป็นขึ้นกับพระคริสต์

ค่ายอีสเตอร์, มอนทรีออล, 5 เมษายน 1998

ส่วนที่ยากคือให้เอาของเก่าออกไป

หลายวันมานี้ ผมได้ทำการซ่อมแซมในบ้าน บ้านเราดูค่อนข้างจะเก่าเล็กน้อย ดังนั้นจึงมีหลายสิ่งที่ไม่ทำงาน ก๊อกน้ำก็มีน้ำหยดเนื่องจากแหวนรองชำรุด และเมื่อผมเปลี่ยนแหวนรอง มันก็สึกกร่อนถึงขนาดที่เนื้อโลหะร่วงลงใต้มือของผม การจะเรียกช่างประปามาก็ค่อนข้างแพง ผมเลยตัดสินใจซ่อมท่อประปาเสียเองทั้งๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อน

ผมได้ค้นพบว่า ส่วนที่ง่ายก็คือการใส่ของใหม่ ส่วนที่ยากก็คือการเอาของเก่าออก การถอดก๊อกน้ำออกจากอ่างล้างจานนั้นเป็นปัญหาใหญ่ เพราะทุกอย่างขึ้นสนิมรวมกันเป็นก้อน และผมก็ต้องตัดท่อโลหะเพื่อเอาก๊อกน้ำออก ถ้าผมทำอย่างนั้นไม่ได้ ผมก็จะต้องเปลี่ยนทั้งอ่าง การตัดท่อโลหะไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับพวกเราส่วนใหญ่ พวกคุณบางคนอาจเคยลองทำเช่นนี้ด้วยเลื่อยตัดโลหะ

หลังจากตัดท่อแล้ว ผมยังคงต้องถอดก๊อกน้ำออก แต่น็อตก็สึกมากจนไม่สามารถถอดออกได้ นี่เป็นอีกเครื่องมือหนึ่งซึ่งมีสีดำและสีเงิน เป็นอุปกรณ์ธรรมดาๆ แต่สามารถตัดน็อตโลหะได้ในเวลาอันสั้น หลังจากตัดท่อด้วยเครื่องมือชิ้นแรก คุณก็จะใช้อุปกรณ์นี้วนไปรอบท่อและเลื่อนขึ้นไปยังตำแหน่งที่ยึดก๊อกน้ำด้วยน็อต จากนั้นก็ขันเกลียวให้แน่น มันมีจุดแหลมที่จะกะเทาะน็อตได้ ก๊อกน้ำทำให้คุณถอดก๊อกน้ำออกได้

ทำไมผมจึงพูดถึงเรื่องทั้งหมดนี้? นั่นเป็นเพราะในขณะที่ผมกำลังซ่อมบ้าน ผมกำลังคิดถึงพระเจ้าและการทรงสร้างของพระองค์ เมื่อพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ ทุกสิ่งทุกอย่างก็ดี และแล้วก็มี

บางอย่างที่ทำให้มนุษย์เสื่อมลง ก็เหมือนกับก้อนน้ำที่ครั้งหนึ่งเคยสวยงามแล้วเกิดสึกกร่อน และจำเป็นต้องเปลี่ยนอันใหม่ด้วยความพยายามอย่างมาก

เนื่องจากมนุษย์เสื่อมลงโดยบาป เราจึงได้รับผลที่ตามมาจนถึงทุกวันนี้ ดังนั้นพระเจ้าจึงต้องสร้างมนุษย์ขึ้นมาใหม่ ดังนั้นพระคัมภีร์จึงกล่าวถึงการถูกสร้างใหม่ ที่เกี่ยวกับการบังเกิดใหม่หรือเกิดใหม่ ของเก่าถูกเอาออกไป ของใหม่ได้เข้ามาแทนที่

แต่การถอดของเก่าออกเป็นงานที่ยาก เครื่องมือที่พระเจ้าทรงเลือกสำหรับการกำจัดของเก่าก็คือไม้กางเขน ซึ่งคล้ายกับเครื่องมือนี้ที่สามารถตัดผ่านโลหะได้ อย่าให้รูปลักษณะอันบอบบางของเครื่องมือมาหลอกเรา เพราะมันสามารถตัดผ่านแผ่นเหล็กของประตูได้ ในทำนองเดียวกัน ไม้กางเขนก็ดูธรรมดาๆ และเป็นสัญลักษณ์ของความอ่อนแอและความทุกข์ทรมาน แต่ก็เป็ณฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าสำหรับความรอดและชีวิตที่เปลี่ยนแปลง

หลักฝ่ายวิญญาณสามประการ

หลักการที่ 1: เราจะไม่เข้าใจบางสิ่งจนกว่าเราจะมีประสบการณ์กับมัน

วันนี้ผมอยากจะแบ่งปันหลักการพื้นฐานสามประการกับคุณ หลักการแรกก็คือ เราจะไม่เข้าใจบางสิ่งอย่างแท้จริง จนกว่าเราจะมีประสบการณ์กับมัน

วันนี้เรากำลังลองการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าของวันนี้ เนื่องจากการเป็นขึ้นจากความตาย ที่เชื่อว่าตาย ถ้าไม่มีความตาย ก็ไม่มีการเป็นขึ้นมา มีพวกคุณกี่คนเคยตายแล้วบ้าง? ขอช่วยยกมือหน่อยได้มั้ย? ดูเหมือนจะไม่มีใคร ในเมื่อคุณไม่เคยประสบความตายมาก่อน คุณจึงรู้จักความตายตามคำจำกัดความเท่านั้น คุณอาจเคยเห็นคนตายในงานศพ แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่า คุณจะรู้ว่าความตายเป็นอย่างไร เพราะคุณยังไม่เคยมีประสบการณ์ด้วยตัวคุณเอง

ผมอายุ 12 ปี ตอนที่เผชิญกับเรื่องความตายเป็นครั้งแรก ที่มองดูคุณย่าของผมที่นอนแน่นิ่งอยู่ ผมได้พูดคุยกับท่านเพียงไม่กี่วันก่อนหน้านั้น พวกเขาเรียกผมเข้าไปในห้องและบอกว่า “คุณย่าของคุณเสียชีวิตแล้ว” ผมเฝ้ามองดูท่านนอนแน่นิ่งอยู่ตรงนั้น และพยายามจะเข้าใจว่ามันเกิดอะไรขึ้น

ถ้าหากเราไม่รู้ว่าความตายเป็นอย่างไร แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่าการเป็นขึ้นจากความตายเป็นอย่างไร? เราไม่มีความรู้จากประสบการณ์ในเรื่องความตายหรือการเป็นขึ้นจากความตาย ถ้าเราไม่เข้าใจอะไรบางอย่าง เราอาจจบลงด้วยการพูดเรื่องเหลวไหลเมื่อเราพูดถึงมัน

ตัวอย่างเช่น มีพวกคุณกี่คนที่เคยไปสวรรค์มาแล้ว? ไม่มีใครใช่ไหม? แล้วนรกล่ะมีใครเคยไปไหม? ก็ไม่มีใครใช่ไหม? ดังนั้นเมื่อเราพูดถึงสวรรค์และนรก เรากำลังพูดถึงสิ่งที่เราไม่มีความรู้ที่มาจากประสบการณ์ และมีความเสี่ยงสูงที่จะพูดเรื่องเหลวไหล สวรรค์เป็นอย่างไรหรือ? มีเพื่อนมุสลิมบางคนบอกผมว่า ในสรวงสวรรค์มีต้นไม้ ดอกไม้ ลำธาร และสาวพรหมจารีที่สวยงาม สรวงสวรรค์ดูเหมือนจะเน้นผู้ชายเป็นหลัก ดังนั้นจึงอาจไม่ถึงดูผู้หญิงมากนัก

สำหรับนรกนั้น ผมรู้สึกสยองเมื่อได้ยินคนพูดถึงนรก ภาพที่คุ้นเคยของชาตานซึ่งมักจะวาดเป็นภาพการ์ตูนในรูปของคนที่มีหัวเข่าและกำลังถือไม้สามง่าม ซึ่งมีหน้าที่คอยอย่างเผาคคนที่มาถึงดินแดนของมันชั่ววินาที เราไม่รู้ด้วยซ้ำว่าจะเข้าใจความนิรันดร์อย่างไร ที่จะเข้าใจร้อยล้านปีหรือพันล้านปีมันก็ยากพอแล้ว

ทั้งหมดนี้อาจฟังดูแล้วสนุกดี แต่ถ้านรกเป็นสถานที่ที่จัดการกับความบาป ทั้งหมดนี้ก็เป็นเรื่องที่ร้ายแรงทีเดียว มันดูไม่สมเหตุสมผลสำหรับเราเลยที่จะถูกลงโทษชั่ววินาทีในไฟนรกเพราะเรื่องของบาปที่ก่อขึ้นในช่วงอายุขัยของมนุษย์ ถ้าเราเริ่มพูดเหลวไหล ก็จะไม่มีการเชื่อเรื่องนรกอีกต่อไป

และถ้าสวรรค์เป็นสถานที่ที่มีต้นไม้และดอกไม้ แล้วทำไมเราไม่ลองเดินเล่นในสวนสาธารณะดูล่ะ? สวรรค์จะเป็นที่สนใจของเราอย่างไรหรือ? พวกเราบางคนที่เป็นไข้อย่างฟาง แล้วเราจะเป็นไข้อย่างเสรจจากพวกต้นไม้และดอกไม้ในสวรรค์ไปตลอดนิรันดร์ไหม? เราลดหัวข้อที่สำคัญให้เป็นเรื่องน่าขำ เพราะเราไม่รู้ว่าเรากำลังพูดถึงอะไร

การเป็นขึ้นจากความตายทางร่างกาย และการเป็นขึ้นจากความตายทางวิญญาณ

การเป็นขึ้นจากความตายคืออะไร? เราไม่รู้ว่ามันคืออะไร เพราะเราไม่รู้ว่าอะไรคือความตาย เมื่อถามว่ามีใครในที่นี้เคยตายไหม ผมไม่ได้พูดตลก เพราะผู้ที่ยังมีชีวิตบางคนก็เคยประสบกับความตายมาแล้ว โดยถูกประกาศว่าตายแล้วในทางการแพทย์เพราะหัวใจของพวกเขายุติเต้น ผมคิดว่านี่เป็นสิ่งที่แพทย์ต่างรู้ดี บางคนเสียชีวิตและกลับมามีชีวิตอีกครั้ง บางครั้งก็ไม่กี่นาที่ต่อมา บางครั้งก็ 2-3 ชั่วโมงต่อมา บางครั้งก็สองสามวันต่อมา พวกเขาได้ตายและกลับมามีชีวิตอีกครั้ง ดังนั้นจึงเรียกว่า “ประสบการณ์ที่เฉียดตาย” หากพวกเขาไม่กลับมามีชีวิตอีก มันก็จะเป็นการตาย

“ที่ถาวร” ไม่ใช่ “เนียด” ตาย หากคุณเคยประสบกับการเนียดตาย คุณก็จะได้ลิ้มรสความตาย และเมื่อกลับมามีชีวิตอีก คุณก็จะได้ลิ้มรสการเป็นขึ้นจากความตาย

พระกิตติคุณกล่าวถึงสามบุคคลที่ได้กลับฟื้นคืนชีวิตหลังจากเสียชีวิตแล้ว ก็มีบุตรสาวของไยรัส บุตรชายของหญิงม่ายในเมืองนาอิน และลาซารัสซึ่งพระเยซูได้ทรงทำให้พวกเขาทุกคนเป็นขึ้นมา (มาระโก 5:22-43; ลูกา 7:11-15; ยอห์น 11:1-45) ทั้งสามคนนี้มีประสบการณ์กับความตายอย่างลึกซึ้งกว่าเรามาก แม้ว่าพวกเขาจะยังไม่รู้เรื่องการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซู

เราจะต้องแยกแยะระหว่างการเป็นขึ้นจากความตายในสองประเภท ประเภทหนึ่งคือการเป็นขึ้นจากความตายทางร่างกายเช่นเดียวกับกรณีของลาซารัส คือหลังจากที่คุณกลับมามีชีวิตอีก คุณก็จะกลับสู่สภาพเดิมที่คุณเคยมีชีวิตมาก่อน ไม่มีความแตกต่างเบื้องต้นในสภาพร่างกายของคุณก่อนที่จะคุณตายและหลังจากที่คุณเป็นขึ้นจากความตาย หลังจากพระเยซูทรงทำให้ลาซารัสเป็นขึ้นมา เขาก็มีร่างกายแบบเดียวกับที่เขาเคยมีมาก่อน

แต่การเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูนั้นแตกต่างกัน เพราะร่างกายที่เป็นขึ้นจากความตายของพระองค์ได้ถูกเปลี่ยนแปลงในสภาพธรรมชาติ ที่ตอนนี้สามารถจะเดินทะลุกำแพงได้ เมื่อเหล่าสาวกมารวมกันอยู่ในห้อง ทันใดนั้นพระเยซูก็ทรงปรากฏกับพวกเขาแม้ว่าประตูจะปิดอยู่ (ยอห์น 20:19)

แต่ในขณะเดียวกัน พระกายที่เป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูก็ไม่ใช่ร่างกายที่ไม่มีตัวตนเป็นอากาศธาตุ พระองค์สามารถจะเสวยได้ (ลูกา 24:42-43) และผู้คนที่สามารถจะต้องพระองค์ได้ (ยอห์น 20:17,27) ที่สำคัญที่สุดก็คือ ร่างกายของพระองค์จะไม่ตายอีกในขณะที่ลาซารัสจะตายอีก ในภายหลัง คนที่มีชีวิตขึ้นมาจากความตายตามข่าวประเสริฐที่นอกจากพระเยซูแล้ว ภายหลังจะตายอีกครั้ง แต่เมื่อพระคัมภีร์ใหม่กล่าวถึงการเป็นขึ้นจากความตายนั้น ไม่ได้หมายถึงการเป็นขึ้นจากความตายประเภทนั้น แต่เป็นการเป็นขึ้นจากความตายของกายที่ไม่เน่าเปื่อยที่จะไม่มีวันตาย

พระเยซูตรัสว่า “ทุกคนที่มีชีวิตและเชื่อวางใจในเราจะไม่ตายเลย” (ยอห์น 11:26) วันนี้ผมไม่มีเวลาที่จะอธิบายคำกล่าวนั้นในเชิงลึก แต่ขณะนี้เราสามารถมีประสบการณ์กับความตายและการเป็นขึ้นจากความตายได้ โดยที่เราเข้าใจความเป็นจริงและความหมายของการสิ้นพระชนม์และการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซู

เปาโลกล่าวบางสิ่งที่คริสเตียนหลายคนงุนงงว่า “เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้จักพระองค์และฤทธิ์เดชแห่งการเป็นขึ้นจากความตายของพระองค์ และการมีส่วนร่วมในความทุกข์ทรมานของพระองค์ เป็นเหมือนกับพระองค์ในความตายนั้น” (ฟิลิปปี 3:10)

เปาโลหมายถึงอะไรที่กล่าวว่า “เป็นเหมือนกับพระองค์ในความตาย”? คำกล่าวนี้ไม่ใช่สิ่งที่เราสามารถจะเข้าใจได้โดยการอ่านหนังสือเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู แต่โดยการมีประสบการณ์กับความตายเท่านั้น ดังนั้น หลักการแรกของเราก็คือว่า คุณจะเข้าใจเฉพาะเรื่องฝ่ายวิญญาณตามสัดส่วนที่คุณได้รับจากประสบการณ์นั้น

อ้อ เมื่อผมถามว่า “มีใครที่นี่เคยมีประสบการณ์กับนรกไหม?” ผมไม่ได้ล้อเล่นด้วย เราทุกคนต่างเคยมีประสบการณ์ที่น่ายินดีมากจนเราเรียกมันว่า “สวรรค์” แต่ก็ยังมีประสบการณ์ที่น่ากลัวด้วยที่เราจะเรียกว่า “นรก” หรือ “นรกบนดิน”

เมื่อสองสามปีก่อน พระเจ้าได้ประทานประสบการณ์จริงในนรกให้แก่หญิงคนหนึ่งโดยพาเธอไปที่นั่น มันไม่ใช่ประสบการณ์ชั่วขณะ แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเวลาหลายเดือน วันแล้ววันเล่า พระเจ้าจะพาเธอไปในนรก พาเธอกลับบ้าน และก็วนซ้ำแบบนั้น เธอเขียนหนังสือที่ผมจะบอกคุณได้ในภายหลัง ถ้าพวกคุณสนใจ ส่วนหนึ่งในคำอธิบายของเธอเรื่องนรกนั้นสอดคล้องกับแนวคิดของเราในเรื่องนรก แต่ในบางประเด็นก็ไม่เหมือนกับความคิดของเรา พระเจ้าทรงให้ประสบการณ์นั้นแก่เธอเพื่อเตือนผู้คนถึงนรก เพื่อบอกพวกเขาว่ามันไม่ใช่เรื่องตลกเกี่ยวกับคนที่ถูกทอดเหมือนใส่กรอก

หลักการที่ 2: ชีวิตฝ่ายวิญญาณเริ่มต้นด้วยความตาย

ตอนนี้ผมจะแนะนำหลักการที่สองโดยใช้คำถามที่คุณทราบคำตอบอยู่แล้วว่า ชีวิตทางกายภาพของคุณเริ่มต้นเมื่อไร? คุณจะบอกว่า “ก็เมื่อฉันเกิด แน่นนอน” เนื่องจากมีคริสเตียนหลายคนที่นี่ เราสามารถถามอีกคำถามว่า ชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณเริ่มต้นที่จุดไหน? คุณอาจบอกว่า “ง่ายมาก ก็ตอนบังเกิดใหม่จ้ะ!” เราช่างรู้วิธีใช้คำศัพท์ของพระคัมภีร์จริงๆ! แต่ถ้าผมถามว่า “การเกิดใหม่หมายความว่าอย่างไร?” อาจไม่ได้คำตอบเร็วนัก และถ้าผมถามอีกสองสามคำถาม ผมอาจจะไม่ได้คำตอบเลย

พวกคุณบางคนอาจตกใจถ้าผมบอกคุณว่า ชีวิตฝ่ายวิญญาณเริ่มต้นด้วยความตาย นั่นคือการสอนของพระคัมภีร์ที่ชัดเจน ในแง่นี้ การบังเกิดใหม่ไม่เหมือนกับการเกิดทางกายภาพ เมื่อพระเยซูทรงบอกนิโคเดมัสเกี่ยวกับการบังเกิดใหม่ นิโคเดมัสก็ถามว่าจะเป็นไปได้อย่างไรที่คนเราจะกลับเข้า

ไปในครรภ์มารดาของเขาเพื่อเกิดใหม่ (ยอห์น 3:4) พระเยซูไม่ทรงแม้แต่จะตอบเขา แต่แค่ตรัสว่า “ท่านเป็นอาจารย์ของอิสราเอล และไม่ได้เข้าใจสิ่งเหล่านี้หรือ?” (ข้อ 10) ผมสงสัยว่ามีครูสอนพระคัมภีร์สักกี่คนกันที่เข้าใจเรื่องเหล่านี้

มีพวกคุณกี่คนที่รู้ว่าชีวิตฝ่ายวิญญาณนั้นเริ่มต้นด้วยความตายแทนที่จะเป็นการเกิด? นั่นอาจอธิบายสถานการณ์ที่เลวร้ายของคริสตจักรในทุกวันนี้ ที่คริสเตียนจำนวนมากยังไม่ได้ตายจริงๆ

โรมบทที่ 6 กล่าวว่า จุดเริ่มต้นของชีวิตฝ่ายวิญญาณอยู่ที่การบาปติสมา ไม่ใช่การบาปติสมาที่เป็นพิธีกรรมภายนอก แต่เป็นการบาปติสมาที่เราตายกับพระคริสต์และเป็นขึ้นมากับพระองค์ จากประสบการณ์ของพวกคุณ มีกี่คนที่รู้ว่าการตายกับพระคริสต์คืออะไร? ถ้าหากคุณยังไม่ได้ตายกับพระองค์ แล้วคุณจะเป็นขึ้นกับพระองค์ได้อย่างไร?

คริสตจักรเต็มไปด้วยผู้คนที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการตายกับพระคริสต์ คุณไม่สามารถจะเข้าใจจริงๆถึงสิ่งที่คุณไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน ดังนั้น ถ้าคุณไม่ได้ตายกับพระคริสต์ คุณก็จะมีไม่รู้ว่ามีโรมบทที่ 6 กำลังพูดถึงอะไร แม้ว่า你会ได้รับบาปติสมา คริสตจักรเต็มไปด้วยคนที่รับบาปติสมาที่ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขาตอนรับบาปติสมา และไม่รู้ว่าบาปติสมาหมายถึงการตาย

คริสเตียนบางคนก็พูดง่ายๆว่า “ฉันเชื่อ ฉันจึงรอด” ผมได้ยินเรื่องเหลวไหลมากมายเกี่ยวกับความหมายของความเชื่อ ถ้าคุณอ้างว่าได้รับรอดโดยความเชื่อ แล้วความเชื่ออะไรหรือที่คุณมี? คุณอาจบอกว่า “นั่นง่ายมาก ฉันเชื่อว่ามิชเชลล์ที่เรียกว่าพระเยซูคริสต์” คุณก็ทำได้

“และพระเยซูของข้าก็ถูกตรึงกางเขน” ก็ดี

“และพระองค์ถูกชุบให้เป็นขึ้นจากความตาย” มหัศจรรย์!

“ฉันเชื่อทั้งหมดนั้น ดังนั้นฉันจึงรอดแล้ว”

ขอโทษด้วยเพื่อนเอ๋ย เพราะมารก็เชื่อในสิ่งที่คุณเชื่อ มารรู้ว่าคำกล่าวทั้งหมดนี้เป็นความจริง มันไม่ได้เพิกเฉยกับข้อเท็จจริงพื้นฐานเหล่านี้

คุณไม่ได้รอดเพียงเพราะคุณเชื่อว่า พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ตามข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา แต่เราจะไม่ได้รับความรอดจนกว่าเราจะตายกับพระคริสต์และเป็นขึ้นมากับพระองค์ สิ่งนี้ไม่ใช่คำสอนที่ผมคิดค้นขึ้น แต่เป็นสิ่งที่สอนไว้ในโรมบทที่ 6 ซึ่งเป็นบทพื้นฐานที่น้อยคนจะเข้าใจ

ดังนั้น หลักการที่สองของเราก็คือ ชีวิตฝ่ายวิญญาณเริ่มต้นด้วยความตาย ไม่ใช่ความตายที่ช่วยให้รอดเพราะมีผู้คนตายตลอดเวลา แต่เป็นการตายกับพระคริสต์

นี่เป็นคำถามพื้นฐานอีกข้อหนึ่งที่ว่า พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่ออะไร? ใครที่เคยเรียนชั้นเรียนวันอาทิตย์ก็จะรู้คำตอบ โรมบทที่ 6:10 กล่าวว่า พระคริสต์ทรง “สิ้นพระชนม์ต่อบาปครั้งเดียว” ด้วยเหตุนี้ พระคริสต์จึงทรงสิ้นพระชนม์ต่อโลกที่บาปครอบงำ “โลก” ไม่ได้หมายถึงลูกกลมๆ ที่โคจรรอบในระบบดาวเคราะห์ เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และโลก แต่เป็นระบบของมนุษย์ที่ถูกครอบงำโดยบาป เมื่อ 1 ยอห์น 2:15 กล่าวว่า “อย่ารักโลก” ก็ได้หมายความว่าเราไม่รักต้นไม้และดอกไม้ แต่เราไม่ได้รับระบบของโลกที่ครอบงำด้วยบาปและความเย่อหยิ่ง

เนื่องจากการตายของพระเยซูเป็นการตายต่อบาป คุณไม่สามารถจะตายกับพระคริสต์ได้ เว้นแต่คุณจะตายต่อบาปด้วยเช่นกัน และด้วยเหตุนี้คุณจึงตายต่อระบบแห่งบาปของโลกด้วย คุณยังตายต่อสิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่า “เนื้อหนัง” ด้วย ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ตรงข้ามกับพระวิญญาณ ถ้าคุณสามารถตายกับพระคริสต์ วิธีความคิดของคุณก็จะเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง คุณเคยมีประสบการณ์นี้หรือไม่? คุณจะพูดได้ใหม่ว่า “ใช่ ความคิดของฉันได้เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ทั้งชีวิตของฉันด้วย”?

หลักการที่ 3: ตายกับพระคริสต์, เป็นขึ้นกับพระคริสต์

สิ่งนี้นำเรามายังจุดที่สามและจุดสุดท้ายของเรา คือถ้าเราตายกับพระคริสต์ เราก็คือเป็นขึ้นมากับพระองค์ด้วย นั่นหมายความว่าขณะนี้ เราสามารถมีประสบการณ์กับความเป็นจริงของการสิ้นพระชนม์ต่อบาปและฤทธาานุภาพในการเป็นขึ้นจากความตายของพระองค์ นั่นจะทำให้คุณเป็นคริสเตียนที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง คุณจะเริ่มเข้าใจบางคำกล่าวของเปาโลซึ่งไม่สามารถเข้าใจได้ด้วยอย่างเช่น กาลาเทีย 2:20 ที่ว่า “ข้าพเจ้าถูกตรึงร่วมกับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่อีกต่อไป แต่เป็นพระคริสต์ที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า” เปาโลกล่าวว่าเขาได้ตายกับพระคริสต์และตอนนี้เขาดำเนินชีวิตโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในชีวิตของพระคริสต์ นั่นเป็นประสบการณ์ของคุณไหม?

วันนี้เป็นวันอาทิตย์อีสเตอร์ หากคุณไม่ได้มีประสบการณ์กับความเป็นจริงของชีวิตของพระเจ้าที่ทำงานอยู่ในคุณ ก็แสดงว่าคุณไม่ได้มีประสบการณ์กับความหมายของอีสเตอร์เลย นั่นคือการมาเป็นคนใหม่ที่ดำเนินตามชีวิตใหม่ (โรม 6:4) เปาโลกล่าวไว้ใน 2 โครินธ์ 5:17 ว่า “ฉะนั้นถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งที่เคยๆ ก็ล่องไป นี่แน่กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น”

กลับมาที่เรื่องราวของผม ผมถอดก๊อมน้ำกับน็อตและแหวนรองที่สึกกร่อนออก และตอนนี้เราก็มีก๊อมน้ำเงางามที่ทำงานได้อย่างสมบูรณ์ มันเป็นความรู้สึกที่ดีของความใหม่ คุณมีประสบการณ์อะไรใหม่ในการเป็นคริสเตียนใหม่?

ภาระในใจของผม

พระเจ้าทรงเรียกผมมาทำพันธกิจนี้ แต่มันก็เป็นภาระหนักที่สุดอย่างหนึ่งในชีวิตของผม ผมขอแบ่งปันจากใจจริงของผมว่าเห็นความใหม่ในคริสเตียนน้อยมาก ผมเจอคนที่พูดว่า “ฉันเป็นคริสเตียนที่รับบัพติสมาแล้ว” แต่พวกเขาเหมือนเดิมเหมือนที่เคยเป็นเมื่อก่อน ผมไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง หลังจากหนึ่งปีก็ไม่เปลี่ยน หลังจากห้าปีก็ไม่เปลี่ยน หลังจากยี่สิบปีก็ไม่เปลี่ยน พวกเขาเป็นคนกลุ่มเดียวกันที่มีนิสัยแย่ๆ เหมือนกัน และมีลักษณะนิสัยที่ไม่เป็นมิตรเหมือนที่เคยเป็นมาก่อน แม้เปาโลได้ประกาศไว้ใน 2 โครินธ์ 5:17 เกี่ยวกับการถูกสร้างใหม่ในพระคริสต์ แต่ผมก็แทบไม่เห็นสิ่งใหม่เลย มีแต่สิ่งเก่า

ผมถามตัวเองว่า “ผมทำงานมาทั้งชีวิตเพื่ออะไรหรือ? ผมเสียสุขภาพไปเพื่ออะไร? เพื่อสิ่งนี้หรือ?” ผมมีความพอใจมากขึ้นจากการเปลี่ยนก๊อมน้ำ นั่นเป็นเพราะผมเห็นก๊อมน้ำที่ส่องประกายแวววาวเหล่านี้กำลังใช้งานได้อยู่ตรงหน้าผม และไม่มีน้ำหยดอีกต่อไป ทุกชั่วโมงในการลงมือทำงานนั้นคุ้มค่าจริง ๆ! คุณเคยลองเปลี่ยนก๊อมน้ำไหม? มันเป็นงานที่ยากที่ต้องทำข้างใต้อ่างล้างจานเพื่อจะเปลี่ยนก๊อมน้ำ เพราะมีพื้นที่น้อยที่จะให้คุณทำงานได้ คุณต้องเอาตัวเข้าไปในตู้ใต้อ่างล้างจานจึงจะเอื้อมถึงก๊อมน้ำ หลังจากซ่อมเสร็จผมก็ปวดหลัง แต่เมื่อผมมองดูก๊อมน้ำที่ดูดี ทำงานได้ดี ผมก็จะพูดกับตัวเองว่า “มันคุ้มค่าจริง ๆ!”

เมื่อผมทำงานคริสตจักร ผมมักจะพูดคุยโทรศัพท์หลาย ๆ ชั่วโมง ผมก็เหมือนกับนายหน้าซื้อขายหุ้นที่ถือโทรศัพท์สองเครื่อง ข้างละเครื่องในมือ ผมจะพูดว่า “รอสักครู่ นะ ผมมีอีกสายเข้ามา” หลังจากเปลี่ยนไปรับอีกสายหนึ่ง ก็มีคนที่สามโทรมา ผมควรทำงานในตลาดหุ้นน่าจะดีกว่า เพราะอย่างน้อยบางครั้งคุณก็ได้รับข่าวดีเกี่ยวกับราคาหุ้นของคุณ แต่ในงานคริสตจักรของผม นั้น มีเพียงไม่กี่คนที่โทรหาผมเพื่อบอกข่าวดีกับผม นอกนั้นพวกเขาจะหยิบยกปัญหาและถามว่า “เราจะจัดการกับเรื่องนี้ได้อย่างไร?” พวกเขาหยิบยกหนึ่งปัญหาขึ้นมาถามว่า “เราจะจัดการกับเรื่องนี้ได้อย่างไร?” หลังจากผ่านไปหลายชั่วโมง บางครั้งผมก็พูดว่า “ขอโทษนะ ผมต้องไปหาอะไรดื่มหน่อย ผมคอแห้งมาซักระลอกแล้ว” งานนี้เสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพของคุณ!

ผมเคยบอกคนที่อยู่ในการฝึกอบรมเต็มเวลาว่า “นี่เป็นพันธกิจที่ยากมาก” บางครั้งพวกเขาก็คิดว่าผมพูดเกินจริง แต่ลองถามพวกเขาตอนนี้สิ หลังจากที่พวกเขาได้รับใช้มาสองสามปีแล้ว

เราไม่รังเกียจที่จะจัดการกับปัญหา แต่ถ้าคุณยังคงจัดการกับปัญหาโดยที่ไม่เห็นสิ่งใหม่หรือการเปลี่ยนแปลงเลย คุณก็จะเหนื่อยและท้อใจ

ในงานพันธกิจนั้น เราจำเป็นต้องจัดการกับธรรมชาติของมนุษย์อยู่ตลอดเวลา ผมสามารถบอกคุณได้ว่าธรรมชาติของมนุษย์นั้นตื้อรั้นมากในแง่ของความยากที่จะเปลี่ยน แต่กางเขนสามารถทำลายธรรมชาติเก่าได้หากคุณยอมให้ทำเช่นนั้น แต่ถ้าคุณไม่ต้องการเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ กางเขนก็จะไม่ทำอะไรให้คุณ คุณจะยึดกับสิ่งเดิมๆ นิสัยเก่าๆ ของคุณ อารมณ์ไม่ดีของคุณ ความหงุดหงิดของคุณ

สิ่งที่ผมจะอธิษฐานในวันนี้ก็คือ ที่คุณแต่ละคนจะแสวงหาสิ่งใหม่ที่พระเจ้าทรงมีให้คุณ ให้พระเจ้าทรงตัดสิ่งเก่าออกไปโดยกางเขน สิ่งเก่าอาจจะแข็งเหมือนเหล็ก แต่กางเขนจะตัดมันออก แล้วชีวิตใหม่ของพระเจ้าก็จะเข้ามาในคุณ

ชีวิตใหม่: ความยินดีและความสันติสุข!

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ผมได้ดูรายการทางทีวีที่สัมภาษณ์นักเปียโนคอนเสิร์ตที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง ผมจะไม่เอ่ยชื่อของเขาเพราะผมไม่ต้องการจะลบหลู่เขา เขากำลังแบ่งปันเกี่ยวกับชีวิตและลักษณะนิสัยของเขา สิ่งที่เขาพูดในการสัมภาษณ์ครั้งนั้นติดอยู่ในใจของผม เขาพูดว่า “มีอย่างหนึ่งที่เกี่ยวกับผมก็คือ ผมเห็นเมฆในทุกฟ้าหลังฝน” ที่คุณจะเข้าใจคำกล่าวของเขานั้น คุณต้องเข้าใจคำกล่าวในภาษาอังกฤษที่ว่า “ในทุกเมฆจะมีฟ้าหลังฝน” คือมีความหวังแม้ในสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด แต่นักเปียโนคนนี้ก็กลับพูดตรงกันข้ามว่า เขาเห็นเมฆสีดำในทุกฟ้าหลังฝน พูดอีกอย่างก็คือ เขามีนิสัยในทางลบและมองโลกในแง่ร้าย

ผมเห็นคนแบบนี้ตลอดเวลา ผมจะบอกว่า “นี่วิเศษมาก!” แต่พวกเขาจะพูดว่า “ใช่ แต่ก็มีปัญหานั้นและปัญหานี้” และเมื่อพวกเขาพูดจบ ความยินดีในตัวคุณก็หายไปหมดสิ้น ถ้าคุณมีคนแบบนี้อยู่รอบตัวคุณสักหนึ่งหรือสองคน คุณก็จะอยู่ใต้เมฆที่มืดมิด วิธีคิดแบบเก่ามีแนวโน้มที่จะดำเนินชีวิตต่อไปในความมืดมนและความมืดมิด

การเป็นขึ้นจากความตายคือชัยชนะของชีวิตที่เหนือความตาย ความสว่างที่เหนือความมืด และความยินดีที่เหนือความทุกข์ เนื่องจากเปาโลดำเนินชีวิตที่เป็นขึ้นจากความตาย เขาจึงสามารถพูดได้ว่า “จงชื่นชมยินดีอยู่เสมอ!” (1 เธสะโลนิกา 5:16) เขาชื่นชมยินดีเสมอ! หากคุณดำเนินชีวิตอยู่ในความยินดี แสดงว่าคุณกำลังดำเนินในชีวิตแบบใหม่ เพราะความสุขแบบนี้ไม่ได้มาจากโลก แต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าประทานให้คุณ

เรานึกถึงเรื่องราวที่รู้จักกันดีของจอห์น เวสลีย์ซึ่งกำลังนั่งเรือจากอังกฤษไปยังอเมริกาเหนือข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกเมื่อสองศตวรรษก่อน เรือไม้ที่เขากำลังนั่งอยู่นั้นเจอกับพายุและกำลังจะจม ผมรู้จักประสบการณ์ตรงของผมว่า พายุในมหาสมุทรแอตแลนติกนั้นน่ากลัว สิ่งที่เปลี่ยนชีวิตของเวสลีย์และทำให้เขากลายเป็นคนใหม่คือ การที่เขาเห็นกลุ่มคริสเตียนบนเรือมีความชื่นชมยินดีและมีสันติสุข ในขณะที่คนอื่นๆ กำลังตื่นตระหนกเมื่อเผชิญกับความตาย แต่ในหมู่คริสเตียนกลุ่มนี้ไม่ได้มีความกลัวใดๆ พวกผู้หญิงก็อุ้มลูกๆ ของพวกเธอไว้ และเด็กๆ ก็รู้สึกมั่นใจเพราะพวกเขาเห็นพ่อแม่มีสันติสุข เวสลีย์แทบไม่เชื่อสายตาของตัวเองเมื่อเขาเห็นชัยชนะเหนือความกลัวตาย สันติสุขและความชื่นชมยินดีของพวกเขา

ชีวิตของคุณได้สร้างความประทับใจให้กับเพื่อนร่วมงานที่สำนักงานหรือเพื่อนร่วมชั้นที่วิทยาลัยของคุณหรือไม่? มีคุณภาพของชีวิตใหม่อะไรใหม่ที่พูดกับคนรอบตัวคุณ? เว้นแต่ว่าคุณจะตายและเป็นขึ้นกับพระคริสต์ ขอให้สิ่งนี้เป็นประสบการณ์ของคุณ!

การถูกสร้างใหม่

พอร์ท ดิกสัน, มาเลเซีย

31 ธันวาคม 1986

อย่าออกจากค่ายนี้แล้วพูดว่า “ฉันยังไม่รู้ว่าการเป็นคริสเตียนหมายความว่าอย่างไร”

ผมสนุกกับค่ายนี้เพราะบรรยากาศสบายๆ ค่ายอื่นๆ ของเราบางค่ายจะใหญ่มากจนผมไม่รู้ว่าเป็นใครกันบ้าง ค่ายสุดท้ายของเราในฮ่องกงนั้นใหญ่มากจนผมได้รู้จักกับคนในค่ายเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ถ้าผู้คนที่นั่นรู้สึกโดดเดี่ยว ผมก็รู้สึกโดดเดี่ยวเช่นกัน แต่ค่ายนี้อบอุ่นเพราะคุณได้รู้จักกันและกัน เรียกได้ว่าเป็นค่ายแบบ “ครอบครัว” ผมอยากให้ทุกค่ายเป็นค่ายแบบครอบครัว

ค่ายนี้มีหัวข้อที่สำคัญมากคือการถูกสร้างใหม่ หัวข้อนี้กว้างมากจนผมสงสัยว่าผมจะทำให้เห็นอย่างครอบคลุมในคำสอนครั้งเดียวได้หรือไม่

วันนี้ผมมีเจ็ดประเด็น เมื่อผมเหลือบดูนาฬิกาแล้วก็สงสัยอยู่ว่าเราจะครอบคลุมทั้งเจ็ดประเด็นนี้ได้อย่างไร ปกติผมไม่ชอบที่จะเทศนาในรูปแบบประเด็น เพราะมันจะทำให้การเทศนาฟังดูเหมือนเป็นการบรรยาย ผมไม่ต้องการจะบรรยายแต่ต้องการจะพูดพระคำของพระเจ้าจากใจของผม แต่เมื่อพิจารณาถึงเนื้อหาที่กว้างมากของหัวข้อนี้แล้ว ผมจึงต้องนำเสนอในรูปแบบประเด็น เพื่อช่วยให้เราเข้าใจความหมายของการถูกสร้างใหม่

มันสำคัญที่เราจะเห็นว่าการถูกสร้างใหม่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานของชีวิตคริสเตียนอย่างมาก คริสเตียนหลายคนในปัจจุบันไม่เข้าใจส่วนสำคัญที่สุดของความรอด และเมื่อเราพูดถึงการถูกสร้างใหม่เรากำลังพูดถึงส่วนสำคัญที่สุดของความรอด โดยพระคุณของพระเจ้า ผมหวังว่าจะไม่มีใครออกจากค่ายนี้แล้วพูดกับตัวเองว่า “ผมยังคงไม่รู้ว่าการเป็นคริสเตียนหมายความว่าอย่างไร” ถ้าคุณอยู่ใน

สถานการณ์นั้นหลังจากค่ายจบลงแล้ว ผมจะรู้สึกว่างานที่ได้รับมอบหมายให้ผมมานั้นผมทำไม่สำเร็จ ดังนั้นให้เราเริ่มด้วยหัวข้อที่สำคัญนี้ เพื่อสวัสดิภาพของคุณตลอดไป ผมจะขอให้คุณตั้งใจและเข้าใจสิ่งที่พระคำของพระเจ้ากำลังตรัสกับคุณและผม

ประเด็นที่ 1: การสร้างในแบบ ex nihilo ที่ทำให้เกิดสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อน

ประเด็นแรกของผมมุ่งอยู่ที่คำว่า “การสร้าง” เพราะมันจะเปล่าประโยชน์ที่จะพูดถึงการสร้างใหม่ ถ้าเราไม่รู้ด้วยซ้ำว่าการสร้างหมายถึงอะไร อันตรายแอบแฝงโดยทั่วไปก็คือ การที่คิดว่าเราเข้าใจความหมายของคำในเมื่อเราไม่ได้เข้าใจ ดังนั้น ก่อนที่เราจะพูดถึงการสร้างใหม่ ให้เรามาพูดถึงการสร้างกันเสียก่อน แนวคิดในการสร้างของคุณคืออะไร?

เรามักใช้คำในลักษณะที่คลุมเครือและไม่แน่ชัด ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องแน่ชัดเกี่ยวกับความหมายของคำที่เราใช้ เมื่อเราบอกว่าศิลปินนั้นช่างสร้างสรรค์ เราหมายความว่าอย่างไร? เราก็คงหมายความว่าเขาหรือเธอผลิตงานศิลปะที่เป็นต้นฉบับ และไม่ได้เป็นแค่การลอกเลียนแบบงานที่ผู้อื่นทำเท่านั้น คำว่า “สร้างสรรค์” หมายถึงงานใหม่ที่ไม่เคยมีให้เห็นมาก่อน เราจะใช้คำว่า “การสร้าง” นี้กับงานชิ้นหนึ่งที่มีแนวคิดทางศิลปะซึ่งไม่มีใครเคยคิดมาก่อน นักประพันธ์ดนตรีจะถูกกล่าวถึงว่ามีความสร้างสรรค์หากผลงานของเขาไม่เคยมีใครประพันธ์มาก่อน

แต่ “การสร้าง” ในพระคัมภีร์ซึ่งเป็นพระวจนะของพระเจ้านั้นหมายความว่าอย่างไร? คำถามนี้สำคัญต่อความเข้าใจในเรื่องความรอด ในพระคัมภีร์นั้น การสร้างคือ การทำให้บางสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนให้มีขึ้น มันไม่ได้เป็นแค่ความคิดใหม่ ภาพวาดใหม่ หรือว่าเพลงใหม่ ที่เราอาจเรียกได้ว่าเป็น “การสร้างสรรค์” ที่จริงแล้ว ดนตรี ถ้อยคำ และองค์ประกอบทางศิลปะของงานสร้างสรรค์นั้นมีมาโดยตลอด แต่ปัจจุบันถูกเรียบเรียงใหม่ในรูปแบบใหม่ ที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “การสร้าง”

แต่นั่นก็ไม่ใช่ความหมายตามพระคัมภีร์ของ “การสร้าง” ในพระคัมภีร์นั้น การสร้างเป็นการกระทำที่ทำให้เกิดสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อน แม้กระทั่งในส่วนที่เป็นองค์ประกอบ แต่ตรงกันข้ามกับงานการสร้างของมนุษย์ที่จำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่มีอยู่ก่อนแล้ว หากไม่มีดนตรี ผู้เรียบเรียงก็ไม่สามารถเรียบเรียงดนตรีใหม่ได้ องค์ประกอบบางอย่างจะต้องมีอยู่ก่อนซึ่งศิลปินจะเรียบเรียงใหม่หรือจัดให้เป็นรูปแบบใหม่ แต่นั่นไม่ใช่ “การสร้าง” ในความหมายตามพระคัมภีร์ ขออย่าอีกครั่งว่า ในพระคัมภีร์นั้น การสร้างคือการทำให้เกิดสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อน

มีคำศัพท์เฉพาะสำหรับเรื่องนี้ในทางศาสนศาสตร์ และเนื่องจากบรรดานักศาสนศาสตร์ชอบใช้ภาษาละติน คำนี้คือ *creatio ex nihilo* คำนี้เข้าใจได้ไม่ยากสำหรับผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ คำว่า “การสร้าง” ในภาษาอังกฤษว่า *creation* มาจากภาษาละตินว่า *creatio* เป็นการสร้าง คำว่า *ex* หมายถึง “ออกจาก” เหมือนกับ *exit* (ทางออก) คำภาษาอังกฤษว่า “nil” (ในกีฬาเบสบอล, three-nil จะหมายถึงคะแนน 3-0) มาจากภาษาละตินว่า *nihilo* ซึ่งหมายถึงไม่มีค่าอะไรหรือศูนย์ ดังนั้น *creatio ex nihilo* จึงหมายถึงการสร้างจากศูนย์ ที่ไม่มีอะไรเลย

เมื่อบุคคลหนึ่งเกิดมามีตัวมีตนนั้น เขาหรือเธอไม่มีตัวตนอยู่ก่อนการปฏิสนธิ พระคัมภีร์ไม่รู้จักหลักคำสอนใดที่เกี่ยวกับการกลับชาติมาเกิด แต่ก็มีคริสเตียนบางคนที่ยังไม่ชัดเจนในเรื่องนี้ เราไม่ได้มีอยู่ในรูปร่าง หรือรูปแบบ หรือบุคคล มาก่อนหน้านั้นก่อนที่จะมีการปฏิสนธิ ซึ่งต่อมาได้กลับเข้ามาในโลกในรูปแบบใหม่ บางทีคุณอาจเคยเป็นวัวมาก่อน แต่ด้วยเหตุของกรรมหรืออย่างอื่น ตอนนี้คุณจึงมาเป็นมนุษย์ หวังว่ารอบหน้าคุณจะกลับมาเป็นมนุษย์ ไม่ได้กลับมาเป็นยุงเพราะกรรมชั่ว แต่พระคัมภีร์ไม่ได้รู้จักหลักคำสอนเกี่ยวกับการกลับชาติมาเกิด เพราะเมื่อคุณเกิด คุณก็เกิดมาเป็นครั้งแรก

คริสเตียนไม่ได้เป็นแค่บุคคลที่ปรับปรุงตัวใหม่ทางศีลธรรม

เป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องเข้าใจว่า การเป็นคริสเตียนนั้นไม่ใช่เรื่องของการศึกษาใหม่ในด้านศีลธรรม แต่เหมือนกับที่เปาโลกล่าวถึงการถูกสร้างใหม่ เมื่อคุณมาเป็นคริสเตียน คุณไม่แค่ถูกปรับโฉมใหม่ให้เหมือนกัน หรือทำซ้ำในสิ่งที่มีอยู่แล้ว

ในประเทศอังกฤษ พวกเราที่ไม่สามารถซื้อรถใหม่ได้ก็มักจะซื้อรถเก่าๆ บางคนจะบอกว่าเป็นเศษซากรถเก่า แล้วนำไปซ่อมที่อู่ซ่อมรถ พวกเขาก็กยกเครื่องใหม่และเคลือบด้วยโลหะมันวาว และเศษซากเก่าๆนั้นก็ออกมาดูสวยงาม! พวกเขาก็กปิดจุดที่ขึ้นสนิม ใส่ฉนวนกันความร้อนใยแก้ว ซ่อมรอยบุบ พ่นสีตัวถัง แล้วรถออกมาสวยเป๊ะ! เศษซากเก่าได้สวมรูปลักษณ์ใหม่

แต่เวลาคุณสตาร์ทเครื่องยนต์ รถจะมีเสียงปะทุ ตัวรถก็ดูดี แต่เครื่องยนต์ทำงานได้ไม่ดี คุณก็เลยเอาไปให้ร้านอื่นปรับสภาพเครื่องยนต์ พวกเขาก็กถอดเครื่องยนต์ออก ยกเครื่องใหม่ เปลี่ยนแวนลูกลูกสูบ และตอนนี้คุณก็มีเครื่องยนต์ที่ปรับสภาพแล้ว!

นี่คือการมาเป็นคริสเตียนใหม่? คริสตจักรเป็นอู่ซ่อมทางจิตวิญญาณที่คุณมาปรากฏตัวที่หน้าประตูในสภาพที่ย่ำแย่ ด้วยรอยกระแทกที่นี้ รอยบุบที่นั่น และสนิมขึ้นเต็มไปหมด และคริสตจักรก็

บอกว่า “เข้ามาเลย เราจะซ่อมคุณเอง!” จากนั้นบรรดาผู้ร่วมงานในคริสตจักรก็เริ่มทำงานกับคุณ นีตสเปรย์คุณ และขัดสีฉวีวรรณคุณ และแล้วคุณก็ดูดี เหมือนรถที่ทำตัวถังได้งามยอดเยี่ยม

การมาเป็นคริสเตียนหมายความว่าอย่างไรหรือ? คำถามนี้เป็นพื้นฐานของความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการสอนของพระคัมภีร์ การมาเป็นคริสเตียนนั้นเหมือนกรณีของคนจรจัดแก่ๆที่นั่งอยู่ข้างถนนไหม? เนื้อตัวของเขาสกปรกไปหมด หนวดเครารกรุงรัง ผมเผ้าก็ยุ่งเหยิง ผมก็เลยดึงเขาเข้ามา พาเขาไปอาบน้ำ และใช้น้ำยาล้างเชื้อโรค ตอนนี้เขาดูดีและสะอาด! แต่เขาไม่มีฟัน! ผมก็เลยใส่ฟันปลอมให้เขา และตอนนี้เขาก็ดูดีเวลาเขายิ้ม เขาเคยมีรอยยิ้มที่ไม่มีฟัน แต่ตอนนี้ฟันของเขาขาวและสวยงามแล้ว ผมของเขาบางมาก ผมเลยให้วิกผมเขาใส่ ตอนนี้เขาเป็นคนใหม่ไหม? มันก็ใช่ในแง่หนึ่ง แต่นี่ไม่ใช่สิ่งเกี่ยวกับความรอด

ภาพตัวอย่างของผมอาจจะดูเบาสมองแต่ก็จริงจังมาก เพราะมันอธิบายแนวความคิดทั่วไปของการสร้างใหม่ และคนส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยว่าการไปคริสตจักรเป็นเรื่องที่ดี พวกที่คริสตจักรนี้แหละจะชำระล้างคุณ ใช้เครื่องสำอางลบรอยต่างๆ และทำทรงผมใหม่ให้คุณ เมื่อก่อนนี้คุณไม่น่าดูเลย แต่ตอนนี้คุณออกมาสวยหล่อไปเลย

ลองเปลี่ยนภาพนี้เป็นระดับทางศีลธรรมดู เรามีคนบาปที่ใช้ชีวิตแบบทำลายตนเอง เขาเล่นการพนัน ดื่มสุรา เสพยา และก่ออาชญากรรม แล้วคริสตจักรจะเข้ากันตรงไหน? คริสตจักรก็คือศูนย์ฟื้นฟูสำหรับ “ผู้เสพบาป” นะสิ ศิษยาภิบาลและคนทำงานคริสตจักรเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานกับคนบาป เราสวมเสื้อคลุมสีขาว คอยตรวจสอบคนบาป และวินิจฉัยกรณีของเขาว่า “เพื่อนเอ๋ย นี่คุณอาการแย่แล้ว เราจะช่วยฟื้นฟูคุณ เราจะชำระล้างฝ่ายวิญญาณของคุณให้ดี จะให้วิกผมฝ่ายวิญญาณและให้ฟันปลอมฝ่ายวิญญาณแก่คุณ แล้วคุณก็จะดูเหมือนเป็นคนใหม่เลย!”

นั่นไม่ใช่สิ่งเกี่ยวกับความรอด ปัญหาเกี่ยวกับการทำผิดใหม่ การฟื้นฟูสภาพที่หมดสภาพ หรือการปรับปรุงคนบาปในทางศีลธรรมนั้น ลึกๆแล้วภายในไม่ได้เปลี่ยนแปลง คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจประเด็นสำคัญนี้ในทางปฏิบัติ เพราะพวกเขาคิดว่าการมาเป็นคริสเตียนเป็นเรื่องของการขจัดสิ่งชั่วร้าย โดยที่มักเข้าใจกันว่าเป็นนิสัยที่ไม่ดีทางศีลธรรม มีหลายคนคิดว่าการเป็นคริสเตียนคือการกำจัดนิสัยที่ไม่ดีทางศีลธรรมเพื่อจะได้เป็นคนดี

คริสตจักรของเราในเมืองลิเวอร์พูลประเทศอังกฤษ มีชั้นเรียนวันอาทิตย์ที่เติบโตขึ้น เนื่องจากคริสตจักรอื่นๆหลายแห่งไม่มีชั้นเรียนวันอาทิตย์ ดังนั้นรณมิณีสของคริสตจักรเราก็จะไปรับเด็ก ๆ ตามบ้านของพวกเขา และพาพวกเขามาชั้นเรียนวันอาทิตย์ของเรา แล้วเราก็จะส่งพวกเขากลับ เรา

ได้เชิญผู้ปกครองของเด็ก ๆ มาคริสตจักร แต่หลายคนก็พูดว่า “ไม่ละ แต่มันดีแน่นอนที่เด็ก ๆ จะไปโบสถ์!” และเรากำลังคิดว่า ถ้าคุณไม่ไปโบสถ์ แล้วทำไมคุณถึงอยากให้ลูก ๆ ไปโบสถ์ละ? นั่นเป็นเพราะ “คริสตจักรเป็นที่ที่ดีสำหรับเด็ก ๆ ที่พวกเขาจะได้เรียนรู้ศีลธรรมที่ดีและกลายเป็นคนดี”

แนวความคิดของพวกเขาเกี่ยวกับคริสตจักรคือเป็นศูนย์การสอนให้เปลี่ยนความประพฤติใหม่ในด้านศีลธรรม พวกเขาไม่ต้องการการสอนให้เปลี่ยนความประพฤติใหม่ในด้านศีลธรรมสำหรับตนเองหรอก เพราะพวกเขาคิดว่าไม่ต้องการมัน แต่เด็ก ๆ เป็นคนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจยาเสพติดและเรื่องอื่น ๆ ฉะนั้นคริสตจักรจึงสามารถจะสอนนิสัยดี ๆ ให้พวกเขาได้ และป้องกันไม่ให้พวกเขาเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

หากนั่นเป็นแนวคิดของคุณในการมาเป็นคริสเตียน คุณก็อาจจะอธิบาย “ชีวิตฝ่ายวิญญาณ” ว่าเป็น “ชีวิตทางศีลธรรม” ได้เช่นกัน คนส่วนใหญ่ไม่รู้จักความแตกต่างระหว่างในทางจิตวิญญาณและในทางศีลธรรม ทั้งสองนั้นมีความเกี่ยวข้องกันแต่ไม่เหมือนกัน คุณเป็นแค่คริสเตียนที่ปรับปรุงตัวใหม่ทางศีลธรรมไหม? หรือว่าคุณเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่?

ผมไม่มีหน้าที่ฟื้นฟูผู้มีนิสัยไม่ดี หรือทำให้คนที่ไม่ถือศาสนาให้หันมานับถือศาสนา ผมไม่ได้มีหน้าที่ที่จะเปลี่ยนผู้คนให้กลายเป็นผู้ที่คลั่งไคล้ศาสนา พระเจ้าทรงเรียกให้ผมประกาศสั่งสอนข่าวประเสริฐที่เกี่ยวข้องกับการถูกสร้างใหม่

พระคัมภีร์ใหม่กล่าวว่าคริสเตียนแท้เป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่ ให้เรานึกถึงคำภาษาละตินว่า *creatio ex nihilo* ที่ได้เรียนรู้ข้างต้น เมื่อคุณมาเป็นคริสเตียนแท้นั้น คุณไม่ได้เป็นแค่คนที่ถูกปรับปรุงใหม่ทางศีลธรรม แต่เป็นคนที่มีชีวิตใหม่โดยสิ้นเชิง! ชีวิตที่คุณมีตอนนี้เป็นสิ่งใหม่โดยสิ้นเชิง มันไม่เคยมีมาก่อน มันเกิดขึ้นโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

หากการเป็นคริสเตียนเป็นเพียงเรื่องของการสอนให้เปลี่ยนความประพฤติใหม่ในด้านศีลธรรม ผมคิดว่าผู้ไม่เป้นคริสเตียนที่เป็นคนดี ๆ ก็จะทำเช่นเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องให้คริสเตียนทำสิ่งนี้หรอก เราพูดได้โดยไม่ต้องอ้อมค้อมเลยว่า เราควรเรียกคริสตจักรว่า ศูนย์รวมการสอนให้เปลี่ยนความประพฤติใหม่ในด้านศีลธรรม บางคริสตจักรไม่ได้เป็นเช่นนั้น แต่เป็นเพียงศูนย์รวมทางสังคมที่รวมหมู่คนซึ่งมีผู้สูงอายุมาจิบชาและมีคนหนุ่มสาวมาเล่นแบดมินตัน เราดึงดูดผู้คนด้วยสิ่งเหล่านั้นอย่างไม่ละอายว่า “มาที่คริสตจักรของเราสิ เรามีสนามแบดมินตัน” ยังงั้นทำไมพวกเขาจึงไม่เปลี่ยนชื่อคริสตจักรของพวกเขาเสียใหม่ว่า “ศูนย์คริสเตียนเพื่อสังคม” เสียเลยละ? คุณยังสามารถตัดคำว่า “คริสเตียน” ทิ้งได้ด้วยซ้ำ

มีคนเคยบอกผมว่า เขาลืมไปแล้วว่าสมาคม YMCA ย่อมาจากอะไร มันย่อมาจาก Young Men's Christian Association ส่วนเดียวที่ยังคงเป็นจริงเกี่ยวกับชื่อนี้ก็คือคำย่อ A ในตอนท้ายว่า “Association” (สมาคม) คุณสามารถตัด Y ทิ้งได้เพราะมันไม่ได้จำกัดเฉพาะคนหนุ่มอีกต่อไป เพราะทุกคนสามารถเข้าร่วม YMCA ได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงอายุ และ YMCA ก็ไม่ได้มีไว้สำหรับเฉพาะผู้ชายอีกต่อไป ตอนที่ผมพักที่ YMCA ในลิงคอล์น ผมก็เห็นผู้หญิงเข้าออก และผมก็ไม่ว่า คำย่อ C สำหรับ “Christian” (“คริสเตียน”) นั้นจะเข้ากันอย่างไร เพราะคุณสามารถจะเรียนยูโด มวยจีน เครื่องปั้นดินเผา และสิ่งอื่นๆได้ที่ YMCA บางทีพวกเขาควรจะตัด Y และ M และ C ทิ้งไปเลย แล้วเรียกแค่ A สำหรับ Association (สมาคม)

สิ่งนี้เป็นความจริงไม่เฉพาะกับ YMCA เท่านั้น แต่ยังเป็นความจริงอย่างมากกับคริสตจักรต่างๆด้วย พวกเขาได้ไปร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและทำการดีซึ่งก็เป็นสิ่งดี ผมไม่ได้มีอะไรที่ต่อต้านการทำดี ในฐานะที่เป็นคริสตจักร เราได้ทำการดีในส่วนของเรา แต่นั่นไม่ใช่จุดประสงค์หลักของคริสตจักร เมื่อผู้ลี้ภัยชาวกัมพูชาบางคนสิ้นหวังและไม่มีที่ไป คริสตจักรของเราในมอนทรีออลเป็นหนึ่งในกลุ่มแรกๆ ที่อุปถัมภ์คนสิบคนให้ไปแคนาดา โดยจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้ ผมไม่พูดดูถูกความมุ่งมั่นที่มีกับคนจนและคนขัดสน อันที่จริง คริสตจักรของเรามีชื่อเสียงที่ดีกับรัฐบาลแคนาดา และเราได้รับจดหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่แสดงความขอบคุณและรู้สึกซาบซึ้งที่คริสตจักรของเราสนับสนุนผู้ลี้ภัยหลายคนมาก เปล่าเลย ผมไม่ได้ต่อต้านสิ่งเหล่านี้ แต่นั่นไม่ใช่จุดประสงค์หลักของคริสตจักร

คุณเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ในความหมายที่แท้จริงของ “การสร้าง” ใหม่? เมื่อคุณมาเป็นคริสเตียน พระเจ้าได้ทรงให้ชีวิตใหม่กับคุณที่คุณไม่เคยมีมาก่อนไหม ที่ไม่ใช่แค่การปรับโฉมใหม่ หรือการช่วยให้กลับสู่สภาพเดิม หรือการขัดเกลาชีวิตเก่า? คุณได้รับชีวิตใหม่โดยสิ้นเชิงหรือไม่? นั่นคือประเด็นแรกของการ “การสร้าง”

ประเด็นที่ 2: การถูกสร้างใหม่เป็นไปได้โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเท่านั้น

ประเด็นที่สองของเรา การสร้างจากความว่างเปล่า *creatio ex nihilo* ไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์สามารถทำได้ นั่นไม่ใช่กรณีของการแต่งเพลง เพราะโน้ตดนตรีมีมานานแล้ว และผู้แต่งก็เรียบเรียงมันในรูปแบบใหม่ การสร้างสรรค์ หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือการค้นพบต่างๆของเรา เป็นเพียงการปรับเปลี่ยนและปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่แล้ว นี่เป็นสิ่งที่มนุษย์ทำได้ดีมาก

แต่ผมไม่ได้สั่งสอนชาวประเสริฐที่จะสามารถทำสำเร็จได้โดยมนุษย์ เมื่อเราพูดถึงการสร้างจากความว่างเปล่า มันเป็นเรื่องที่เป็นไปได้โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเท่านั้น ผมมีความชื่นชมยินดีในชาวประเสริฐเพราะอย่างที่เปาโลกล่าวว่า ชาวประเสริฐเป็นอุทยานภาพของพระเจ้าเพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด (โรม 1:16)

เป็นเรื่องดีที่ผู้คนสามารถจะเรียนแบดมินตัน ยูโด หรือมวยเส้าหลินได้ ผมไม่มีอะไรต่อต้านกิจกรรมเหล่านี้ เพราะผมเองก็เคยเล่นกีฬาเหล่านี้มาก่อน แต่ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นกิจกรรมของมนุษย์ล้วนๆ แม้แต่กิจกรรมที่ดีทางสังคม ผมไม่มีอะไรต่อต้านการศึกษาพระคัมภีร์เพื่อสอนผู้คนให้เป็นคนดีและอ่อนโยน ผมไม่มีอะไรต่อต้านความมีมิตรไมตรีและใจดี แต่นั่นไม่ใช่ชาวประเสริฐ! ชาวประเสริฐคืออุทยานภาพของพระเจ้าที่จะนำชีวิตใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อนเข้ามาในชีวิตของคุณ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทั้งผมและใครๆ ไม่สามารถทำสำเร็จได้ในตัวคุณ มันเป็นเรื่องอำนาจของพระเจ้าที่สร้างคนใหม่ขึ้นจากตัวคุณ

บางครั้งก็ยากที่จะแยกแยะระหว่างคนที่ปรับปรุงตัวใหม่ทางศีลธรรมกับคนใหม่ที่มีชีวิตใหม่เอี่ยม เราอาจนึกถึงเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่เป็นโบสถ์ และแม่ของเขาพูดกับเขาว่า “เบนนี่..ลูก ตั้งแต่ลูกได้ไปที่โบสถ์ ลูกก็เป็นเด็กดี!” แต่พี่น้องทั้งหลาย ทุกศาสนาก็บอกให้คุณเป็นคนดี ชาวพุทธก็บอกคุณให้เป็นคนดี และชาวมุสลิมก็เช่นกัน แม้ว่าพวกเขาจะฆ่ากันเองในสงครามระหว่างอิหร่านกับอิรัก แต่คริสเตียนก็เก่งในการฆ่ากันเองเหมือนที่เราเคยเห็นในไอร์แลนด์เหนือ มันน่าอัศจรรย์

คนที่ถูกสร้างใหม่ยืนหยัดต่อต้านความบาป

ผมไม่ใช่คนดีนักในสายตาใครหลายๆ คน ผมไม่ได้แกล้งทำเป็นเป็นคนดีด้วยซ้ำเพราะการพูดความจริงก็ไม่ได้พูดดีเสมอไป ถ้ามีใครมาชี้ให้เห็นความบาปของคุณ คุณอาจจะโต้กลับว่า “นั่นเป็นเรื่องส่วนตัวของผม คุณไม่ควรบอกคนอื่นว่าพวกเขาเป็นคนบาป คุณไม่ใช่คนดี” คนที่พูดเรื่องบาปไม่ใช่คนดี คุณควรจะพูดแต่เรื่องที่น่ายินดีและใช้จิตวิทยาเพื่อให้รู้สึกเชิงบวก เหมือนที่ศิษยาภิบาลหลายคนในทวีปอเมริกาเหนือกำลังทำกัน บาปเป็นเรื่องเชิงลบ และเราต้องไม่พูดถึงสิ่งที่เป็นเชิงลบให้คิดในทางบวก ไม่ต้องคิดเรื่องบาป แล้วคุณจะทำอย่างไรเมื่อมีคนมาคริสตจักร? คุณก็จะบอกกับพวกเขาว่า “คุณเป็นคนที่ยอดเยี่ยม คนที่น่ารัก คนที่สวยงาม!” ยิ่งเราใช้คำคุณศัพท์บอกลักษณะมากเท่าไร พวกเขาก็ยิ่งรู้สึกดีขึ้นเท่านั้น เช่นว่า “มันดีมาก ๆ ที่ได้มาคริสตจักร ตอนนี้ผมรู้สึกดีขึ้นแล้ว” แล้วเราก็จะบอกพวกเขาว่า “คุณต้องมีความนับถือตนเองมากขึ้น เราเพิ่งได้ยินว่าเจ้านายของคุณปฏิบัติไม่ดีกับคุณที่สำนักงาน เขาควรจะละอายใจเพราะคุณเป็นคนที่ยอดเยี่ยมมาก!”

ผมไม่ได้พูดเกินจริงเลยในเรื่องนี้ เพราะตัวผมเองเคยได้ยินคำเทศนาแบบนี้โดยศิษยาภิบาลที่มีชื่อเสียงในสหรัฐอเมริกา ทุกคนชอบมาก! จำนวนเงินถวายที่เขาได้รับในการเทศน์แบบนี้ก็น่าตกใจ

คุณชอบที่จะให้ใครบอกว่าคุณเป็นคนบาปไหม? แน่นอนว่าไม่! นั่นเป็นความคิดในทางลบ คุณชอบที่จะให้ใครบอกว่าคุณเป็นคนดีและยอดเยี่ยมแค่ไหน และคุณมีศักยภาพมากแค่ไหน ถ้าผมจะเทศน์แบบนี้ ก็จะมีคนเริ่มเข้ามาเยาะขื่นเรื่อย ๆ

แต่ถ้าหากผมเทศนาเกี่ยวกับความบาป ผู้คนจะพูดว่า “ฉันรู้สึกดีมากก่อนที่จะก้าวเข้ามาในคริสตจักร แต่หลังจากฟังคำเทศนาของอาจารย์ ฉันก็หมดแรงเลย เขากะหน่ำมาที่ฉันเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง! ฉันคลานออกจากประตูโบสถ์แทบไม่ได้!”

ไม่นานมานี้ มีศาสตราจารย์คนหนึ่งจากไต้หวันได้มาเยี่ยมคริสตจักรของเราในมอนทรีออลเป็นครั้งแรกและกลับออกมาแบบสะบักสะบอมในฝ่ายวิญญาณ ต่อมาเขาก็บอกผมว่า “ผมกำลังบอกตัวเองว่าผมรับไม่ได้! คำเทศนาทำให้ผมหมดแรง หลังจากฟังคำเทศนาแรกของคุณ ผมก็ตัดสินใจว่าจะไม่กลับมาอีกเลย ผมก็รู้ว่าทำไม แต่ในวันอาทิตย์ถัดมา ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าก็ฉวยผมไว้ และลากผมกลับมาโดนกระหน่ำอีกรอบ ผมพูดกับตัวเองว่าคราวนี้ผมจะไม่กลับมาอีกจริง ๆ แต่ว่าสัปดาห์ต่อมา ผมก็กลับมาเป็นรอบที่สาม ซึ่งเหมือนกับการแข่งชกมวย 15 ยกมากกว่า! ตาของผมบวมซ้ำเลย”

ข่าวประเสริฐที่เปาโลประกาศ ข่าวประเสริฐที่ผมประกาศ ที่สำคัญ ข่าวประเสริฐที่พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าของผมประกาศนั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์ทั่วไปยอมรับไม่ได้ เมื่อไรหรือที่มนุษย์ทั่วไปจะยอมรับที่จะแบกกางเขน เครื่องมือในการประหารชีวิตของตัวเอง และติดตามพระเยซู? นั่นต้องใช้ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่จะทำให้คน ๆ หนึ่งยอมรับเรื่องกางเขนได้ การพูดและการโน้มน้าวใจของมนุษย์ไม่สามารถทำสิ่งนี้สำเร็จได้ ผมไม่มีเจตนาจะพูดชักชวนใครในเรื่องนี้ เพราะผมจะทำให้ข่าวประเสริฐเสียหาย ถ้าใครจะมาเป็นคริสเตียนเพราะคำโน้มน้าวใจ วาทศิลป์ หรือสติปัญญาของมนุษย์ของผม

แต่ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าได้ฉวยศาสตราจารย์คนนั้นไว้ และเขาก็ได้กลับมาที่โบสถ์ทุกอาทิตย์ จนกระทั่งฤทธิ์อำนาจของข่าวประเสริฐ ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ทำให้เขากลายเป็นคนใหม่ อีกอย่างหนึ่งคือ เขาเคยเป็นคริสเตียน และเป็นผู้นำคริสเตียนในไต้หวันมาหลายปีด้วยซ้ำ ผมคิดว่าพวกคุณหลายคนจากคริสตจักรมอนทรีออลของเรารู้ว่าผมกำลังพูดถึงใคร เขาได้กลายเป็นคนใหม่ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ผมประทับใจมากเพราะเขาเป็นผู้นำคริสเตียนในไต้หวัน ในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงที่เขาสอนอยู่ เขามาที่คริสตจักรของเราอย่างสัตย์ซื่อ และตอนนี้ก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ในกระบวนการ

ของการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ หลายเดือนถัดมาผมก็ถามเขาว่า “คุณอยากจะแบ่งปันอะไรในการประชุมอธิษฐานไหม?” คุณรู้ไหมว่าเขาตอบอย่างไร? เขาบอกว่า “ครั้งหนึ่งผมเคยเชื่อว่าผมรู้ว่าการเป็นคริสเตียนคืออะไร แต่ตอนนี้ ผมไม่มีคุณสมบัติที่จะแบ่งปันข่าวประเสริฐ ดังนั้นผมจึงไม่สามารถแบ่งปันให้ได้ อย่างน้อยก็จนกว่าผมจะเติบโตมากขึ้น” ใจของผมสัมผัสได้ถึงความถ่อมใจของเขา นั่นต้องใช้ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าและฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเท่านั้นจึงจะทำได้

พระเจ้าผู้ทรงเป็นบรรพบุรุษของเรา ทรงคู่ควรแก่การกราบไหว้นมัสการจากเรา

ผมก็ได้บอกคุณไปแล้วว่า ผมเชื่อเรื่องการกราบไหว้บรรพบุรุษอย่างมาก ผมไม่ได้พูดว่า “เหล่าบรรพบุรุษ” (“ancestors” พหูพจน์ที่มีอักษรตัวท้าย “s”) แต่เป็น “พระองค์ผู้ทรงเป็นบรรพบุรุษ” (“Ancestor” เอกพจน์ที่มีตัวพิมพ์ใหญ่ “A”) บางท่านอาจจะพูดว่า “เป็นไปได้อย่างไร? พระเจ้าทรงเป็นพระผู้สร้างของเรา ไม่ใช่พระบิดาของเราในแง่ของบรรพบุรุษ”

แต่ในพระคัมภีร์แล้ว คำเปรียบทั้งสองของ “การสร้าง” และ “การเกิด” นั้นใช้แทนกันได้ ผมขอยกตัวอย่างเรื่องนี้จากสดุดี 90:1-2 เพื่อแสดงให้เห็นว่าการสร้างสามารถเรียกได้ว่าเป็นการเกิด ผมจะอ่านให้คุณฟังเพื่อให้เห็นความงามและพลังแท้จริงของสดุดีนี้สำหรับการนมัสการพระเจ้า

ข้าแต่องค์เจ้านาย พระองค์ได้ทรงเป็นที่ลี้ภัยของเราในทุกชั่วอายุคน ก่อนที่ภูเขาทั้งหลายจะกำเนิดขึ้นมา ก่อนที่พระองค์ทรงให้กำเนิดแผ่นดินและโลก พระองค์ทรงเป็นพระเจ้ามาตั้งแต่นิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาล (สดุดี 90:1-2 ฉบับ HCSB)⁷⁸

การสร้างภูเขาและแผ่นดินแสดงให้เห็นว่าเป็นการ “เกิด” จากพระเจ้ามากกว่าเป็นการ “สร้าง” โดยพระเจ้า เพราะคำเปรียบทั้งสองนี้ใช้แทนกันได้ ทั้งสองนี้เป็นไปไม่ได้ ยกเว้นโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ซึ่งเป็นเหตุให้ “การเกิด” ใหม่ และ “การสร้าง” ใหม่ เป็นแนวคิดที่ใช้แทนกันได้

อาดัมไม่ได้เกิดจากพระเจ้าทางธรรมชาติหรือตามจริง แต่ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า แต่เนื่องจากคำเปรียบทั้งสองนี้ใช้แทนกันได้ ลูกาจึงสามารถพูดถึง “อาดัมบุตรพระเจ้า” (ลูกา 3:38) ได้โดยการใส่ใจของพระวิญญาณ!

ผมจึงเชื่อในการกราบไหว้บรรพบุรุษ กราบไหว้พระองค์ผู้ทรงเป็นบรรพบุรุษของเรา ผู้ที่ให้กำเนิดเราตั้งแต่เริ่มต้นโดยทางอาดัมบุตรของพระเจ้าซึ่งเราทุกคนมาจากเขา ถ้ามีบางคนพูดว่า “มา

⁷⁸ Holman Christian Standard Bible

กราบไหว้เหล่าบรรพบุรุษของเราคนเดียว” คุณก็สามารถพูดว่า “ดีเลย ให้เราร่วมกราบไหว้พระองค์ผู้ทรงเป็นบรรพบุรุษของเราคนเดียว! เราร่วมกราบไหว้พระองค์ทุกวัน! คุณหมายความว่าอะไรที่ว่าปีละครั้งหรือสองครั้ง?” ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาต้องการจะกราบไหว้เหล่าบรรพบุรุษของพวกเขา เราก็จะพูดว่า “ดีเลย ให้เราร่วมกราบไหว้พระองค์ผู้ทรงเป็นบรรพบุรุษของเราคนเดียว” แม้แต่ยกถ้อยคำจากสดุดีว่า “ตั้งแต่นิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาล พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า!” พระองค์ผู้ทรงสมควรได้รับการกราบไหว้นับการและเทิดทูนจากเรา ปัญหาในวันนี้คือ ผู้คนไม่กราบไหว้นับการพระองค์ผู้เป็นบรรพบุรุษของพวกเขา เราไปกราบไหว้จุดหมายที่ผิดทั้งหมด ซึ่งเป็นเหตุให้โลกจึงมีปัญหาเช่นนี้

ผมไม่ใช่คนดีอะไรนักเพราะอย่างที่บอกแล้วว่า การเป็นคริสเตียนไม่ได้หมายความว่า จะเป็นคนดีตลอดเวลา เกรซ ลูกสาวของผมกับผมกำลังเดินไปตามทางเดินของอาคารอพาร์ทเมนต์ที่เราพักอยู่ในฮ่องกง และเราเห็นว่าสีในหกครัวเรือนบนชั้นนั้นกำลังจุดธูปที่หน้าประตูของพวกเขาเพื่อบูชาพระเจ้าที่พวกเขาหวังว่าจะช่วยให้พวกเขามั่งคั่งร่ำรวย เมื่อเกรซมองดูธูปที่ปักอยู่บนกระป๋องขนมปังเปล่าๆ ผมจึงพูดว่า “น่าสงสารนะ ที่พวกเขาเผาเครื่องเซ่นไหว้ถวายพระเจ้าของกระป๋องขนมปัง!”

ผมสามารถจะพูดตรงๆ แบบนั้นได้ ก็ขอยกโทษให้ผมด้วยที่ไม่ได้ยังการพูดกับบางคนที่หวังจะมั่งคั่งร่ำรวยจากพระเจ้าที่สามารถอยู่แค่เหนือกระป๋องขนมปัง! พระเจ้าเหล่านี้จะต้องมีความอยากอาหารน้อยหรือกึ่งๆอดอยาก เพราะผู้คนในฮ่องกงจะให้ของที่เหลือเป็นครั้งคราว หรือให้ส้มบ้าง

เรากำลังกราบไหว้อะไรด้วยรูปเหล่านี้อยู่? วิญญาณหรือ? เหล่าบรรพบุรุษของเราหรือ? แต่บรรพบุรุษเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่คู่ควรแก่การกราบไหว้นับการของเราก็คือพระเจ้า “เพราะพระบิดาทรงเป็นที่มาของนามและบิดาของทุกตระกูลในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก”⁷⁹ (เอเฟซัส 3:14-15) ในข้อนี้ การเป็นที่มาของนาม หมายถึงการเกิดขึ้น ทุกครอบครัวในโลกนี้ พ่อแม่ของคุณ พ่อแม่ของผม เหล่าบรรพบุรุษของคุณและเหล่าบรรพบุรุษของผม ล้วนมาจากพระองค์ผู้เป็นบรรพบุรุษองค์เดียวกัน ผมไม่ได้หมายถึงอาดัม แต่หมายถึงบิดาของอาดัม พระเจ้าของบรรดาพระทั้งหลาย พระบิดาของบิดาทั้งหมด คุณคิดว่าเราไม่ควรจะกราบไหว้นับการพระองค์หรือ? ผมพูดเกินจริงไปไหม เมื่อผมบอกว่าปัญหาในโลกทุกวันนี้ สามารถพูดได้ว่าเป็นจากความลุ่มหลงของมนุษย์ในการกราบไหว้นับการพระองค์ผู้ทรงเป็นบรรพบุรุษเดียวของพวกเขา?

⁷⁹ “คำว่าบิดาของทุกตระกูลในสวรรค์ก็ดี บนแผ่นดินโลกก็ดี มาจากคำว่าพระบิดานี้” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

ข้อสรุป ประเด็นที่สองของเราเกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เราไม่ได้รอดด้วยความพยายามของตัวเองในการพยายามเป็นคนดี การถูกสร้างใหม่เกิดขึ้นได้โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เพราะเป็นฤทธิ์อำนาจของพระองค์เท่านั้นที่ช่วยเราให้รอด ใครก็ตามที่คิดว่าผมเทศนาเรื่องความรอดโดยการประพฤตินั้น ก็เข้าใจคำเทศนาของผมผิดไปหรือไม่เคยได้ฟังคำเทศนาเลย ตลอดหลายปีที่ผ่านมา ผมได้วางใจในข่าวประเสริฐที่เป็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าสำหรับความรอดเสมอ ผมได้ให้ความเชื่อวางใจของผมกับพระเจ้าเพียงผู้เดียวเสมอผู้ทรงให้ชีวิตใหม่แก่ผม พระเจ้าของการสร้างใหม่

ประเด็นที่ 3: การสร้างใหม่เป็นความล้าลึกที่ซ่อนอยู่

ประเด็นที่สาม เหตุใดเราจึงใช้คำว่า “การสร้างใหม่” ในเมื่อ “การสร้าง” ก็บ่งบอกถึงสิ่งใหม่อยู่แล้ว การพูดว่า “การสร้างใหม่” ดูเหมือนจะซ้ำซ้อนเหมือนกับการพูดว่า “สิ่งใหม่” เปาโลพูดถึงการสร้างใหม่เพื่อจะเปรียบเทียบการสร้างสิ่งเก่าและการสร้างวัตถุที่มีอยู่รอบตัวเรา มันเป็นความแตกต่างระหว่างสิ่งใหม่กับสิ่งเก่า แม้ว่าเป็นสิ่งเก่าแต่ก็ถูกทำให้มีขึ้นมาจากความว่างเปล่าเหมือนกับสิ่งใหม่เช่นกัน (เช่น โรม 4:17)

แต่การสร้างใหม่นั้นเป็นความล้าลึกที่น่ามหัศจรรย์! ตรงนี้ผมจำเป็นต้องชี้แจงคำว่า “ความล้าลึก” ที่ปรากฏหลายครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ แต่มันถูกเข้าใจผิด ผมจะไม่อ่านข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด แต่จะอ่านเพียง 1 โครินธ์ 2:6-7

เราพูดถึงปัญญาในหมู่คนที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว แต่ไม่ใช่ปัญญาของยุคนี้หรือของผู้ครอบครองยุคนี้ ซึ่งกำลังจะดับสูญไป แต่เราพูดถึงพระปัญญาของพระเจ้าซึ่งเป็นความล้าลึกที่ทรงปิดบังไว้นั้น ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ก่อนสร้างโลกเพื่อศักดิ์ศรีของเรา (1 โครินธ์ 2:6-7 ฉบับ NASB⁸⁰)

จงสังเกตคำว่า “เพื่อศักดิ์ศรีของเรา” ส่วนท้ายของข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ นั่นเป็นความรักที่พระเจ้ามีต่อเราอย่างไพศาลที่พระองค์ทรงต้องการจะให้ศักดิ์ศรีแก่เรา! ความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเรานั้นยังเห็นได้ในคำว่า “ทรงกำหนดไว้ก่อน” ซึ่งหมายถึงการกำหนดแผนตามที่ได้ตั้งพระทัยไว้หรือวางแผนไว้ล่วงหน้าก่อนการทรงสร้างโลก สิ่งที่ถูกกำหนดไว้ไม่ได้อยู่ที่ตัวบุคคลมากเท่ากับแผนนั้น ผมได้อธิบายสิ่งนี้ในคำสอนก่อนหน้านี้แล้ว ผมจะไม่เข้าไปในรายละเอียดเรื่องนี้อีก

⁸⁰ New American Standard Bible

ตรงนี้ผมขอเน้นคำว่า “ความล้าลึก” ในพระคัมภีร์นั้น ความล้าลึกคือสิ่งที่ถูกปิดบังหรือซ่อนไว้ตามที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ตอนนี้ หากมีอะไรซ่อนไว้ คุณก็จะไม่สามารถมองเห็นมันได้ สิ่งที่เราสร้างขึ้นทางกายภาพนั้นมองเห็นได้ ไม่ได้ซ่อนไว้ เพราะคุณสามารถมองเห็นได้รอบตัวคุณ ในขณะที่สิ่งที่ถูกสร้างใหม่ซึ่งเป็นจิตวิญญาณนั้นถูกซ่อนไว้ คุณต้องมีการมองเห็นทางจิตวิญญาณจึงจะมองเห็นได้ ซึ่งเป็นเหตุที่ว่าทำไมจึงเรียกว่าความล้าลึก แม้ว่าจะไม่ใช่ในความหมายที่ลึกลับซับซ้อนทั่วไปเหมือนนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนก็ตาม ในพระคัมภีร์นั้น ความล้าลึกคือสิ่งที่ถูกซ่อนไว้ และทำให้รู้ได้โดยการเปิดเผยของพระเจ้าเท่านั้น ตอนนี้ความล้าลึกนี้ได้ถูกเปิดเผยในข่าวประเสริฐ แต่ถึงกระนั้น คุณก็ไม่สามารถมองเห็นได้ เพราะความบาปทำให้ตาของคุณมีมอดไป ในขณะที่การสร้างเก่าขึ้นทุกคนมองเห็นได้ การสร้างใหม่นี้จะถูกซ่อนไว้ และคุณต้องค้นหาการถูกสร้างใหม่นี้หากคุณต้องการเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างใหม่นี้

ผมสามารถขยายความประเด็นนี้ได้อย่างละเอียดเพราะเป็นหัวข้อที่สำคัญมากในพระคัมภีร์ พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าทรงให้คำอุปมาเรื่องขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้ ที่พระเจ้าได้ทรงซ่อนไว้ในโลกนี้ (มัทธิว 13:44) นอกจากนี้ยังมีคำอุปมาเรื่องไข่มุกอันล้ำค่าอีกด้วย (13:45-46) ซึ่งมีพ่อค้าไข่มุกผู้ชำนาญเท่านั้นที่จะมองเห็นคุณค่ามหาศาลนี้ได้ เปาโลกล่าวว่าพระกิตติคุณถูกซ่อนไว้ตลอดมาทุกยุคทุกสมัย และบัดนี้ได้เปิดเผยแล้ว⁸¹ แต่คุณต้องมีตาที่จะมองเห็น

มันน่ามหัศจรรย์มากที่ผู้คนสามารถมองเห็นได้ เหมือนเช่นศาสตราจารย์จากไต้หวันคนหนึ่งที่ผมพูดถึง เขาโดนพระวณะของพระเจ้ากระหน่ำเขาจนสะบักสะบอม แล้วทำไมเขาจึงกลับมาทุกสัปดาห์เพื่อจะสะบักสะบอมอีกรอบล่ะ? นั่นก็เพราะฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในการช่วยให้รอดที่ได้เปิดเผยความจริงกับเขา

ศาสตราจารย์ท่านนี้บอกกับผมว่า “ผมได้ตระหนักว่าผมไม่ได้รักความจริง นี่เองที่ทำให้ผมรู้สึกขุ่นเคืองเมื่อได้ยินเกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในเรื่องความรอด มันทำให้ผมไม่สบอารมณ์และผมก็ไม่ต้องการจะกลับมา แต่พระเจ้าทรงช่วยให้ผมเห็นว่ามันเป็นความจริง และถ้าผมไม่กลับมาในสัปดาห์ต่อมา ผมก็จะวิ่งหนีความจริง” ดังนั้นพระวณะของพระเจ้าจึงทำให้เขาสะบักสะบอมอีกรอบ

พระวณะของพระเจ้าเป็นดาบสองคมที่แทงทะลุเข้าไปในใจ (ฮีบรู 4:12)⁸² มันทำให้บาดเจ็บเพื่อรักษาให้หายและฆ่าเพื่อให้อำนาจชีวิต แต่มันถูกซ่อนไว้และหลายคนมองไม่เห็น แต่ศาสตราจารย์ท่าน

⁸¹ โคลโลสี 1:26 คือความล้าลึกที่ซ่อนไว้หลายยุคและหลายชั่วอายุคน ซึ่งเวลานี้โปรดให้ปรากฏแก่พวกธรรมิกชนของพระองค์แล้ว

⁸² ฮีบรู 4:12 พระวณะของพระเจ้าไม่มีชีวิตและทรงพลาญภาพอยู่เสมอ และคมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แทงทะลุกระทั่งแยกจิตและวิญญาณ ทั้งข้อกระดูกและไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจด้วย

นี้ได้มองเห็น คุณบอกได้ไหมว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นความจริงหรือเท็จ? ผมไม่สามารถจะพูดให้คุณเชื่อมั่นเป็นความจริงได้ แต่แม้ว่าผมจะทำได้ ผมก็ไม่ต้องการจะทำ พระเจ้าทรงห้ามไม่ให้ใครถูกชักชวนให้เป็นคริสเตียนเพราะความสามารถของผมในการให้เหตุผลหรือโต้แย้ง เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้มาหาท่านด้วยโอวาทที่ดีหรือสติปัญญาของมนุษย์ เพื่อชักชวนให้ท่านมาเป็นคริสเตียนเลย แต่ข้าพเจ้ามาเพื่อประกาศกับท่านถึงพระเยซูที่ถูกตรึงกางเขน และมาประกาศฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเกี่ยวกับความรอด” (เปรี๊ยะเทียบ 1 โครินธ์ 2:1-2)⁸³

ประเด็นที่ 4: การถูกสร้างใหม่นั้นอยู่ในพระคริสต์

สิ่งนี้้นำเราไปสู่ประเด็นที่สี่ แล้วเราจะพบการถูกสร้างใหม่ซึ่งถูกซ่อนเอาไว้ได้ที่ไหน? การถูกสร้างใหม่จะมีอยู่ในพระเยซูคริสต์เท่านั้น ความรอดและการถูกสร้างใหม่จะพบ “ในพระองค์” การถูกสร้างใหม่ก็คือการ “อยู่ในพระคริสต์” หัวข้อค้ายของเราที่เขียนไว้บนปกหนังสือค้ายคือ “ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่” (2 โครินธ์ 5:17) คุณไม่สามารถจะเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่นอกพระคริสต์ได้ ชีวิตใหม่นี้ ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในการช่วยให้รอดนี้ จะพบได้ในพระคริสต์เท่านั้น คุณอยู่ในพระคริสต์หรือไม่? คุณได้เห็นพระปัญญาของพระเจ้าที่ซ่อนไว้ในพระคริสต์ไหม? การมาเป็นคริสเตียนคือการสวมในพระคริสต์ นั่นก็คือการเข้าในพระคริสต์ มันฟังดูเหมือนภาษาล้าลึกไหม? มันไม่ได้ล้าลึกเลย

แล้วผมจะเข้าไปในพระคริสต์ได้อย่างไร? พระคัมภีร์กล่าวถึงสองสิ่ง สิ่งแรกคือเราจะต้องเชื่อ เราเข้า “ไปใน” พระคริสต์โดยความเชื่อ สิ่งนี้จะเห็นได้ในฉบับภาษากรีก แต่ไม่ใช่ในฉบับแปลภาษาอังกฤษ ฉบับแปลภาษาอังกฤษมักจะกล่าวเหมือนกันว่า “เชื่อในพระเยซู” แต่ภาษากรีกกล่าวว่า “เชื่อเข้าไปในพระเยซู” ความเชื่อในพระเยซูคริสต์เป็นวิธีที่พระเจ้าทรงช่วยคุณให้รอด คุณเข้าไปในพระคริสต์ คุณสวมพระคริสต์ เพื่อรับความรอด เรารอดโดยพระคุณโดยความเชื่อ ไม่ใช่โดยการกระทำหรือความสำเร็จของเรา (เอเฟซัส 2:8-9)⁸⁴

⁸³ 1 โครินธ์ 2:1 พี่น้องทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้ามาหาท่านเพื่อประกาศความล้ำลึกของพระเจ้าแก่พวกท่านนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้มาด้วยถ้อยคำพรวนหรือด้วยความฉลาดปราดเปรื่อง เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่แสดงความรู้เรื่องใดๆ ในหมู่พวกท่านเลย เว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน

⁸⁴ เอเฟซัส 2:8 เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่มาจากการกระทำ เพื่อไม่ให้ใครรอดได้

ประการที่สอง เราเข้าไปในพระคริสต์โดยผ่านบัพติศมา โดยพระวิญญาณของพระเจ้า เราได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียว คือพระกายของพระคริสต์ (1 โครินธ์ 12:13)⁸⁵ ในการรับบัพติศมานั้น เราถูกฝังไว้กับพระคริสต์และรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์โดยความตายต่อชีวิตเก่าของเรา เราเป็นขึ้นกับพระคริสต์ด้วยการทำงานของพระบิดา ผู้ทรงทำให้พระเยซูเป็นขึ้นจากความตาย (โรม 6:3-5)⁸⁶ นั่นคือวิธีที่เราเข้าไปในพระคริสต์และสวมชีวิตพระคริสต์และวิธีที่พระเจ้าประทานชีวิตใหม่ให้เราเปลี่ยนแปลงเราให้เป็นเหมือนพระคริสต์ สำหรับผู้ที่รับบัพติศมาในวันนี้ วันนี้คุณจะได้รับสิทธิพิเศษในการเข้าไปในพระคริสต์ผ่านพิธีบัพติศมา ขอขอบคุณพระเจ้า!

ความเชื่อและบัพติศมา สองสิ่งนี้จะต้องมาพร้อมกัน ไม่ใช่บัพติศมาเพียงอย่างเดียว หรือว่าการเชื่อเพียงอย่างเดียว แต่เป็นความเชื่อที่ได้แสดงออกมาด้วยความมุ่งมั่นในการรับบัพติศมา ผมกล่าวอย่างนี้ด้วยสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์

ตรงนี้ เรามีคำบุพบทกรีก *eis* ซึ่งหมายถึงว่า “เข้าไปใน” และใช้กับแนวคิดสองประการคือ เราเชื่อเข้าไปในพระคริสต์และเรารับบัพติศมาเข้าไปในพระคริสต์ สองสิ่งนี้ไม่ได้แยกจากกัน เหมือนกับว่าเราเชื่อเข้าไปในพระเยซูเป็นก้าวแรก แล้วจึงรับบัพติศมาเข้าไปในพระเยซู ความเชื่อและบัพติศมาจะต้องมาคู่กันหากจะให้บัพติศมามีความหมายและให้ความเชื่อมีความหมาย

คุณอาจถามว่า “ถ้าฉันเชื่อเข้าไปในพระคริสต์ ฉันจะรอดไหม?” คำตอบก็คือ “ไม่” หากคุณไม่ได้ยอมรับเชื่อในพระเจ้าอย่างเปิดเผย เมื่อบัพติศมาเราให้คำมั่นอย่างเปิดเผยต่อหน้าคนทั้งหลาย

ในพระคัมภีร์ใหม่ วิธียอมรับความเชื่อของคุณอย่างเปิดเผยก็คือการรับบัพติศมา มันต้องใช้ความกล้าหาญที่จะสารภาพบาปของคุณอย่างเปิดเผยต่อหน้าคนทั้งหลาย และกล่าวคำปฏิญาณว่าจะจงรักภักดีต่อพระเจ้า ที่จะตายต่อชีวิตเก่าที่บาปของคุณ และสวมพระคริสต์เป็นวิถีชีวิตใหม่ของคุณ ผมหมายความว่า คุณจะไม่รับบัพติศมาอย่างลับๆ ในอ่างอาบน้ำของคุณหรอกนะ ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้ให้บัพติศมาที่ไหนหรือ? เขาให้บัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดนต่อหน้าฝูงชน

⁸⁵ 1 โครินธ์ 12:13 เพราะว่าไม่ว่าจะเป็นยิวหรือกรีก ทาสหรือเสรีชน เราได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดียวกัน

⁸⁶ โรม 6:3-5 เราผู้ที่ได้รับบัพติศมาเข้าไปในพระเยซูคริสต์ ก็ได้รับบัพติศมานั้นเข้าไปในความตายของพระองค์? ฉะนั้นเราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้วโดยการรับบัพติศมาเข้าไปในความตายนั้น ที่เมื่อพระบิดาทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากตายโดยพระสิริของพระองค์แล้ว เราจะได้ดำเนินตามชีวิตใหม่ด้วยเหมือนกัน เพราะถ้าเราเข้าสนิทกับพระองค์แล้วในความตายอย่างพระองค์ เราก็จะเข้าสนิทกับพระองค์ในการเป็นขึ้นจากความตายอย่างพระองค์

ประเด็นที่ 5: ถูกสร้างใหม่โดยพระคำของพระเจ้าและพระวิญญาณของพระเจ้า

พระเจ้าทรงทำให้เกิดการสร้างใหม่อย่างไร? นี่คือจุดที่ความแตกต่างระหว่างการสร้างใหม่และการสร้างเก่ามีความสำคัญ แต่ก่อนอื่น พระเจ้าได้ทรงสร้างสิ่งสร้างเก่าอย่างไร? ช่วงเวลาที่เหลืออยู่นี้ผมไม่สามารถจะให้ข้ออ้างอิงทั้งหมดกับคุณได้ แต่ถ้าคุณอ่านปฐมกาลบทที่ 1 คุณจะเห็นว่าการสร้างเก่านั้นเกิดขึ้นโดยสองวิธี

วิธีแรก พระเจ้าได้ทรงสร้างสิ่งสร้างเก่าจากความว่างเปล่า (ex nihilo) โดยพระวาทะที่เต็มด้วยฤทธานุภาพของพระองค์ เมื่อพระเจ้าตรัสว่า “จงเกิดแสงสว่าง” และแสงสว่างก็เกิดขึ้น (ปฐมกาล 1:3) สิ่งนี้เป็นจริงด้วยเช่นกันกับการทรงสร้างใหม่ เพราะในใจของเปาโลคิดถึงปฐมกาล 1:3 เมื่อเขากล่าวว่า

เพราะพระเจ้าผู้ตรัสว่า “ให้ความสว่างส่องออกมาจากความมืด” ได้ทรงส่องสว่างเข้ามาในใจของเรา เพื่อให้เรามีความสว่างแห่งความรู้ถึงพระสิริของพระเจ้า ที่ปรากฏบนพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์ (2 โครินธ์ 4:6 ฉบับ ESV)

ในการทรงสร้างเก่านี้ ถ้อยคำแรกคือ “จงเกิดแสงสว่าง” เปาโลยังกล่าวในทำนองเดียวกันอีกว่า พระเจ้าทรงทำให้สิ่งสร้างใหม่เกิดขึ้นโดยฤทธิ์อำนาจแห่งดำรัสของพระองค์ เราจะพบพระดำรัสของพระองค์ได้ที่ไหน? ก็พบในพระคัมภีร์ที่คุณกำลังถืออยู่ในมือของคุณ

การสร้างใหม่เกิดขึ้นในตัวเรา เมื่อเรายอมให้พระคำที่สามารถสร้างสรรค์นั้นพูดกับใจของเรา สิ่งนี้จะทำไม่สำเร็จโดยการวิเคราะห์พระคำด้วยปัญญาของเราเอง

ในที่มอบรมเต็มเวลาของเรามีหลายคนที่ได้ศึกษาวิทยาศาสตร์การอาหาร พวกเขาสามารถให้การวิเคราะห์ทางเคมีของอาหารกับคุณได้ โดยดูจากโครงสร้างด้วยกล้องจุลทรรศน์ บางคนก็ทำอย่างเดียวกันกับพระคัมภีร์ พวกเขามองผ่านกล้องจุลทรรศน์ทางปัญญาของเขาในการศึกษาพระคัมภีร์โดยกล่าวว่า “ให้เราตรวจสอบคำบุพบทนี้และโครงสร้างทางไวยากรณ์นั้นกัน” นั่นก็ดีแน่นอนทีเดียวว่าการศึกษา “พระคัมภีร์” แบบวิทยาศาสตร์การอาหารนั้นจะไม่ช่วยให้คุณรอด ถ้านักวิทยาศาสตร์การอาหารไม่เคยกินอาหาร ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ของพวกเขาจะไม่ช่วยให้พวกเขารอดจากการอดอาหารตาย ในทำนองเดียวกัน คุณสามารถจะเรียนที่สถาบันพระคัมภีร์มาห้าหรือสิบปี ทำการวิเคราะห์ทุกคำในพระคัมภีร์ แต่นั่นจะไม่ช่วยคุณให้รอด

เมื่อผมเรียนภาษาฮีบรูกับอาจารย์ของผมในประเทศอังกฤษ ผมคิดในใจว่า “โอโฮ ชายผู้นี้รู้จักภาษาฮีบรูในพระคัมภีร์ดีมากจนอ่านกลับหลังได้!” ผมอ่านภาษาฮีบรูได้เฉพาะอ่านไปข้างหน้าเท่านั้น และอ่านได้ไม่ค่อยดีนัก คุณคิดว่าเพราะเขารู้พระคัมภีร์เดิมภาษาฮีบรูดังนั้นเขาก็จะรอดใช้ไหม? ผมเป็นห่วงเขา สงสัยว่าเขารู้จักพระเจ้าและความรอดของพระองค์จริงหรือไม่

ในทำนองเดียวกัน การแค่ได้เรียนวิทยาศาสตร์การอาหารก็ไม่ได้ทำให้คุณมีสุขภาพดี อาหารจะมีประโยชน์ต่อคุณอย่างไรถ้าคุณไม่กินมัน? พระคำของพระเจ้าถูกอธิบายว่าเป็นอาหาร พระเยซูตรัสตอบต่อการทดลองของซาตานว่า “มนุษย์จะดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียวไม่ได้ แต่ต้องดำรงชีวิตด้วยพระวจนะทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (มัทธิว 4:4, โดยอ้างเฉลยธรรมบัญญัติ 8:3)

คุณเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ไหม? คุณจะไม่เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่จนกว่าคุณจะบอกกับพระเจ้าจริงๆว่า “ข้าพระองค์จะดำเนินชีวิตตามพระวจนะทุกคำที่พระองค์ได้ทรงสอนเรา” คุณสามารถทำแบบนี้ได้ไหม? พี่น้องที่รัก ถ้าคุณทำไม่ได้ ก็แสดงว่าคุณกำลังหลอกตัวเอง ผมไม่สนใจหรอกว่าคุณจะกระตือรือร้นแค่ไหนในคริสตจักร หรือได้ศึกษาในสถาบันพระคัมภีร์มากี่ปีแล้ว ผมไม่ได้ให้ความมั่นใจกับการที่ผมได้ศึกษาพระคัมภีร์และศาสนศาสตร์มาเป็นเวลาหกปี นั่นจะไม่ช่วยผมให้รอดสักนิด และจะไม่ช่วยผมเลยแม้แต่นิดให้มาเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่

เพื่อนเก่าร่วมชั้นของผมบางคน ตอนนี้เป็นศิษยาภิบาลในคริสตจักรแองกลิคัน ที่เรียกว่าพระในคริสต์ศาสนานิกายแองกลิคัน⁸⁷ ตอนนี้เป็นคนเป็นพระอธิการในคริสตจักรแองกลิคัน นั่งอยู่ในสภานางของอังกฤษในฐานะ “พระราชคณะ ท่านนั้นท่านนี้” แต่ในฝ่ายวิญญาณแล้วพวกเขาใช้ชีวิตซ้ำเหมือนกับไม้ที่ใช้ทำธรรมาสน์นี้ ผมขอโทษที่ต้องพูดโดยที่ไม่ได้มีความรู้สึกไม่ดีต่อพวกเขา พวกเขาศึกษาศาสนาหรือไม่ว่า? ใช่ พวกเขาศึกษา แต่พวกเขาดำเนินชีวิตตามพระคำของพระเจ้าหรือไม่? พวกเขาเป็นเหมือนพวกที่เรียนวิทยาศาสตร์การอาหาร แต่ไม่กินอาหาร คุณจะมาเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ได้ก็เมื่อคุณยอมให้พระคำของพระเจ้าเข้ามาในใจของคุณทุกวัน ซึ่งเป็นที่ที่พระคำของพระเจ้าอยู่เป็นอันดับแรก ไม่ใช่อยู่ในหัวของคุณ ดังนั้นพระคำที่ให้ชีวิตจึงเป็นสิ่งที่แรกที่จะทำให้คุณเป็นคนใหม่

ผมได้บอกว่า มีสองสิ่งที่ทำให้สิ่งสร้างเก่าเกิดขึ้น สิ่งหนึ่งก็คือพระคำที่เต็มด้วยฤทธานุภาพของพระเจ้า และอีกสิ่งคืออะไร? สิ่งนั้นก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณของพระเจ้าปกอยู่เหนือสิ่งทรงสร้าง (ปฐมกาล 1:2) พระคำของพระเจ้าและพระวิญญาณของพระเจ้าจะทำงานร่วมกันเสมอ

⁸⁷ vicar

มีสำนวนทางศาสนศาสตร์สำหรับสิ่งนี้ว่า “ในและด้วยพระคำ” พวกกลุ่มลูเธอรันชอบใช้ถ้อยคำนี้ มันหมายความว่า แค่เพียงว่า ถ้าคุณพยายามแยกพระวิญญาณออกจากพระคำ และศึกษาพระคำในทางปัญญา พระคำนั้นจะฆ่าคุณ แต่ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทำงาน “ในและกับพระคำ” พระคำจะทำให้คุณมีชีวิต

พูดตามสัดส่วนแล้ว จะมีนักศาสนศาสตร์ในนรกมากขึ้นเมื่อเทียบกับคริสเตียนคนอื่นๆ ทั้งหมด การกล่าวโทษกับพวกเขาจะยิ่งมาก เพราะพวกเขาเป็นผู้เชี่ยวชาญในพระคำของพระเจ้า โดยส่วนตัวแล้วผมไม่ได้กล่าวโทษพวกเขา เพราะตัวผมเองก็ได้ผ่านการศึกษาพระคัมภีร์และศาสนศาสตร์อย่างเป็นทางการแล้วเช่นกัน ผมกลัวและตัวสั่นต่อพระพักตร์พระเจ้าและพูดได้แต่เพียงว่า “พระเจ้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ด้วย!”

ประเด็นของผมนี่คือ ให้พระคำของพระเจ้าพูดกับใจเรา และดำเนินชีวิตตามพระวจนะทุกคำที่พระเจ้าได้ตรัส

ประเด็นที่ 6: คนใหม่จะมีความยินดีในพระคำของพระเจ้า

เกิดอะไรขึ้นกับคุณเมื่อคุณกิน? การกินอาหารเย็นเป็นงานน่าเบื่อหน่ายที่ทำให้ร่างกายของคุณปวดเมื่อยไปทั้งตัวไหม? ก็ไม่เลย แล้วทำไมคุณจึงเห็นว่าการศึกษาพระคัมภีร์เป็นเรื่องลำบากและน่าเบื่อเหลือเกินล่ะ? มีหลายคนยอมรับว่า “ฉันเผลอกลับไปตอนศึกษาพระคัมภีร์” แต่คุณเผลอหลับระหว่างทานอาหาร หรือกรนตรงหน้าจานอาหารรีเปล่า? ถ้าเป็นอย่างนั้น คุณจะต้องมีสภาพร่างกายที่แย่มาก นั่นหมายความว่ามีความผิดปกติในวิธีที่เราศึกษาพระคำของพระเจ้า เราใช้คำว่า “ศึกษา” ซึ่งฟังดูเหมือนเป็นกิจกรรมทางปัญญามากเกินไปและนั่นทำให้ผมกังวล

ผมเองก็ใช้เวลามากในการศึกษาพระคำเช่นกัน แต่ผมต้องดำเนินชีวิตตามพระคำ ผมไม่เคยพบว่าการศึกษาทำให้รู้สึกเหน็ดเหนื่อยเลย แม้แต่ตอนที่ผมรู้สึกเบื่อ การเรียนนั้นน่าเบื่อ แต่ว่าการกินนั้นง่ายและทำให้สดชื่น ก็เวลาที่เราน้อยๆ นี้แหละ ที่เราจะพูดว่า “ไปหาอะไรกินกันเถอะ” ในขณะที่คุณกำลังกินอาหาร พลังงานของคุณจะกลับมา พลังงานใหม่และพลังใหม่กำลังกลับมาทางอาหาร ระดับน้ำตาลในเลือดของคุณจะเพิ่มขึ้น

ทำไมคุณจึงเห็นว่าการศึกษาพระคัมภีร์นั้นน่าเบื่อมาก? ทำไมคุณถึงเผลอหลับเมื่อกำลังอ่านพระคัมภีร์? มีบางสิ่งที่ผิดไป แล้วคุณยังบอกว่าคุณเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่หรือ?

เมื่อผมเป็นคริสเตียนใหม่ ๆ ผมมีปัญหาในการอ่านพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์⁸⁸ ที่ได้รับการรับรอง พระคัมภีร์ที่เพื่อนของผมให้คือฉบับที่ได้รับการรับรอง ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษแบบโบราณเมื่อสี่ศตวรรษก่อน ผมมีปัญหาในการทำความเข้าใจว่า “นี่หมายความว่าอย่างไร? นั่นเป็นประโยคแบบไหนกัน? ผมไม่เข้าใจสิ่งที่กำลังพูด”

แต่ต่อมาผมได้รับพระคัมภีร์ฉบับแปลใหม่ ผมพูดว่า “โอ้ เล่มนี้เข้าใจง่าย! สรรเสริญพระเจ้า ตอนนี้ผมเข้าใจแล้ว!” แต่ในช่วงแรกๆ เมื่อผมไม่ได้เข้าใจฉบับคิงเจมส์ ผมก็ยังคงตั้งใจที่จะศึกษาพระคำของพระเจ้า ผมยอมให้พระคำพูดกับใจของผม เมื่อใดที่ผมไม่สามารถจะเข้าใจ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะความเฉื่อยในฝ่ายวิญญาณ และอีกส่วนหนึ่งก็เนื่องจากความยากที่จะเข้าใจภาษาอังกฤษแบบเก่า ผมก็จะคุกเข่าบนพื้นคอนกรีตและพูดว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์จะคุกเข่าจนกว่าพระองค์จะประทานอาหารจากพระคำของพระองค์ให้ข้าพระองค์ ข้าพระองค์เป็นบุตรของพระองค์ ทรงจำได้ไหม? และข้าพระองค์หิว!”

มีพ่อหรือแม่คนไหนไหมที่พูดว่า “ลูกของฉันหิว แต่ฉันจะไม่ให้อาหารเขาเลย นอกจากวอลนัทลูกนี้”? เด็กก็พยายามกัดเปลือกวอลนัท แล้วพ่อแม่อีกพูดว่า “โง่แท้ๆ! ถ้าลูกต้องการอาหาร ก็ต้องเรียนรู้ที่จะแกะเทาะลูกวอลนัทสิ” ไม่มีพ่อแม่คนไหนที่จะทำกับลูกแบบนี้ ผมคุกเข่าต่อพระพักตร์พระเจ้าและพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์หิว ขอทรงเลี้ยงข้าพระองค์จากพระคำของพระองค์ด้วย” และพระองค์ก็ได้ทรงให้อาหารกับผมตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา มันวิเศษมาก!

ผู้เขียนสดุดีกล่าวไว้ว่า “แต่ความปิตินดีของเขายู่ในธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์ และเขาใคร่ครวญธรรมบัญญัติของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน” (สดุดี 1:2) เขาใคร่ครวญพระคำของพระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืน เพราะเขามีความปิตินดีในพระคำนั้น สดุดี 119:103 กล่าวไว้ว่า “พระดาร์สของพระองค์นั้น ข้าพระองค์ชิมแล้วช่างหวานจริงๆ หวานยิ่งกว่าน้ำผึ้งเมื่อถึงปากของข้าพระองค์!” คุณมีประสบการณ์เช่นนั้นไหม? หรือคุณมีปัญหาในการเข้าใจพระคำของพระเจ้าไหม? ปัญหาก็คือคุณทำผิดวิธี จงอ่านพระคำของพระเจ้าและยอมให้พระคำพูดกับใจของคุณ เมื่อพระคำพูดกับใจของคุณ พระคำจะทำสิ่งมหัศจรรย์ ถ้าคุณไม่เข้าใจพระคำก็ทูลขอให้พระเจ้าทรงสอนคุณ ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์สำแดงให้คุณเห็น นั่นไม่ได้ตัดโอกาสครุที่เป็นมนุษย์ แต่ถ้าปราศจากความช่วยเหลือจากพระวิญญาณ คุณก็จะไม่เข้าใจพระคำ แม้ว่าคุณจะมีครุที่เป็นมนุษย์ที่ดีที่สุดในโลก

⁸⁸ King James Bible

ประเด็นที่ 7: การถูกสร้างใหม่คือการกำลังพูดว่า “ใช่” โดยความเชื่อ

เราจะจบด้วยประเด็นที่เจ็ด เนื่องจากการถูกสร้างใหม่จะพบได้ในพระเยซูคริสต์เท่านั้น ผมจะต้องเข้าไปในพระคริสต์โดยความเชื่อเพื่อที่จะเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ แต่ความเชื่อหมายถึงอะไร?

ประการแรก ความเชื่อเกี่ยวข้องกับการเลือก ทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับความล้าลึกที่ผมเพิ่งพูดถึงพระเจ้าได้ทรงปิดบังข่าวประเสริฐไว้เพื่อจะทดสอบว่า คุณต้องการข่าวประเสริฐจริงๆแค่ไหน หากคุณต้องการบางสิ่งจริงๆคุณก็จะแสวงหามัน พระเยซูตรัสว่า “จงแสวงหาแล้วจะพบ” (มัทธิว 7:7) คำว่า “แสวงหา” หมายความว่ามีความสนใจอย่างลึกซึ้ง ถ้าไม่ปิดบังไว้ก็ไม่ต้องแสวงหาสิ่งนั้น

เราเห็นความแตกต่างอีกครั้งระหว่างการสร้างเก่ากับการสร้างใหม่ ในการสร้างเก่าเราได้รับชีวิตฝ่ายกายโดยที่ไม่มีทางเลือกของเราเอง เพราะเป็นสิ่งที่มอบให้เราตั้งแต่เกิด เราไม่สามารถจะพูดว่าเอาหรือไม่เอา บางคนหวังว่าพวกเขาจะเลือกได้ก่อนที่จะพวกเขาจะเกิด เมื่อพวกเขาหวังว่าพวกเขาจะไม่เกิดมา แต่นั่นคือความโง่เขลา ชีวิตฝ่ายกายของคุณเป็นของขวัญที่ล้ำค่า แต่ถ้าคุณทำตัวเละเทะ ก็อย่ามาโทษพระเจ้าหรือพ่อแม่ของคุณ ชีวิตฝ่ายกายเป็นของขวัญที่ยอดเยี่ยม และของประทานในชีวิตฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าประทานแก่คุณนั้นจะยอดเยี่ยมยิ่งกว่ามากเพียงใด! แต่ความแตกต่างก็คือ พระองค์จะไม่ประทานให้คุณโดยที่คุณไม่ได้เลือกเอา ครั้งนี้คุณจะต้องเลือกว่าจะเชื่อหรือไม่เชื่อในพระเจ้า

ความเชื่อคือการเพียงพูดว่า “ใช่” กับพระเจ้า ความไม่เชื่อคือการพูดว่า “ไม่” กับพระเจ้า มันง่ายขนาดนั้นเลย ผมจะไม่ทำให้มันซับซ้อน อันที่จริง มีหนังสือหลายเล่มได้เขียนเรื่องความเชื่อที่ใช้คำศัพท์ที่ผู้อ่านทั่วไปจะไม่เข้าใจ

เมื่อก่อนนี้ เมื่อผมแสวงหาที่จะได้ปริญญาเอก ผมได้เขียนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกในเรื่องความหมายของความเชื่อ ผมขอบคุณพระเจ้าที่ทรงช่วยผมให้รอดพ้นจากการแสวงหาอย่างโง่เขลานี้ ผมมีเพื่อนคนหนึ่งในตอนที่กำลังสอนอยู่ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์ ซึ่งวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของเขาเป็นเรื่องความหมายของความเชื่อ เป็นวิทยานิพนธ์หัวข้อเดียวกับที่ผมเขียนไว้แต่ไม่ได้ส่งเป็นความจริงที่ว่าหลายคนได้ทำปริญญาเอกในหัวข้อของความเชื่อ แต่ผมนึกถึง 1 โครินธ์ 1:20 ที่ว่า “พระเจ้าได้ทรงทำให้สติปัญญาของโลกโง่เขลาไปไม่ใช่หรือ?”

เราจะต้องสั่งสอนข่าวประเสริฐในลักษณะที่ ผู้มีการศึกษาน้อยหรือไม่มีการศึกษาก็จะสามารถเข้าใจข่าวประเสริฐได้ ความเชื่อคือการแค่พูดว่า “ใช่” กับพระเจ้า ทันทีที่คุณพูดว่า “ใช่ พระเจ้า” คุณกำลังใช้ความเชื่อ เพราะคุณจะไม่สามารถพูดแบบนี้จากใจคุณได้หากไม่มีความเชื่อ ถ้าในขณะที่

ฟังพระคำของพระเจ้า คุณพูดว่า “ใช่ พระเจ้า” แม้จะเจียบ ๆ ก็ตาม ก็แสดงว่าคุณมีความเชื่อ แต่ถ้าคุณพูดว่า “ไม่ พระเจ้า” ขณะฟังคำสั่งสอนจากพระคำของพระเจ้า ก็แสดงว่าคุณปฏิเสธข่าวประเสริฐ สิ่งที่คุณมีก็คือความไม่เชื่อมากกว่าความเชื่อ

ความเชื่อคือการเพียงแค่พูดว่า “ใช่” ผมจะไม่พูดถึงข้ออ้างอิงในพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด แต่เราสามารถดูจากข้อเดียวได้

เพราะพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า ผู้ที่ข้าพเจ้ากับสิลาสและทิโมธีประกาศแก่พวกท่าน นั้นไม่ใช่ “ใช่” และ “ไม่” แต่ในพระองค์นั้นล้วน “ใช่” เสมอ (2 โครินธ์ 1:19 ฉบับ NIV)⁸⁹

เปาโลกำลังพูดอะไรบางอย่างที่ง่าย ๆ ว่า “ข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าประกาศกับท่านคือ ‘ใช่’ ในพระคริสต์ คือความเชื่อในพระคริสต์” ไม่มีอะไรที่ซับซ้อนในเรื่องนี้ แต่นักวิชาการหลายคนยังง้งงกับถ้อยคำง่ายๆ เช่นนี้ ผมคิดว่าพระเจ้าทรงพูดกับคนโง่อย่างผม ผมอยากเป็นคนโง่เพื่อที่พระเจ้าจะตรัสกับผม เพราะถ้าผมฉลาดหรือรอบรู้ในทางโลกเกินไป ผมก็จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พระองค์กำลังตรัสได้

ข้อถัดไปใน 2 โครินธ์ 1:20 กล่าวไว้ว่า “เพราะว่าพระสัญญาทั้งสิ้นของพระเจ้าล้วนเป็นจริงในพระองค์ ด้วยเหตุนี้โดยทางพระองค์ เราจึงกล่าวอาเมนเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” เมื่อผมกล่าวอาเมนกับคำอธิษฐานของใครสักคนนั้น ผมกำลังแค่พูดว่า “ใช่” กับคำอธิษฐานนั้น เพียงแค่นั้นเอง ไม่มีอะไรพิเศษเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังนั้นเมื่อผมพูดว่า “อาเมน” ในคำอธิษฐาน ผมก็กำลังพูดว่า “ใช่ พระเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น”

พระเจ้าให้ชีวิตใหม่กับเครื่องยนต์ที่ดับของคุณ

ผมชอบแบ่งปันเรื่องนี้ที่พวกคุณบางคนอาจเคยได้ยินมาก่อน ในตอนนั้นศิษยาภิบาลโจอาศัยอยู่ที่มอนทรีออล และเรากำลังขับรถคันเก่าของผมที่ต้องปรับสภาพเครื่องยนต์เสียใหม่ เรากำลังขับรถจากเมืองโตรอนโตไปยังมอนทรีออล และโจก็เป็นคนขับเพื่อผมจะได้พักผ่อนนิด ผมพูดว่า “โจ

⁸⁹ 2 โครินธ์ 1:19 เพราะว่าพระบุตรของพระเจ้าคือพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งข้าพเจ้ากับสิลาสและทิโมธี ประกาศแก่พวกท่านนั้นไม่ใช่ “จริง” หรือ “ไม่จริง” แบบส่ง ๆ แต่ในพระองค์ทุกอย่างล้วนแต่เป็นจริง (ฉบับมาตรฐาน 2011)

ค่อยๆ ไปนะ เพราะรถมันเก่ามาก เราอาจไปไม่ถึงมอนทรีออล เพราะเกียร์กำลังจะพัง” เรากำลังไปเรื่อย ๆ และก็จริง ขณะที่เราอยู่ห่างจากมอนทรีออลไม่เกิน 160 กิโลเมตร เกียร์ก็หยุดทำงาน มีควันพุ่งออกมาจากกระปุกเกียร์ เราต้องออกจากรถโดยเร็ว เพราะดูเหมือนไฟกำลังจะไหม้ เราขับรถเข้าไปในไหล่ทางด่วนแล้วลงจากรถ กระปุกเกียร์มีควันหนาขึ้น หลังจากควันจางลง เราก็กลับขึ้นรถและคิดว่า เราจะทำอย่างไรดี? เราติดอยู่บนทางหลวง มันเป็นเวลากลางวันและมีตสนิท แคนาดาเป็นประเทศที่กว้างใหญ่มากและมีประชากรมากมาย ไม่เหมือนในมาเลเซียที่มีรถสัญจรไปมาอยู่ตลอดเวลา ถ้าหากคุณติดอยู่บนทางหลวงในแคนาดา กว่าจะมีใครผ่านมาก็นานมาก แต่ถึงแม้จะมีใครผ่านมา แล้วพวกเขาจะทำอะไรได้? เกียร์ก็ไหม้และเราก็นั่งอยู่ในความมืด

ผมพูดกับโจว่า “ทำไมคุณไม่อธิษฐาน และเราขอเรื่องทั้งหมดนี้ไว้กับพระเจ้าล่ะ?” เขาจึงเริ่มอธิษฐานว่า “พระเจ้าที่รัก เราขอมอบสถานการณ์นี้ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ เราอยู่ห่างจากปั้มน้ำมันข้างหน้าเพียงแค่ 1.6 กิโลเมตร พระองค์จะทรงช่วยให้รถคันนี้ขับไปจนถึงปั้มน้ำมันได้ไหม?”

ผมกลืนน้ำลายและคิดว่า “โอ้เอ๋ย! น้องที่รักของผมกำลังอธิษฐานขออะไรกันนี้?” โจเป็นนักคณิตศาสตร์โดยการฝึกอบรม เขาไม่เคยเรียนวิศวกรรมมาก่อน เพราะถ้าเขาเคยเรียน เขาก็คงรู้ว่ากระปุกเกียร์ที่ไหม้เช่นนั้นมันไหม้จริงๆ! มันจะไปได้ไม่ถึงสองฟุตด้วยซ้ำ นี่ยิ่งไม่ต้องพูดถึงว่าจะไปถึง 1.6 กิโลเมตร และเมื่อเขาพูดว่า อาเมน ผมจะพูดว่า ‘ใช่’ กับเรื่องนี้หรือไม่? ผมจะทำยังงัยดี?”

บางคนพูดว่าอาเมน ตามที่ทำกันมาหรือเป็นพิธี คุณไม่ควรจะพูดอาเมนเร็วเกินไป เพราะคุณอาจได้สิ่งที่คุณขอ ผมเคยได้ยินคนพูดกับพระเจ้าว่า “ขอทรงทำให้ข้าพระองค์แตกสลาย ขอทรงทูลข้าพระองค์ บดขยี้ข้าพระองค์เสีย” และผมก็คิดว่า คุณเพิ่งจะพูดอาเมนไปในคำอธิษฐานนั้น! ในไม่ช้าคุณก็จะรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ คุณอยากถูกทำให้แตกสลาย ถูกทุบ และถูกเหยียบย่ำจริงๆ หรือ? เมื่อคุณไปที่ทำงานของคุณและได้สิ่งที่คุณขอเลย คุณจะพูดใหม่ว่า “อาเมน สรรเสริญพระเจ้า! พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานของฉัน!”?

มีพี่น้องผู้หญิงคนหนึ่งอธิษฐานแบบนั้นจริงๆ เธอต้องการจะเป็นคริสเตียนที่ดีขึ้น ดังนั้นเธอจึงอธิษฐานว่า “พระเจ้า ขอทรงทูลข้าพระองค์ ขอทรงทำให้ข้าพระองค์แตกสลาย” และพระเจ้าทรงให้เวลาหกเดือนในการทุบและทำให้เธอแตกสลายจนเธอต้องอ่อนวอนต่อพระเจ้าว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์พอแล้ว! ข้าพระองค์ทนไม่ไหวแล้ว! ข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่!” ฉะนั้นครั้งต่อไปที่คุณจะอธิษฐานหรือได้ยินคำอธิษฐาน คุณจึงควรระมัดระวังก่อนที่จะพูดว่า “ใช่” เพราะพระเจ้าจะทรงรับตามคำของคุณ

ความเชื่อคือการเพียงแค่ว่า “ใช่” กับพระคำของพระเจ้า เพื่อที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำให้พระคำนั้นสำเร็จในชีวิตของคุณ คุณเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่หรือไม่? คุณสามารถจะเป็นได้แม้ในวันนี้ คุณต้องทำอะไรหรือ? ก็เพียงแค่ว่าคุณพูดว่า “ใช่” กับพระเจ้าว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์ตอบว่าใช่กับพระองค์และจะติดตามพระคริสต์” แต่อย่าล้อเล่นกับพระเจ้า

พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ว่า “ใช่ก็จริงว่าใช่”⁹⁰ (มัทธิว 5:37) ถ้าคุณตอบว่าใช่ ก็ให้เป็นใช่ เพราะพระเจ้าจะทรงถือว่าคุณต้องรับผิดชอบถ้าคุณตอบว่าใช่ แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่ คริสเตียนทั้งหลายมีสารพัดปัญหาเกี่ยวกับพระเจ้าเพราะพวกเขาตอบว่าใช่ แต่ก็ใช่แค่ครั้งหนึ่ง ในคริสตจักรแห่งนี้ เราสอนการมอบทั้งหมดเพราะนั่นคือสิ่งที่พระเยซูทรงสอนว่า “ให้ใช่ของคุณเป็นใช่ทั้งหมด อย่าเป็นใช่ที่มีไม่ใช่ปนอยู่” การมอบทั้งหมดหมายถึง “ใช่” ทั้งหมด ผมหวังว่าผมได้ทำให้เรื่องนี้เข้าใจได้ชัดเจนและเข้าใจง่ายสำหรับคุณ เพื่อที่คุณจะรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

คุณคงสงสัยเกี่ยวกับโจและรถคันนั้น ขณะที่ผมกำลังต่อสู้กับคำอธิษฐานของโจ ผมก็คิดในใจว่า “โจ น้องที่รัก ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับวิศวกรรมหรือกระปุกเกียร์ นั่นเป็นเหตุที่เขาจึงอธิษฐานแบบนี้ได้” แล้วผมก็พูดกับตัวเองว่า “ที่เรียกกันว่าความรู้ของผมนั้นกลายเป็นสิ่งกีดขวาง มันมากเกินไปไหมสำหรับพระเจ้าที่จะทรงเปลี่ยนรถที่กระปุกเกียร์ใหม่หมด? มันมากเกินไปไหมสำหรับพระเจ้าที่จะทรงเปลี่ยนรถไปบนถนนอีกหนึ่งกิโลเมตร?”

คุณเห็นไหมว่า ก่อนที่เราจะอธิษฐาน ผมเข้าเกียร์ เหยียบคันเร่ง แต่มันก็ไม่ขยับ ถึงกระนั้นโจก็ยังอธิษฐานว่า “ขอทรงโปรดให้รถเคลื่อนไปอีก 1.6 กิโลเมตร” หลังจากที่เขาอธิษฐาน ผมก็เข้าเฝ้าพระเจ้าและพูดว่า “แต่พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่ทำอะไรที่เป็นไปไม่ได้ให้เป็นไปไม่ได้ไม่ใช่หรือ? นี่ก็คือสิ่งที่เป็นไปได้ ดังนั้นสิ่งนี้จะเป็นการสร้างขึ้นจากความว่างเปล่า พระเจ้าจะต้องทรงเปลี่ยนรถด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์!” แล้วผมก็พูดว่า “อาเมน” มันเป็นหนึ่งในอาเมนที่ยากที่สุดที่ผมเคยพูดมาตลอดชีวิต! ผมเพิ่งจะพูดไปว่า “ใช่ พระเจ้า”

คุณรู้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้นกับรถคันที่กระปุกเกียร์ใหม่นี้? มันไปได้จนถึงปั้มน้ำมัน ไปบนถนนได้มากกว่าหนึ่งกิโลเมตร! แล้วคุณรู้ไหมว่ามีเกิดอะไรขึ้นต่อไป? เมื่อรถมาถึงปั้มน้ำมัน มันก็หยุดนิ่ง มันจะไม่ขยับไปอีกหนึ่งมิลลิเมตร! แต่พระเจ้าก็ได้ทรงตอบคำอธิษฐานนั้นแล้ว โจได้พูดว่า “ไปที่ปั้มน้ำมัน” ใช่ไหม? เราก็เลยได้อยู่ที่ปั้มน้ำมัน ตรงหน้าปั้มเลย!

⁹⁰ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย, ฉบับมาตรฐาน 2021 แปลว่า “จริงก็จริงว่าจริง” (ผู้แปล)

พระเจ้าทรงสามารถให้ชีวิตใหม่แก่คุณได้ เครื่องยนต์ของคุณอาจมอดไหม้ในฝ่ายวิญญาณและ
ไม่ทำงาน ในพระคัมภีร์นั้น การตายเพราะบาปไม่ได้หมายความว่าไม่มีอยู่จริงแต่มันไม่ทำงาน

ในทำนองเดียวกันกับรถที่ตาย กระปุกเกียร์ในฝ่ายวิญญาณของเราก็อาจจะตายและใช้งานไม่ได้
แต่มีสิ่งใดที่ยากเกินไปสำหรับพระเจ้าผู้ทรงสร้างทุกสิ่งหรือ? และจนถึงวันนี้เหตุการณ์นั้นยังคงเป็น
ปริศนาสำหรับผม มันเกิดขึ้นเมื่อ 2 หรือ 3 ปีมานี้ และทุกครั้งที่ผมคิดถึงเรื่องนี้ ผมก็ประหลาดใจ
รถจะเคลื่อนที่โดยที่กระปุกเกียร์ไม่ทำงานได้อย่างไร? คุณลองขอให้ช่างคนไหนก็ได้มาอธิบายเรื่อง
นี้กับคุณ มันช่างเหลือเชื่อ! แต่สำหรับพระเจ้าแล้ว ไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้! ถ้าคุณบอกพระองค์ว่า
“ใช่” จากใจของคุณในวันนี้ คุณก็จะเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ พระเจ้าจะทรงทำบางสิ่งในชีวิตของคุณที่
เยี่ยมยอดเหมือนกับ *creatio ex nihilo* พระองค์จะทรงให้ชีวิตใหม่กับคุณ และคุณจะรู้ว่าพระองค์
ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

บทที่ 11

บัปติศมากับการมองดูที่งูทองสัมฤทธิ์

ยอห์น 3:14-15, กันดารวิถี 21:4-9

มอนทรีออล, กันยายน 11, 1977

พระเจ้าทรงให้ผมมีภาระใจที่จะอธิบายถ้อยคำที่สำคัญในยอห์น 3:14-15 ให้กับพวกคุณ พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรหรือ? คนส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับข้อถัดไปคือยอห์น 3:16 (“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก”) แต่มีสักกี่คนที่จำสิ่งที่กล่าวไว้ในข้อ 14 และ 15 ได้? ในสองข้อนี้ พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าตรัสกับนิโคเดมัสว่า

“และเหมือนที่โมเสสยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารอย่างไร บุตรมนุษย์ก็ต้องถูกยกขึ้นอย่างนั้นเพื่อทุกคนที่วางใจพระองค์จะได้ชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:14 ฉบับ RSV)

ข้อความที่น่าประหลาดใจนี้มาจากเรื่องราวในพระคัมภีร์เดิมในกันดารวิถี 21:4-9

พวกเขาออกเดินจากภูเขาโฮร์ตามทางไปทะเลแดง เพื่อจะข้ามดินแดนเอโดม ประชาชนก็เกิดความท้อแท้ระหว่างทาง แล้วประชาชนก็ต่อว่าพระเจ้าและโมเสสว่า “ทำไมท่านจึงพาเราออกจากอียิปต์มาตายในถิ่นกันดารนี้? เพราะไม่มีทั้งอาหารและน้ำ และเราก็แขยงอาหารที่ไร้ค่านี้” แล้วพระยาห์เวห์จึงส่งงูพิษ⁹¹ มาในหมู่ประชาชน งูก็กัดพวกเขา คนอิสราเอลจำนวนมากล้มตาย และประชาชนก็มาหาโมเสสกล่าวว่า “เราได้ทำบาป เพราะเราต่อว่าพระยาห์เวห์และต่อว่าท่าน ขอวิงวอนพระยาห์เวห์ให้พระองค์ทรงนำงูไปจากเรา” ดังนั้นโมเสสจึงทูลวิงวอนเพื่อประชาชน

⁹¹ ดัชนีฉบับภาษาอังกฤษเกือบทุกฉบับใช้คำ “fiery serpents” หมายถึง “งูที่ร้อนเป็นไฟ” (ผู้แปล)

และพระยาห์เวห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงทำรูปสัตว์หนึ่งติดไว้บนเสา และทุกคนที่ถูกลงโทษมองดูนั้น ก็จะมีชีวิตอยู่” ดังนั้นโมเสสจึงทำทองสัมฤทธิ์ขึ้นตัวหนึ่งและติดไว้บนเสา และเมื่อผู้ใดใครคนนั้นจะมองดูทองสัมฤทธิ์ แล้วจะมีชีวิตอยู่ (กัณดารวิถี 21:4-9 ฉบับ RSV, คำว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” ถูกแทนที่ด้วย “พระยาห์เวห์”)

บ่นต่อพระเจ้า

พระเจ้าได้ทรงช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจากการเป็นทาสในอียิปต์ด้วยการกระทำอันน่าเกรงขามและยิ่งใหญ่ และนำพวกเขาออกไปในถิ่นทุรกันดาร ลองนึกภาพผู้คนกว่าสองล้านคนที่พเนจรอยู่ในทะเลทรายเป็นเวลาสี่สิบปี! คุณจะเลี้ยงคนมากมายในทะเลทรายได้อย่างไร? พระเจ้าทรงทำสิ่งนี้ได้โดยนำมามาจากสวรรค์ซึ่งพวกเขากินทุกวันเป็นเวลาสี่สิบปี พระเจ้าทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากความอดตายในทะเลทราย แต่ประชาชนก็อวดกล้ออย่างมากที่บ่นว่าพระองค์ว่า “เราแขยงอาหารที่ไม่มีคุณค่านี้! ในอียิปต์ เรามีกระเทียมดี ๆ แต่ตอนนี้เรามีสิ่งที่เรียกว่ามานา ทำไมพระองค์จึงพาเรามาจากอียิปต์ให้มาตายในถิ่นทุรกันดารนี้” พวกเขาได้ลืมไปว่าเมื่ออยู่ในอียิปต์ พวกเขาเคยเป็นทาสที่ถูกกดขี่

ใจที่เอาแต่บ่นนี้เป็นความจริงกับชีวิตและเป็นหลักปฏิบัติของคริสเตียน พระเจ้าได้ทรงอวยพรเราในหลายๆด้าน แต่เราก็ไม่ได้รับรู้สักขอบคุณพระองค์และโทษพระองค์สำหรับความยากลำบากที่เข้ามาในทางของเรา ลักษณะแรกเริ่มของความบาปก็คือแนวโน้มที่จะพูดต่อต้านพระเจ้าด้วยปากหรือในใจ ความบาปไม่ใช่แค่การทำผิดพลาด แต่เป็นท่าทีของการต่อต้านพระเจ้า

มนุษย์ทำแต่สิ่งที่สร้างปัญหาให้กับตัวเอง แต่เขากลับโทษพระเจ้าว่า “ทำไมพระเจ้าจึงยอมให้ฉันทุกข์ยาก?” เราได้ยินคำถามนี้อย่างไม่จบไม่สิ้น แต่ใครล่ะที่เป็นต้นเหตุให้เกิดความทุกข์ยากตั้งแต่แรก? พระเจ้าเป็นผู้เริ่มสงครามโลกครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองอย่างนั้นหรือ? มนุษย์ทำลายล้างกันและกัน นำความตายและความทุกข์ทรมานมากมายนับไม่ถ้วนมายังคนนับล้าน แต่เราก็โทษพระเจ้า

เมื่อชีวิตแต่งงานไม่ราบรื่น สามีก็บ่นว่า “ทำไมพระเจ้าจึงให้ผมมีภรรยาแบบนี้? ผมควรจะได้คนที่ดีกว่านี้!” และภรรยาก็พูดว่า “ฉันฉลาดและหน้าตาดี แล้วทำไมพระเจ้าจึงให้ชายอ้วนเตี้ยที่ไร้ประโยชน์คนนี้กับฉันล่ะ?” มันจะเป็นความผิดของพระเจ้าเสมอ “พระเจ้าควรจะทำอะไรสักอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะพระองค์เป็นพระเจ้า พระองค์ทรงรู้ว่านี่ไม่ใช่คนที่เหมาะกับฉัน!” ความบาปคือท่าทีที่โทษพระเจ้าในทุกสิ่ง แต่ปฏิเสธความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดของตนเอง

มีคนถามผมว่า “พระเจ้ากำลังทำอะไรกับปัญหาในโลกนี้?” ผมได้กลับว่า พระเจ้าทรงสามารถทำอะไรได้บ้างในการกำจัดคนบาปทุกคนออกจากแผ่นดินโลก? พระเจ้าทรงมีสองทางเลือก แล้วคุณชอบทางเลือกไหน? พระองค์ทรงสามารถจัดความบาปและความทุกข์ยากโดยการทำลายคนบาปทั้งหลาย หรือไม่พระองค์ก็ทรงทำการเปลี่ยนแปลงพวกเขา ในการทำลายคนบาปทั้งหลายนั้น พระองค์ไม่จำเป็นต้องขออนุญาตจากคุณ แต่ในการเปลี่ยนแปลงคุณนั้น พระองค์ต้องการความร่วมมือของคุณ ถ้าคุณต้องการโลกใหม่ทั้งหมดที่มีผู้คนได้รับการเปลี่ยนแปลง พระเจ้าก็จำเป็นต้องเปลี่ยนคุณ แต่พระองค์จะไม่ทรงบังคับคุณ

พวกคอมมิวนิสต์ได้พยายามแต่ก็ล้มเหลวในการเปลี่ยนผู้คนด้วยการบังคับ ผมได้อยู่ภายใต้พวกคอมมิวนิสต์เป็นเวลาเจ็ดปี และผมก็รู้ว่าคุณไม่สามารถเปลี่ยนคนด้วยกำลังบังคับ คุณสามารถเล็งปืนไปที่หัวของเขาและบังคับให้เขายอมจำนนต่อคุณ แต่คุณจะไม่สามารถควบคุมสิ่งที่เขาคิดอยู่ในหัวได้

หลังจากที่เปโตรชักดาบฟันชายคนหนึ่งแล้ว พระเยซูได้ทรงห้ามเขาว่า “จงเอาดาบใส่ฝักเสีย” (ยอห์น 18:11) สิ่งนี้เตือนเราว่าเราจะต้องไม่ขยายอาณาจักรของพระเจ้าด้วยดาบ ถ้าเราดิตอาวุธให้คริสเตียนทุกคนในโลกนี้ เราจะสามารถจะสร้างกองทัพที่แข็งแกร่งนับพันล้านคนพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อพระเจ้าได้

แต่ด้วยพระปัญญาอันบริบูรณ์ของพระเจ้านั้น พระองค์ไม่ได้พิชิตโลกด้วยดาบ คุณสามารถจะบังคับควบคุมผู้คนภายนอกได้ แต่จะไม่สามารถบังคับควบคุมภายในได้ ไม่มีสิ่งใดจะเปลี่ยนใจที่ผิดบาปของมนุษย์ได้ เว้นแต่ความรักของพระเจ้า

บางคนอาจจะยังคงถามว่า “ทำไมเราต้องทนรับผลของบาปด้วย? ทำไมพระเจ้าไม่จำกัดความทุกข์ยาก?” มันจะช่างง่ายอะไรเช่นนั้น! เราต้องการเสรีภาพในการทำบาป แต่ไม่ต้องการรับผลที่ตามมา แต่พระเจ้าทรงอนุญาตให้ผลที่ตามมา เพื่อคุณจะได้ลิ้มรสผลที่ขมขื่นของบาป แม้ว่าผลจะยังไม่มาในทันที พระองค์ก็ทรงสามารถเร่งให้ได้เพื่อสวัสดิภาพในฝ่ายวิญญาณของคุณ แม้แต่การพิพากษาของพระเจาก็ถูกกำหนดไว้เพื่อความรอดของคุณ

เมื่อชาวอิสราเอลบ่นว่าพระเจ้าในถิ่นทุรกันดาร พระองค์ได้ทรงส่งงูที่ร้อนเป็นไฟมากัดพวกเขา กล่าวกันว่า “ร้อนเป็นไฟ” เพราะพวกมันมีพิษ ไม่ใช่เพราะมีไฟออกมาจากปากของพวกมัน ผู้คนถูกกัดและตายจากพิษนั้น พวกเขาจึงเริ่มกลับใจใหม่

บางคนจะไม่กลับใจจนกว่าจะมีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นกับพวกเขา เมื่อทุกอย่างดำเนินไปด้วยดี พวกเขาจะไม่กลับใจ พระเจ้าทรงเตือนเราว่า อย่าให้เราเป็นเหมือนล่อที่ดื้อรั้นไม่ยอมเดิน เว้นแต่จะถูกบังคับ (สดุดี 32:9)⁹²

ในเมืองนานกิง ครั้งหนึ่งผมมองออกไปนอกหน้าต่าง และเห็นชายห้าคนพยายามดึงล่อตัวหนึ่งอย่างสุดกำลังของพวกเขา พวกเขาทั้งดึงทั้งทุบมัน แต่ล่อก็เหยียดขาหน้าออก แล้วเอนหลังและไม่ยอมขยับเขยื้อน พวกเขาเหวี่ยงท่อนไม้ใส่ล่อที่น่าสงสารจนผมคิดว่าหลังมันอาจจะหัก แต่มันก็ยังไม่ยอมขยับเขยื้อน ในที่สุดพวกเขาก็ทำให้มันขยับเขยื้อนด้วยประทัดที่แหลมคม ทำไมมันจึงไม่ยอมขยับเขยื้อนจนเมื่อเจอกับความเจ็บปวด? มันทำให้เรานึกถึงคนที่พูดว่า “โลกอาจถล่มทลายรอบตัวฉัน แต่ฉันก็ปฏิเสธที่จะเชื่อในพระเจ้า!”

มีอีกครั้งหนึ่งนอกเมืองเซียงไฮ้ ผมเห็นผู้คนขี่ม้าที่สวยงาม คนขี่ม้าคนหนึ่งไม่มีแสเพราะม้าของเขาเข้าใจคำสั่งของเขา เขาจะเอนตัวไปข้างหน้าและพูดกับมันในขณะที่มันกำลังควบอยู่ ถ้าเขาบอกให้ม้าวิ่งเร็วขึ้น มันก็จะควบเร็วขึ้นทันที เราเป็นเหมือนม้าหรือล่อในการตอบสนองของเรากับพระเจ้าหรือไม่?

วิธีการช่วยให้รอดของพระเจ้านั้นเป็นเรื่องโง่เขลาหรือไม่?

โมเสสกำลังอธิษฐานเพื่อผู้ที่กำลังจะตายจากพิษนั้น พระเจ้าจึงทรงบอกให้เขาทำงูทองสัมฤทธิ์และติดไว้บนเสาสัญญาณ เสาสัญญาณคือเสาที่ติดตั้งเพื่อจะประกาศคำสั่งไปยังฝูงชนในทะเลทราย รวมถึงคำสั่งเช่นว่าให้ตั้งค่ายหรือเดินทางต่อ

ให้เราลองนึกภาพสถานการณ์ดูว่า ค่ายขนาดใหญ่มากที่ถูกพวกงูพิษบุกเข้ามากัดผู้คน ผู้คนกำลังล้มตายจากพิษงูก็เช่นเดียวกับที่ผู้คนในโลกทุกวันนี้ที่กำลังจะตายจากความบาป ชาวอิสราเอลไม่ได้ตายในทันทีเพราะว่าพิษต้องใช้เวลาทำการฆ่า แต่พวกเขาก็ล้มตายลงทีละคน โมเสสได้ยกเสาสัญญาณขึ้น คราวนี้ไม่ได้ประกาศตามปกติ แต่เพื่อให้ทุกคนจะได้เห็นงูทองสัมฤทธิ์ มันคงจะเป็นงูขนาดค่อนข้างใหญ่ที่ผู้คนจะมองเห็นได้จากระยะไกลๆ พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า ทุกคนที่มองดูงูทองสัมฤทธิ์นี้จะมีชีวิตอยู่แม้ว่าเขาจะถูกกัด

⁹² สดุดี 32:9 อย่าเป็นเหมือนม้าหรือล่อที่ปราศจากความเข้าใจ ซึ่งต้องติดสายผ้าปากและบังเหียน มิฉะนั้นมันจะไม่มาใกล้เจ้า

วิธีช่วยให้รอดของพระเจ้าเป็นเรื่องที่ฉลาดหรือโง่เขลากันแน่? ผู้คนที่กำลังตายจากการถูกงูกัด แต่ได้รับคำสั่งให้มองดูที่งูทองสัมฤทธิ์ เชื่อแน่ว่า งูทองจะเป็นสิ่งสุดท้ายที่คนที่กำลังจะตาย คนที่ถูกงูกัด จะอยากมองดู หลายคนคงจะต้องหัวเราะเยาะความคิดนี้ว่า “คุณหมายความว่าฉันจะรอดโดยการมองดูงูทองสัมฤทธิ์นั้นหรือ? ความรอดแบบนี้เป็นความรอดแบบไหนกันนี้? มันก็เป็นเพียงความเชื่อมงายอย่างหนึ่งของโมเสส เขาบอกว่าพระเจ้าบอกเขาหลายเรื่องแต่ฉันไม่ได้ยินอะไรเลย อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาที่ระหว่างฉันกับงูก็ใกล้เกินไป พระเจ้าจะแจกจ่ายเซรัมต้านพิษเพื่อถอนพิษนั้นจะดีกว่า แต่อย่าขอให้ฉันทำอะไรโง่ๆเหมือนเช่น ให้มองดูที่งูเลย”

ผู้คนในทุกวันนี้กำลังจะตายในความบาป และใครกันหรือที่พระเจ้าทรงยกขึ้นบนเสาศา ถ้าไม่ใช่พระเยซูที่แขวนอยู่บนไม้กางเขน? แต่ก็มีคนโต้แย้งว่า “คุณกำลังพูดว่า ฉันรอดได้โดยการมองดูคนตายที่แขวนอยู่บนไม้กางเขนอย่างนั้นหรือ? นั่นเป็นวิธีแก้ปัญหาละโลกที่ไม่ได้เรื่อง อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาที่ระหว่างฉันกับพระเยซูก็ใกล้เกินไปในแง่ของเวลาและภูมิศาสตร์ พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ในอิสราเอลเมื่อสองพันปีมาแล้ว แต่ฉันอาศัยอยู่ในประเทศจีน แคนาดา อังกฤษ หรือที่ไหนก็ได้ พระเยซูทรงอยู่ในสวรรค์และฉันอยู่บนโลก อย่างนั้นการเชื่อในพระเยซูจะสามารถทำลายอำนาจของบาปในชีวิตของฉันได้อย่างไร? ความคิดที่โง่เขลาเหล่านี้จะต้องถูกแต่งตั้งขึ้นโดยพวกอัครทูต” ความคิดที่คล้ายกันนี้อาจเข้ามาในความคิดของคุณ

ขณะที่ผู้คนที่กำลังโต้เถียงกันเรื่องงูทองสัมฤทธิ์ พวกเขาที่กำลังล้มตายที่ละคน แต่บรรดาผู้ที่หันกลับมามองดูงูนั้นก็รอดชีวิต สิ่งนั้นบอกอะไรเราหรือ? มันบอกเราว่า คุณจะไม่ว้าว้าวสิ่งนั้นเป็นความจริงหรือเท็จก็จนกว่าคุณจะมีประสบการณ์ด้วยตัวคุณเอง จงจดจำงูสาวยาคอบที่งูทองสัมฤทธิ์ แล้วคุณจะมีประสบการณ์กับความรอดจากอำนาจที่ร้ายแรงของพิษนั้น จงหาความจริงด้วยการจ้องมองไปที่มัน ในเมื่อคุณกำลังจะตาย คุณก็มีอะไรที่จะต้องสูญเสียอีก? มันน่าเสียดายที่จะสูญเสียความรอดของคุณจากการปิดกั้นความคิด!

พิษของความบาปกำลังฆ่าทุกคนในโลก คุณจะเถียงว่าใครจะรอดจากการมองดูพระเยซูที่ถูกตรึงบนไม้กางเขนหรือไม่? ขณะที่คุณมองที่พระองค์ด้วยความเชื่อ คุณจะมีประสบการณ์กับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าผ่านทางพระองค์ มันไม่ใช่เทพนิยายแต่เป็นสิ่งที่คุณสามารถมีประสบการณ์ได้ด้วยตัวเอง

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าแอปเปิ้ลลูกนั้นหวาน? เราสามารถวิเคราะห์รูปร่างและสีของมันได้ เราสามารถวัดปริมาณน้ำตาลได้ เราสามารถจะมองชิ้นส่วนภายใต้กล้องจุลทรรศน์ได้ แต่ทางที่ดีก็คือกินมัน! ชิมดู!

เหตุใดพี่น้องเหล่านี้จึงเข้ามารับบัพติศมา นอกเสียจากว่าพวกเขาจะมีประสบการณ์กับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า? ไม่มีใครบังคับพวกเขาให้รับบัพติศมา คริสตจักรของเรามักจะยับยั้งคนที่รับบัพติศมาเพื่อพวกเขาจะได้ไม่รับแรงที่จะรับ เราต้องการจะแน่ใจว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ดึงดูดใจพวกเขาให้รับบัพติศมา ถ้าผมรู้สึกว่ามีเหตุผลที่พวกเขาไม่ควรรับบัพติศมา หรือถ้าผมรู้สึกต่อพระพักตร์พระเจ้าว่าพวกเขายังไม่พร้อม ผมก็จะแนะนำพวกเขาว่าอย่ารับบัพติศมาในตอนนี้นี้เลย

ผู้ที่รับบัพติศมาในวันนี้กำลังเริ่มต้นชีวิตคริสเตียน ดังนั้นจึงยังมีทางที่ยาวไกลรออยู่ข้างหน้าพวกเขา แต่เมื่อได้เริ่มต้น พวกเขา ก็จะมีประสบการณ์มากขึ้นเรื่อย ๆ ถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

ทำไมจึงต้องเป็นงูทองสัมฤทธิ์?

วิธีการช่วยให้รอดของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ฉลาดหรือว่าโง่เขลา? เปาโลกล่าวว่า ความเขลาของพระเจ้าก็ยังฉลาดกว่าสติปัญญาของมนุษย์ (1 โครินธ์ 1:25) แล้วพระปัญญาของพระเจ้าที่ทรงสั่งให้โมเสสทำงูทองสัมฤทธิ์นั้นอยู่ที่ไหนล่ะ?

งูทองสัมฤทธิ์นั้นตายแล้วในแง่ของการไม่มีชีวิต ซึ่งหมายถึงความพินาศของบาปและอำนาจของความชั่วร้าย แต่ทำไมจึงต้องเป็นงูทองสัมฤทธิ์ด้วย? พระเจ้าอาจบอกให้โมเสสจับงูเป็น ๆ ก็ได้ พระเจ้าทรงมีเหตุผลที่ดีที่ใช้งูทองสัมฤทธิ์ ก็เพื่อแสดงให้เห็นการไถ่ในอนาคตในพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่ว่างูตัวไหนก็ได้ แต่ต้องเป็นงูทองสัมฤทธิ์

งูทองสัมฤทธิ์ไม่ใช่จริง มันเป็นวัตถุที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ที่หล่อเป็นรูปงู เหมือนกับที่พระเยซูทรง “เป็นเหมือนเนื้อหนังที่บาป” (โรม 8:3)⁹³ แม้ว่าพระเยซู “จะทรงถูกทดลองเหมือนกับเราทุกอย่าง แต่พระองค์ก็ยังไม่ปราศจากบาป” (ฮีบรู 4:15)⁹⁴ พระองค์ทรง “เรียนรู้การเชื่อฟังผ่านสิ่งที่พระองค์ได้ทรงทนทุกข์” และทำให้พระองค์เป็นผู้ที่ดีพร้อม (ฮีบรู 5:8-9)⁹⁵ คำภาษากรีกว่า *poieō*

⁹³ โรม 8:3 เพราะว่าสิ่งซึ่งธรรมบัญญัติทำไม่ได้ เพราะเนื้อหนังทำให้มันอ่อนกำลังไปนั้น พระเจ้าได้ทรงทำแล้ว โดยพระองค์ทรงใช้พระบุตรของพระองค์เองมา ในสภาพเหมือนเนื้อหนังที่บาป และเพื่อไถ่บาป พระบุตรในเนื้อหนังจึงได้ทรงลงโทษบาป

⁹⁴ ฮีบรู 4:15 เพราะว่าเราไม่ได้มีมหาบุรุษที่ไม่มีใครจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป

⁹⁵ ฮีบรู 5:8 ถึงแม้ว่าพระองค์เป็นพระบุตร พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังโดยการทนทุกข์ต่าง ๆ เมื่อพระเจ้าทรงทำให้พระเยซูเพียบพร้อมแล้ว พระเยซูจึงทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความรอดนิรันดร์สำหรับทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์

(“ทำ”) ในกันดารวิถี 21:8 (ทำงูทองสัมฤทธิ์) ถูกใช้ใน 2 โครินธ์ 5:21⁹⁶ ที่กล่าวว่าพระเยซูทรงถูก “ทำ” ให้มีบาปแม้พระองค์จะไม่มีบาป

อีกเหตุผลหนึ่งในการเลือกงูทองสัมฤทธิ์แทนงูจริงก็คือ งูจริงมีเนื้อหนังที่เปื่อยเน่า แต่งูทองสัมฤทธิ์นั้นไม่เปื่อยเน่า

ในพลับพลาในพระคัมภีร์เดิมนั้น เครื่องใช้บางชิ้นสำหรับการถวายเครื่องบูชาจะทำด้วยทองสัมฤทธิ์ (เช่น ภาชนะและอ่างทองสัมฤทธิ์, อพยพ 30:18) หรือหุ้มด้วยทองสัมฤทธิ์ (เช่น แท่นบูชาทองสัมฤทธิ์, อพยพ 27:1-3)

ทองสัมฤทธิ์นั้นแข็งเกินไปที่จะขึ้นรูปด้วยเครื่องมือช่าง มีวิธีเดียวที่จะทำวัตถุทองสัมฤทธิ์ได้คือการหลอมทองสัมฤทธิ์ในเตาไฟ ไฟในพระคัมภีร์เป็นสัญลักษณ์ของสิ่งต่างๆ ซึ่งสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งก็คือการพิพากษา (เช่น อีสยาห์ 66:16)⁹⁷

แม้แต่ลักษณะการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูก็มีการบอกล่วงหน้าโดยการยกงูทองสัมฤทธิ์ขึ้น คำว่า “ถูกยกขึ้น” ในพระกิตติคุณยอห์น หมายถึงถูกตรึงที่กางเขน อาชญากรจะถูกตรึงบนไม้กางเขนซึ่งวางอยู่บนพื้น เมื่อเขาถูกตรึงอย่างแน่นหนาบนไม้กางเขนแล้ว ไม้กางเขนก็จะถูกยกขึ้นและใส่ลงในหลุมบนพื้นเพื่อให้ตั้งตรง บุตรมนุษย์ถูกยกขึ้น (เช่น ยอห์น 12:32-33)⁹⁸ เช่นเดียวกับที่งูถูกยกขึ้นในถิ่นทุรกันดาร

พระปัญญาของพระเจ้านั้นอัศจรรย์ แม้คุณจะเห็นว่าวิธีของพระองค์นั้นโง่เขลาและไม่สามารถจะเข้าใจได้ พระองค์ก็ทรงมีเหตุผลที่ดีสำหรับทุกสิ่งที่พระองค์ทรงทำ

การมองดูงูทองสัมฤทธิ์ คือการกระทำที่แสดงความเชื่อ

การมองดูงูทองสัมฤทธิ์ช่วยชีวิตคนที่กำลังจะตายจากพิษนั้นได้อย่างไร? สุดท้ายแล้วก็ไม่ใช่งูทองสัมฤทธิ์ที่ช่วยเราให้รอด แต่เป็นพระเจ้าที่ทรงช่วยเราให้รอด เราไม่ได้อรอดด้วยคุณสมบัติใดๆที่

⁹⁶ 2 โครินธ์ 5:21 พระเจ้าทรงทำพระองค์ผู้ไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์

⁹⁷ อีสยาห์ 66:16 เพราะว่าพระยาห์เวห์จะทรงพิพากษาด้วยไฟ ทั้งด้วยพระแสงของพระองค์เหนือมนุษย์ทั้งหมด

⁹⁸ ยอห์น 12:32 เมื่อเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลกแล้ว เราจะชักนำทุกคนให้มาหาเรา” พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อแสดงว่าพระองค์จะสิ้นพระชนม์อย่างไร

วิเศษของทองสัมฤทธิ์ เรารอดได้โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เมื่อผมมองดูพระเยซูที่ถูกตรึงบนไม้กางเขน ผมก็รอดโดยพระคุณและฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่ทำงานผ่านพระองค์ เราจับจ้องสายตาของเราไปที่พระเยซูผู้ที่พระเจ้าได้ทรงส่งมา “เพื่อให้ทุกสิ่งคืนดีกับพระองค์เอง ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่บนแผ่นดินโลกหรือในสวรรค์ ทำให้เกิดสันติภาพโดยพระโลหิตจากกางเขนของพระองค์” (โคโลสี 1:20)⁹⁹

คำว่า “เชื่อ” ในยอห์น 3:15 (“เพื่อทุกคนที่เชื่อจะมีชีวิตนิรันดร์”) บอกเราว่า การมองดูที่พระเยซูเป็นการกระทำที่แสดงความเชื่อซึ่งนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ ก็เหมือนกับผู้ที่มองดูงูทองสัมฤทธิ์แล้วรอด แต่ไม่มีใครจะรอดได้ด้วยการแค่ชำเลื่องมองงูนั้น มีความแตกต่างที่สำคัญระหว่าง “เหลือบมอง” กับ “มองดู” ที่พระคัมภีร์ระวังที่จะให้เข้าใจ คำฮีบรูว่า *nabat* ในกัณดารวิถี 21:9 หมายถึงการมองดูอย่างใจจดใจจ่อ ซึ่งมีความแตกต่างกันเล็กน้อยที่ไม่มีอยู่ในคำภาษาอังกฤษว่า “มองดู” พจนานุกรมภาษาฮีบรู-อังกฤษฉบับ BDB¹⁰⁰ ได้ให้คำนิยาม *nabat* ว่า “ใส่ใจ” และ “มองอย่างพิจารณาถี่ถ้วน” ในจำนวนคำนิยามอื่นๆ

ชาวอิสราเอลจำนวนมากจะต้องหันกลับมาองงูทองสัมฤทธิ์ แต่จะไม่รอดหากไม่ได้มองอย่างจดจ่อ เมื่อร่างกายอ่อนแอจากพิษนั้น พวกเขาก็ต้องคลานออกจากเต็นท์ของพวกเขาด้วยเรียวแรงทั้งหมดและจ้องไปที่งูทองสัมฤทธิ์ นี่เป็นการกระทำที่แสดงความเชื่อซึ่งคล้ายกับสิ่งที่ฮีบรู 12:2 พูดถึงการ “มองไปที่พระเยซู ผู้ริเริ่มและผู้ทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์”¹⁰¹ ในข้อนี้ คำภาษากรีกว่า *aphoraō* (“มองไปที่”) หมายถึงการมองอย่างจริงจัง คำนิยามแรกของคำนี้ในพจนานุกรมภาษากรีก-อังกฤษฉบับ BDAG ก็คือ “มุ่งความสนใจของคนๆหนึ่งโดยไม่ออกแวก” การมองไปที่พระเยซูไม่ได้เป็นเพียงการเหลือบมองเท่านั้น แต่เป็นการจดจ่อความสนใจของคนๆหนึ่งอยู่ที่พระองค์ ด้วยใจและความคิดอย่างเต็มเปี่ยม พระเจ้าไม่ได้ช่วยเราให้รอดด้วยการมองเพียงผิวเผินพอๆกับที่พระองค์ไม่ได้ช่วยเราให้รอดด้วยความเชื่อที่ผิวเผิน

ความเชื่อคือการกระทำที่แสดงการเชื่อฟังพระเจ้า ที่ตรงกันข้ามกับการไม่เชื่อฟัง การที่จะรอดได้นั้น ชาวอิสราเอลจะต้องเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าเพื่อจะหนีจากความเจ็บปวดของพวกเขา และเพ่งมองที่งูทองสัมฤทธิ์ มันเป็นการกระทำที่แสดงการเชื่อฟังพระเจ้า แม้ว่าจะไม่ค่อยสมเหตุสมผล

⁹⁹ โคโลสี 1:20 และโดยพระองค์ พระเจ้าทรงให้ทุกสิ่งคืนดีกับพระองค์เอง ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่บนแผ่นดินโลกหรืออยู่บนสวรรค์ โดยทรงทำให้เกิดสันติภาพโดยพระโลหิตแห่งกางเขนของพระองค์

¹⁰⁰ The Brown-Driver-Briggs Hebrew and English Lexicon

¹⁰¹ ฮีบรู 12:2 โดยจับตามองที่พระเยซูผู้เบิกทางความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อนั้นสมบูรณ์ พระองค์ทรงสู้ทนต่อกางเขน เพื่อความยินดีที่อยู่ต่อหน้าพระองค์ ทรงถือว่าความอับอายนั้นไม่เป็นสิ่งสำคัญ และพระองค์ประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้า

สำหรับผู้คนที่ตาม ในทำนองเดียวกัน เมื่อเราก้าวไปด้วยความเชื่อ ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าก็จะเข้ามาในชีวิตของเรา นี่คือการเชื่อในพระคัมภีร์ใหม่ ฮีบรู 5:9¹⁰² กล่าวว่าพระเยซูทรงเป็นบ่อเกิดแห่งความรอดนิรันดร์แก่ทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์ เหมือนที่พระองค์ทรงเชื่อฟังพระบิดาของพระองค์

วิธีช่วยให้รอดของพระเจ้าจะฟังดูว่าฉลาด หรือไม่ก็โง่เขลาสำหรับคุณ คุณกำลังจะปฏิเสธความรอดของพระเจ้าเพราะมันฟังดูไม่สมเหตุสมผลกับคุณไหม? คุณมีวิธีที่จะรอดที่ดีกว่านี้ไหม? คุณมีอำนาจที่จะทำลายความผิดบาปในชีวิตของคุณไหม? หรือคุณจะพูดกับพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์เคยกบฏต่อพระองค์และโทษพระองค์ในทุกเรื่อง แต่ในวันนี้ข้าพระองค์ได้เรียนรู้ว่า พระเยซูได้ทรงถูกยกขึ้นบนกางเขนที่จะสิ้นพระชนม์เพื่อความผิดบาปของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ไม่สามารถจะทำลายอำนาจของความบาปในชีวิตของข้าพระองค์ได้ ฉะนั้นข้าพระองค์จะตั้งใจมองที่พระเยซูเพื่อจะได้รับการปลดปล่อยและความรอด”

พระเยซูไม่ได้มาเพื่อนำสันติภาพมาสู่โลกแต่นำดาบแห่งการแบ่งแยกมา (มัทธิว 10:34) คุณอยู่ฝ่ายไหนหรือ? ผู้ที่จะรับบัพติศมาในวันนี้ได้ยืนหยัดโดยการข้ามเส้นนั้น ย้ายจากฝ่ายต่อต้านพระเจ้ามาเป็นฝ่ายเชื่อฟังพระเจ้า คุณกำลังก้าวด้วยการเชื่อฟังเช่นเดียวกับคนที่มองดูทองสัมฤทธิ์ เขาเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเจ้า และพิษนั้นก็ถูกถอน คุณเองก็จะมีประสบการณ์กับอำนาจของบาปที่ถูกทำลายในชีวิตของคุณ และความรู้สึกผิดก็ถูกขจัดออกไป ความบาปในอดีตของคุณจะได้รับการชำระ และคุณจะเข้าสู่อิสรภาพใหม่ที่คุณไม่เคยรู้มาก่อน

¹⁰² ฮีบรู 5:9 เมื่อพระเจ้าทรงทำให้พระเยซูเพียบพร้อมแล้ว พระเยซูจึงทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความรอดนิรันดร์สำหรับทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์

บทที่ 12

ความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้า

วิวรณ์ 3:20

มอนทรีออล, มกราคม 6, 1985

การสูญเสียการทรงสถิตของพระเจ้า

ครั้งหนึ่งผมเคยตื่นขึ้นกลางดึก และทันใดนั้นก็รู้สึกเหมือนว่าการสถิตอยู่ของพระเจ้าได้หายไปชั่วคราว มันเหมือนกับการปิดไฟในฝ่ายวิญญาณที่ได้ปิดสวิทช์ลง ในช่วงเวลาแห่งความมืดมนและความสิ้นหวังนั้น มันมีความรู้สึกถึงความว่างเปล่าที่น่ากลัวและการถูกพระเจ้าทอดทิ้ง

มันเป็นประสบการณ์ใหม่ทั้งหมดสำหรับผม มันกินเวลาเพียงไม่กี่นาที แต่มันก็ทำให้เข้าใจชัดเจนอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนในข้อเท็จจริงที่ว่า หากพระเจ้าจะถอนการสถิตของพระองค์ไปจากเรา หรือเราสูญเสียการสัมผัสศีลธรรมกับพระองค์ไป ชีวิตก็จะสูญเสียความหมายทั้งหมด

แน่นอนว่า ถ้าผมไม่เคยมีประสบการณ์ตั้งแต่แรกในการสถิตอยู่อย่างน่าชื่นใจของพระเจ้า ผมก็คงไม่ได้สังเกตเห็นความแตกต่าง แต่ในช่วงเวลาสั้นๆ ที่ดูเหมือนว่าการสถิตอยู่ของพระองค์หายไปจากผม ผมก็ตื่นขึ้นและอุทานว่า “พระเจ้าอยู่ที่ไหน? เกิดอะไรขึ้นกับสายสื่อสารของผม?” ความว่างเปล่าและการไร้ความหมายได้เข้าเกาะกุมใจของผม

พระเจ้าทรงให้ประสบการณ์นี้กับผมอย่างไม่ต้องสงสัย ส่วนหนึ่งก็เพราะเห็นแก่พวกคุณ เพราะผมได้ใคร่ครวญเกี่ยวกับหัวข้อของวันนี้มาระยะหนึ่งแล้ว ถ้าหากไม่ได้มีประสบการณ์นี้ ผมก็คงไม่สามารถสอนด้วยความเชื่อมั่นเหมือนที่ผมมีในตอนนี้ได้

ผมนึกถึงเหตุการณ์ในวัยเด็กเมื่อผมอายุสี่ขวบ คุณพ่อของผมเล่นซ่อนหากับผม คุณพ่อซ่อนตัวดีมากจนผมหาท่านไม่เจอและเริ่มรู้สึกถูกทอดทิ้ง แต่ตลอดเวลาคุณพ่อก็อยู่ข้างหลังผมนั่นเอง แต่ทว่าการเคลื่อนไหวของคุณพ่อนั้นรวดเร็วและไวมาก เพราะผมเป็นเด็กเล็ก ๆ ผมจึงไม่สามารถหันหลังได้เร็วพอที่จะทันเห็นท่านได้ เมื่อท่านเห็นว่าผมกำลังท้อแท้ ท่านก็เข้ามาหาผมด้วยรอยยิ้มและพูดว่า “ดูนี่สิ พ่ออยู่กับลูกตลอดเวลา”

ประสบการณ์เหมือนฝันร้ายที่ถูกพระเจ้าทอดทิ้งนั้น (เปรียบเทียบกับสดุดี 22:1) ทำให้ผมซาบซึ้งอย่างมากกับความเอาพระทัยใส่และการสถิตอยู่ของพระเจ้า พระองค์ทรงสำแดงให้ผมเห็นว่าการสถิตอยู่ของพระองค์มีความสำคัญต่อชีวิตผม นี่เป็นสิ่งที่ถูกมองข้ามได้ง่ายจนเมื่อคุณสูญเสียมันไป

พระเจ้าทรงสื่อสารกับเรา

พี่น้องทั้งหลาย ไม่มีอะไรที่สำคัญต่อชีวิตคริสเตียนของเราเท่ากับการที่มีความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้า มันเป็นเรื่องเหลือเชื่อที่ใครจะสามารถดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างมีความหมายได้โดยไม่ต้องมีความสัมพันธ์สนิทกับพระองค์

ความสัมพันธ์สนิทของคุณกับพระเจ้าเป็นอย่างไร? มันจะมีความแตกต่างอะไรไหมกับชีวิตของคุณ ถ้าคุณเข้าไม่ถึงพระองค์?

เมื่อผมเล่าประสบการณ์ของผมเกี่ยวกับพระเจ้าโดยบอกคนอื่น ๆ ว่า พระเจ้าตรัสกับผมหรือทำสิ่งอัศจรรย์ผ่านตัวผมอย่างไร ปฏิกริยาที่เห็นเป็นปกติก็คือ ความประหลาดใจที่เหมือนว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นอีกแล้วในปัจจุบัน คริสเตียนหลายคนประหลาดใจที่การอัศจรรย์ยังคงเกิดขึ้นในปัจจุบันและที่พระเจ้ายังคงตรัสกับผู้คนอยู่

มันทำให้ผมสงสัยว่าผมเป็นคนประหลาดฝ่ายวิญญาณไหม ที่พูดถึงสิ่งโบราณหรือสิ่งที่เกิดขึ้นย้อนอดีตไปยาวไกล แต่ประสบการณ์เหล่านี้ควรเป็นบรรทัดฐานในชีวิตคริสเตียนไม่ใช่หรือ? ทำไมเราจึงคิดว่าการอัศจรรย์และการสื่อสารกับพระเจ้าจะไม่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ มีไม่กี่คนที่เห็นด้วยกับผมเมื่อผมแบ่งปันถึงประสบการณ์ของผมเกี่ยวกับพระเจ้า

เมื่อผมเป็นคริสเตียนไม่นาน ผมแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของผม พระองค์ทรงต้องการให้ผมทำอะไรหรือ? พระองค์ทรงต้องการให้ผมไปที่ไหนหรือ? มีครั้งหนึ่งที่ผมคุกเข่าอธิษฐานต่อพระเจ้า พระองค์ก็ตรัสกับผมด้วยเสียงที่ชัดเจนและเด่นชัดว่า “เราจะพาเจ้าออก

จากประเทศจีน” เสียงนั้นชัดเจนมากจนผมตกใจ เสียงมาจากข้างหลังผม ผมจึงหันไปดูว่าใครกำลังพูดอยู่ แต่ผมก็อยู่คนเดียวในห้องนั้น ตอนนั้นผมยังเป็นผู้เชื่อได้ไม่นาน และนั่นก็เป็นครั้งแรกที่พระองค์ตรัสกับผมด้วยเสียงที่สามารถได้ยินได้

อิสยาห์ 30:21 กล่าวว่า “และหูของท่านจะได้ยินคำพูดจากข้างหลังท่านว่า ‘นี่เป็นหนทาง จงเดินในทางนี้’” หากธรรมิกชนในพระคัมภีร์เดิมสามารถสื่อสารโดยตรงกับพระเจ้าได้ ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด เราที่อยู่ในยุคพระคัมภีร์ใหม่ก็จะยังสามารถสื่อสารกับพระเจ้าได้ไม่ใช่หรือ? นี่เป็นยุคที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเทลงมาเหนือมนุษย์ทุกคน พร้อมด้วยคำเผยพระวจนะ นิมิต ความฝัน และการสื่อสารกับพระเจ้า (กิจการ 2:16-18)¹⁰³

ในการเดินของผมกับพระเจ้า พระองค์ตรัสกับผมไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง พระองค์ไม่ค่อยตรัสด้วยเสียงที่ได้ยิน แต่จะตรัสทางการสื่อสารภายในบ่อยกว่า การสื่อสารแบบนี้เป็นเรื่องปกติในพระคัมภีร์ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ไหมว่า เราที่เป็นคริสเตียนเราไม่ได้ดำเนินชีวิตตามที่ควรจะเป็น? ในการอ่านพระคัมภีร์ของผม ผมไม่เห็นอะไรที่พิเศษหรือเจาะจงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของผมกับพระเจ้า สิ่งที่คล้ายกันนี้มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ เริ่มจากอาดัมในหนังสือปฐมกาลไปจนถึงยอห์นในวิวรณ์ หากไม่มีการสื่อสารที่เชื่อมต่อกับพระเจ้าแล้ว ผมก็เห็นว่าคุณจะไปได้ตลอดรอดฝั่งในการเป็นคริสเตียนหรือมีประสบการณ์กับความสุขยินดีในชีวิตคริสเตียนได้อย่างไร

เพื่อให้เรื่องนี้ชัดเจน ให้เราถามคำถามพื้นฐานว่า ทำไมพระเจ้าทรงสร้างเราตั้งแต่แรก? ตั้งแต่เริ่มต้นในปฐมกาลบทที่ 3 พระเจ้าก็ตรัสกับมนุษย์แล้ว ทำไมพระเจ้าจึงทรงดำเนินอยู่ในสวนเอเดนถ้าไม่ใช่เพื่อจะสามัคคีธรรมกับอาดัมและเอวา? ทำไมพระองค์จึงทรงสร้างมนุษย์ถ้าไม่ใช่เพื่อจะทรงสื่อสารกับเขา?

เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าเพื่อที่พระเจ้าจะได้สื่อสารกับเรา การมีความสัมพันธ์สนิทอย่างลึกซึ้งกับพระเจ้านั้นเป็นไปได้ เพราะเรามีพระฉายาร่วมกับพระองค์ เราไม่สามารถจะสื่อสารอย่างลึกซึ้งกับสุนัขได้ เพราะสุนัขไม่ได้ถูกสร้างตามฉายาของมนุษย์ แต่พระเจ้าทรงสร้างเราตามพระฉายาของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงสื่อสารกับเราในระดับที่ลึกที่สุด พระคัมภีร์แสดง

¹⁰³ กิจการ 2:16-18 แต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตามคำที่โยเอลผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ว่า “พระเจ้าตรัสว่า ในวาระสุดท้าย เราจะเทพระวิญญาณของเราบนมนุษย์ทั้งหมด บุตรสาว บุตรีของท่านทั้งหลายจะเผยพระวจนะ บรรดาคนหนุ่มของท่านจะเห็นนิมิต และบรรดาคนแก่ของท่านทั้งหลายจะฝันเห็น แม้แต่เยาวชนนั้น เราจะเทพระวิญญาณของเรา บนทาสทาสีของเรา และเขาทั้งหลายจะเผยพระวจนะ”

ให้เห็นพระเจ้าผู้ทรงต้องการจะสื่อสารกับเรา มากกว่าที่เราต้องการจะสื่อสารกับพระองค์ มีน้อยคนนักที่จะรู้ถึงพระทัยปรารถนาของพระองค์ที่จะสามัคคีธรรมกับเรา

อันที่จริง เราสามารถจะรู้จักพระเจ้าได้ดีกว่าที่เรารู้จักใครๆ ในโลกนี้ เพราะพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองอยู่ในทุกหน้าของพระคัมภีร์ พระคัมภีร์ทั่วไปจะมีมากกว่าหนึ่งพันหน้า ซึ่งแต่ละหน้านั้นได้เปิดเผยบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับพระองค์ คุณสามารถจะเขียนเกี่ยวกับพระเจ้าได้มากกว่าเขียนเกี่ยวกับภรรยาของคุณในแง่ของรายละเอียดชีวประวัติของเธอ

ในตลอดทั่วพระคัมภีร์ เราจะเห็นพระเจ้าทรงสื่อสารกับมนุษย์ จากปฐมกาล 3:9 เป็นต้นไปทำให้เราเห็นบันทึกการสนทนาครั้งแรกระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ (ไม่นับปฐมกาล 2:16-17 ซึ่งพระเจ้าตรัสกับอาดัมในลักษณะทางเดียวมากกว่าการสนทนาสองทาง) จากนั้น มนุษย์ได้ทำบาปและสูญเสียสิทธิพิเศษในการมีความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้า แต่คำว่า “สูญเสีย” จะต้องมีความหมาย เพราะการสื่อสารที่สูญเสียไปนั้นสามารถถูกกลับคืนได้โดยการกลับใจ ในพระคัมภีร์เดิมนั้น พระเจ้ายังคงสื่อสารกับประชากรมากมายของพระองค์ ถ้าพระองค์ได้ทรงสื่อสารกับผู้คนในพระคัมภีร์เดิม ฉะนั้นการสื่อสารของพระองค์กับผู้คนในพระคัมภีร์ใหม่จะยิ่งมากขนาดไหน?

พระเจ้าต้องการให้เราอยู่กับพระองค์

พระเจ้าได้ทรงสำแดงพระองค์เองแก่เราทางพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ ผู้เป็นผู้แทนที่มองเห็นได้ของพระองค์ ดังนั้นเปาโลจึงพูดถึง “พระสิริของพระเจ้าที่ปรากฏบนพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์” (2 โครินธ์ 4:6)¹⁰⁴ และ “เรามีสามัคคีธรรมกับพระบิดาและกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์” (1 ยอห์น 1:3)¹⁰⁵

เปาโลให้เรามองเห็นพระทัยของพระเยซูที่ “พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เพื่อว่าไม่ว่าเราจะตื่นอยู่หรือจะหลับ เราจะได้มีชีวิตกับพระองค์” (1 เธสะโลนิกา 5:10) แต่ว่าเราจะมีชีวิตกับพระองค์โดยไม่มีการสื่อสารกับพระองค์ได้อย่างไร?

¹⁰⁴ 2 โครินธ์ 4:6 เพราะว่าพระเจ้าผู้ตรัสว่าให้ความสว่างส่องออกมาจากความมืด ทรงส่องสว่างเข้ามาในใจของเรา เพื่อให้เรามีความสว่างแห่งความรู้ถึงพระสิริของพระเจ้า ที่ปรากฏบนพระพักตร์ของพระคริสต์

¹⁰⁵ 1 ยอห์น 1:3 สิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินนั้น เราก็อธิษฐานให้พวกท่านรู้ด้วย เพื่อท่านจะได้มีสามัคคีธรรมกับเรา และเราก็มีสามัคคีธรรมกับพระบิดา และกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์

พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เพื่อว่าเราจะมีชีวิต “กับพระองค์” และไม่ใช่แค่เพื่อพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา ไม่เพียงแต่เพื่อให้เราได้รับการอภัยบาปเท่านั้น แต่ยังช่วยทำลายกำแพงระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ด้วย แท้จริงแล้ว “พระเยซูคริสต์ผู้เป็นมนุษย์” ทรงเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ (1 ทิโมธี 2:5)¹⁰⁶

คำว่า “มีชีวิตกับพระองค์” นั้นมีความสำคัญ พระเยซูทรงเลือกสาวกของพระองค์ “เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่กับพระองค์” (มาระโก 3:14) แต่ดังที่เราเห็นใน 1 เธสะโลนิกา 5:10 นั้น (“เราจะได้มีชีวิตกับพระองค์”) ความสัมพันธ์สนิทแบบนี้ก็ใช้ได้กับเราเช่นกัน พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา โดยที่ เราจะได้มีชีวิตกับพระองค์

มีความแตกต่างในภาษากรีกระหว่างสองข้อที่เพิ่งอ้างถึง ในมาระโก 3:14 พวกเขาถูกเลือกให้ “อยู่กับ” (*meta*) พระเยซูอย่างน้อยก็ในแง่ของการอยู่ด้วยทางกาย ในอีกกรณีหนึ่ง 1 เธสะโลนิกา 5:10 มีคำเล็กๆ แต่มีพลังว่า *syn* (“ร่วมกับ”) ซึ่งแสดงถึงการรวมเป็นหนึ่งและความสัมพันธ์สนิท สาวกสิบสองคนนั้นอยู่กับพระเยซูทางกาย แต่ยูดาสหนึ่งในนั้นไม่ได้อยู่กับพระองค์ทางจิตวิญญาณ เริ่มแรกสาวกคนอื่นๆ ไม่ได้อยู่กับพระเยซูในทางจิตวิญญาณอย่างลึกซึ้ง และสิ่งนี้ได้ดำเนินต่อไปจนถึงวันเพ็นเทคอสต์

ตรงนี้ *syn* แสดงถึงการร่วมกันทางจิตวิญญาณ ความสัมพันธ์สนิทที่ลึกซึ้งกว่าการอยู่ทางกาย พระเยซูทรงเชื่อเชิญให้ทุกคน “จงมาหาเรา” (มัทธิว 11:28)¹⁰⁷ ในการเชื่อเชิญนี้ เราารู้สึกถึงความปรารถนาของพระองค์ที่จะอยู่กับเรา พระองค์ได้ทรงคร่ำครวญที่คนทั้งหลายไม่เต็มใจที่จะอยู่กับพระองค์ว่า “บ่อยครั้งแค่ไหนที่เราปรารถนาจะรวบรวมลูกๆ ของเจ้าไว้ เหมือนแม่ไก่อรวบรวมลูกไว้ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอม” (มัทธิว 23:37) เราารู้สึกถึงพระทัยปรารถนาของพระองค์ที่จะสามัคคีธรรมกับเราไหม?

¹⁰⁶ 1 ทิโมธี 2:5 เพราะมีพระเจ้าเพียงองค์เดียวและมีคนกลางผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นมนุษย์ (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

¹⁰⁷ มัทธิว 11:28 บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก

ความอ่อน ๆ เป็นกำแพงในการมีความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้า

พระเยซูตรัสว่า “ดูเถิด เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาเขาและรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา” (วิวรณ์ 3:20, ฉบับ RSV)

ข้อนี้มักถูกยกอ้างในการประชุมประกาศข่าวประเสริฐเหมือนว่ากำลังพูดกับผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียน อันที่จริงเป็นการพูดกับคริสเตียนและโดยเฉพาะกับคริสตจักรที่เลาดีเซียซึ่งกำลังอ่อนแรงอยู่ในความอ่อน ๆ ที่เป็นอันตราย ความอ่อน ๆ เป็นสาเหตุที่ทำให้คริสเตียนจำนวนน้อยมีความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้า เราต้องการได้รับชีวิตนิรันดร์แต่ไม่ยอมรับราคาที่ต้องจ่ายในการติดตามพระองค์ เราสื่อสารกับพระองค์ตามความสะดวกของเราหรือเมื่อเราต้องการพระองค์เท่านั้น แต่เมื่อเราไม่ต้องการพระองค์ เราก็จะไม่คุยกับพระองค์ แต่พระเจ้าไม่ได้ทำตามเงื่อนไขเหล่านั้น และไม่ได้อยู่ตรงนั้นเพื่อจะถูกเอาเปรียบ พระองค์ทรงสื่อสารกับบรรดาผู้ที่แสวงหาพระองค์ด้วยสุดใจของพวกเขาดังที่ตรัสว่า “เจ้าจะแสวงหาเราและพบเรา เมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสุดใจของเจ้า” (เยเรมีย์ 29:13)

ไม่มีคนที่อ่อน ๆ คนใดจะสามารถสื่อสารกับพระเจ้าได้ ถ้าในด้านหนึ่งเราไม่จริงจังกับศาสนาและกับพระเจ้าในอีกด้านหนึ่งขณะที่ไล่ตามโลก เราก็ไม่สามารถหวังที่จะเข้าถึงพระองค์ได้ ผมสงสัยว่าโรคร้ายของคริสตจักรในทุกวันนี้ก็คือการไม่จริงจังกับสิ่งที่นิรันดร์

คริสเตียนที่อ้างตัวว่ามุ่งมั่นกับพระเจ้าอาจค้นพบว่า พวกเขาไม่ได้มุ่งมั่นเลยเมื่อเผชิญกับการทดลองหรือความยากลำบาก ในใจพวกเขานั้นมีพื้นที่อยู่มากที่ให้กับโลก เนื้อหนัง เงินทอง ตำแหน่ง และวิทย์ฐานะ หากมีสิ่งใดที่คุณรักมากกว่าพระเจ้า สิ่งนั้นจะหยุดคุณจากการสื่อสารกับพระองค์

ได้ยินพระสุรเสียงขององค์ผู้เป็นเจ้า

วิวรณ์ 3:20 เปิดเผยให้เห็นความปรารถนาอย่างมากของพระเยซูที่จะสื่อสารกับเรา เป็นความปรารถนาที่สะท้อนให้เห็นถึงความปรารถนาของพระเจ้าเอง เพราะพระเจ้าสถิตอยู่ “ในพระคริสต์” (2 โครินธ์ 5:19)¹⁰⁸ พระเยซูจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา และเราจะรับประทานอาหารร่วมกับพระองค์ การสื่อสารนี้เป็นแบบสองฝ่ายและแบบสองทาง ไม่ใช่ทางเดียว

¹⁰⁸ 2 โครินธ์ 5:19 คือพระเจ้าผู้ทรงสถิตในองค์พระคริสต์ ทรงให้โลกคืนดีกันกับพระองค์เอง มิได้ทรงถือโทษในการละเมิดของเขา และทรงมอบพระวจนะแห่งการคืนดีกันนั้นไว้กับเรา (ฉบับไทยคิงเจมส์)

สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับสองขั้นตอน ขั้นตอนแรก เราได้ยินเสียงของพระองค์เรียกเราอยู่นอกประตู นี่เป็นขั้นตอนแรกและเบื้องต้น และไม่ใช่ขั้นตอนสูงสุดอย่างที่เราคิด การได้ยินเสียงของพระองค์เป็นเพียงการเตรียมพร้อมสำหรับการเปิดประตู

ขั้นตอนต่อไป หลังจากที่คุณได้ยินเสียงของพระองค์และเชิญพระองค์เข้ามา ก็คือการสามัคคีธรรมอาหารมื้อเย็นที่เป็นพระพร อาหารมื้อเย็นเป็นการสามัคคีธรรมที่ผ่อนคลายและสนิทสนมกับองค์ผู้เป็นเจ้า และบำรุงเลี้ยงชีวิตภายในของเรา ก็เหมือนกับมื้ออาหารดีที่ทำให้การบำรุงเลี้ยงร่างกายและให้ความอึดอ้อมใจ

ความสัมพันธ์สนิทที่นำขึ้นใจกับพระเยซูแสดงให้เห็นในการเป็นสาวก ในการแบกกางเขนของเราทุกวันและติดตามพระเยซู การเป็นสาวกทำให้ใจประสงค์ของเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระประสงค์ขององค์ผู้เป็นเจ้าโดยการเดินในทางเดียวกัน และช่วยให้เราเข้าใจสิ่งที่พระเยซูทรงหมายถึงเมื่อตรัสว่า “อาหารของเราคือการทำตามพระประสงค์ของผู้ทรงส่งเรามาและทำงานของพระองค์ให้สำเร็จ” (ยอห์น 4:34) พระประสงค์ของพระบิดาก็เป็นอาหารของเราด้วยเช่นกันถ้าเราสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้า

คำว่า “เสียง” ในวิวรณ์ 3:20 ปรากฏบ่อยครั้งในยอห์นและเป็นคำสำคัญในวิวรณ์ คำภาษากรีกว่า *phōnē* (“เสียง ส่งเสียง เปล่งเสียง”) มีปรากฏ 139 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ และ 55 ครั้งในวิวรณ์เพียงเล่มเดียว ซึ่งนับเป็น 40% ของการปรากฏในพระคัมภีร์ใหม่ หนังสือกิจการตามมาเป็นอันดับสองที่ยังห่างด้วยการปรากฏ 27 ครั้ง

วิวรณ์เริ่มต้นและจบลงด้วยเสียงอันดัง ในบทที่หนึ่ง ยอห์นกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ยินเสียงอันดังคล้ายเสียงแตรมาจากด้านหลังข้าพเจ้า” (1:10) เขากล่าวในตอนท้ายๆของวิวรณ์ว่า “ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากพระที่นั่ง” (21:3)

ในทั้งสองกรณีนี้ เสียงส่งข้อความที่สำคัญอย่างยิ่ง ในกรณีแรก องค์ผู้เป็นเจ้าทรงสั่งให้ยอห์นเขียนถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด ในกรณีหลัง องค์ผู้เป็นเจ้าประทานการสำแดงอันยิ่งใหญ่กับยอห์นเกี่ยวกับนครเยรูซาเล็มใหม่ ดังนั้นวิวรณ์จึงเริ่มต้นและจบลงด้วยเสียงอันดังที่พูดสิ่งที่ยิ่งใหญ่

พระสุรเสียงขององค์ผู้เป็นเจ้าได้ถูกกล่าวถึงสี่ครั้งในยอห์นบทที่ 10 เช่น “แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา และเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นก็ตามเรา” (ข้อ 27) ทำที่สุดแล้ว พระบิดาก็คือผู้ตรัสผ่านพระเยซูดังที่กล่าวไว้ว่า “เพราะเราไม่ได้พูดตามใจของเราเอง แต่พระบิดาผู้ทรงส่งเรามาได้ทรงบัญชาเราว่าจะพูดอะไรและพูดอย่างไร” (ยอห์น 12:49)

เสียงของพระเจ้าช่วยผมให้รอดจากความตาย

พระเจ้าตรัสกับผมเมื่อผมยังเป็นคริสเตียนใหม่ๆ และยังคงตรัสกับผมมาจนถึงทุกวันนี้ เหมือนเหตุการณ์ล่าสุดที่เกิดขึ้นที่สี่แยกใกล้บ้านของผม ในประเทศแคนาดานั้น เมื่อรถมาถึงป้ายหยุดสี่ทาง ก็จะต้องหยุดสนิท ใครที่หยุดก่อนก็มีสิทธิ์ข้ามแยกไปก่อน ผมหยุดที่สี่แยกก่อนและกำลังจะเหยียบคันเร่งเมื่อพระเจ้าตรัสกับผมอย่างชัดเจนว่า “หยุด อย่าเหยียบคันเร่ง!” ผมก็เลยหยุด แล้วรถเมล์ก็แล่นตะบึงข้ามแยกมา นอกจากคนขับรถเมล์จะไม่ได้หยุดที่ป้ายหยุดแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้หยุดที่ป้ายรถเมล์ก่อนถึงสี่แยกอีกด้วย

ถ้าผมขับรถออกไป รถเมล์ก็คงจะพุ่งชนทางด้านขวาของผม นึกภาพได้ไม่ยากที่จะเห็นว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้ารถของผมถูกรถเมล์คันใหญ่วิ่งเข้าชนด้วยความเร็ว 50 กิโลเมตรต่อชั่วโมง หลังจากที่รถเมล์ตะบึงขับข้ามทางแยกมา คนขับก็รีบเหยียบเบรก ผมนั่งอยู่ในรถของผมและมองดูเหตุการณ์ทั้งหมดด้วยความอัศจรรย์ใจ

ดังนั้นการได้ยินเสียงของพระเจ้าจึงอาจเป็นเรื่องของชีวิตและความตาย ในพระคัมภีร์ไม่มีอะไรที่ผิดปกติเกี่ยวกับประสบการณ์แบบนี้ เสียงขององค์ผู้เป็นเจ้าของชีวิตเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคริสเตียนปกติ

ทางแรกที่พระเจ้าตรัสคือ ต่อผู้ชน

คริสเตียนจำนวนมากคิดว่าพระเจ้าชอบที่จะอยู่หนึ่งๆ แต่ความจริงก็คือพระองค์ทรงกระตือรือร้นที่จะตรัสกับเรามากกว่าที่เราจะกระตือรือร้นที่จะฟังพระองค์

พระเจ้าตรัสกับผู้คนในทางต่าง ๆ ที่จริงมีห้าทางที่พระเจ้าตรัสเพื่อเราจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ตรัสเฉพาะกับคริสเตียนที่เรียกว่า “คนชั้นสูง” เท่านั้น แต่ยังพูดกับกลุ่มคน “ธรรมดา” ด้วย

ทางแรกที่พระเจ้าตรัสก็คือ **ต่อผู้ชน** พระกิตติคุณมีบันทึกไว้สามโอกาสที่พระองค์ตรัสต่อคนทั้งหลาย

โอกาสแรก เกิดขึ้นในการรับบัพติศมาของพระเยซู เมื่อพระเจ้าตรัสเป็นเสียงให้ได้ยินจากฟ้าสวรรค์กับฝูงชนว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” (มัทธิว 3:17)

กรณีที่สอง เกิดขึ้นในการจำแลงพระกายของพระเยซู เมื่อพระสุรเสียงของพระเจ้าตรัสจากเมฆที่สุกใสว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก จงเชื่อฟังท่านเถิด” (มัทธิว 17:5) คราวนี้พระเจ้าตรัสกับผู้ฟังกลุ่มเล็ก ๆ คือ กับสาวกสามคนของพระเยซู

ใกล้ช่วงท้ายพันธกิจของพระเยซู พระเจ้าก็ตรัสอีกครั้งกับฝูงชนที่ชุมนุมกัน พระเยซูกำลังเผชิญกับความเป็นจริงของการตรึงกางเขนที่กำลังจะมาถึง และกำลังจะสละพระชนม์ชีพของพระองค์ ในช่วงของการตัดสินใจนี้ พระเยซูได้ตรัสกับพระบิดาของพระองค์ว่า “ให้พระนามของพระองค์ได้รับเกียรติ” (ยอห์น 12:28) แล้วก็มีพระสุรเสียงของพระเจ้าตรัสตอบจากสวรรค์ว่า “เราให้รับเกียรติแล้ว และเราจะให้รับเกียรติอีก” ฝูงชนได้ยินเสียงนั้นและถึงกับโต้เถียงกันถึงเรื่องนี้โดยสรุปว่า “ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้พูดกับพระองค์” (ข้อ 29) แล้วพระเยซูก็ตรัสกับพวกเขาว่า “เสียงนี้เกิดขึ้นเพื่อพวกท่าน ไม่ใช่เพื่อเรา” (ข้อ 30)

เราเห็นรูปแบบหนึ่งก็คือ พระเจ้าตรัสอย่างเปิดเผยกับชนชาติอิสราเอลในช่วงต้นพันธกิจของพระเยซู จากนั้นก็ตรัสกับสาวกสามคนในช่วงกลางพันธกิจของพระองค์ จากนั้นก็ตรัสกับชนอิสราเอลอีกครั้งในช่วงท้ายพันธกิจของพระองค์

เมื่อประธานบัญญัติสิบประการในพระคัมภีร์เดมั้นั้น พระสุรเสียงของพระเจ้าได้ตรัสโดยตรงกับชาวอิสราเอลที่ชุมนุมกันที่ซีนาย (อพยพ 20) พวกเขาตกใจกลัวมากจึงพูดกับโมเสสว่า “ขอให้เราทำสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับเราเองเถิด และเราจะฟัง แต่อย่าให้พระเจ้าตรัสกับเราเองเลย ไม่งั้นนั้นเราคงต้องตาย” (ข้อ 19)

การที่พระเจ้าตรัสกับประชาชนนั้นไม่ใช่เรื่องแปลก เมื่อโอกาสจำเป็น พระเจ้าจะตรัสโดยตรงจากฟ้าสวรรค์กับฝูงชน

ทางที่สอง: พระเจ้าตรัสทางพระวาทะของพระองค์

แต่โดยปกติแล้วพระเจ้าจะไม่ตรัสกับฝูงชนแบบให้ได้ยิน ยกเว้นแต่ในเหตุการณ์พิเศษหรือเหตุการณ์ที่สำคัญยิ่งในประวัติศาสตร์ ทางที่สองที่พระเจ้าตรัสกับเรานั้นเป็นเรื่องปกติมาก คือเราจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ทางพระวาทะของพระเจ้า ซึ่งก็คือพระคัมภีร์ที่มอบให้กับเรา เพื่อให้เข้าใจสิ่งนี้ ก่อนอื่นเราต้องสังเกตความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดเคียงกันระหว่าง “เสียง” กับ “ถ้อยคำ”

เมื่อโมเสสกำลังกล่าวกับชนชาติอิสราเอล โมเสสได้ให้พวกเขาไปถึงเหตุการณ์ที่ชาวอิสราเอลตกใจกลัวพระสุรเสียงของพระเจ้า

แล้วพระยาห์เวห์ตรัสกับท่านทั้งหลายออกมาจากท่ามกลางไฟ ท่านได้ยินเสียงพระคำรัสแต่ไม่เห็นรูปพรรณสัณฐาน มีแต่พระสุรเสียงเท่านั้น พระองค์จึงทรงประกาศพันธสัญญาของพระองค์ต่อท่าน ซึ่งทรงบัญชาท่านทั้งหลายให้ปฏิบัติตาม คือพระบัญญัติสิบประการ ซึ่งพระองค์ทรงจารึกลงบนศิลาสองแผ่น (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:12-13)

ในที่นี้โมเสสกล่าวถึง “เสียง” และ “ถ้อยคำ” ซึ่งบ่งชี้ถึงความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดระหว่างกัน ในทำนองเดียวกัน พระสุรเสียงของพระเยซูก็ตรัสกับเราทางถ้อยคำของพระองค์ที่บันทึกไว้ในพระกิตติคุณ ใครมีหูที่ได้ยินก็จะรับรู้ถึงเสียงและถ้อยคำของพระองค์

แต่ยังมีความแตกต่างระหว่างเสียงและถ้อยคำ เสียงส่งถ้อยคำแต่มากกว่าถ้อยคำ ด้วยลักษณะต่าง ๆ เช่น ความเร็ว ระดับเสียง และเสียงสูงต่ำ ที่เสียงสื่อถึงสิ่งที่ถ้อยคำเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำได้ เสียงสื่อความหมายมากกว่าถ้อยคำตามตัวอักษร เพราะลักษณะการพูดและความรู้สึกที่อยู่เบื้องหลังสิ่งนั้นสามารถส่งผลต่อผู้ฟังด้วยการสื่อสารแบบบอกเป็นนัยไม่ใช่คำพูด

คำพูดและคำที่พิมพ์มีผลต่างกันต่อบุคคลแม้ว่าถ้อยคำจะเหมือนกันก็ตาม สิ่งนี้อธิบายให้เห็นปฏิกิริยาที่หวาดกลัวของชาวอิสราเอลที่มีต่อพระสุรเสียงของพระเจ้าเมื่อพวกเขาได้ยินถ้อยคำของพระองค์พร้อมกับฟ้าร้อง ฟ้าแลบและแตร ที่ภูเขาที่ลุกโชนด้วยไฟและควัน (อพยพ 20:18; เฉลยธรรมบัญญัติ 5:23-27; สิบรูป 12:18-21) แต่เมื่อเราอ่านข้อเหล่านั้นในพระคัมภีร์ฉบับพิมพ์ ถ้อยคำเหล่านั้นขาดการออกฤทธิ์ที่น่าเกรงขามแบบเดียวกับที่ถ้อยคำเหล่านั้นมีผลต่อชาวอิสราเอลเมื่อพวกเขาได้ยินถ้อยคำนั้นด้วยหูของพวกเขาเอง

แม้ว่าเสียงและคำพูดจะมีความเหมือนกันมาก แต่ก็ยังมีความแตกต่างกัน ถึงอย่างไรมันก็เป็นเสียงที่ส่งถ้อยคำและเป็นถ้อยคำที่มีเนื้อหา

หลายคนต้องการจะได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า แต่เพิกเฉยต่อสิ่งที่พระองค์ได้ตรัสไว้แล้วในพระคำของพระองค์ เราต้องทำตามแบบอย่างของผู้เขียนสดุดีและใคร่ครวญพระคำของพระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืน (สดุดี 1:2; โยชูวา 1:8) กินพระคำเป็นอาหารจนหูของเราปรับให้เข้ากับเสียงของพระองค์ อีกไม่นานคุณก็จะคุ้นเคยกับรูปแบบการตรัสของพระองค์และเนื้อหาในถ้อยคำของ

พระองค์ จนกระทั่งว่าหากวันหนึ่งพระองค์จะตรัสเป็นเสียงให้คุณได้ยิน คุณก็สามารถจะรับรู้ได้ด้วยเนื้อหาของถ้อยคำนั้น

สิ่งนี้เป็นจริงในระดับมนุษย์เช่นกัน ถ้าคุณคุ้นเคยกับสิ่งที่ผมพูดและสอน และถ้ามีคนมาบอกว่าผมพูดแบบนี้และแบบนั้น คุณก็พูดได้ว่า “ผมรู้สิ่งที่เขาสอน และเขาจะไม่มีวันพูดแบบนี้แน่” ถ้ามีคนบอกคุณว่าเพื่อนคนหนึ่งของคุณพูดแบบนี้ คุณก็พูดได้ว่า “นั่นเป็นไปได้ เพื่อนของผมจะไม่พูดอะไรแบบนี้แน่” คุณสามารถจะรับรู้เสียงได้โดยเนื้อหาของถ้อยคำนั้น

ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องคุ้นชินกับถ้อยคำของพระเจ้าเพื่อว่าเมื่อพระองค์ตรัสกับเราโดยตรง เราก็สามารถรับรู้ว่าเป็นพระสุรเสียงของพระองค์ ก็เช่นเดียวกับพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า ถ้าเรารู้จักพระสุรเสียงของพระเยซู เราก็จะไม่ถูกหลอกโดยเสียงของผู้ที่แอบอ้าง แม้ว่าเราจะฟังดูเป็นของจริงกับบางคนก็ตาม พระเยซูตรัสว่าแกะของพระองค์ “จะรู้จักเสียงของพระองค์” (ยอห์น 10:4) “พวกแกะจะไม่มีวันตามคนแปลกหน้า แต่จะวิ่งหนีจากเขาเพราะพวกมันไม่รู้จักเสียงของคนแปลกหน้า” (ข้อ 5) “แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา เรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะเหล่านั้นก็ตามเรา” (ข้อ 27)

ทางที่สาม: พระเจ้าตรัสกับเราทางผู้รับใช้ของพระองค์

ทางที่สามที่เราจะได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้านั้นก็คือผ่านทางผู้รับใช้ของพระองค์ ใน 1 ซามูเอล 15:19 ซามูเอลตำหนิซาอูลที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าว่า “ทำไมท่านจึงไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระยาห์เวห์?” ที่น่าสนใจก็คือ ซามูเอลพูดถึง “เสียง” ของพระเจ้า แม้ว่าคำสั่งของพระเจ้านั้นกับซาอูลจะเป็นโดยทางอ้อมที่ตรัสกับซามูเอลไม่ใช่กับซาอูลเอง (ข้อ 1-3) นี่เป็นเพียงหนึ่งในหลายตัวอย่างในพระคัมภีร์ที่พระสุรเสียงของพระเจ้าตรัสทางผู้รับใช้ของพระองค์

ในทำนองเดียวกัน ประชาชาติอิสราเอลก็ได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าผ่านทางโมเสส มีตัวอย่างอีกมากมายที่จะอ้างถึงได้ แต่นี้เป็นตัวอย่างหนึ่งซึ่งโมเสสกล่าวกับอิสราเอลว่า “ถ้าท่านเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน โดยรักษากฎบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าสั่งท่านในวันนี้...” (เฉลยธรรมบัญญัติ 13:18) มีการกล่าวกันว่าโมเสส “สั่ง” ชาวอิสราเอลแม้ว่าสุดท้ายแล้วพระบัญญัตินี้จะเป็พระบัญญัติของพระเจ้า

โมเสสเป็นเสียงให้พระเจ้าไม่เฉพาะกับชาวอิสราเอลเท่านั้น แต่กับฟาโรห์ด้วย

พระยาห์เวห์จึงตรัสกับโมเสสว่า “ดูสิ เราได้ตั้งเจ้าไว้เป็นดังพระเจ้าต่อฟาโรห์ และอาโรนพี่ชายของเจ้าจะเป็นผู้เผยพระวจนะของเจ้า เจ้าจงบอกข้อความทั้งหมดที่เราสั่งเจ้า แล้วอาโรนพี่ชายของเจ้าจะบอกฟาโรห์ให้ปล่อยชนชาติอิสราเอลออกไปจากแผ่นดินของเขา (อพยพ 7:1-2)

เมื่อฟาโรห์ได้ยินโมเสสหรืออาโรนพูด เขาก็ได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า ถ้าฟาโรห์ปฏิเสธคำของโมเสส ก็แสดงว่าเขากำลังปฏิเสธพระสุรเสียงของพระเจ้า เพราะพระยาห์เวห์ได้ตั้งโมเสส “เป็นดังพระเจ้าต่อฟาโรห์”

ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิม เป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าต่อชาวอิสราเอลและสุดท้ายก็ต่อโลก พวกเขาดำเนินชีวิตภายใต้การควบคุมของพระเจ้าอย่างเต็มที่และมีความสัมพันธ์สนิทกับพระองค์อย่างลึกซึ้งจนพวกเขาสามารถจะประกาศว่า “พระเจ้าตรัสดังนี้” (คำตรงตัวอักษรคือ “พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้”) ถ้อยคำนี้มีปรากฏประมาณ 418 ครั้งในพระคัมภีร์เดิม

หลักการที่คล้ายกันนี้จะพบในพระคัมภีร์ใหม่ ในเรื่องการประกาศข่าวประเสริฐ พระเยซูตรัสว่า “ผู้ที่ต้อนรับท่านทั้งหลายก็ต้อนรับเรา” (มัทธิว 10:40) “ผู้ที่ยอมฟังพวกท่านก็ฟังเรา ผู้ที่ไม่ยอมรับพวกท่านก็ไม่ยอมรับเรา และผู้ที่ปฏิเสธเราย่อมปฏิเสธพระองค์ ผู้ทรงส่งเรามา” (ลูกา 10:16) มีเพียงเสียงของผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถเป็นตัวแทนเสียงของพระเจ้าได้

ทางที่สี่: การได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าทางนิมิต

พระคัมภีร์กล่าวถึงทางที่สี่ที่เราจะได้ยินเสียงของพระเจ้าทางนิมิต มีคริสเตียนมากมายที่ถือว่าสิ่งนี้เป็นเรื่องไม่ธรรมดา แต่มันเป็นเรื่องปกติในหนังสือกิจการ หนังสือวิวรณ์ และพระคัมภีร์เดิม ตัวอย่างเช่น เอเสเคียล 1:25-28 พูดถึงนิมิตที่งดงามซึ่งพระสุรเสียงของพระยาห์เวห์ได้ตรัสออกไปและได้ยินกัน

องค์ผู้เป็นเจ้าตรัสกับอานาเนียทางนิมิต (กิจการ 9:10) โดยสั่งเขาให้ช่วยเหลือฝ่ายวิญญาณแก่เขาโล ซึ่งต่อมาเรียกว่าเปาโล เขาได้รับคำสั่งให้วางมือกับเขาโลเพื่อให้ตาของเขาโลมองเห็นได้อีกครั้ง และที่เขาโลจะเต็มด้วยพระวิญญาณ (ข้อ 17)

นิมิตสามารถมาในรูปของความฝัน อันที่จริง ความฝันนั้นเรียกอีกอย่างว่า “นิมิตยามคำคืน” (โยบ 20:8; 33:15; อีสายห์ 29:7) ในนิมิตยามคำคืนนั้น องค์ผู้เป็นเจ้าตรัสกับเปาโลว่า “อย่ากลัวเลย แต่จงกล่าวต่อไปและอย่าเงียบเลย” (กิจการ 18:9) ในนิมิตนั้น องค์ผู้เป็นเจ้าได้สื่อสารกับ

เปาโลโดยใช้ “ภวังค์” หรือ “ความเคลิบเคลิ้ม” (คำกรีกคือ *ekstasis*, กิจการ 22:17 เป็นต้นไป, ใช้กับเปโตรในกิจการ 10:10) ซึ่งเป็นสภาวะที่คน ๆ หนึ่งไม่รับรู้กับสิ่งรอบตัวในเวลานั้น

ทางที่ห้า: การได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าทางพระวิญญาณ

ทางที่ห้าในการได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้านั้นเป็นเรื่องธรรมดาตามาก การได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ (นั่นก็คือ พระวิญญาณของพระเจ้า หรือพระวิญญาณของพระยาห์เวห์) พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสที่อันที่โอกว่า “จงตั้งบารนาบัสกับเซาโลไว้สำหรับงานที่เราเรียกให้พวกเขาทำนั้น” (กิจการ 13:2) พระสุรเสียงของพระเจ้าตรัสทางพระวิญญาณของพระองค์กับผู้ที่มาพร้อมกันเพื่ออธิษฐานและอดอาหาร

พระเจ้าตรัสกับเราทางพระวิญญาณแม้ในเรื่องของความมั่นใจว่า “พระวิญญาณเองก็เป็นพยานกับจิตวิญญาณของเราว่า เราเป็นลูกของพระเจ้า” (โรม 8:16) เราจะไม่มี ความมั่นใจอย่างแท้จริง เว้นเสียแต่พระวิญญาณของพระเจ้าจะบอกเราว่า เราเป็นบุตรของพระเจ้า

มีคริสเตียนมากมายที่ขาดการติดต่อกับพระเจ้า จนพวกเขาต้องยึดความมั่นใจในความรอดไว้กับหลักคำสอนหรือหลักความเชื่อ มากกว่าจะยึดกับการมีชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ในสภาพฝ่ายวิญญาณที่อ่อนแอของพวกเข พวกเขาไม่กล้าจะยึดความมั่นใจอยู่กับสิ่งที่พวกเขาเห็นว่าไม่น่าเชื่อถือ นั่นก็คือ การสื่อสารกับพระเจ้า ดังนั้นพวกเขาก็ยึดความมั่นใจอยู่กับหลักความเชื่อที่พวกเขาคิดว่าไม่ได้ขึ้นกับการมีชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า นำเสียดายสำหรับพวกเขาแล้ว พระคัมภีร์ไม่ได้ให้หลักพื้นฐานสำหรับความมั่นใจที่แท้จริงนอกเหนือจากการเป็นพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่กล่าวไว้ในโรม 8:16 ด้วยความชัดเจนอย่างแท้จริง

หากเราไม่มีชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่พระองค์ตรัสกับเรา และให้ความมั่นใจกับเราทางพระวิญญาณของพระองค์ เราจะไม่มีความมั่นใจเลย หากไม่มีชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ก็ไม่มีหลักคำสอนใดที่จะให้ความมั่นใจที่แท้จริงได้ ไม่มีอะไรจะอันตรายเท่ากับความมั่นใจจอมปลอมที่หลอกให้คุณรู้สึกมั่นคงปลอดภัย คุณได้ยินคำว่า “สันติสุข สันติสุข” เมื่อไม่มีสันติสุข เพราะสันติสุขที่แท้จริงเป็นผลของพระวิญญาณที่มาจากการมีชีวิตที่สัมพันธ์กับพระเจ้า การยึดความมั่นใจของเรากับสิ่งอื่นก็คือการตามการนำทางของคนตาบอดที่ตกลงไปในบ่อ

มีคริสเตียนจำนวนมากรู้สึกไม่มั่นคงที่จะยึดความมั่นใจอยู่กับการใช้ชีวิตในความสัมพันธ์กับพระเจ้า แต่ไม่มั่นคงในเรื่องอะไรหรือ? เรากลัวว่าเราอาจจะมี ความสัมพันธ์กับพระองค์ในวันนี้ แต่จะไม่

มีในวันพรุ่งนี้หรือ? และนั่นจะเป็นความผิดของพระเจ้าตั้งแต่แรกไหม? พระเจ้าทรงไม่แน่วไม่นอนที่ทรงตรัสในวันนี้และจะชอนพระองค์ในวันพรุ่งนี้หรือ?

จงระวังที่จะยึดความมั่นใจของเราอยู่กับรากฐานที่จอมปลอม เราจะต้องเดินกับองค์ผู้เป็นเจ้าของและคงอยู่กับพระองค์ “จงคงอยู่ในเราและเราจะคงอยู่ในพวกท่าน”¹⁰⁹ (ยอห์น 15:4) ถ้าเราทำอย่างนี้เราก็จะเกิดผลมาก ซึ่งเป็นผลของพระวิญญาณและจะมีความมั่นใจอย่างแท้จริง แต่ถ้าเราไม่คงอยู่ในพระคริสต์ แล้วเราจะมี ความมั่นใจที่มาจากพระวิญญาณของพระเจ้าได้อย่างไร? ผู้ที่วางใจในความมั่นคงที่จอมปลอมก็จะจบลงในความหายนะ

พระเจ้าประทานพระวิญญาณของพระองค์แก่เราซึ่งก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อที่เราจะได้มีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งและมั่นคงกับพระองค์ เมื่อใดที่ความสัมพันธ์สนิทของเรากับพระเจ้ากำลังอ่อนแรงลง ทำไมเราจึงไม่กลับใจเสียทันที? ที่จำเป็นต้องทำก็คือการกลับใจใหม่เพื่อฟื้นฟูสามัคคีธรรมหรือว่าเรากำลังเติมพ้นความมั่งคั่งของเราไว้กับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่การกลับใจ?

นี่เป็นอีกตอนหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเสียงของพระเจ้า

แต่เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมา พระองค์จะทรงนำพวกท่านไปสู่ความจริงทั้งหมด พระองค์จะไม่ตรัสโดยพลการ พระองค์จะตรัสเฉพาะสิ่งที่พระองค์ทรงได้ยิน และพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่านถึงสิ่งที่เกิดขึ้น (ยอห์น 16:13, ฉบับ NIV)

จงสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้คำว่า “ตรัส” พระวิญญาณไม่ได้ตรัสด้วยอำนาจของพระองค์เอง แต่ตรัสสิ่งที่ได้ยิน และทรงเปิดเผยความจริงกับเรา รวมทั้งสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วย สิ่งเหล่านี้ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นเหตุการณ์ของการสิ้นยุค แต่เป็นเหตุการณ์ที่มีลักษณะส่วนบุคคลที่ชี้นำเราในการเดินกับพระเจ้า

พระเยซูทรงอธิบายเพิ่มเติมว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับเราอย่างไร

แต่องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงส่งมาในนามของเรานั้น จะทรงสอนพวกท่านทุกสิ่ง และจะทำให้พวกท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวกับพวกท่าน (ยอห์น 14:26, ฉบับ ESV)

¹⁰⁹ ฉบับบอรรถธรรมร่วมสมัย, และฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “จงติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับพวกท่าน” (ผู้แปล)

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำให้เราระลึกถึงสิ่งที่พระเยซูได้ทรงสอน นี่สอดคล้องกับยอห์น 16:13 ที่เราอ้างอิงเกี่ยวกับพระวิญญาณแห่งความจริง แต่ตอนนี้กล่าวเจาะจงมากขึ้นว่า พระวิญญาณตรัสกับเราโดยให้เราระลึกถึงคำตรัสของพระเยซู พระวิญญาณทำทรงให้เราระลึกถึงข้อพระคัมภีร์เฉพาะที่ตรัสกับเราอย่างมีพลังจนทำให้เราขีดเส้นใต้ข้อนั้นในพระคัมภีร์ของเราหรือจดไว้ในกระดาษา ผมมีประสบการณ์แบบนี้บ่อยๆ มีข้อๆหนึ่งพูดกับผมอย่างทรงพลังและคงอยู่กับผมจนเรื่องนั้นได้รับการแก้ไข จากนั้นพระวิญญาณก็ให้ผมจำพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่งที่มาเป็นแสงนำทางในการเดินก้าวต่อไปของผมกับพระเจ้า “พระวณะของพระองค์เป็นโคมให้กับย่างเท้าของข้าพระองค์ และเป็นแสงส่องทางของข้าพระองค์” (สดุดี 119:105)

การได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า: ตัวอย่าง

เมื่อสองศตวรรษก่อน ผู้หญิงคนหนึ่งกำลังนำกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ของสตรีอย่างเกิดผลและประสบความสำเร็จมากโดยพระคุณของพระเจ้า แต่แทนที่บรรดาผู้นำคริสตจักรจะชื่นชมยินดีในเรื่องนี้ กลับไม่พอใจที่ผู้หญิงคนหนึ่งกำลังนำศึกษาพระคัมภีร์ซึ่งพวกเขารู้สึกว่าเป็นสิทธิแต่เพียงผู้เดียวของผู้สอนศาสนา เมื่อเผชิญกับเรื่องนี้ เธอบอกว่าเธอมักจะได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าเมื่อสามัคคีธรรมอย่างลึกซึ้งกับพระองค์ และพระสุรเสียงนั้นจะชี้นำเธอให้นำการศึกษาพระคัมภีร์ พวกเขาถามเธอว่าเธอรู้ได้อย่างไรว่าเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า เธอตอบคณะผู้สอนศาสนาด้วยน้ำเสียงที่อ่อนโยนและสุภาพว่า “พวกท่านบอกดิฉันได้ไหมว่าอับราฮัมรู้ได้อย่างไรว่าเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าที่บอกให้เขาถวายเป็นอิสอัค?”

คำสั่งของพระเจ้าที่ให้อับราฮัมถวายอิสอัคบุตรชายของเขาซึ่งเป็นเชื้อสายตามพระสัญญาของพระเจ้านั้นขัดกับความคิดของมนุษย์อย่างสิ้นเชิง พระเจ้าทรงเรียกร้องสิ่งที่อับราฮัมรักที่สุด ที่รักมากกว่าชีวิตของเขาเอง แต่ทั้งหมดนี้ก็เพื่อจุดประสงค์ในการอวยพรเขาและมนุษยชาติทั้งหมดผ่านทางเขา สถานการณ์นี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่อาจนำไปสู่การฆ่าลูกชายของตัวเองอย่างมิชอบ อับราฮัมมั่นใจอย่างมากว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ได้ตรัสกับเขา อับราฮัมจะถวายอิสอัคไหมถ้าเขาเกิดความสงสัยสักนิดว่าเป็นพระเจ้าหรือไม่ที่ตรัสกับเขา? พระเจ้าตรัสกับคนทุกชั่วอายุที่ “เชื่อฟังตามความเชื่อ” เช่นเดียวกับอับราฮัม (โรม 1:5; 16:26)

เราจะได้ยินเสียงของพระเจ้าได้อย่างไร? เจ็ดหลักการ

1. ใจที่บริสุทธิ์

หลักการข้อแรกที่เราต้องเข้าใจก็คือใจที่บริสุทธิ์ ถ้าเราต้องการจะได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า หากใจของเราไม่บริสุทธิ์ เราก็จะไม่สามารถรับรู้ถึงพระสุรเสียงของพระองค์ได้

เมื่อผมรับใช้เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรในเมืองลิเวอร์พูล จะมีผู้หญิงคนหนึ่งในคริสตจักรที่เผยพระวจนะในพระนามขององค์ผู้เป็นเจ้าในวังค์ ในสภาวะที่เคลิบเคลิ้มชั่วครู่หนึ่ง เธอเผยพระวจนะด้วยพลังจนทำให้ผู้ที่ฟังเธอต้องตกใจ ในสภาวะที่เคลิบเคลิ้ม เธอจะพูดว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้...” และจะยกข้อพระคัมภีร์ทั้งตอนซึ่งในสภาวะที่มีสติปกติ เธอจำไม่ได้หรือไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามีอยู่ในพระคัมภีร์ อันที่จริง หญิงที่รักคนนี้แทบจะอ่านหนังสือไม่ออก เพราะเธอไม่เคยมีโอกาสดูเรียนในระดับประถมเลยด้วยซ้ำ แต่หลังจากตื่นจากภวังค์ เธอก็จำไม่ได้ว่าเธอได้พูดอะไรไป

สิ่งนี้ดำเนินต่อไปในคริสตจักรอยู่เป็นเวลาหลายสัปดาห์ ดังนั้นผมจึงแสวงหาพระפקตร์ของพระเจ้าเพื่อสังเกตดูว่าคำเผยพระวจนะนี้มาจากพระองค์หรือไม่ ในกรณีนี้ไม่มีใครสามารถบอกได้จากใจความสำคัญของคำเผยพระวจนะของเธอ คำประกาศของเธอไม่มีสิ่งใดที่บ่งชี้อย่างชัดเจนไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง

วันหนึ่งขณะที่ผมรอคอยต่อเจพระפקตร์พระเจ้าอยู่นั้น พระองค์ก็ทรงแสดงแก่ผมอย่างชัดเจนว่าคำเผยพระวจนะนั้นไม่ได้มาจากพระองค์ ผมจึงไปหาหญิงคนนั้นและพูดกับเธอว่า “พี่สาวครับ คำเผยพระวจนะที่คุณได้ประกาศในพระนามขององค์ผู้เป็นเจ้านั้นไม่ได้มาจากพระองค์” เมื่อพูดอย่างนี้ เธอก็ทรุดตัวลงจากที่นั่งและซบหน้าลงกับพื้น เธอถามทั้งน้ำตาว่า “ถ้าสิ่งนี้ไม่ได้มาจากองค์ผู้เป็นเจ้า แล้วทำไมฉันถึงเผยพระวจนะเช่นนี้ได้?” ผมพูดว่า “พี่สาวที่รัก ซาตานก็สามารถใช้คุณได้เพราะมีความบาปซ่อนอยู่ในใจของคุณ จงค้นดูในใจของคุณต่อพระפקตร์พระเจ้าและบอกผมว่ามีความบาปอะไรที่คุณได้ทำ”

เธอครุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่ง แต่ก็นึกอะไรไม่ออก เธอลำว่า “พูดด้วยความสัตย์จริง ฉันนึกไม่ออกว่ามีความบาปใดๆที่ได้ทำและไม่ได้กลับใจ” ผมจึงเข้าเฝ้าพระเจ้าเพื่อสังเกตดูและพระองค์ได้ทรงเปิดเผยความบาปกับผม ผมบอกเธอว่า “ถ้าอย่างนั้น ผมจะบอกว่ามันคืออะไร มีความไม่บริสุทธิ์อยู่ในใจของคุณ เพราะลึกๆแล้ว คุณเกลียดสามีของคุณ”

สิ่งนี้ปลุกเธอให้ตื่นขึ้น และเธอได้สารภาพว่าเธอเกลียดสามีของเธอเพราะเขาทำร้ายเธอและปฏิบัติกับเธอเยี่ยงทาส ลึกลงไปในใจของเธอแล้ว เธอเกลียดเขาเพราะเขาทำให้เธออับอาย ทำให้เธอเสื่อมเสีย และปฏิบัติต่อเธอเหมือนเป็นวัตถุมากกว่าเป็นมนุษย์ เธอรู้ว่าความเกลียดชังนั้นเป็นสิ่งที่ผิด แต่แทนที่จะจัดการกับมัน เธอกลับฝังมันไว้ลึกๆ ยิ่งลึกลงไปในใจของเธอจนเธอไม่รู้สึกรู้สีกตัวอีกต่อไป แต่ตลอดมานั้น รากของความเกลียดชังเป็นพิษต่อตัวเธอทั้งหมด ความขมขื่น ความเกลียดชัง และความบาป เมื่อซ่อนเร้นอยู่ในส่วนลึกของตัวคนๆหนึ่งจนคนนั้นไม่รู้สึกรู้สีกตัว ก็เป็นเหมือนกับพิษที่ทำลายชีวิตของคนนั้น

เธอได้กลับใจใหม่และรับพระคุณของพระเจ้าเพื่อยกโทษให้สามีของเธอ และดำเนินชีวิตใหม่ในพระคริสต์ ภายในเวลาสองปี สามีของเธอซึ่งเคยเป็นคริสเตียนแต่ในนามก็กลายเป็นคนที่เปลี่ยนไป

หากเราประสงค์จะได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าและไม่สับสนกับเสียงของซาตาน เราก็คงต้องมีใจที่บริสุทธิ์ พระโลหิตของพระเยซูจะต้องชำระบาปทุกอย่างของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งบาปที่ซ่อนอยู่ เราต้องการพระวิญญานของพระเจ้าที่จะเปิดเผยความบาปของเรากับเรา เพราะว่าความบาปที่รู้หรือไม่รู้มันจะตัดความสัมพันธ์สนิทของเรากับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์และชอบธรรม

มีคริสเตียนหลายคนคิดว่าข้อความแห่งการกลับใจมีไว้สำหรับผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียนเท่านั้น แต่นั่นเป็นข้อผิดพลาดอย่างร้ายแรง แม้แต่ข้อวิวรณ์ 3:20 ที่เรากำลังดูอยู่ก็มีการเรียกให้กลับใจใหม่อยู่ก่อนหน้าว่า “จงมีความกระตือรือร้นและกลับใจใหม่” (ข้อ 19) การเรียกนี้ไม่ได้พูดกับผู้ไม่เชื่อ แต่พูดกับคริสเตียนในเมืองเลาดีเซีย การกลับใจใหม่ไม่ใช่การกระทำเพียงครั้งเดียว เราไม่ได้เรียนจบจากชีวิตคริสเตียนจนถึงขั้นที่เราไม่ต้องกลับใจใหม่อีกต่อไป การกลับใจใหม่และการสำนึกผิดเป็นสิ่งที่จำเป็นในการเข้าหาพระเจ้าที่บริสุทธิ์ผู้ทรงมีความยินดีกับใจที่สำนึกผิด

เพราะพระองค์ผู้สูงเด่นและสูงส่ง ผู้ทรงดำรงอยู่ในรันดร์ ผู้ทรงพระนามว่าบริสุทธิ์ ตรัสตั้งนี้ว่า “เราอาศัยอยู่ในที่สูงส่งและบริสุทธิ์ และอยู่กับผู้สำนึกผิดและถ่อมใจ เพื่อฟื้นฟูจิตวิญญาณของผู้ที่ถ่อมใจ และฟื้นฟูใจของผู้ที่สำนึกผิด (อิสยาห์ 57:15 ฉบับ ESV)

แต่นี้ต่างหากที่เราจะมอง คือผู้ถ่อมใจและมีใจสำนึกผิด และตัวสั้นเพราะถ้อยคำของเรา (อิสยาห์ 66:2 ฉบับ ESV)

เราจะต้องไม่ยอมให้ความบาปของเราผลักดันเราให้ออกห่างจากพระเจ้า ในทางกลับกัน การสำนึกในความบาปของเราควรนำเราให้ใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้น เมื่อจิตวิญญาณของเราอยู่ในสภาพที่

แร้นแค้นนั้น เราจะหันหน้าไปหาใครได้นอกจากพระองค์ผู้เดียวที่สามารถช่วยเราได้? เมื่อเราเข้ามายังพระพักตร์ของพระองค์ด้วยใจที่ถ่อมและสำนึกผิด เราจะสามารถอยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์ได้ แม้เราจะรู้สึกตัวเราเองไม่สะอาด

ถ้าผมกล่าวพูดอย่างนั้นและด้วยคุณสมบัติที่ระมัดระวัง ความบาปของเราสามารถจะเป็นพรได้ หากมันนำเราให้สำนึกผิดอย่างแท้จริงว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาป ขอทรงให้ข้าพระองค์ได้เข้ามาอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ เพื่อที่พระองค์จะทรงชำระข้าพระองค์จากความบาปของข้าพระองค์ และเปลี่ยนข้าพระองค์เป็นคนใหม่” ความผิดบาปของเราจึงเป็นเหตุให้เข้ามาหาพระองค์แทนที่จะหนีจากพระองค์ เราจะเข้าใจว่าทำไมพระเยซู พระบุตรของพระเจ้าจึงถูกเรียกว่า “มิตรสหายของคนบาป” (มัทธิว 11:19; ลูกา 7:34)

2. ความมุ่งมั่นอย่างแท้จริงต่อความจริง

สิ่งที่สองที่เราจะต้องมี หากจะได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้านั้นคือ ความมุ่งมั่นอย่างแท้จริงต่อความจริง “ความจริง” ตรงนี้หมายถึงความจริงจากพระวจนะของพระเจ้า ไม่ใช่หลักคำสอนหรือศาสนาที่เราชื่นชอบ มีหลายครั้งในชีวิตของผมที่ผมมีประสบการณ์อันเจ็บปวดเมื่อพบว่าหลักคำสอนที่ผมเชื่อว่าเป็นความจริงนั้นไม่ได้สอดคล้องกับพระคำของพระเจ้า ผมรู้สึกตกใจที่หลักคำสอนไม่ได้รับการสนับสนุนโดยพระคำของพระเจ้าทั้งหมด แต่มีเพียงไม่กี่ข้อเท่านั้นที่ยืนยันนอกบริบท เมื่อการศึกษาเพิ่มเติมเปิดเผยให้เห็นลักษณะของหลักคำสอนที่ผิดหลักพระคัมภีร์ ผมจึงไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากจะต้องทิ้งหลักคำสอนนั้นเพราะความมุ่งมั่นต่อความจริง

3. การมีใจเดียว

ประการที่สาม เราจะต้องมีใจเดียว คริสเตียนจำนวนมากไม่สามารถสื่อสารกับพระเจ้าได้เพราะจิตใจของพวกเขาฟุ้งซ่านจากหลายสิ่งหลายอย่างที่เรียกร้องความสนใจของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงติดอยู่กับความวุ่นวาย เราคงจำสิ่งที่พระเยซูตรัสกับคนที่ใจว้าวุ่นได้ เช่นว่า “มารธา มารธา เจ้าว้าวุ่นและร้อนใจในหลายสิ่งนัก แต่มีสิ่งเดียวที่จำเป็น มารีย์ได้เลือกเอาส่วนที่ดีซึ่งไม่มีใครจะเอาสิ่งนั้นไปจากนางได้” (ลูกา 10:41-42) สิ่งที่กวนใจมารธาไม่ใช่สิ่งเลวร้ายแต่เป็นการทำงานที่ดีและถูกต้องสมควร แต่มารีย์น้องสาวของเธอ “นั่งอยู่แทบพระบาทขององค์ผู้เป็นเจ้า และฟังถ้อยคำของพระองค์” (ข้อ 39)

คริสเตียนจำนวนมากมักแต่ยุ่งอยู่กับสิ่งดี ๆ จนสิ่งดี ๆ กลายเป็นศัตรูของสิ่งที่ดีที่สุด พวกเขาไม่สามารถจะได้ยินเสียงของพระเจ้าเพราะหูของพวกเขาหนกด้วยเสียงอึกทึกของการงาน

ในทำนองเดียวกัน การขาดความเชื่อ หรือความไม่เชื่ออย่างชัดเจนนั้น ส่งผลให้ใจแบ่งแยกและไม่บริสุทธิ์ และไม่สามารถจะตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งฝ่ายวิญญาณได้ นั่นคือสิ่งที่ยากอบอธิบายว่าเป็นคนสองใจ ในสภาวะนี้เราจะไม่สามารถสื่อสารกับพระเจ้าหรือรับอะไรจากพระองค์ได้

แต่เขาจะต้องทูลขอด้วยความเชื่อและไม่สงสัยเลย เพราะคนที่สงสัยก็เป็นเหมือนคลื่นในทะเลที่ถูกลมพัดไปพัดมา เพราะคน ๆ นั้นไม่ควรคาดหวังว่าเขาจะได้รับสิ่งใดจากองค์ผู้เป็นเจ้าของ เขาเป็นคนสองใจ ไม่นั่นคงในทางของตน (ยากอบ 1:6-8 ฉบับ NASB)

จงเข้าใกล้พระเจ้า แล้วพระองค์จะเสด็จมาใกล้ท่าน พวกคนบาปทั้งหลาย จงชำระมือให้สะอาด คนสองใจ จงชำระใจให้บริสุทธิ์ (ยากอบ 4:8)

4. ความสงบเงียบภายใน

ประการที่สี่ เราต้องมีความสงบเงียบภายใน ในยุคที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงที่ทุกอย่างเร่งด่วนนี้ จึงมีเพียงไม่กี่คนที่รู้วิธีที่จะสงบเงียบ ความสงบเงียบภายในเป็นสิ่งสำคัญเพราะพระเจ้าจะไม่ตะโกนใส่เรา แต่จะตรัสกับเราด้วยเสียงที่เงียบ และเราต้องเงียบเพื่อได้ยินเสียงที่แผ่วเบา

พระยาห์เวห์ทรงบอกเอลียาห์ให้ไปยืนอยู่บนภูเขาเพื่อรอให้พระองค์ทรงผ่านไป ลมพายุกล้าพัดปะทะภูเขา แต่พระยาห์เวห์ไม่ได้สถิตในลมนั้น แผ่นดินไหวรุนแรงเขย่าแผ่นดิน แต่พระยาห์เวห์ไม่ได้สถิตในแผ่นดินไวนั้น ไฟได้เผาผลาญสถานที่นั้น แต่พระยาห์เวห์ไม่ได้สถิตในไฟนั้น ในที่สุดก็มีเสียงอันแผ่วเบา ซึ่งเป็นพระสุรเสียงของพระยาห์เวห์ได้ตรัสว่า “เอลียาห์เอ๋ย เจ้ามาทำอะไรอยู่ที่นี่?” (1 พงศกษัตริย์ 19:11-13)

ถ้าเรานั่งนิ่ง ๆ ไม่ได้ หรือถ้าเรายอมให้เสียงและความโกลาหลของโลกรุกร้าความเป็นส่วนตัวภายในของเรา เราก็จะไม่สามารถได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ สิ่งที่เราต้องการคือความสงบเงียบภายใน เมื่อเราเข้าใกล้คนของพระเจ้า เราสามารถจะสัมผัสได้ถึงความสงบเงียบภายในเกี่ยวกับเขามันเป็นนิสัยของเขา เพราะมันเป็นวิธีที่เขาจะได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า เหมือนกับที่เอลียาห์ได้พบว่า พระเจ้าไม่ได้ตรัสในพายุหมุน ในแผ่นดินไหว หรือในไฟ แต่ในพระสุรเสียงที่สงบเงียบของพระวิญญาณ

5. ไม่กลัวความตาย

ประการที่ห้า เราต้องเป็นอิสระจากความกลัวตายถ้าเราต้องการจะได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า ฮีบรู 2:15 กล่าวว่าซาตานทำให้ผู้คนตกเป็นทาสมาตลอดชีวิตเนื่องจากความกลัวตาย ความกลัวนี้เองที่ทำให้คนยึดกับความมั่นคงของโลก แต่ผู้ที่ได้ปล่อยจากการยึดของโลกก็ไม่กลัวตาย

เพราะความกลัวตายนี้เองทำให้ชาวอิสราเอลต้องพูดกับโมเสสว่า “ให้ท่านแจ้งสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับเรา เราจะฟัง แต่อย่าให้พระเจ้าตรัสกับเราเลย เกรงว่าเราจะตาย” (อพยพ 20:19) พระเจ้าตรัสกับชนชาติอิสราเอลจากภูเขาที่เปลวไฟลุกโชน ประชาชนอ้อนวอนโมเสสไม่ให้พระเจ้าตรัสกับพวกเขาเอง เพราะพวกเขากลัวตาย

คุณกำลังวิ่งหนีจากพระสุรเสียงของพระเจ้า เพราะคุณกลัวว่ามันอาจทำให้คุณเสียชีวิตในโลกนี้หรือไม่? คุณถูกดึงไปในสองทิศทางคือ คุณต้องการจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ แต่กลัวว่าพระเจ้าจะเรียกคุณให้ทำอะไรบางอย่างที่จะทำให้คุณสูญเสียหน้าที่การงานในโลกนี้

“อย่าให้พระเจ้าตรัสกับเราเลย เกรงว่าเราจะตาย” ชาวอิสราเอลร้องขอ แต่ทำไมพวกเขาถึงกลัวความตาย? การได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าเป็นสิทธิพิเศษที่คุ้มค่าที่จะตายมิใช่หรือ? พระสุรเสียงของพระเจ้านำความตายหรือว่านำชีวิตมาให้คนที่ได้รับ? ชาวอิสราเอลกลัวที่จะตาย ดังนั้นพวกเขาจึงหนีจากพระสุรเสียงของพระองค์ ถึงอย่างนั้นพวกเขากลับพูดกับโมเสสในเวลาต่อมาว่า

“นี่แน่ะ พระยาห์เวห์พระเจ้าของเราได้ทรงสำแดงพระสิริและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเราได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์จากท่ามกลางเพลิง ในวันนี้เราได้เห็นว่าพระเจ้าตรัสกับมนุษย์ และมนุษย์ยังมีชีวิตอยู่ได้ (เฉลยธรรมบัญญัติ 5:24)

มันน่าสนใจที่คราวนี้พวกเขายอมรับว่าพวกเขาไม่ได้ตายหลังจากได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า! ถึงอย่างนั้นในข้อถัดไป พวกเขากลับกลัวการได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าอย่างไม่สามารถเข้าใจได้

ดังนั้นทำไมเราจะต้องตาย? เพราะเพลิงยิ่งใหญ่นี้จะเผาผลาญเรา ถ้าเราได้ยินพระสุรเสียงของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราอีก เราก็คงจะต้องตาย เพราะในบรรดามนุษย์ทั้งหลาย ใครเล่าได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ตรัสออกมาจากท่ามกลางเพลิงอย่างที่เราได้ยิน และยังมีชีวิตอยู่ได้? (ข้อ 25-26)

นี่ตามมาด้วยการตอบสนองที่เจ็บปวดของพระยาห์เวห์ต่อความโลเลของพวกเขา

โอ อยากให้พวกเขามีใจเช่นนี้อยู่เสมอ คือใจที่ยำเกรงเราและรักษาบัญญัติทั้งสิ้นของเรา เพื่อจะ
เป็นการดีต่อพวกเขาตลอดชั่วลูกหลานของเขาเป็นนิตย์ (ข้อ 29)

มันน่าแปลกที่พระเจ้าตรัสว่าชาวอิสราเอล*ไม่ยำเกรงพระองค์* นี่เป็นคำกล่าวที่น่าแปลก เพราะพวกเขากลัวพระสุรเสียงของพระองค์ แต่ความกลัวของพวกเขาเป็นความกลัวที่ผิดประเภท เป็นความกลัวทางเนื้อหนังและแบบทาส ไม่ใช่ความกลัวที่ขอบรรรมและเชื่อฟังที่พระเจ้าทรงคาดหวังจากพวกเขา ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงขับไล่พวกเขาไปจากที่ประทับของพระองค์ว่า “พวกเจ้าจงกลับไปยังดินที่ของตน” (ข้อ 30) แต่พระองค์ตรัสกับโมเสสผู้ซื่อสัตย์ว่า “แต่ตัวเจ้า จงยืนอยู่ข้างเราที่นี่ เพื่อเราจะพูดกับเจ้า” (ข้อ 31)

6. มีส่วนร่วมในการรับใช้พระองค์

ประการที่หก เราจะต้องมีส่วนร่วมในการรับใช้พระเจ้าอย่างเต็มที่ การมีส่วนร่วมนี้ใช้กับคริสเตียนทุกคน ไม่เฉพาะผู้ที่รับใช้เต็มเวลาเท่านั้น เราเป็นของพระเจ้าเพราะเราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระเยซู ซึ่งเราถูกซื้อด้วยราคาสูงมาก ตอนนี้เราเป็นทาสของพระเจ้า ไม่มีใครที่เป็นทาสแบบบางเวลา เพราะทาสทุกคนเป็นทาสแบบเต็มเวลา เราจึงต้องดำเนินชีวิตเต็มเวลาเพื่อพระองค์ โดยไม่คำนึงถึงงานอาชีพของเราในโลก

ถ้าคุณไม่ได้ดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้า แล้วคุณจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ได้อย่างไร? ในตัวอย่างของเราทั้งหมดที่อ้างอิงจากกิจการ พระเจ้าตรัสกับบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ที่มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการรับใช้พระองค์ พระองค์ไม่ได้ตรัสเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของเรา แต่เพื่อสั่งสอนและหนุนใจเราในงานการเสริมสร้างคริสตจักรของพระองค์

7. สัตย์ซื่อจนถึงความตาย

ประการที่เจ็ด พระเจ้าตรัสกับผู้ที่เต็มใจจะสัตย์ซื่อจนถึงความตาย คำกล่าวที่ว่า “ผู้ใดที่สู้ทนจนถึงที่สุดจะได้รับการช่วยให้รอด” มีปรากฏสองครั้งในมัทธิว (10:22; 24:13) พระเจ้าทรงกำลังมองหาคนที่เต็มใจจะติดตามพระองค์จนถึงความตาย มีคนจำนวนมากอ้างว่าเป็นคริสเตียน แต่มีสักกี่คนที่ยังคงสัตย์ซื่อเมื่อเผชิญหน้ากับความตาย?

แน่นอนว่าแม้ในความตั้งใจที่จริงใจที่สุดของเรา ก็ยังเป็นไปได้ที่จะไม่แน่ใจในนาทีสุดท้าย แต่พระคุณของพระเจ้าก็มีเพียงพอที่จะช่วยให้เรายืนหยัดได้! อย่างน้อยที่สุด เราต้องมีความปรารถนาอย่างแท้จริงที่จะสละชีวิตจนถึงความตาย แต่คนจำนวนมากไม่มีความปรารถนาเช่นนั้นเลย พระเจ้าทอดพระเนตรเข้าไปในจิตใจของเราและรู้ว่าเรามีความตั้งใจจริงหรือไม่ หากพระองค์ทรงเห็นว่าในใจของคุณมีความปรารถนาอย่างแท้จริงที่จะสละชีวิตจนถึงความตาย พระองค์ก็จะตรัสกับคุณ

อับราฮัมสละชีวิตโดยไม่เพียงจนถึงความตายเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความตายของผู้ที่มีค่ายิ่งสำหรับเขามากกว่าตัวเขาเองเสียอีก นั่นก็คืออิสอัคบุตรชายที่รักของเขา โมเสสเองก็สละชีวิตจนถึงความตายเมื่อเขาอธิษฐานว่า “ขอพระองค์ทรงโปรดยกโทษบาปของพวกเขา มิฉะนั้น ก็ขอพระองค์ทรงลบชื่อของข้าพระองค์เสียจากหนังสือที่พระองค์ทรงจดไว้” (อพยพ 32:32)

เอลียาห์ก็สละชีวิตจนถึงความตายเช่นกัน เขากลับเมื่อเขาพบว่าตัวเองอยู่ในสถานการณ์ที่อันตราย แต่โดยพระคุณของพระเจ้า เขาได้เอาชนะความกลัวของเขาและเผชิญหน้ากับอาหับที่เสี่ยงต่อชีวิตของเขาเอง (1 พงศ์กษัตริย์ 19:3; 21:20f) เอลียาห์พร้อมที่จะตายเพื่อพระเจ้า แต่ในที่สุดเขาก็ถูกรับขึ้นไปสวรรค์ (2 พงศ์กษัตริย์ 2:11)

บรรดาผู้เผยพระวจนะที่สละชีวิตจนถึงความตายและได้รับการยอมรับเช่นนั้นจากพระเยซูผู้ตรัสถึงโลหิตของบรรดาผู้เผยพระวจนะ (มัทธิว 23:30; ลูคา 11:50) ในกิจการ 7:52 สเทเฟนพูดกับชาวยิวว่า “มีผู้เผยพระวจนะคนไหนบ้าง ที่บรรพบุรุษทั้งหลายของพวกท่านไม่ได้ข่มเหง?” บรรดาผู้เผยพระวจนะรับรองคำพยานของพวกเขากับโลหิต เช่นเดียวกับบรรดาอัครทูต คนแบบนี้ที่สละชีวิตจนถึงความตายนี้แหละ เป็นคนที่พระเจ้าจะตรัสด้วย

ในวาระสุดท้ายของสเทเฟน เมื่อฝูงชนกำลังจะเอาหินขว้างเขานั้น เขายังคงสละชีวิตและสัมพันธ์สนิทกับองค์ผู้เป็นเจ้าต่อไป (กิจการ 7:54-60) ขณะที่ฝูงชนกำลังเดือดดาล สเทเฟนก็เงยหน้าขึ้นสู่ฟ้าและกล่าวว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์เปิดออก และบุตรมนุษย์ทรงยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า” (ข้อ 56) ขณะที่เขาถูกหินขว้าง เขาร้องทูลว่า “ข้าแต่พระเยซู องค์ผู้เป็นเจ้า ขอทรงรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์ด้วย” ขณะที่กำลังจะสิ้นใจ เขาก็ทูลวิงวอนเพื่อปฏิบัติของเขาวา “ข้าแต่องค์ผู้เป็นเจ้า ขอโปรดอย่าทรงถือโทษพวกเขาเพราะบาปนี้” จิตใจของสเทเฟนไม่หวั่นไหวด้วยความกลัวหรือความตายที่เป็นจริง เขามาถึงจุดสิ้นสุดของการพำนักของเขาในโลกในความสัมพันธ์สนิทกับองค์ผู้เป็นเจ้าของเขา

“ถ้าใครได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาเขาและจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา” การรับประทานอาหารกับองค์ผู้เป็นเจ้าของเป็นความสนิทสนมที่น่าชื่นใจที่ไม่ต้องใช้คำพูดใดๆ ความสนิทสนมอย่างสงบแบบไม่ต้องพูดอะไรนี้เป็นระดับสูงสุดของความสัมพันธ์สนิทกับองค์ผู้เป็นเจ้าของ

บทที่ 13

อะไรคือเป้าหมายของคริสเตียน?

ฟิลิปปี 3:13-15

มอนทรีออล, 8 กันยายน 1996

เรามีพิธีบัพติศมาในวันนี้ ดังนั้นผมจึงอยากจะมาดูคำถามพื้นฐานสองสามข้อเกี่ยวกับชีวิตคริสเตียนที่แสดงให้เห็นอย่างมีพลังในฟิลิปปี 3:13-15 ให้สังเกตเฉพาะคำที่เป็นตัวหนา

¹³พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ถือว่าข้าพเจ้าได้ฉวยเอาไว้อย่างไร แต่ข้าพเจ้าทำอย่างหนึ่งคือ **ลืมสิ่งที่ผ่านมา** แล้วโน้มตัวไปหาสิ่งที่อยู่ข้างหน้า ¹⁴ข้าพเจ้ามุ่งต่อไปสู่หลักชัยเพื่อจะรับรางวัลซึ่งพระเจ้าทรงเรียกจากเบื้องบนในพระเยซูคริสต์ ¹⁵ดังนั้นเราซึ่งเป็นผู้ใหญ่แล้วจึงคิดอย่างนี้ และถ้าพวกท่านคิดอย่างอื่น พระเจ้าก็จะทรงเปิดเผยให้ท่านรู้ด้วย (ฟิลิปปี 3:13-15 ฉบับ ESV)

เปาโลกล่าวว่าพวกคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วจะคิดอย่างนี้ (ข้อ 15) คิดอย่างไรหรือ? เรื่องนี้มีอธิบายไว้ในข้อ 13 และ 14 คริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วจะไม่คิดว่าเขาได้มาถึงจุดที่เขาควรจะเป็นแล้ว แต่ยิ่งไปกว่านั้น เขาจะลืมสิ่งที่ผ่านมา และมุ่งชีวิตของเขาไปที่สิ่งที่อยู่ข้างหน้าเขา

การตีความของข้อ 13 ไม่ได้ง่ายอย่างที่คิดในแวบแรก อย่างไรก็ตาม ผมขอฝากข้อนี้ให้พี่น้องหญิงของเราที่จะรับบัพติศมาในวันนี้ และก็ฝากข้อนี้ให้พวกคุณทุกคนที่อยู่ที่นี่ด้วย ข้อนี้เป็นข้อที่ชื่นชอบกันที่จะเห็นในภาพโปสเตอร์ของคริสเตียน แม้ว่าจะมีเพียงไม่กี่คนที่เข้าใจว่ามันหมายถึงอะไร

ข้อนี้มีหลักการที่สำคัญมาก “**ลืมสิ่งที่ผ่านมา**” หมายถึงอะไรหรือ? มันหมายความว่าเป็นการลืมทุกสิ่งในอดีต แม้แต่เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่สอนบทเรียนสำคัญ ๆ แก่เราอย่างนั้นหรือ?

แต่ในส่วนใหญ่ของพระคัมภีร์เดิมเป็นประวัติศาสตร์ ดังนั้น ถ้าเราลืมนัดในแง่ นั้น เราก็ไม่สามารถจะศึกษาประวัติศาสตร์หรืออ่านพระคัมภีร์เดิมในส่วนใหญ่ได้

เมื่อเปาโลบอกว่าเขามุ่งต่อไปหรือโน้มตัวไปข้างหน้า นั้น เขากำลังชี้ไปที่เป้าหมายที่อยู่ข้างหน้าเขา และเป้าหมายนั้นคืออะไรหรือ? ถ้าผมถามคุณว่า “อะไรคือเป้าหมายของคุณในการเป็นคริสเตียน?” คุณจะตอบอย่างไร? ผมได้พบคริสเตียนมากมายที่เชื่ออย่างจริงจัง แต่ก็ไม่สามารถบอกผมถึงเป้าหมายชีวิตคริสเตียนของพวกเขาได้ เป้าหมายคือการรู้พระคัมภีร์มากขึ้นใช่ไหม? หรือว่าเป็นการเริ่มงานประกาศข่าวประเสริฐ? ความหมายของข้อนี้ไม่ชัดเจนสำหรับคริสเตียนหลายคน แต่ผมหวังว่าหลังจากการสอนเรื่องนี้ คุณจะเข้าใจข้อนี้มากขึ้น ผมจะพยายามอธิบายโดยใช้สามภาพประกอบดังต่อไปนี้

ชัตตัม สุสเซนทำสงครามกับชาวเคิร์ด

ผมเรียนรู้ความจริงใหม่ๆ ในฝ่ายวิญญาณทุกวันจากการอ่านข่าวที่เกิดขึ้นรอบโลก ทุกรายการข่าวที่สำคัญมีถ้อยคำที่สื่อทางจิตวิญญาณอยู่ในนั้น พระเจ้าสามารถตรัสกับเราผ่านข่าวสารได้ ถ้าเรามีตาที่มองเห็นและมีหูที่ได้ยิน

สองสัปดาห์ก่อน มีสิ่งที่เกิดขึ้นในอิรัก ชัตตัม สุสเซน เพื่อนของเรา กำลังมีความคิดใหม่ๆ ขึ้นมา หลังจากประสบความพ่ายแพ้ครั้งใหญ่ในสงครามอ่าว (Gulf War) ในปี 1990-1991 คุณคงคิดว่าเขาทำสงครามมาพอแล้ว แต่ดูเหมือนว่าเขาไม่ได้เรียนรู้บทเรียนของเขาเลย ตอนนี้เขาต้องการจะเริ่มทำสงครามทางตะวันตกเฉียงเหนือกับชาวเคิร์ด ที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางการเมืองและการทหารระหว่างประเทศโดยรอบ ทันใดนั้นซีปนาวุธเป็นชุดก็ยิงเข้ามาอีกครั้งและฝูงบินไอพ่นก็มาบินอยู่เหนือศิระะ เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้เขาเรียนรู้บทเรียนพื้นฐานบางอย่างในชีวิต?

แต่นี่ก็เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับคริสเตียนมากมายไม่ใช่หรือ? ผมเห็นสิ่งพื้นฐานเดียวกันที่เกิดขึ้นกับพวกเขา พวกเขามีประสบการณ์ที่เลวร้ายครั้งแล้วครั้งเล่าเพราะการไม่เชื่อฟังพระเจ้าของพวกเขา แต่พวกเขาได้เรียนรู้อะไรไหม? ก็ไม่เลย พวกเขายังคงสร้างความผิดพลาดเหมือนเดิมครั้งแล้วครั้งเล่า

การหย่าร้างของเจ้าหญิงไดอาน่าและเจ้าฟ้าชายชาร์ลส์

ประมาณสัปดาห์ก่อน ก็มีอีกข่าวหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความสัมพันธ์ ซึ่งคราวนี้เกี่ยวข้องกับราชวงศ์ เป็นข่าวการหย่าร้างอย่างเป็นทางการของเจ้าหญิงไดอาน่าและเจ้าฟ้าชายชาร์ลส์ เราไม่ต้องเรียกเธอว่า “เจ้าหญิงไดอาน่า” อีกต่อไป ไม่ต้องใช้ “ฝ่าบาท” กับเธออีกต่อไป เธอเป็นสามัญชนธรรมดาที่ลงมาจากความสูงส่งของราชวงศ์ แต่ทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้นได้หลังจากแต่งงานกันมา 15 ปี?

การแต่งงานของไดอาน่าและชาร์ลส์นั้น เป็นการแต่งงานแบบในเทพนิยายที่คนทั่วโลกให้ความสนใจเมื่อสิบห้าปีที่แล้ว หญิงสาวสามัญชนที่ดงามคนนี้ได้กลายเป็นเจ้าหญิง และมีความเป็นไปได้ตามหลักแล้วที่เธอจะได้เป็นพระราชินีแห่งจักรภพอังกฤษ! ว้าว! นั่นคือความฝันของเด็กผู้หญิงทุกคนที่ว่า “ในไม่ช้าฉันก็จะเป็นเจ้าหญิงและต่อไปอาจจะเป็นราชินี!” นี่เป็นเรื่องในนิทานและตอนนี้มันเป็นเรื่องจริง! สามัญชนที่ชื่อไดอาน่าคนนี้ก็กำลังจะได้เป็นเจ้าหญิง และอาจจะได้เป็นราชินีด้วยซ้ำ เธอไม่ได้แต่งงานกับกษัตริย์แ่ๆ ที่หน้าตาน่าเกลียด แต่แต่งงานกับเจ้าชายที่หล่อเหลาเอากการ คุณจำพระองค์ได้ในชุดเครื่องแบบของราชวงศ์ที่มีดินและกระดุมสีทอง โดยมีดาบยาววับห้อยอยู่ข้างพระองค์ พระองค์ทรงมีรูปร่างหน้าตาหล่อเหลาและผมหยักศกสีน้ำตาล กษัตริย์แห่งจักรภพอังกฤษในอนาคตองค์นี้มีดหัวใจของสาว ๆ ทุกคน! นี่คือนิยายสร้างจากความฝัน!

เมื่อสิบห้าปีที่แล้วคนทั้งโลกได้เห็นงานแต่งงานอันวิจิตรและงดงามของพวกเขา แต่ตอนนี้เราได้ยินข่าวการหย่าร้างของพวกเขาล้ว แน่نونที่เราไม่ได้แปลกใจกับเรื่องนี้ เมื่อได้ยินปัญหาชีวิตการแต่งงานของพวกเขในช่วงหลายปีที่ผ่านมา และเมื่อได้มีประกาศการหย่าร้างของพวกเขอย่างเป็นทางการ ความฝันนั้นก็สิ้นสุดลง

แต่ทำไมหรือ? ทำไมคนหน้าตาดีสองคนที่มีอนาคตอันรุ่งโรจน์และทุกสิ่งในโลกสามารถจะให้ได้กลับต้องมาหย่าร้างกัน? คุณคิดอย่างไรหรือ? คุณมีคำตอบให้กับคำถามนี้ไหม? คุณอาจจะพูดว่ามันเป็นผลมาจากความแตกต่างของอุปนิสัย แต่ทุกคู่จะมีความแตกต่างของอุปนิสัย มีสามีภรรยาคู่ไหนที่มีอุปนิสัยเหมือนกันทุกอย่างหรือ? ความแตกต่างของอุปนิสัยนั้นมักจะไม่ทำลายการแต่งงาน เพราะจะมีวิธีที่จะแก้ไขมัน แต่ก็ไม่มีอะไรที่จะสามารถช่วยชีวิตแต่งงานของเจ้าชายและเจ้าหญิงได้ แม้กระทั่งแรงกดดันจากการตรวจสอบของสาธารณชน สิ่งทั้งหมดนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร?

“ซูเปอร์แมน” คริสโตเฟอร์ รีฟ เป็นอัมพาต

เมื่อสองสามวันก่อน ผมได้อ่านข่าวเรื่องราวเกี่ยวกับคริสโตเฟอร์ รีฟ นักแสดงที่โด่งดังที่สุดในบทบาทของซูเปอร์แมน เขาสูง 6 ฟุต 4 นิ้ว หล่อเหลาและล่ำสัน เขาสวมชุดสีน้ำเงินที่มี “S” ตัวใหญ่อยู่ด้านหน้า เขากางแขนออกและโอบยบินไปบนท้องฟ้า นั่นคือสิ่งที่สร้างจากความฝัน คุณไม่ชอบบินได้หรือไม่? เรามบินได้ในความฝันเท่านั้น เมื่อผมบินในความฝัน ผมไม่ได้บินอย่างถูกต้องเพราะโดยพื้นฐานแล้วผมเป็นนักว่ายน้ำ ดังนั้นเมื่อผมบิน ผมก็จะว่ายน้ำในเวลาเดียวกันนั้น! แต่ซูเปอร์แมนไม่จำเป็นต้องขยับแขนของเขา เขาจะยื่นแขนไปข้างหน้าแล้วก็พุ่งออกไปเหมือนจรวด!

แต่เกิดอะไรขึ้นกับคริสโตเฟอร์ รีฟหรือ? ตอนนี้เราทุกคนก็คงรู้แล้วว่าเขเป็นอัมพาตทั้งแขนและขา ปี 1995 เขาตกจากหลังม้าจนคอหัก เขาจึงเป็นอัมพาตตั้งแต่คอลงไป ผมแทบจะไม่รู้จักเขาเลยตอนที่เขาถูกพาขึ้นไปบนเวทีเพื่อระดมทุนให้กับผู้ที่มีอาการบาดเจ็บที่กระดูกสันหลัง เขาดูหมดหนทาง ต้องนั่งอยู่บนรถเข็น มีท่อในปากเพื่อช่วยหายใจ เขาไม่เหมือนกับหนุ่มหล่อในภาพยนตร์เรื่อง “ซูเปอร์แมน”

เราสามารถเรียนรู้บทเรียนอะไรจากสิ่งนี้? รีฟร่วงลงจากที่สูงแห่งความรุ่งโรจน์ ความรุ่งโรจน์ของความเป็นเลิศในทางกายภาพที่เหมาะสมกับบทบาทของซูเปอร์แมน ในชีวิตจริงนั้น รีฟยังเป็นนักกีฬาด้วย และกล้ามเนื้อของเขานั้นก็เป็นของจริง หุ่นที่ดูดีมีกล้ามเนื้อของเขาในชุดรูปปั้นนั้นน่าประทับใจมาก! แต่ตอนนี้เขาต้องนั่งตัวอยู่บนรถเข็น

จากทั้งหมดนี้ผมคิดว่าพระเจ้ากำลังตรัสบางอย่างกับเรา พระองค์ไม่ได้บอกว่าคริสโตเฟอร์ รีฟทำสิ่งไม่ดีจึงสมควรได้รับสิ่งนี้ แต่กระนั้นพระเจ้าก็มีคำสอนสำหรับมวลมนุษย เราคิดถึงซูเปอร์แมนว่าเป็นผู้ที่กอบกู้โลกจากอันตรายทุกอย่างได้ แม้กระทั่งหยุดชิปนาอูธและการโคจรของโลก เมื่อคุณมีพลังวิเศษในระดับนี้ คุณก็ไม่จำเป็นต้องมีพระเจ้า ผมคิดว่าคำสอนนี้ก็คือ จงดูซูเปอร์แมนตอนนี้สิ เขาช่วยตัวเองไม่ได้ แล้วนับประสาอะไรที่จะช่วยมวลมนุษยได้ ทุกครั้งที่เด็ก ๆ มองไปที่คริสโตเฟอร์ รีฟ พวกเขาจะถามว่า “เกิดอะไรขึ้นกับซูเปอร์แมนเหรอ?” เป็นเรื่องประหลาดและน่าขันที่อุบัติเหตุครั้งนี้เกิดขึ้นกับซูเปอร์แมนคนนี้และไม่ใช้กับดาราฮอลลีวูดคนอื่น นี่เป็นเรื่องบังเอิญไหม? เมื่อเราอ่านข่าว เราได้เรียนรู้บทเรียนฝ่ายวิญญาณบ้างไหม? เราเรียนรู้บทเรียนฝ่ายวิญญาณจากพระคัมภีร์แต่ก็นอกพระคัมภีร์ด้วย เพราะพระเจ้าตรัสกับเราได้หลายทาง ถ้าเรามีหูที่จะฟัง

รากปัญหาของมนุษย์: การถือตัวเองเป็นสำคัญ

มีรูปแบบของเหตุการณ์ทั้งสามนี้ไหม? รูปแบบแรกคือระดับสากล (ชดัดัม สุธเซน) รูปแบบที่สองคือระดับสังคม (เจ้าหญิงไดอาน่า) รูปแบบที่สามคือระดับรายบุคคล (คริสโตเฟอร์ รีฟ) เป็นเรื่องที่น่าสนใจที่ผมได้รับข่าวของสามเหตุการณ์ตามลำดับนั้น

เมื่อเรามองดูโลก เรารับรู้ว่าจะอะไรเป็นสาเหตุของปัญหาของมนุษย์ไหม ไม่ว่าจะเป็นในระดับสากลหรือระดับรายบุคคล? มันเป็นตัวมนุษย์เอง ในการรักษาโรคนั้น คุณจะต้องวินิจฉัยให้ถูกต้อง การวินิจฉัยที่ไม่ถูกต้องสามารถฆ่าผู้ป่วยด้วยการรักษาที่ไม่ถูกต้อง และการรักษาตามอาการไม่ได้ผลก็เพราะไม่ได้จัดการกับรากของปัญหา แล้วรากปัญหาของมนุษย์คืออะไรหรือ? ปัญหาพื้นฐานของมนุษย์ก็คือตัวเอง การถือตัวเองเป็นสำคัญ นี่เป็นสิ่งที่รับมือยากที่สุด

อะไรที่ทำให้ชดัดัม สุธเซน เพื่อนของเราคิดจะเข้ายึดคูเวต? ทุกสิ่งที่เขาทำล้วนถูกแรงขับในการยกย่องตัวเอง เขาได้สร้างนครบาบิโลนโบราณซึ่งรุ่งเรืองในสมัยพระคัมภีร์ขึ้นมาใหม่ แล้วยังใส่ชื่อของเขาลงบนอิฐแต่ละก้อนที่ใช้ในการสร้างขึ้นมาใหม่ เขาต้องการได้รับเกียรติที่จะถูกบันทึกไว้ในหนังสือประวัติศาสตร์ว่าเป็นผู้พิชิตคูเวต แต่เขามีความทะเยอทะยานที่มากกว่าแค่คูเวต นั่นเป็นแค่ก้าวแรกเท่านั้น คุณคงคิดว่าเขาจะเรียนรู้บทเรียนของเขาหลังจากที่ถูกทำโทษจากความพ่ายแพ้อย่างย่อยยับ แต่ไม่มีสิ่งใดจะสามารถกักขังตัวเองได้ เขาจึงแสวงหาหนทางอื่นเพื่อสร้างเกียรติของเขา

แต่เขาแตกต่างจากเราจริงหรือ? ลองมองเข้าไปในใจของพวกคุณดูสิ อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้คุณทำในสิ่งที่คุณเพิ่งทำไป? ถ้าไม่ได้ทำเพื่อความต้องการ เพื่อความพอใจ หรือเพื่อชื่อเสียงของตัวเอง แล้วทำไมคุณถึงทำ? เรารู้คำตอบว่ามนุษย์ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความปรารถนาที่จะเติมเต็มตนเอง

อะไรที่ทำให้การแต่งงานแบบในฝันของชาร์ลส์และไดอาน่าต้องล้มเหลว? สิ่งนั้นก็คือการปะทะกันของตัวเอง ต่างฝ่ายต่างไม่เต็มใจที่จะยอมให้อีกฝ่ายหนึ่ง ดังนั้นจึงต้องมีบางสิ่งที่แตกหัก

ชดัดัมต้องการเข้ายึดคูเวต แต่โลกปฏิเสธ สงครามเริ่มต้นเมื่อมีการปะทะกันในความต้องการระหว่างประเทศเหล่านั้น แม้แต่ในคริสตจักรก็มีการปะทะกันซึ่งบางคนบอกว่าพวกผู้นำผิด แต่พวกผู้นำกลับโต้กลับว่า “ผมรู้เรื่องฝ่ายวิญญาณมากกว่าคุณ ผมถูก คุณผิด”

ทำไมเราจึงต้องการอำนาจ? มันเป็นการเอาชนะความต้องการของฝ่ายตรงข้าม เพื่อเราจะได้ทำในสิ่งที่เราคิดว่าถูกต้อง จงสังเกตคำว่า “สิ่งที่เราคิดว่าถูกต้อง” ตัวเองนั้นฉลาดมากที่จะไม่พูด

อย่างเปิดเผยว่า “ฉันกำลังทำสิ่งนี้เพื่อความรู้โรจน์ของตัวเอง” เพราะมันค่อนข้างโง่งมเกินไป แต่ก็จะมีวิธีอื่น ๆ ในการยกย่องตัวเองไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ดังเช่นที่ซัดดัมอ้างว่าทั้งหมดนี้ก็เพื่อความรู้โรจน์ของอิรัก แต่ความรู้โรจน์ของอิรักก็คือความรู้โรจน์ของตัวเอง เราซ่อนแรงจูงใจของเราไว้เบื้องหลังคำพูดที่ฟังดูไพเราะ ในชีวิตฝ่ายวิญญาณนั้น มันไม่เพียงเป็นสิ่งที่น่ากลัวเท่านั้น แต่เป็นความหายนะเลยทีเดียว

ผมเจอสถานการณ์อยู่หลายครั้งที่ชายหนุ่มจะพูดกับหญิงสาวว่า “คุณจะต้องแต่งงานกับผม” หญิงสาวพูดว่า “ทำไมฉันจะต้องแต่งงานกับคุณด้วย?” และเขาตอบว่า “เพราะเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับเราที่จะแต่งงานกัน” คุณจะโต้เถียงกับเรื่องนี้อย่างไรหรือ? เธอจึงถามว่า “คุณรู้ได้อย่างไรว่านี่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้า?” เขาตอบว่า “ผมเป็นคริสเตียนนานกว่าคุณสองปี ผมรู้จักพระเจ้าดีกว่าคุณ และนี่เป็นพระประสงค์ของพระองค์ที่เราจะต้องแต่งงานกัน” นั่นมักจะเป็นข้อเสนอในการแต่งงานใช่ไหม? นี่ผมไม่ได้พูดล้อเล่นเลย เพราะผมรู้เรื่องดังกล่าวอย่างน้อยก็สองกรณี พี่น้องหญิงที่รัก โปรดระวังด้วย! สักวันหนึ่งอาจมีพี่น้องชายบางคนมาหาคุณแล้วบอกคุณว่า มันเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่คุณจะต้องแต่งงานกับเขา และเขาทำสิ่งนี้โดยอ้างพระนามของพระเจ้า! นั่นเป็นสิ่งที่แย่ที่สุดที่จะทำ นำเสียชีวิตที่ในคริสตจักรไม่รู้สิ่งนี้ นี่เผยให้เห็นความเจ้าเล่ห์ของตัวเอง แล้วอะไรเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการจัดการกับความเท็จแบบนี้? มีพี่น้องหญิงคนหนึ่งรับมือโดยพูดว่า “ฉันจะแต่งงานกับคุณเมื่อพระเจ้าบอกกับฉันว่า มันเป็นพระประสงค์ของพระองค์!”

จงลืมนตัวเองและมุ่งต่อไปสู่สิ่งที่เกี่ยวกับพระเจ้า

สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับอย่างไรกับข้อพระคัมภีร์ที่ผมให้ไว้ในตอนต้นของการสอนนี้ที่มีถ้อยคำสำคัญว่า “ลืมนสิ่งที่ผ่านมา”? อะไรหรือที่เราต้องลืมนอย่างแนบเนียน?

ซัดดัม ฮุสเซนลืมนสิ่งที่ผ่านมาในทางที่ผิด โดยเฉพาะความล้มเหลวของเขาในคูเวตเมื่อสองสามปีก่อนหน้านี้ ตอนนั้นเขากำลังมุ่งไปข้างหน้าในทางที่ผิดอีกครั้ง ไปสู่ความรู้โรจน์ของตัวเอง

เปาโลไม่ได้บอกให้เราลืมนบทเรียนในอดีต เพราะเขากล่าวในบทเดียวกันว่า “ข้าพเจ้ายอมสูญเสียสิ่งสารพัด (ซึ่งข้าพเจ้าเคยหวงแหนในอดีต) และถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนเศษขยะ เพื่อข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์” (ฟิลิปปี 3:8)¹¹⁰ ทำที่นี้มีความสำคัญมาก สิ่งที่เคยสำคัญกับเปาโลนั้นไม่ได้

¹¹⁰ ฟิลิปปี 3:8 ยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้าถือว่าทุกสิ่งเป็นการขาดทุน เพราะเหตุว่าคุณค่าอันสูงยิ่งของการได้รู้จักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า เพราะเหตุพระองค์ข้าพเจ้ายอมขาดทุนทุกอย่าง และถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนเศษขยะเพื่อว่าข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์เป็นกำไร

มีความสำคัญกับเขามากต่อไป ตอนนี้เขาแสวงหาอย่างอื่น นั่นก็คือ “คุณค่าอันสูงยิ่งของการรู้จักพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า” การจะรู้จักพระเยซูคริสต์นั้น เปาโลต้องลิ้มสิ่งต่างๆ ที่ผ่านมา และถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนเศษขยะ มันหมายถึง การลิ้มสิ่งต่างๆ ที่เป็นของตัวเอง เขาบอกว่าเขาเป็นฟาริสี ซึ่งเป็นตำแหน่งที่สูงในสมัยของเขา (คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจประเด็นนี้เนื่องจากความฝังใจในแง่ลบต่อพวกฟาริสี) ยิ่งไปกว่านั้น เปาโลยังเป็น “ชาวฮีบรูที่เกิดจากคนฮีบรู” (ข้อ 5) ซึ่งเป็นคนฮีบรูที่บริสุทธิ์ที่สุด เขาเคยภาคภูมิใจในสิ่งเหล่านี้ แต่ตอนนี้เขากลับถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนเศษขยะ

แล้วเราละ? เรารู้สึกภาคภูมิใจกับมรดกของครอบครัว หรือปริญญาต่างๆ จากมหาวิทยาลัยที่เราได้รับหรือไม่? ให้เราทิ้งสิ่งเหล่านี้ไว้ข้างหลัง พวกมันไม่สำคัญอีกต่อไป สิ่งเหล่านั้นทำให้ตัวเองภาคภูมิใจ และไม่มีอะไรจะอันตรายไปกว่าความภาคภูมิใจ

พระเจ้าตอบคำอธิษฐานเมื่อตัวเองได้ถูกจัดการ

การอธิษฐานเป็นการปฏิบัติที่เปล่าประโยชน์สำหรับคุณไหม? คุณอธิษฐานและอธิษฐาน แต่ดูเหมือนพระเจ้าไม่เคยตอบคำอธิษฐานของคุณ

พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าของตรัสว่า “คนที่มีใจบริสุทธิ์ก็เป็นสุข เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า” (มัทธิว 5:8) หากคุณมีความภาคภูมิใจ ก็แสดงว่าใจของคุณไม่บริสุทธิ์ และคุณจะไม่สามารถเข้าถึงพระเจ้าได้ นั่นคือเหตุผลที่บางคนมีประสบการณ์กับพระเจ้าและคนอื่นๆ ไม่มี บางคนได้จัดการกับตัวเอง แต่คนอื่นๆ ไม่ได้ทำ นั่นเป็นเคล็ดลับของชีวิตฝ่ายวิญญาณ เปาโลพูดถึงความคิดของคริสเตียนที่ “เป็นผู้ใหญ่” ทุกคนว่า “ข้าพเจ้าลิ้มทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และข้าพเจ้ามุ่งต่อไปสู่สิ่งต่างๆ ของพระเจ้า” ถ้าคุณมีท่าทีเช่นนั้น พระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของคุณ

ผมมีความมั่นใจเต็มเปี่ยมในพระเจ้าของผม เพราะประสบการณ์อันยาวนานกับพระองค์ตลอดหลายปีที่ผ่านมา เป็นเวลา 43 ปีมาแล้วเมื่อผมได้มาหาพระเจ้าในปี 1953 นั่นเป็นเวลานานมาแล้วจากที่ผมได้อธิษฐานมากมายต่อพระเจ้า ผมจำได้ว่าไม่มีสักครั้งที่พระองค์ไม่ได้ทรงตอบคำอธิษฐาน บางครั้งผมต้องรอสักพัก ก่อนที่พระองค์จะทรงตอบ แต่คำตอบจะมาเสมอ ไม่ช้าก็เร็ว บางครั้งผมแทบจะไม่ได้พูดออกจากปากเลยเมื่อพระองค์ทรงตอบผม! และมีหลายครั้งที่พระองค์ทรงตอบผม ก่อนที่ผมจะพูดต่อพระองค์เสียอีก! นั่นคือสิ่งที่อิสยาห์ 65:24 ได้กล่าวว่า “ก่อนที่พวกเขาจะร้องเรียก เราเองจะตอบ”

ลืม “ตัวฉันเอง” และโน้มตัวไปหาพระเยซูคริสต์

ผมถามคำถามพี่น้องหญิงของเราที่กำลังจะรับบัพติศมาว่า บัพติศมานี้มีความหมายอะไรกับคุณ? มันก็หมายความว่าจากนี้ไป คุณจะลืมสิ่งที่ผ่านมา ลืมทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวเอง ซึ่งก็คือความปรารถนาที่เห็นแก่ตัวของคุณ ความภาคภูมิใจของคุณ หรือแม้แต่ความเจ็บปวดและความผิดในอดีตที่มีคนได้ทำกับคุณ คุณจะให้อภัยและลืมสิ่งเหล่านี้ อย่าให้สิ่งที่ผ่านมาเป็นหินโมที่คล้องคอคุณ

ผมได้ให้คำปรึกษากับผู้คนมากมายในพันธกิจช่วงหลายปีที่ผ่านมา และมีคนจำนวนมากที่ชีวิตกำลังเดินไปพร้อมกับภาระอันหนักอึ้งของอดีต คุณไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าได้เพราะมีหินโมที่คล้องคอของคุณ พระเจ้าทรงต้องการปลดปล่อยคุณจากอดีต นั่นคือเหตุผลที่ฟิลิปปี 3:13 มีสองส่วนคือ “ลืมสิ่งที่ผ่านมา และโน้มตัวไปหาสิ่งที่อยู่ข้างหน้า” คุณจะต้องเป็นอิสระจากอดีต ก่อนที่คุณจะสามารถก้าวไปข้างหน้าได้ และบัพติศมาเป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้น

ในข้อความภาษากรีกของข้อนี้ คำว่า “ลืม” เป็นกริยาที่กำลังดำเนินอยู่ ซึ่งหมายความว่า你还คงลืมต่อไป คำว่า “โน้มตัวไปข้างหน้า” เป็นคำเดียวในภาษากรีกและยังเป็นกริยาที่กำลังดำเนินอยู่เช่นเดียวกัน ซึ่งหมายความว่า你还คงโน้มตัวไปข้างหน้าต่อไป ในภาษากรีกนั้น การโน้มตัวไปข้างหน้า แสดงถึงความรู้สึกแรงกล้าที่ค่อนข้างไม่พบในภาษาอังกฤษ มันเป็นภาพของการเป็นสาวกที่มีพระเยซูอยู่ข้างหน้า ตัวผมอยู่ข้างหลัง กำลังตามพระองค์โดยการนำของพระวิญญาณ แล้วผมจะต้องลืมและทิ้งอะไรไว้ข้างหลังหรือ? นั่นคือตัว “ฉัน” เอง แล้วคุณก็จะรู้ว่าการเป็นอิสระคืออะไร

ผมเคยรับมือกับคนจำนวนมากที่มีปัญหาทางจิตอย่างร้ายแรง และคุณรู้ไหมว่าลักษณะสำคัญของคนเหล่านี้คืออะไร? ใจหมกมุ่นอยู่กับตัวเองอย่างสิ้นเชิง พวกเขาถูกล็อคไว้กับตัวเอง

วันก่อนผมไปตรวจร่างกาย ระหว่างที่รอเข้าพบแพทย์ ผมก็หยิบแผ่นพับเกี่ยวกับปัญหาทางจิตมาอ่าน มีประโยคหนึ่งในแผ่นพับนี้ที่ทำให้ผมตกใจก็คือ “อาการป่วยทางจิต คือการหันเข้าหาตัวเอง ใจหมกมุ่นอยู่กับตัวเองอย่างสิ้นเชิง” มันเป็นความจริงทีเดียว! หากเราวัดผู้คนด้วยเกณฑ์นี้ “ใจหมกมุ่นอยู่กับตัวเองอย่างสิ้นเชิง” แล้ว คนส่วนใหญ่ก็มีปัญหาทางจิตกันเล็กน้อย มันอาจไม่ถึงขนาดที่ใจหมกมุ่น แต่ก็สามารถพัฒนาไปในทางนั้นได้ เมื่อคุณเจอคนที่ใจหมกมุ่นอยู่กับตัวเอง พวกเขา มักจะพูดถึงแต่ตัวเองและไม่เคยพ้นจากตัวเอง ไม่มีใครอยากคุยกับพวกเขา พวกเขา ก็เลยเหงา

มีคนจำนวนมากที่ใจหมกมุ่นอยู่กับตัวเอง แต่บางคนเช่น ชัดตัม สุธเสน ก็ฉลาดพอที่จะทำให้ไม่ชัดเจนด้วยวิธีการที่แยบยล เช่น พูดถึงความรุ่งโรจน์ของประเทศ อิตเลอร์ก็มีใจหมกมุ่นอยู่กับตัวเองอย่างสิ้นเชิง และบางคนยังมองว่าเขาเป็นคนบ้า เขายังคงพูดถึงความรุ่งโรจน์ของเยอรมนี แต่

ในใจของเขานั้น “เยอรมนีก็คือฉันเอง” เหมือนกับที่พระเจ้าหลุยส์ที่สิบสี่กล่าวว่า “ตัวของข้าพเจ้าเองคือรัฐ” (ของฝรั่งเศส)

ย้อนกลับไปช่วงหนึ่ง พี่น้องคนหนึ่งในคริสตจักรของเรามาหาผมเรื่อย ๆ พร้อมปัญหาของเธอ ทุกครั้งที่ผมคุยกับเธอ ก็มักจะเป็นดิฉันอย่างนั้นและดิฉันอย่างนี้เสมอ มันช่างน่าเหนื่อยหน่ายมาก เพื่อนร่วมงานหลายคนพยายามช่วยเธอแต่ก็ไม่ได้ผล มีคนจำนวนมากชอบพูดเกี่ยวกับตัวของพวกเขาเอง แต่ในทางกลับกัน พวกเขาเกลียดการพูดแบบนี้อยู่ตลอด เพราะมันเกิดจากปัญหาในชีวิตจริง ฉะนั้นพวกเขาก็มีความสัมพันธ์ในแบบที่รักและเกลียดชังกับตัวของพวกเขาเอง ในที่สุดเพื่อนร่วมงานก็ยอมแพ้เธอ เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าจะช่วยเธออย่างไร เธอจึงมาหาผม

ผมพูดกับเธอว่า “ผมจะสั่งคุณเพียงแค่ว่าฟัง และคุณจะต้องยึดไว้อย่างเหนียวแน่น ถ้าคุณจะหลุดพ้นจากความผิดพลาดของคุณตลอดไป”

เธอถามว่า “มันคืออะไรหรือ?” ผมตอบว่า “จากนี้ไปคุณจะไม่ได้รับอนุญาตให้พูดถึงตัวเอง แม้แต่ครั้งเดียว อย่าพูดถึงตัวเองกับใคร ๆ แม้แต่กับสามีของคุณ” เธอถึงกับอ้าปากค้าง เพราะคุณจะดำเนินชีวิตต่อไปโดยไม่พูดถึงตัวเองได้อย่างไร? ผมบอกสามีของเธอว่า “ให้แน่ใจว่าคุณจะไม่พูดกับเธอเกี่ยวกับเธอเลย”

และคุณรู้หรือไม่ว่าเกิดอะไรขึ้น? หลังจากนั้นเธอก็หายจากการหมกมุ่นอยู่กับตัวเอง! เธอมีความสุขที่ได้เป็นอิสระจากตัวเธอเอง ได้เรียนรู้ที่จะลืมตัวเอง “นี่มันมหัศจรรย์กว่าที่ผมเคยคิด!” อันที่จริงในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เธอได้ยึดกฎนี้ที่จะไม่พูดถึงตัวเธอเองและกลายมาเป็นคนที่สวยงามในอดีตผู้คนมักจะหลบเลี่ยงเธอ เพราะเธอมักจะพูดถึงตัวเองอยู่เสมอ พวกเขาจะได้ยินเรื่องเดียวกันนี้มากกว่าห้าสิบครั้ง แต่ตอนนี้เธอมีเพื่อนมากมายเพราะเธอห่วงใยคนอื่น ๆ พลั้งและความเข้าใจได้ง่ายของหลักการนี้ช่างน่าทึ่งจริง ๆ!

เมื่อคุณลงไปในน้ำเพื่อรับบัพติศมา คุณก็ตายกับพระคริสต์ โดยความตายนี้เอง อดีตทั้งหมดไปและถูกลืม และคุณก็ถูกฝังในบัพติศมา จากนั้นคุณก็ถูกทำให้เป็นขึ้นมาจากความตายและมุ่งต่อไปในทิศทางใหม่ คุณเป็นอิสระจากตัวเอง และตอนนี้คุณติดตามพระเยซูอยู่ข้างหน้าคุณ ในฐานะที่เป็นสาวก คุณลืมสิ่งที่ผ่านมา นั่นก็คือตัวเอง จากนั้นคุณก็มุ่งต่อไปด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเพื่อจะเป็นเหมือนพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้า

มุ่งต่อไป: ให้พระเจ้าทรงทำให้คุณเป็นคนที่ผิดธรรมดา

คำภาษากรีกสำหรับ “มุ่งต่อไป” ในฟิลิปปี 3:14 นั้นแรงกล้ามาก (*diōkō* หมายถึง “ไล่ตาม, ช่มเหล่ง”) มีคริสเตียนน้อยคนที่มีความแรงกล้าแบบนี้ แต่ก็มีความผิดธรรมดานี้เองที่ดึงดูดผู้อื่น ผมจึงบอกพี่น้องหญิงของเราที่จะรับบัพติศมาในวันนี้ว่า ขอพระเจ้าทรงจุดไฟให้คุณ เพื่อคุณจะเป็นความสว่างในความมืด การเป็นคริสเตียนจะไม่มีประโยชน์เลย เว้นแต่คุณจะเป็นคริสเตียนที่โดดเด่นเพื่อพระเจ้า นั่นคือการทรงเรียกของเรา

ผมจะขอปิดท้ายด้วยถ้อยคำของเดวิด ลิฟวิงสโตน ผู้รับใช้ของพระเจ้าและนักสำรวจแอฟริกาที่มีชื่อเสียง เขาเขียนในไดอารี่ของเขาว่า “ผมไม่ได้มีสติปัญญาที่ผิดจากธรรมดา แต่วันนี้ผมตัดสินใจว่าผมจะเป็นคริสเตียนที่ไม่ธรรมดา” ถึงพี่น้องหญิงของเราที่กำลังจะรับบัพติศมา จงตั้งใจแน่วแน่ที่จะเป็นคริสเตียนที่ไม่ธรรมดาโดยพระคุณของพระเจ้า เพราะว่าในคริสตจักรเต็มไปด้วยคริสเตียนที่ธรรมดาที่ไม่มีไฟ

มีคนเคยถามจอห์น เวสลีย์ว่า “ทำไมคนจำนวนมากจึงมาฟังคุณเทศนา” เขาตอบว่า “นั่นเป็นเพราะผมให้ตนเองถูกจุดไฟ และผู้คนก็มาดูผมถูกเผา” เวสลีย์กำลังสรุปเคล็ดลับในการดึงดูดผู้คนให้มาหาพระเจ้าผ่านการเทศนาของเขา นั่นก็คือ จงลุกเป็นไฟ นั่นวิเศษมาก! ตรงนี้คุณจะเห็นความร้อนแรงของผู้ที่มุ่งต่อไป

ผมอธิษฐานว่า พระเจ้าจะทรงทำให้พวกคุณแต่ละคนเป็นไฟในฝ่ายวิญญาณ แต่ว่าสิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าคุณจะลืมตัวเองและทิ้งตัวเองไว้ข้างหลัง และมุ่งต่อไปอย่างสุดใจของคุณ เพื่อจะเป็นเหมือนพระเยซูของคัมภีร์เป็นเจ้า ผู้ทรงสะท้อนให้เห็นพระสิริของพระเจ้า (2 โครินธ์ 4:6)¹¹¹

¹¹¹ 2 โครินธ์ 4:6 เพราะว่าพระเจ้าผู้ตรัสว่าให้ความสว่างส่องออกมาจากความมืด ทรงส่องสว่างเข้ามาในใจของเรา เพื่อให้เรามีความสว่างแห่งความรู้ถึงพระสิริของพระเจ้า ที่ปรากฏบนพระพักตร์ของพระคริสต์

บัญญัติและชัยชนะ ให้เป็นไปตามความเชื่อของพวกเขาเถิด

2 พงศกัศัตร์ 13:14-19

มอนทรีออล, 6 กรกฎาคม 1981

บัญญัติเกี่ยวข้องกับการตายกับพระคริสต์ เพื่อจะเป็นขึ้นมากับพระองค์และเข้าสู่ชีวิตใหม่ ซึ่งเป็นชีวิตที่มีชัยชนะเหนือบาป แต่เนื่องจากคุณได้ตายและชีวิตเก่าได้จบลง แล้วอะไรคือ “เคล็ดลับ” ในการเข้าสู่ความสมบูรณ์ของชีวิตคริสเตียนที่มีชัยชนะ? มีพี่น้องชายคนหนึ่งเคยบอกผมว่า เขาไม่สามารถจะมีชัยชนะในชีวิตคริสเตียนได้ อะไรคือเคล็ดลับของชัยชนะ? นี่คือนี่สิ่งที่ผมต้องการจะแบ่งปันกับคุณในคำสอนนี้

ให้เราดู 2 พงศกัศัตร์ 13:14-19 พระคัมภีร์ตอนนี้ทำให้ผมทึ่งเมื่อผมมาเป็นคริสเตียนไม่นาน และผมก็กลับมาอ่านหลายครั้ง นี่เป็นพระคัมภีร์ตอนที่เกี่ยวกับการเอาชนะซีเรีย

¹⁴เมื่อเอลีชาล้มป่วยด้วยโรคที่จะต้องสิ้นชีวิต โยอาชกษัตริย์ของอิสราเอลเสด็จลงไปหาเขาและกันแสงต่อหน้าเขา ตรัสว่า “พ่อของข้า พ่อของข้า! รอรบและพลม้าแห่งอิสราเอล!” ¹⁵เอลีชาทูลพระองค์ว่า “ขอทรงหยิบคันธนูและลูกธนูมา” พระองค์จึงทรงหยิบคันธนูและลูกธนูมา ¹⁶แล้วเขาทูลกษัตริย์ของอิสราเอลว่า “ขอทรงเหนี่ยวคันธนู” พระองค์ก็ทรงเหนี่ยวมัน เอลีชาจึงวางมือของเขาบนพระหัตถ์ของกษัตริย์ ¹⁷เขาทูลว่า “ขอทรงเปิดหน้าต่างด้านตะวันออก” พระองค์ก็ทรงเปิด แล้วเอลีชาจึงทูลว่า “ขอทรงยิง” พระองค์ก็ทรงยิง และเขาทูลว่า “ลูกธนูแห่งชัยชนะขององค์ผู้เป็นเจ้าของเจ้า ลูกธนูชัยชนะเหนือซีเรีย เพราะพระองค์จะทรงต่อสู้กับคนซีเรียที่อาเฟกจนกว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาสิ้นไป” ¹⁸เขาทูลต่อว่า “ขอทรงหยิบลูกธนูเหล่านั้น” พระองค์ก็ทรงหยิบ และเขาทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “ขอทรงตีลูกธนูลงกับพื้น” พระองค์ก็ทรงตีสาม

ครั้งแล้วก็หยุด ¹⁹ แล้วคนของพระเจ้ก็โกรธพระองค์และทูลว่า “พระองค์ควรจะตีสักห้าหรือหกครั้ง พระองค์ก็จะได้ดีซีเรียนจนกว่าจะทรงกำจัดให้สิ้นไป แต่บัดนี้พระองค์จะตีสักระยะได้แค่สามครั้งเท่านั้น” (2 พงศ์กษัตริย์ 13:14-19 ฉบับ RSV)

หากพระเจ้าได้ประทานชัยชนะแก่เรา แล้วทำไมเราจึงไม่ได้รับชัยชนะ?

พระคัมภีร์ตอนนี้ทำให้ผมทึ่งเมื่อผมมาเป็นคริสเตียนไม่นาน เพราะมีถ้อยคำสำคัญ ผมสงสัยว่าคุณเห็นไหมว่ามันคืออะไร มันเป็นถ้อยคำแห่งชัยชนะ

โยอาชหรือที่เรียกกันว่าเยโฮอาช เป็นกษัตริย์ของอิสราเอลที่เริ่มรัชสมัยของพระองค์ในปี 800 ก่อนคริสตกาล พระองค์ทรงครองราชย์เป็นเวลา 16 ปีดังที่บอกเราไว้ในข้อ 10 ของบทเดียวกัน ชื่อโยอาชหมายถึง “พระยาห์เวห์ประทานให้”

พระยาห์เวห์พระเจ้าได้ประทานชัยชนะให้แก่เรา ดังนั้นคำถามจึงอยู่ที่ว่าเราได้รับชัยชนะหรือไม่ ระหว่างสิ่งที่พระเจ้าประทานให้กับสิ่งที่เราได้รับนั้น มักจะมีช่องว่างใหญ่ พระเจ้าได้ประทานชัยชนะให้เราที่เราทุกคนต้องการอย่างมาก แล้วเหตุใดเราจึงไม่มีสิ่งที่พระองค์ประทานให้แก่เราล่ะ? อะไรคือความเชื่อมโยงที่ขาดหายไประหว่างการมอบชัยชนะและประสบการณ์ของชัยชนะที่แท้จริง? เราต้องพลาดบางอย่างในระหว่างนั้นแน่ๆ เว้นแต่ว่าเราพร้อมที่จะกล่าวว่าพระเจ้าไม่ได้ประทานชัยชนะแก่เรา หรือว่าพระองค์ทรงต้องการจะให้เราดำเนินชีวิตอย่างพ่ายแพ้ หรือว่าพระคุณของพระองค์ไม่เพียงพอสำหรับเราที่จะได้รับชัยชนะในชีวิตคริสเตียน

เมื่อเรามองดูที่คริสตจักร เราอาจพูดว่า “พระเจ้าได้ประทานชัยชนะให้คริสตจักรไหม? ความงดงามที่พระเจ้าทรงต้องการให้คริสตจักรสำแดงนั้นอยู่ที่ไหน? คริสตจักรเปล่งประกายความงดงามและพระสิริของพระองค์ให้กับโลกไหม? คริสตจักรเต็มไปด้วยฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญาณอย่างที่พระเจ้าทรงต้องการให้เป็นอย่างนั้นไหม?”

การถามคำถามนั้นก็เป็นการตอบคำถามแล้ว คริสตจักรส่วนใหญ่ได้ล้มเหลวอย่างน่าสลดใจ ที่แน่ใจได้ก็คือ ทุกวันนี้ก็มีผู้รับใช้ที่ผิดธรรมดาของพระเจ้า เหมือนกับที่มีคนของพระเจ้าที่ผิดธรรมดาในสมัยของเอลีชา ชาตอิสราเอลอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่ แต่ขอขอบคุณพระเจ้าที่มีเอลีชาห์ มีเอลีชา มีคนของพระเจ้าคนอื่นๆอีก แต่คริสตจักรไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะพึ่งพาคนหนึ่งหรือสองคนเพื่อกอบกู้สิ่งที่เหลืออยู่ในชื่อ คริสตจักรถูกเรียกให้เป็นความสว่างกับโลก เหมือนกับที่อิสราเอลถูกเรียกให้

เป็นความสว่างกับคนต่างชาติ พระเจ้าได้ทรงเลือกอิสราเอลให้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ แต่อิสราเอลก็ล้มเหลวเหมือนกับที่เราได้ล้มเหลว อะไรคือปัญหากับอิสราเอลและกับเราหรือ?

ให้เรามาดูสถานการณ์กัน เอลีชาผู้เผยพระวจนะที่แข็งแกร่งกำลังจะสิ้นชีวิต โยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงหมดหวังและตรัสกับเขาว่า “พ่อของข้า! พ่อของข้า! รรถและพลม้าแห่งอิสราเอล!” คำวิงวอนขอความช่วยเหลือของพระองค์ชี้ให้เห็นว่าเอลีชามีความสำคัญต่อความปลอดภัย อนาคต และการปกป้องอิสราเอล มากกว่ากองกำลังติดอาวุธรวมกันเสียอีก (พลม้าและรถรบจะเทียบเท่ารถถึงในปัจจุบันนี้) เอลีชามีความสำคัญต่อสวัสดิภาพของกษัตริย์และความอยู่รอดของอิสราเอล แต่กำลังจะตาย จึงไม่น่าแปลกใจที่กษัตริย์จะสิ้นหวังอย่างมาก!

เป็นเรื่องน่าทึ่งที่ชายแข็งแกร่งคนหนึ่งมีความสำคัญไม่เพียงต่อคริสตจักรเท่านั้นแต่สำหรับทั้งชาติด้วย สิ่งนี้เกิดขึ้นหลายครั้งในประวัติศาสตร์ และตัวอย่างหนึ่งนั้นเป็นชายที่ชื่อแอมโบรส¹¹²ซึ่งมีความสามารถมากกว่าบรรดาจักรพรรดิโรมันของเขา บรรดาจักรพรรดิจะหันหน้ามาพึ่งแอมโบรสในช่วงวิกฤต เพราะเขาเป็นความหวังมากที่สุดของบรรดาจักรพรรดิ ไม่ใช่กองทัพของโรม เมื่อชาวฮั่น¹¹³ยืนอยู่ที่ประตูกรุงโรมพร้อมจะกวาดล้างกรุงโรมออกไปจากแผนที่ จักรพรรดิจะหันหน้าไปพึ่งใครหรือ ถ้าไม่ใช่แอมโบรสแห่งมิลาน? นครบฮั่นกำลังมีชัยชนะอย่างท่วมท้นไปทั่วยุโรป ที่กวาดล้างทุกสิ่งที่ขวางหน้าพวกเขา และตอนนี้พวกเขาก็มายืนอยู่ที่ประตูกรุงโรม แอมโบรส ชายผู้แข็งแกร่งคนนี้ สามารถทำให้ชาวฮั่นหันหลังกลับจากประตูกรุงโรมได้สำเร็จ โดยที่จักรพรรดิรู้ดีว่ากองทัพของกรุงโรมจะไม่สามารถทำได้สำเร็จ

โยอาชล้มเหลวเพราะขาดความเชื่อ

ในทำนองเดียวกัน กษัตริย์ของอิสราเอลก็พึ่งพาเอลีชาชายที่แข็งแกร่งของพระเจ้า เพื่อปกป้องจากซีเรีย ซีเรียเป็นภัยอันตรายต่ออิสราเอลมาช้านาน คอยโจมตีอิสราเอลครั้งแล้วครั้งเล่า ทำให้อิสราเอลต้องตกอยู่ภายใต้แรงกดดันทางเศรษฐกิจและการทหารอย่างต่อเนื่อง นั่นเป็นเรื่องน่าเศร้าที่ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย เพราะในยุคปัจจุบันของเรา อิสราเอลก็ตกอยู่ในสถานการณ์ที่อันตรายกับซีเรียอีกครั้ง หลังจากผ่านไปสองสามพันปี เรายังเจอสถานการณ์ที่คล้ายกัน ผมสงสัยว่าประวัติศาสตร์จะแตกต่างกันไหม แบบที่ซีเรียในสมัยปัจจุบันจะไม่ใช่ภัยคุกคามต่ออิสราเอล ถ้ากษัตริย์โยอาชได้ทำในสิ่งที่เอลีชาต้องการให้พระองค์ทำ

¹¹² Ambrose

¹¹³ Huns

แม้ว่าเอลีชาจะอ่อนกำลังและกำลังจะตาย แต่ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เอลีชาได้ให้โอกาสสุดท้ายแก่โยอาชในการถอนรากถอนโคนซีเรียออกไปตลอดกาล ที่เป็นภัยคุกคามต่อการอยู่รอดของอิสราเอล แต่โยอาชก็พลาดโอกาสนี้ไป มันเกิดอะไรขึ้นหรือ?

เราสังเกตเห็นบางอย่าง อย่างแรกคือ กษัตริย์ได้เชื่อฟังเอลีชาคนของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์และโดยไม่มีข้อสงสัย ในข้อ 15 ถึง 18 กษัตริย์ได้ทำสิ่งที่เอลีชาบอกให้พระองค์ทำ เอลีชาบอกว่า “ขอทรงหีบคันธนูและลูกธนูมา” และกษัตริย์ก็หีบคันธนูและลูกธนู เขาบอกว่า “ขอทรงเหนี่ยวคันธนู” แล้วพระองค์ก็ทำ เขาบอกให้พระองค์เปิดหน้าต่างด้านทิศตะวันออก พระองค์ก็เปิด เขาบอกให้พระองค์ยิงธนูออกไปนอกหน้าต่าง และพระองค์ก็ทำ พระองค์เชื่อฟังคำสั่งทุกประการ

แต่มีก้าวถัดไปที่เอลีชาไม่สามารถนำพระองค์ไปถึงได้ นั่นก็คือการก้าวต่อไปด้วยความเชื่อ นั่นคือสิ่งที่กษัตริย์ทรงล้มเหลว พระองค์ไม่ได้ทรงล้มเหลวเพราะต้องการจะเชื่อฟัง แต่เพราะขาดความเชื่อ ผมอยากให้คุณเข้าใจเรื่องนี้อย่างชัดเจน ความเชื่อเป็นสิ่งที่ไม่มีใคร ไม่ใช่ผม หรือใครอื่นที่จะทำให้คุณได้ เอลีชาไม่สามารถจะใส่ความเชื่อของเขาเองให้กับโยอาชได้ เมื่อมาถึงก้าวแห่งความเชื่อ ก็ต้องเป็นโยอาชเอง

มีหลายประเด็นที่ผมอยากจะแบ่งปันกับคุณ

หลัก 5 ประการเกี่ยวกับความเชื่อและชัยชนะ

1. พระเจ้าได้ประทานชัยชนะแก่เรา แต่เราต้องมีความเชื่อจึงจะได้รับชัยชนะ

จงสังเกตคำสัญญาซึ่งเป็นคำเผยพระวจนะของเอลีชาที่ให้กับโยอาชในข้อ 17

“ลูกธนูแห่งชัยชนะขององค์ผู้เป็นเจ้า ลูกธนูชัยชนะเหนือซีเรีย เพราะว่าพระองค์จะทรงต่อสู้กับคนซีเรียที่อาเฟก จนกว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาสิ้นไป”¹¹⁴

เอลีชากำลังบอกกับโยอาชว่า เขาจะได้รับชัยชนะทั้งหมดเหนือซีเรีย (“จนกว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาสิ้นไป”) อันที่จริง นี่เป็นคำสัญญาที่ให้ไว้กับโยอาช แต่สองข้อต่อมา คำสัญญาก็ถูก

¹¹⁴ หรือ 2 พงศกษัตริย์ 13:14 “ลูกธนูชัยชนะของพระยาห์เวห์ ลูกธนูชัยชนะเหนือซีเรีย เพราะฝ่าพระบาทจะทรงต่อสู้กับคนซีเรียที่อาเฟก จนกว่าจะทรงทำให้เขาสิ้นไป” ตามฉบับมาตรฐาน 2011 (ผู้แปล)

ยกเลิกที่ว่า ซีเรียจะถูกโจมตีสามครั้งแต่จะไม่ถูกกำจัดให้สิ้นไป (ข้อ 19) ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? นั่นเป็นเพราะกษัตริย์ขาดความเชื่อที่จะใช้พระสัญญา พระเจ้าได้ประทานชัยชนะแก่โยอาชเหนือซีเรียที่อิสราเอลไม่สามารถทำได้ด้วยกำลังของตนเอง ในสมัยนั้นซีเรียมีอำนาจมากกว่าอิสราเอลมาก

เมื่อเอลีชาพูดว่า “ขอทรงตีลูกธนูลงกับพื้น” โยอาชทำอะไรหรือ? พระองค์ก็ทรงหยิบลูกธนูตีลงสามครั้งแล้วก็หยุด คนของพระเจ้ายกมือทูลพระองค์ว่า “พระองค์ทรงหยุดทำไม? พระองค์ควรจะตีสักห้าหรือหกครั้ง!” ผมสงสัยว่าคุณจะอย่างไรถ้าคนของพระเจ้าพูดกับคุณว่า “จงตีลูกธนูลงกับพื้น” คุณอาจตีเพียงครั้งเดียวเพราะเอลีชาไม่ได้บอกว่าจะตีกี่ครั้ง นั่นจะทำให้คุณได้รับชัยชนะครั้งเดียว อย่างน้อยโยอาชก็ตีถึงสามครั้ง หนึ่ง สอง สาม ซึ่งไม่เลวเลย แต่ก็ยังไม่ดีพอ ผมกำลังบอกกับตัวเองว่า จากเรื่องนี้ผมได้เรียนรู้ว่า ผมควรจะตีและตีต่อไปจนกว่าเอลีชาจะพูดว่า “หยุด! หยุด!” แล้วผมจะมีชัยชนะทั้งหมด

2. พระสัญญาแห่งชัยชนะของพระเจ้าเป็นความเมตตาของพระองค์ สำหรับประชากรของพระองค์

ประเด็นที่สองเกี่ยวข้องกับพระเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อโยอาช โยอาชไม่คู่ควรกับคำสัญญาแห่งชัยชนะของพระเจ้า เพราะเขาไม่ได้เป็นคนที่ดีเด่นในฝ่ายวิญญาณ แต่กระนั้นพระเจ้าก็ได้ประทานพระสัญญานี้ให้กับเขาเพื่อเห็นแก่ชนอิสราเอล อันที่จริง ข้อ 11 กล่าวว่าโยอาชทำสิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์ และทำตามความบาปของเยโรโบอัม โยอาชเป็นกษัตริย์ที่ชั่วร้ายที่ไม่สมควรได้รับพระคุณหรือพระเมตตา แต่ด้วยพระเมตตากรุณาของพระเจ้า จึงได้ประทานคำสัญญาแห่งชัยชนะแก่เขาเพื่อเห็นแก่อิสราเอลประชากรของพระองค์

คนบาปอย่างเราๆก็เช่นเดียวกัน มีด้านไหนบ้างที่เราดีกว่าโยอาช? แต่กระนั้นพระเจ้าก็ได้ประทานคำสัญญาแห่งชัยชนะแก่เราที่ต้องยึดไว้ด้วยความเชื่อ แต่โยอาชไม่มีความเชื่อที่เพียงพอ เขาเชื่อฟังและอาจมีความเชื่อบ้าง แต่มีความเชื่อไม่เพียงพอ นั่นไม่ใช่ปัญหาของคริสเตียนหลายๆคนหรอกหรือ? มีความเชื่อแต่ยังเชื่อไม่พอ ดังนั้นคุณจึงมีชีวิตคริสเตียนแบบก้ำกึ่ง ที่คุณพ่ายแพ้สองสามครั้ง แล้วคุณได้รับชัยชนะอีกครั้งหรือสองครั้ง แล้วคุณก็พ่ายแพ้ไปอีก นี่เป็นชีวิตคริสเตียนแบบไหนที่เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา?

3. ชัยชนะมาจากความเชื่อ การเชื่อฟังเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ

ประเด็นที่สามคือ การเข้าใจความแตกต่างระหว่างความเชื่อกับการเชื่อฟัง แม้ว่าจะมีความเชื่อมโยงอย่างแน่นแฟ้นระหว่างความเชื่อกับการเชื่อฟัง (ที่จริงแล้ว การเชื่อฟังเป็นส่วนสำคัญของความเชื่อตามในพระคัมภีร์) แต่ก็มี ความแตกต่างกันด้วย โยอาชเป็นกษัตริย์ แต่พระองค์ก็เชื่อฟังผู้เผยพระวจนะเอลีชาในระดับที่น่าประทับใจและแสดงความเคารพอย่างมากต่อคนของพระเจ้าผู้นี้ มันเผยให้เห็นลักษณะเฉพาะบางอย่างของโยอาช ผู้นำนับถือมากกว่าคนจำนวนมากที่เห็นว่าตัวของพวกเขาเองดีเลิศ ชอบชื่นชมตัวของพวกเขาเอง ถ้าเราคิดว่าเราเหนือกว่าโยอาช เราก็คงกำลังหลอกตัวเราเอง

แต่ตรงนี้เราจะเห็นว่าการเชื่อฟังนั้นไม่เพียงพอ มีจุดหนึ่งว่าการเชื่อฟังและความเชื่อแยกจากกัน โดยที่ความเชื่อไปไกลกว่าการเชื่อฟัง เมื่อพูดถึงความเชื่อ จะมีจุดที่คนของพระเจ้าไม่สามารถจะพาคุณไปได้ไกลกว่านั้น คุณต้องทำเอง หลังจากโยอาชตีพื้นสามครั้งแล้วก็หยุด เอลีชาจึงบอกพระองค์ว่า “พระองค์ควรจะตีสักห้าหรือหกครั้งแล้วพระองค์จะมีชัยชนะเหนือซีเรียทั้งหมด แต่พระองค์ทำไปแค่ครึ่งทางและนั่นยังไม่ดีพอ”

แน่นอนว่า ถ้าเอลีชาบอกให้พระองค์ตีห้าหรือหกครั้ง โยอาชก็จะเชื่อฟังและตีห้าหรือหกครั้ง แล้วทำไมเอลีชาจึงไม่บอกให้พระองค์ทำอย่างนั้นล่ะ? เพราะหากเขาทำเช่นนั้น ชัยชนะเหนือซีเรียก็จะมาจากความเชื่อของเอลีชา ไม่ได้มาจากความเชื่อของกษัตริย์ แต่คำสัญญาแห่งชัยชนะนั้นให้กับกษัตริย์ ไม่ได้ให้กับเอลีชา ความเชื่อของผมไม่สามารถมาแทนความเชื่อของคุณได้ เช่นเดียวกับที่ความเชื่อของคุณไม่สามารถมาแทนความเชื่อของผมได้ ผมต้องยืนหยัดหรือล้มลงด้วยความเชื่อของผม ไม่ใช่ของคุณ เอลีชาต้องปล่อยให้พระองค์ทำเองที่จะตีพื้นตามความเชื่อของพระองค์ ซึ่งทำไปได้เพียงครึ่งทางเท่านั้น เหมือนกับความเชื่อของคริสเตียนจำนวนมาก

4. โดยลักษณะพื้นฐานแล้วความเชื่อจะมีความริเริ่มและมุ่งสู่ชัยชนะ

ความเชื่อและการเชื่อฟังต่างกันตรงไหนอีก? ในประเด็นที่สี่นี้ ผมอยากจะนำเสนอความจริงที่ว่า ความเชื่อมีความริเริ่มบางอย่างซึ่งแตกต่างจากการเชื่อฟัง การเชื่อฟังคือการทำสิ่งที่มีคนบอกให้คุณทำ แต่ความเชื่อเป็นการกระทำด้วยตัวคุณเองและทำต่อไปเอง ด้วยการริเริ่มของความเชื่อคุณจึงตัดสินใจอย่างฉลาดและสำคัญกับชีวิต

ผู้ที่ได้รับบัพติศมาในวันนี้ได้มีความริเริ่มนั้น ไม่ใช่เพราะมีใครกดดันให้พวกเขาไปรับบัพติศมา พวกเขาได้ก้าวด้วยความเชื่อจากความริเริ่มของพวกเขาเอง ผมไม่ได้บอกพวกเขาว่า “จงรับบัพติศมา” ในความเป็นจริงแล้ว เราไม่สามารถจะคาดคะเนผู้คนตลอดเวลาว่าพวกเขาพร้อมรับบัพติศมาหรือไม่ พวกเขาได้เดินหน้าอย่างนั้นเป็นการกระทำที่ริเริ่ม

การรับบัพติศมาเป็นเพียงก้าวแรก เพราะจะมีอีกหลายก้าวมากที่ต้องก้าวในวันและปีต่อไป เป็นสิ่งดีที่จะก้าวเป็นก้าวแรก แต่ถ้าคุณหยุดอยู่ตรงนั้น คุณจะไปไม่ถึงความสมบูรณ์ของชัยชนะ คุณจะต้องก้าวต่อไป แล้วก้าวต่อไป แล้วก็ก้าวต่อไป และก้าวต่อไปสู่ความสมบูรณ์ของชัยชนะ

แต่มีหลายคนหยุดอยู่ที่ก้าวแรก นั่นคือการรับบัพติศมา แล้วพูดกับตัวเองว่า “ฉันมาถึงแล้ว!” ไม่เลย คุณยังมาไม่ถึง คุณได้ก้าวไปเพียงก้าวแรกของการเดินทางเท่านั้น และยังมีหนทางอีกยาวไกล คริสเตียนบางคนก้าวไปก้าวที่สองแล้วตามด้วยก้าวที่สามอย่างช้าๆ แล้วก็หยุดลง อีกไม่นานพวกเขาก็จะหันกลับ

ทำไมโยอาซจึงหยุดหลังจากตีไปสามครั้ง? ทำไมความริเริ่มของเขาจึงหยุดลงหลังจากการตีสามครั้ง? ทำไมคนถึงหยุดก่อนเวลาอันควร แม้กระทั่งหันกลับ? อะไรคือรากของปัญหา? ทำไมเราจึงสูญเสียความต่อเนื่องของเรา? ทำไมบางคนเหยียบเบรกในขณะที่คนอื่นเหยียบคันเร่งแรงขึ้นเรื่อย ๆ?

เคล็ดลับก็คือการมุ่งต่อไปยังจุดหมาย นั่นคือเคล็ดลับของเปาโล เขาปฏิเสธที่จะหยุดหรือยอมให้สิ่งใดทำให้เขาหันเหไป ความมุ่งมั่นของคุณจะถูกทดสอบด้วยไฟ บางคนเมื่อเจอสิ่งกีดขวาง ก็ท้อแท้ เสียขวัญหมดเรี่ยวแรง แล้วก็ชะลอลง แต่นั่นเป็นสิ่งที่你必须ต้องไม่ชะลอลง แต่ให้มุ่งต่อไป! คุณต้องมุ่งต่อไปแม้ว่าคุณจะรู้สึกเหนื่อยและคุณจะก้าวไม่ออกและบอกว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์เหนื่อย” เมื่อคุณกำลังรู้สึกเหนื่อย นี่แหละที่ซาตานจะพยายามรังแกคุณไว้ การหยุดอยู่ที่จุดนั้นจะเป็นความผิดพลาดร้ายแรงสำหรับคุณ เพราะนั่นคือตอนที่ความเชื่อของคุณกำลังถูกทดสอบ หากคุณก้าวไปอีกก้าวหนึ่ง คุณอาจพบว่าในทันใดนั้นตัวคุณเองถูกยกขึ้นด้วยปีกของนกอินทรี!

ผมได้ต่อสู้กับสถานการณ์ที่เลวร้ายหลายครั้ง เหน็ดเหนื่อยทั้งทางร่างกายและจิตใจ เหมือนคนของกิเดโอนที่ “อ่อนล้าแต่ยังคงลุกโล่” (ผู้วินิจฉัย 8:4) แต่ถ้าคุณยืนหยัดและยังคงมุ่งต่อไป ในไม่ช้าคุณก็จะรู้ว่าคุณถูกยกขึ้น เพราะพระคุณของพระเจ้าได้เข้ามาครอง ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ากำลังเปลี่ยนความพ่ายแพ้ที่จวนตัวให้เป็นชัยชนะอันงดงาม!

คริสเตียนส่วนมากหยุดก่อนที่จะถึงจุดแห่งชัยชนะ และยอมแพ้กับแค่อีกเพียงก้าวเดียว! แต่พระเจ้าจะช่วยให้คุณก้าวต่อไป เอ ดับบลิว โทเซอร์ กล่าวว่าพระเจ้ามักจะให้คุณมาถึงจุดที่เจ็บปวดและท้อแท้ และจากนั้นก็มีความชัยชนะ! เมื่อคุณคิดว่าคุณไม่สามารถจะไปต่อได้และกำลังจะล้มลง คุณก็ถูกยกขึ้น คุณจึงพูดว่า “มันเกิดอะไรขึ้นกับฉัน? มันดีจนไม่น่าเชื่อ!”

พระเจ้าทรงใช้สถานการณ์ที่เลวร้ายเพื่อจะทดสอบความเชื่อของเรา เพราะโดยการทดสอบนั้นความเชื่อของเราจะเข้มแข็งขึ้น ก็เช่นเดียวกับพ่อที่ฉลาด พระเจ้าจะไม่ตามใจเรา แต่จะปล่อยให้เราล้มลงเมื่อเรากำลังเรียนรู้ที่จะเดิน เมื่อเราสะดุดหน้าทิมพ์น ปฏิกริยาโดยธรรมชาติของเราจะพูดว่า “ฉันจะไม่ก้าวไปอีกก้าว! เรื่องหัดเดินนี้ช่างไร้สาระ! จมูกของฉันเขียวช้ำไปหมดแล้ว”

ถ้าพ่อของคุณจูมมือคุณไม่ให้ล้มทุกครั้ง แล้วคุณจะเรียนรู้ที่จะเดินได้อย่างไร? พ่อแม่ทุกคนรู้เรื่องนี้ และพระเจ้าต้องให้เรารู้ด้วย เมื่อเราท้อแท้ นักร้องให้กับพินและร้องครวญว่า “ฉันคงไม่มีวันทำได้!” นั่นจะเป็นเวลาที่พระองค์จะทรงปลอบโยนคุณ พระองค์จะทรงยกตัวคุณขึ้นแล้วตรัสว่า “จงลุกขึ้นและดูสิ เจ้าจะไม่เพียงแค่ว่าเดินได้เท่านั้น แต่จะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย” นั่นยอดเยี่ยมไปเลย! อย่างที่ผมได้พูดไปแล้วว่า เรื่องราวของเอลีซาและโยอาชทำให้ผมทั้ง

5. ความเชื่อของคุณจะกำหนดระดับชัยชนะของพระเจ้าที่จะเป็นของคุณ

เรื่องราวของโยอาชทำให้ทั้ง เพราะมันบอกผมบางอย่างเกี่ยวกับความเชื่อ ความเชื่อก็เหมือนการเปิดก๊อกน้ำที่เชื่อมต่อกับอ่างเก็บน้ำ แม้กระทั่งทิ้งทะเลสาบ! น้ำจากทะเลสาบไหลเข้าสู่บ้านของคุณผ่านทางก๊อกน้ำ ถ้าคุณเปิดก๊อกแล้วๆ คุณจะได้หยดน้ำจากอ่างเก็บน้ำ ถ้าคุณหมุนแรงขึ้นคุณจะได้น้ำที่ไหลพอสมควร แต่ถ้าคุณหมุนไปจนสุด คุณจะได้รับพระพรที่เทลงมา! สิ่งที่ทำให้ผมทั้งเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็คือ เราเองเป็นผู้กำหนดว่าชัยชนะของพระเจ้าจะเป็นของเราในระดับใด พระเจ้าได้ทรงมอบสิ่งนี้ไว้ในมือของเรา!

ลองนึกภาพในสถานการณ์ที่เรากระหายน้ำ เราก็ม้วนก๊อกเบาๆแล้วได้น้ำหยดเล็กๆ แล้วเราก็ตูว่า “มีบางอย่างผิดปกติ อ่างเก็บน้ำแห้งไปแล้วหรือ?” เปล่าเลย อ่างเก็บน้ำยังไม่แห้ง แต่คุณนั้นแหละไม่ได้เปิดก๊อกน้ำให้สุด

หรือคุณอาจมองภาพความเชื่อในแง่ของมูลี่หน้าต่าง ข้างนอกแสงแดดส่องจ้า แต่คุณนั่งอยู่ในความมืดอยู่ข้างใน มันไม่ใช่เพราะดวงอาทิตย์ไม่ส่องแสง แต่เพราะคุณดึงมูลี่ลง หากคุณดึงมูลี่ขึ้นเล็กน้อย ก็จะมีแสงเข้ามาบางส่วน แต่ถ้าจะให้ได้แสงที่สว่างเต็มที่ ก็ต้องเปิดมูลี่ให้สุด!

การขาดชัยชนะของคุณจะส่งผลต่อผู้อื่น

สิ่งหนึ่งที่น่าทึ่งเกี่ยวกับความเชื่อก็คือ ความเชื่อของเราส่งผลไม่เฉพาะตัวเราเท่านั้นแต่ส่งผลต่อผู้อื่นด้วย ถ้าความเชื่อของคุณน้อย พระพรของคุณจะน้อย และคุณจะไม่ทำอะไรมากที่จะแบ่งปันกับผู้อื่น และที่แย่ไปกว่านั้นก็คือ ถ้าคุณปิดประตูแห่งความเชื่อ คุณก็จะขัดขวางคนอื่น ๆ เราเห็นสิ่งนี้ในมัทธิว 23:13 ที่พระเยซูตรัสว่า “วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด! เพราะเจ้าปิดอาณาจักรสวรรค์ใส่หน้าคนทั้งหลาย เพราะพวกเจ้าเองไม่เข้าไป และเมื่อคนอื่นจะเข้าไปพวกเจ้าไม่ยอมให้พวกเขาเข้าไป” คุณได้ปิดประตูอาณาจักรกับคนอื่น ๆ ไม่ใช่แค่คุณเท่านั้นที่ได้รับผลจากการขาดความเชื่อของคุณ คนอื่น ๆ ก็กำลังถูกปิดกั้นไม่ให้เข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า

คำถามของการได้รับชัยชนะไม่ได้จำกัดอยู่ที่ความรอดของผม คุณและผมอาจต้องรับผิดชอบต่อโลหิตของคนอื่น ที่เราได้ขัดขวางไม่ให้เข้ามาในอาณาจักร พวกเขาจะมองดูพวกเราและพูดว่า “ใครล่ะจะอยากเป็นคริสเตียน? ถ้าคริสเตียนเป็นอย่างนั้น ก็ลืมไปได้เลย! ฉันไม่อยากเป็นเหมือนพวกเขา!” นั่นเป็นสิ่งที่ขัดขวางไม่ให้ผมมาเป็นคริสเตียนอยู่เป็นเวลานาน ผมมองดูคริสเตียนแล้วพูดว่า “ผมไม่ต้องการเป็นเหมือนพวกเขา”

เพื่อนๆ ของคุณมองเห็นอะไรเมื่อพวกเขามองมาที่คุณ? พวกเขาพูดอย่างนี้ใหม่ว่า “ช่างเป็นคริสเตียนที่ดีจริง ๆ! นั่นคือสิ่งที่ฉันเรียกว่าชีวิตที่มีชัยชนะ!” สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นจนกว่าเราจะเปิดประตูหัวใจของเราให้กว้าง เพื่อให้พระคุณของพระเจ้าหลังไหลเข้ามาในจิตวิญญาณของเรา เราไม่สามารถจะดำเนินชีวิตคริสเตียนด้วยกำลังของเราเองได้

“ให้เป็นไปตามความเชื่อของพวกท่านเถิด”

เรากำลังพูดถึงหลักการสำคัญในพระคัมภีร์ที่คริสเตียนจำนวนมากไม่ได้เรียนรู้ขั้นพื้นฐานของชีวิตคริสเตียน หลักการของชีวิตคริสเตียนที่เราเห็นครั้งแล้วครั้งเล่าได้สรุปไว้ในคำกล่าวที่ว่า “ให้เป็นไปตามความเชื่อของพวกท่านเถิด” (มัทธิว 9:29)

ในเรื่องนี้ ชายตาบอดสองคนเข้ามาหาพระเยซูเพื่อขอให้พระองค์ทรงรักษาพวกเขา องค์ผู้เป็นเจ้าได้ตรัสถามพวกเขาว่า “ท่านเชื่อหรือที่เราสามารถทำเรื่องนี้ได้” พวกเขาตอบว่า “ข้าพระองค์เชื่อ” แล้วพระองค์ก็ตรัสว่า “ให้เป็นไปตามความเชื่อของพวกท่านเถิด” และพวกเขาก็มองเห็นได้ทันที คนตาบอดหลายคนยังคงตาบอดอยู่ แต่ชายสองคนนี้มี ความเชื่อ “ข้าพระองค์เชื่อ พระองค์ทรงทำได้” และพระเยซูได้ทรงทำ! ผมสงสัยว่าเราได้ปลดพระพรในชีวิตไปกี่ครั้งแล้ว?

หลักการ “ให้เป็นไปตามความเชื่อของพวกท่าน” นี้ยังเห็นได้ในมัทธิว 9:22 และ 15:28 และในพระกิตติคุณอื่นๆ (มาระโก 10:52; ลูกา 7:50; 17:19) ชื่อโยอาชหมายถึง “พระเจ้าได้ประทานให้” พระเจ้าได้ประทานชัยชนะให้แก่เรา แต่เรามีชัยชนะหรือไม่?

จงเป็นเอลีชา ที่เต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อ

ในตอนท้ายนี้ ผมขอท้าทายพวกคุณเหมือนที่ผมท้าทายตัวเอง ชีวิตคริสเตียนจะนำขึ้นต้นสักแค่ไหนถ้าเราสามารถจะเรียนรู้การทำทายนี! พระเยซูทรงต้องการให้สาวกเข้าใจความเป็นไปได้ที่ไม่จำกัดในชีวิตคริสเตียนเมื่อพระองค์ตรัสว่า “ทุกสิ่งเป็นไปได้สำหรับคนที่เชื่อ” (มาระโก 9:23) นั่นเป็นเรื่องที่ต้องคิด! ในภาษากรีก “สำหรับคนที่เชื่อ” นั้นอยู่ในรูปของเอกพจน์และรวมถึงทุก ๆ คน คุณสามารถเป็นเอลีชาได้! ทำไมจึงพอใจที่จะเป็นโยอาชหรือ?

เอลีชาเป็นศิษย์ที่ดี เพราะเขาเลียนแบบเอลียาห์ครูของเขา ผมนึกถึงคำตรัสของพระเยซูบ่อย ๆ ว่า “ศิษย์เสมอครูของเขาก็พอแล้ว” (มัทธิว 10:25) เอลีชาเป็นเหมือนเอลียาห์ครูของเขาในหลาย ๆ ด้าน แม้กระทั่งวิธีที่ผู้คนพูดกับพวกเขา โยอาชพูดกับเอลีชาว่า “พ่อของข้า พ่อของข้า! รดบและพลม้าแห่งอิสราเอล!” (2 พงศ์กษัตริย์ 13:14) เป็นถ้อยคำเดียวกับที่เอลีชาเคยพูดกับเอลียาห์ครูของเขาก่อนหน้านี้ (2:12) เพียงหลังจากที่เอลียาห์ถูกรับขึ้นสู่สวรรค์

ผมฝันถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงสามารถสร้างจากผมและคริสตจักรของพระองค์

จงเรียนรู้บทเรียนของความเชื่อให้ดี “ทุกสิ่งเป็นไปได้สำหรับคนที่เชื่อ!” นั่นทำให้ความเป็นไปได้แบบไม่รู้จบของชีวิตคริสเตียนอยู่ต่อหน้าคุณ ผมเห็นว่ามันท้าทายมาก! ผมตั้งเป้าโดยพระคุณของพระเจ้าที่จะลุกขึ้นไปสู่ความเป็นไปได้เหล่านี้ และคุณรู้อะไรไหม? ผมฝัน! เมื่อคุณมองเห็นความเป็นไปได้เหล่านี้ต่อหน้าคุณ คุณจะเริ่มฝัน หากไม่มีความเป็นไปได้ ก็ไม่มีอะไรจะให้ฝัน ผมฝันถึงสิ่งที่พระเจ้าจะทรงทำในคนชั่วอายุนี้ แม้จะผ่านชายที่อ่อนแอและไม่คู่ควรอย่างผม! ผมไม่มีอะไรเลย แต่สิ่งที่พระเจ้าทรงสามารถทำผ่านคนที่ไม่มีอะไรเหมือนผมได้นั้น ทำให้ผมตื่นเต้น!

ผมฝันอะไรหรือ? ผมฝันถึงสิ่งที่คริสตจักรสามารถจะเป็นได้ ผมเริ่มต้นกับตัวเอง ผมฝันถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงสามารถจะสร้างจากผม ซึ่งเป็นก้อนดินที่ไร้ค่านี้ แม้ว่าจะเป็นคริสเตียนไม่นาน ผมก็เริ่มฝันแล้ว ผมดูพระคัมภีร์ซึ่งเป็นพระคำของพระเจ้าที่เปลี่ยนแปลงชีวิต แล้วคุกเข่าต่อพระเจ้าพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์โง่เขลาฝ่ายวิญญาณ ข้าพระองค์ขาดความเห็นแจ้งและความเข้าใจ

ฝ่ายวิญญาณเมื่อข้าพระองค์อ่านพระวจนะของพระองค์ ขอทรงสอนข้าพระองค์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ และขอทรงทำให้ความคิดของข้าพระองค์กระจ่าง ขอทรงให้ความสว่างแก่ความเข้าใจของข้าพระองค์เกี่ยวกับพระวจนะของพระองค์ ขอทรงเปิดความเข้าใจให้ข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะรับใช้พระองค์และนำพระคำแห่งชีวิตนี้ไปสู่ผู้อื่น” นั่นคือสิ่งที่ผมฝัน

ผมไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเมื่อใดที่พระเจ้าจะตอบคำอธิษฐานของผม ที่จะให้เข้าใจพระคำของพระองค์อย่างลึกซึ้ง แต่สักพักมันก็เกิดขึ้น! พระเจ้าได้ให้ผมเข้าใจที่ละข้อที่ก่อนหน้านี้ผมไม่เข้าใจ ผมเต็มไปด้วยความยินดีและตื่นเต้นทุกครั้งที่ได้ค้นพบสิ่งใหม่ๆ ในพระคำของพระเจ้า นี่รวมถึงสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับอนาคต อดีต และปัจจุบัน ผมยังได้สามารถใช้ดาบของพระวิญญาณในการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณ! ดาบของพระวิญญาณเป็นอาวุธที่โดยพระคุณของพระเจ้านั้น ผมเริ่มคงอย่างมีทักษะอยู่บ้าง แม้ว่าผมยังมีอีกมากที่ให้เรียนรู้

ผมฝันต่อไป ผมมองดูคริสตจักรและกล่าวว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์ร้องขอต่อพระองค์ให้ทรงสร้างคนแข็งแกร่งของพระเจ้าหลายคนขึ้นมาในคนชั่วอายุนี้สำหรับพระองค์เอง!” ผมไม่เห็นสิ่งใดชัดเจนเลยเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่เห็นอะไรเป็นเวลาสองปี แต่ผมยังพูดต่อไปว่า “ข้าแต่พระเจ้า ผู้คนอยู่ที่ไหนกันบ้าง? ขอทรงสร้างคนเหล่านั้นในชั่วอายุนี้สำหรับพระองค์เอง!” แล้วผมก็เริ่มเห็นพระเจ้าทรงสร้างคนของพระเจ้าขึ้น! พระองค์ได้ตรัสกับผมว่า “นี่คือบางส่วนของพวกเขา จงฝึกอบรมพวกเขา” นั่นมากกว่าที่ผมได้ต่อรองไว้ เพราะความคิดที่จะให้การฝึกอบรมนั้นผมไม่เคยมี ผมไม่ได้ขอแต่มันได้เกิดขึ้น พระเจ้าทรงมอบงานบางส่วนของพระองค์ไว้ในมือของผม

ผมยังคงฝันต่อไป โดยปรารถนาที่จะเห็นคริสตจักรในคนชั่วอายุนี้ฟื้นฟูลุกขึ้น เมื่อคริสตจักรจะเป็นเหมือนรูปแบบของคริสตจักรในพระคัมภีร์ใหม่อีกครั้ง ผมหวังว่าคริสตจักรซึ่งเป็นสาวกกลุ่มเล็กๆ จะยึดมั่นต่อพระเจ้าและต่อกัน ดูแลกันและกัน และเสริมสร้างสาวกขึ้นในชุมชนที่มีความรักและความห่วงใยซึ่งกันและกัน ควบคู่กับมีชีวิตฝ่ายวิญญาณที่ลึกยิ่งขึ้นในขณะที่พระกายของพระคริสต์เติบโตในคนชั่วอายุนี้

ไม่มีความฝันใดจะใหญ่เกินไปสำหรับพระเจ้า หากคุณแสวงหาสง่าราศีของพระองค์

จนถึงทุกวันนี้ ผมก็ยังคงฝันอยู่ โดยขอให้คริสตจักรของพระเจ้าได้ห่วงใยไปถึงประเทศจีนและโลกอย่างมีพลัง และวันนั้นจะมาถึง! แต่ไม่ว่าผมจะฝันอย่างจริงจังแค่ไหน ผมก็ไม่สามารถจะฝันถึงสิ่งใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าสิ่งที่เป็นไปได้อยู่แล้วโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

เพื่อให้เข้าใจถ้อยคำที่น่าทึ่งของพระเยซูที่ว่า “ทุกสิ่งเป็นไปได้กับผู้ที่เชื่อ” ให้เราอ่านเอเฟซัส 3:20-21

บัดนี้ ขอให้พระเกียรติมีแด่พระองค์ผู้ทรงสามารถทำทุกสิ่งได้มากยิ่งขึ้นกว่าที่เราทูลขอหรือคิด โดยฤทธานุภาพที่ทำงานอยู่ภายในเรา ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ในคริสตจักรและในพระเยซูคริสต์ตลอดทุกชั่วอายุคนสืบไปเป็นนิรันดร์ อาเมน (เอเฟซัส 3:20-21 ฉบับ RSV)

จงดูถ้อยคำที่ว่า “บัดนี้ ขอให้พระเกียรติมีแด่พระองค์ผู้ทรงสามารถทำทุกสิ่งได้มากยิ่งขึ้นกว่าที่เราทูลขอหรือคิด โดยฤทธานุภาพที่ทำงานอยู่ภายในเรา” แม้แต่ความคิดที่สูงสุดของคุณก็ยังต่ำกว่าสิ่งที่จะทำได้โดยฤทธานุภาพของพระเจ้า! ผมมีความคิดที่ใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ แต่ผมก็คิดไม่ออกถึงสิ่งที่เกินกว่าฤทธานุภาพของพระเจ้าจะทำได้ พระองค์ทรงสามารถทำได้มากยิ่งขึ้นกว่าที่คุณสามารถจะคิดได้ ฉะนั้นขอให้คิดหนัก ๆ ผมตั้งใจแน่วแน่ที่จะคิดหนักเกี่ยวกับคริสตจักรของพระเจ้าและสง่าราศีของคริสตจักร เพราะเมื่อนั้นแหละคุณจะมีสิ่งที่จะทูลขอ

จงฉวยนิมิตของความเป็นไปได้ต่าง ๆ เพื่อเราจะได้มีแรงขับเคลื่อนให้มุ่งต่อไป โยอาซไม่มีแรงขับเคลื่อนเต็มที่และขาดความเชื่อที่มีพลัง พระองค์ทรงหยุดหลังจากตีลงกับพื้นไปสามครั้ง พระเจ้าจะทรงให้ชัยชนะต่อซีเรียแก่คุณเพียงสามครั้งหรือ? จงจับลูกธนูและตีลงกับพื้นจนกว่าแขนของคุณจะอ่อนล้าและพระเจ้าจะประทานชัยชนะทั้งหมดให้กับคุณ! อย่าให้ก๊อกน้ำไหลหยด จงให้ไหลออกสู่नालिका!

ผมขอบอกคุณที่จะรับบัพติศมาในวันนี้และกำลังจะเริ่มเดินหน้าว่า ถ้าคุณอยู่บนทางนี้ จงเดิน แม้คุณจะมีเมื่อยล้า จนกว่าพระเจ้าจะทรงยกคุณขึ้นด้วยปีกของนกอินทรี เพื่อคุณจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย และวันนั้นจะมาถึงเมื่อคนอื่นจะพูดกับคุณเหมือนที่พูดกับเอลีชาว่า “รอรบและพลม้าแห่งอิสราเอล”! ความเชื่อในพระเจ้าจะปรากฏในชีวิตของคุณจนคนอื่นจะพูดว่า “คุณมีความสำคัญยิ่งต่อผู้คนของพระเจ้า ต่อคริสตจักรของพระเจ้า ต่ออิสราเอลฝ่ายวิญญาณ มากกว่ากองกำลังทั้งหมดมารวมกัน” เมื่อฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าถูกสำแดงออกมาในชีวิตของคุณ คุณก็จะมีชัยชนะ ผมขออธิษฐานอย่างจริงจังว่า เราทุกคนจะมีประสบการณ์กับชัยชนะนี้ด้วยความเชื่อ

ภาคผนวก 1

บรรพตศมาของยอห์นใช้ได้หรือไม่?

ข้อมูลต่อไปนี้ นำมาจากหนังสือการมาเป็นคนใหม่ โดย อีริก เอช เอช ซาง และถูกรวมไว้ที่นี่ (ในรูปแบบที่แก้ไข) เนื่องจากเกี่ยวข้องกับหัวข้อบรรพตศมา

แทบไม่มีการกล่าวถึงการบรรพตศมาใหม่ในพระคัมภีร์ใหม่ แต่ที่มีการกล่าวถึง (ในกิจการ 19) ทำให้เราเข้าใจมากขึ้น ไม่เพียงในเรื่องบรรพตศมา แต่เรื่องบรรพตศมาของยอห์นด้วย ต่อไปนี้คือกรณีของการรับบรรพตศมาใหม่ในเมืองเอเฟซัส ซึ่งเปาโลได้ให้บรรพตศมาใหม่ประมาณ 12 คน แม้ว่าพวกเขาจะได้รับบรรพตศมาจากยอห์นแล้ว

¹ขณะที่ปอลโลยังอยู่ที่เมืองโครินธ์ เปาโลก็เดินทางเข้ามายังเมืองเอเฟซัสทางบก เขาพบกับสาวกบางคนที่นี่ ²เขาจึงถามว่า “เมื่อท่านทั้งหลายเชื่อนั้น ท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?” พวกเขาตอบว่า “ไม่เลย เรายังไม่เคยได้ยินเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์” ³เปาโลจึงถามว่า “ถ้าเช่นนั้นท่านทั้งหลายได้รับบรรพตศมาอะไร?” พวกเขาตอบว่า “บรรพตศมาของยอห์น” ⁴เปาโลจึงกล่าวว่า “ยอห์นให้รับบรรพตศมาที่แสดงการกลับใจใหม่ และบอกคนทั้งปวงให้เชื่อในพระองค์ผู้จะเสด็จมาภายหลังเขา นั่นก็คือพระเยซู” ⁵เมื่อได้ยินอย่างนั้น พวกเขาจึงรับบรรพตศมาในพระนามของพระเยซูขององค์พระผู้เป็นเจ้า ⁶และเมื่อเปาโลได้วางมือบนพวกเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จมายังพวกเขา แล้วพวกเขาก็พูดภาษาแปลก ๆ และเผยพระวจนะ ⁷คนเหล่านั้นมีประมาณสิบสองคน (กิจการ 19:1-7 ฉบับ ESV)

เราเข้าใจเรื่องราวที่น่าทึ่งนี้อย่างไร? บรรดาคริสเตียนโดยเฉพาะผู้ที่ไม่ว่าบรรพตศมาของ “คริสเตียน” มีจุดเริ่มต้นมาจากบรรพตศมาของยอห์นนั้น อาจคิดว่าชาย 12 คนรับบรรพตศมาใหม่เพราะมีบางอย่างที่ไม่สมบูรณ์เกี่ยวกับบรรพตศมาของยอห์นจึงจำเป็นต้องรับบรรพตศมาใหม่

แต่ให้เราพิจารณาเรื่องนี้กันอย่างถี่ถ้วน บรรพตศมาของยอห์นมาจากไหน? มันมาจากสวรรค์ นั่นคือมาจากพระเจ้าใหม่? หรือว่ามาจากมนุษย์? นี่เป็นคำถามที่พระเยซูทรงถามพวกฟาริสีเมื่อพวกเขากำลังทำทาสีทืออำนาจของพระองค์ (มาระโก 11:30; ลูกา 20:4) มีการกล่าวไว้ในที่อื่น

(ในลูกา 7:30) ว่าการที่พวกฟาริสีปฏิเสธที่จะรับบัพติศมาจากยอห์น ก็เป็นการปฏิเสธพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับพวกเขา

แต่ถ้าบัพติศมาของยอห์นมาจากพระเจ้า แล้วเหตุใดชาย 12 คนในเอเฟซัสจึงรับบัพติศมาอีกครั้ง ซึ่งเรียกว่าบัพติศมาของ “คริสเตียน”? มันเป็นเรื่องน่าคิดที่มีการบัพติศมาใหม่เกิดขึ้น เพราะทั้งสองบัพติศมานี้ ซึ่งก็คือบัพติศมาของยอห์นและบัพติศมาของคริสเตียนจะมีเนื้อหาเหมือนกัน คือ ทั้งแสดงการกลับใจและความเชื่อในพระเยซู

ปัจจัยสำคัญทั้งสองนี้ นั่นก็คือการกลับใจและความเชื่อในพระเยซู ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการรับบัพติศมาของยอห์นนั้นตรงกันข้ามกับสิ่งที่เราคิด ดังที่ได้เห็นในคำกล่าวของเปาโลกับชายทั้ง 12 คนว่า “ยอห์นให้รับบัพติศมาที่แสดงการกลับใจใหม่ และบอกคนทั้งปวงให้เชื่อในพระองค์ผู้จะเสด็จมาภายหลังเขา นั่นก็คือในพระเยซู” (กิจการ 19:4)

ในทำนองเดียวกัน ปัจจัยสำคัญทั้งสองนี้ คือการกลับใจและความเชื่อก็เป็นส่วนสำคัญในการรับบัพติศมาของคริสเตียน ดังที่เราเห็นในกิจการ 2:38 (“จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมา”) และ โคโลสี 2:12 (“บัพติศมา ที่พระเจ้าทรงให้ท่านเป็นขึ้นมากับพระองค์โดยความเชื่อ”)

เป็นเรื่องเร่งด่วนที่เราจะตอบข้อข้องใจกับสถานภาพการรับบัพติศมาของยอห์นเพราะข้อความก่อนหน้านี้นี้ กิจการ 18:24-28 กล่าวถึงอปอลโล ผู้เชื่อที่มีพันธกิจที่โดดเด่นของคริสตจักร และยังเป็นผู้ที่ทำงานร่วมกับเปาโลและเปโตรด้วย (1 โครินธ์ 3:6, 22) ข้อ 25 กล่าวอย่างชัดเจนแต่ขัดกับความคิดหวังของเราว่า อปอลโลได้รับ “แต่เพียงบัพติศมาของยอห์นเท่านั้น” พระคัมภีร์ไม่เคยบอกว่าในเวลาต่อมา อปอลโลได้รับบัพติศมาใหม่จากเปาโลหรือใครอื่น

ยิ่งกว่านั้น อัครทูตสองสามคน ซึ่งแทบจะแน่นอนว่าเปโตรก็เคยเป็นศิษย์ของยอห์นมาก่อน หรือที่รู้จักกันในนามยอห์นผู้ให้บัพติศมา (ยอห์น 1:35-42) และด้วยเหตุนี้เอง พวกเขาจึงต้องรับบัพติศมาจากยอห์น แต่ก็ไม่มีบันทึกว่าอัครทูตเหล่านี้เคยรับบัพติศมาอีกครั้ง หลังจากที่พวกเขาได้รู้จักและติดตามพระเยซู

และเราจะต้องไม่ลืมว่า พระเยซูเองก็ทรงรับบัพติศมาจากยอห์น หรือที่ฝูงชนจำนวนมากมาหา ยอห์นเพื่อรับบัพติศมาจากเขา (ลูกา 3:7, 10) โดยไม่มีบันทึกภายหลังของการรับบัพติศมาใหม่ของคนจำนวนมาก

ยิ่งกว่านั้น ชาย 12 คนในกิจการ 19 ก็ถูกเรียกว่า “สาวก” (ข้อ 1) ทั้งๆที่ได้รับบัพติศมาของยอห์นเท่านั้น “สาวก” เป็นคำปกติสำหรับเรียกคริสเตียน (กิจการ 11:26) อย่างน้อยที่สุด นี่จะบ่งบอกว่าชายทั้ง 12 คนมีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มสาวกในวงกว้างในเมืองเอเฟซัส และถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการสามัคคีธรรมนั้นด้วยข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาได้รับบัพติศมา แม้ว่าจะรับบัพติศมาของยอห์นก็ตาม นอกจากนี้ชายทั้ง 12 คนจะต้องมีส่วนที่เชื่อในพระเยซู ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะไม่ถูกมองว่าเป็นสาวก อันที่จริงเปาโลพูดถึงพวกเขาว่าได้ “เชื่อ” (ข้อ 2) ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ใช่ผู้ที่ไม่เชื่อเสียทั้งหมด ไม่เช่นนั้น เปาโลจะไม่ถามพวกเขาว่าพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่ (ข้อ 2)

ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าปัญหาของชาย 12 คนในเมืองเอเฟซัสไม่ได้อยู่ที่การรับบัพติศมาของยอห์น บัพติศมาของยอห์นมาจากพระเจ้าอย่างแน่นอน ซึ่งถูกกำหนดและรับรองจากพระเจ้า จะต้องมีการปัจจัยอื่นที่ทำให้การรับบัพติศมาครั้งแรกของชาย 12 คนเป็นโมฆะ โดยที่พวกเขาจำเป็นต้องรับบัพติศมาใหม่

ปัญหาจึงไม่ได้อยู่ที่ว่า บัพติศมาของพวกเขาไม่ได้ทำ “ในพระนามของพระเยซู” เพราะวาทะเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นกับอัครทูตกลุ่มแรกและอโพลโล คำตอบในเรื่องนี้มีอยู่ในกิจการ 19:2 ซึ่งบอกเราว่าปัญหาที่แท้จริงก็คือคนเหล่านั้นไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะพวกเขาตอบว่า “ไม่” เมื่อเปาโลถามพวกเขาว่า “เมื่อพวกท่านเชื่อนั้น พวกท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?”

แต่ถ้าเป็นกรณีนี้ เหตุใดจึงจำเป็นที่พวกเขาต้องรับบัพติศมาใหม่? พวกเขาเพียงแค่ได้รับการวางมือเพื่อรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้หรือ? นี่คือสิ่งที่ได้ทำในกรณีของชาวสะมาเรียที่ไม่ได้รับพระวิญญาณเมื่อพวกเขาได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซู ดังนั้นพวกอัครทูตจึงวางมือบนพวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กิจการ 8:16-17)

ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ว่า ชาย 12 คนในเมืองเอเฟซัสไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น แต่ที่พวกเขายังไม่เคยได้ยินเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กิจการ 19:2) พวกเขาน่าจะเป็นคนต่างชาติที่ไม่คุ้นเคยกับพระคัมภีร์เดิม เพราะไม่มีชาวยิวคนไหนที่จะไม่รู้จักพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เปรียบเทียบสดุดี 51:11 “ขออย่าทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ไปไกลจากพระพักตร์ของพระองค์ และขออย่าทรงนำพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ไปจากข้าพระองค์”) เนื่องจากชายทั้ง 12 คนไม่เคยได้ยินเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์เลย พวกเขาน่าจะติดต่อกับพวกสาวกที่เมืองเอเฟซัสได้ไม่นาน

ดังนั้นหลักฐานที่ดีที่สุดจึงบ่งชี้ว่า ชายในเมืองเอเฟซัสได้รับบัพติศมาก่อนหน้านี้โดยสาวกชาวต่างชาติหรือศิษย์ของยอห์นผู้ให้บัพติศมา ซึ่งได้รับการสอนยังไม่พอในเรื่องของพระเจ้า ด้วย

เหตุนี้ชาย 12 คนนี้จึงไม่รู้ถึงสิ่งต่างๆ ของพระเจ้า (นอกเหนือจากการกลับใจใหม่) ที่พวกเขาอาจไม่ได้ให้คำมั่นสัญญาที่มีความหมายต่อพระเจ้าเมื่อพวกเขาได้รับบัพติศมา แต่เรื่องนี้จะชัดเจนขึ้นเมื่อเราดูกิจการ 19:4-5

เปาโลจึงกล่าวว่า “บัพติศมาของยอห์นคือบัพติศมาที่แสดงการกลับใจใหม่ เขาบอกคนทั้งหลายที่เชื่อในพระองค์ผู้จะเสด็จมาภายหลังเขา ซึ่งก็คือพระเยซู” เมื่อได้ฟังอย่างนี้ พวกเขาจึงรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า (กิจการ 19:4-5 ฉบับ NIV)

ข้อมูลใหม่ “นี้” ที่พวกเขาเพิ่งได้ฟังจากเปาโลคืออะไรหรือจึงนำไปสู่การรับบัพติศมาอีกครั้ง? แน่นอนว่าไม่ใช่คำสอนเรื่องการกลับใจใหม่ เพราะถ้าไม่มีการกลับใจใหม่ พวกเขาก็คงจะไม่ได้รับบัพติศมาของยอห์นเลย เห็นได้ชัดว่า สิ่งใหม่สำหรับชาย 12 คนนั้นคือองค์ประกอบสำคัญอีกอย่างหนึ่งของการรับบัพติศมา กล่าวคือ *ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเองได้ประกาศความเชื่อในพระเยซูขององค์ผู้เป็นเจ้า* นั่นเห็นได้ชัดว่าชายทั้ง 12 คนนี้ไม่รู้ว่ายอห์นประกาศความเชื่อในพระเยซู หรือรู้ว่าเขาเข้าไปที่พระเยซูว่าเป็น “ลูกแกะเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย” (ยอห์น 1:29, 36)

เนื่องจากชายทั้ง 12 คนนี้ไม่รู้ความหมายการรับบัพติศมาของยอห์นอย่างครบถ้วน รวมถึงส่วนที่เกี่ยวกับความเชื่อในพระเยซู พวกเขาจึงไม่สามารถให้คำมั่นสัญญาใดๆ เกี่ยวกับความเชื่อในพระเยซูในการรับบัพติศมาครั้งแรก จึงทำให้การรับบัพติศมาเป็นโมฆะ ปัญหาจึงไม่ได้อยู่ที่บัพติศมาของยอห์นแต่อยู่ที่ว่าจัดการและอธิบายอย่างไร แต่ทันทีที่ได้อธิบายความหมายทั้งหมดของการรับบัพติศมาของยอห์นให้กับชายทั้ง 12 คน พวกเขาก็เชื่อในพระเยซูทันที และได้รับบัพติศมาอีกครั้งจากเปาโล “ในพระนามของพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้า” (กิจการ 19:5)

โดยสรุปแล้ว ถ้าบัพติศมาของยอห์นมีองค์ประกอบสองประการของความเชื่อและการกลับใจใหม่รวมอยู่ด้วยก็ไม่ใช่เป็นโมฆะ และไม่จำเป็นต้องรับบัพติศมาใหม่

ภาคผนวก 2

ความหมายของ *Proskyneō*

มีระบุไว้ในบทที่ 6 ของหนังสือเล่มนี้ว่า เมื่อซาตานพบกับพระเยซูว่า “ถ้าท่านกราบนมัสการเรา ทุกๆ สิ่งจะเป็นของท่าน” (ลูกา 4:7) ซาตานไม่ได้หมายความว่าหรือคาดหวังว่าพระเยซูจะ “นมัสการ” มันเป็นพระเจ้า อันที่จริงคำภาษากรีก *proskyneō* ซึ่งแปลตรงนี้ว่า “นมัสการ” นั้นไม่ได้หมายถึง “นมัสการ” เป็นความหมายหลัก ดังที่จะเห็นได้ในพจนานุกรมภาษากรีก-อังกฤษเล่มไหนก็ได้ ในพจนานุกรมภาษากรีกที่เชื่อถือได้สองฉบับซึ่งก็คือฉบับ BDAG และ Thayer นั้น “นมัสการ” เป็นความหมายรองเท่านั้นหรือเป็นความหมายที่แตกออกมาจาก *proskyneō* ความหมายหลักก็คือการให้ความเคารพ การก้มคำนับ หรือการแสดงความเคารพ

พจนานุกรมฉบับ BDAG ให้คำนิยาม *proskyneō* ดังต่อไปนี้ การยกมาตรงนี้เป็นแบบคำต่อคำโดยเว้นการอ้างอิง (คำตัวหนาในที่เดียวเป็นของผม)

- การแสดงท่าทีหรืออากัปกิริยาการฟังพาหรือการยอมอยู่ใต้อำนาจของผู้มีอำนาจระดับสูงอย่างสิ้นเชิงของคนๆ หนึ่ง
- (หมอบกราบ และ) นมัสการ
- ก้มคำนับต่อ
- หมอบกราบตรงหน้า
- ให้ความเคารพนับถือต่อ
- ต้อนรับด้วยความเคารพ

พจนานุกรมของ Thayer ให้คำนิยามของ *proskyneō* ต่อไปนี้ การยกมาตรงนี้เป็นแบบคำต่อคำโดยเว้นการอ้างอิง (คำตัวหนาในที่เดียวเป็นของผม)

- การจูบมือใครสักคน เพื่อเป็นการแสดงความเคารพนับถือ
- การคุกเข่าและหมอบลงโดยหน้าผากแตะพื้นดินเป็นการแสดงความเคารพนับถืออย่างสุดซึ้ง
- การคุกเข่าหรือหมอบกราบเพื่อแสดงความเคารพหรือก้มคำนับ (กับใครสักคน) ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความนับถือหรือเป็นการวิงวอน
- เป็นการใช้ ก. แสดงความเคารพต่อมนุษย์ที่มีตำแหน่งที่สูง

- ข. แสดงความสักการะต่อพระเจ้าและพระคริสต์ที่เสด็จสู่สวรรค์ ต่อทูตสวรรค์ และต่อพวก
ผี: อย่างแท้จริง (หรือ การนมัสการ)

ทั้งในฉบับ BDAG และ Thayer คำเล็ก ๆ สองคำนี้เป็นตัวหนาเป็นเพียงคำนิยามเดียวของ *proskyneō* ที่เกี่ยวข้องกับการนมัสการพระเจ้า ในพจนานุกรมทั้งสองฉบับนี้ ให้ความคิดเกี่ยวกับการนมัสการน้อยกว่าความคิดเกี่ยวกับการคุกเข่าหรือการแสดงความเคารพ ความจริงแล้ว มีเพียงหนึ่งในสี่ของการอ้างอิงในฉบับ BDAG “การนมัสการ” ที่บ่งชี้ว่าในพระคัมภีร์ใหม่นั้น ความหมายพื้นฐานของ *proskyneō* ไม่ใช่การนมัสการแต่เป็นการคุกเข่าหรือแสดงความเคารพ ความหมายของคำ “นมัสการ” นั้นเป็นไปได้ในบางบริบท แต่เป็นความหมายที่แตกออกมา

ภาคผนวก 3

คำภาษากรีกที่เกี่ยวข้องกับ “บัพติศมา”

ภาคผนวกนี้รวบรวมไว้สำหรับผู้ที่ต้องการจะศึกษาคำที่เกี่ยวข้องกับบัพติศมา การบัพติศมา และคำอื่นๆที่มาจากรากศัพท์เดียวกันในพระคัมภีร์ใหม่ ข้อมูลถูกจัดเรียงไว้ในตารางเพื่อให้ผู้อ่านสามารถเห็นการใช้พระคัมภีร์และความหมายของคำภาษากรีกได้อย่างรวดเร็ว ในพระคัมภีร์ใหม่จะมีคำซึ่งมาจากรากศัพท์เดียวกันหาคำที่เกี่ยวข้องกับบัพติศมา:

- คำกริยาว่า *baptizō* มีปรากฏ 77 ครั้ง มันแปลว่า จุ่ม, จุ่มตัว; การชำระล้าง หรือทำให้บริสุทธิ์ด้วยการล้าง; การประกอบพิธีบัพติศมา การให้บัพติศมา (กิจการ 22:16)
- คำนามว่า *baptisma* มีปรากฏ 19 ครั้ง มันหมายถึงการจุ่ม; บัพติศมา พิธีบัพติศมา (มัทธิว 3:7; โรม 6:4)
- คำนามว่า *baptistēs* มีปรากฏ 12 ครั้ง และมักจะหมายถึงยอห์นผู้ให้บัพติศมาเสมอ (หรือ “ยอห์นที่เป็นผู้ให้บัพติศมา”)¹¹⁵ มันหมายถึง ผู้ที่บัพติศมาให้ ผู้ให้บัพติศมา (มัทธิว 3:1)
- คำนามว่า *baptismos* มีปรากฏ 4 ครั้ง มันหมายถึงการที่กำลังจุ่ม หรือจุ่มตัวลงไป在水里: การบัพติศมา (โคโลสี 2:12; มาระโก 7:4; ฮีบรู 6:2)
- กริยาว่า *baptō* มีปรากฏ 4 ครั้ง มันหมายถึง การจุ่ม (ยอห์น 13:26)
- คำกริยาว่า *embaptō* มีปรากฏสองครั้ง มันหมายถึง จุ่มลงใน (มาระโก 14:20)

จำนวนครั้งที่ปรากฏเป็นของพระคัมภีร์ใหม่ และได้มาจากพระคัมภีร์ภาษากรีกฉบับ NA28¹¹⁶ คำนิยามทั้งหมดมาจาก พจนานุกรมวิเคราะห์ภาษากรีกฉบับใหม่ โดยดับบลิว เจ เพิร์ชแบดเจอร์¹¹⁷

ในตารางต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นรายการที่ปรากฏทั้งหมดของหาคำที่มาจากรากศัพท์เดียวกัน โดยเริ่มจากรายการที่มีน้อยที่สุด ข้อทั้งหมดได้ยกมาทั้งข้อจากฉบับ ESV คำภาษาอังกฤษที่เป็น

¹¹⁵ John the Baptizer

¹¹⁶ Nestle-Aland Novum Testamentum Graece (NA28)

¹¹⁷ The New Analytical Greek Lexicon by W.J. Perschbacher

ตัวหนาจะตรงกับคำภาษากรีกภายใต้คำที่มีความหมายเหมือนกัน เครื่องหมายดอกจัน (*) ถัดจากหมายเลขข้อจะชี้ให้เห็นว่า คำภาษากรีกมีปรากฏสองครั้งในข้อนั้น

embaptō (มีปรากฏ 2 ครั้งใน 2 ข้อ)

1. **มัทธิว 26:23** พระเยซูตรัสตอบว่า “ผู้ที่หยิบอาหารจุ่มในชามเดียวกับเราคือผู้ที่จะทรยศเรา”
2. **มาระโก 14:20** พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่า “เป็นคนหนึ่งในสาวกสิบสองคนนี้ เป็นคนที่หยิบอาหารจุ่มในชามเดียวกับเรา”

baptō (มีปรากฏ 4 ครั้งใน 3 ข้อ)

1. **ลูกา 16:24** และเศรษฐีจึงร้องว่า ‘อับราฮัมบิดาเจ้าข้า ขอเมตตาข้าพเจ้าเถิด โปรดส่งลาซารัสให้เอาปลายนิ้วจุ่มน้ำมาแตะลิ้นของข้าพเจ้าให้เย็นลง เพราะข้าพเจ้าต้องทุกข์ทรมานอยู่ในเปลวไฟนี้’
2. **ยอห์น 13:26*** พระเยซูตรัสตอบว่า “คือคนที่เราจะหยิบขนมปังชิ้นนี้จุ่มแล้วส่งให้” แล้วทรงหยิบขนมปังชิ้นหนึ่งจุ่มและส่งให้แก่ยูดาบุตรของซีโมนอิสคาริโอท
3. **วิวรณ์ 19:13** พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่ได้จุ่มในเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ “พระวาตะของพระเจ้า”

baptimos (มีปรากฏ 4 ครั้งใน 4 ข้อ)

1. **มาระโก 7:4** และเมื่อพวกเขามาจากตลาด ถ้าพวกเขาไม่ได้ชำระล้างก่อน พวกเขาก็ไม่รับประทานอาหาร และยังมีธรรมเนียมอื่นๆ อีกหลายอย่างที่พวกเขายึดถือ เช่นการล้างถ้วย เหยือก และภาชนะทองแดง และที่เอนกายรับประทานอาหาร)
2. **โคโลสี 2:12** พวกท่านถูกฝังร่วมกับพระองค์ในการบัพติศมา ที่พระเจ้าทรงให้ท่านเป็นขึ้นมาพร้อมกับพระองค์ โดยความเชื่อในพยานภาพของพระเจ้าผู้ทรงทำให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย

3. **ฮีบรู 6:2** และคำสอนเรื่องพิธีล้างชำระต่าง ๆ การวางมือ การเป็นขึ้นจากความตาย และการลงโทษชั่วนิรันดร์

4. **ฮีบรู 9:10** เพราะเป็นเรื่องอาหารและเครื่องดื่มและพิธีชำระล้างต่าง ๆ เท่านั้น เป็นกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางกายเกี่ยวกับชีวิตภายนอกที่ได้บัญญัติไว้ จนกว่าจะถึงเวลาที่ต้องเปลี่ยนแปลงใหม่

baptistēs (มีปรากฏ 12 ครั้งใน 12 ข้อ)

1. **มัทธิว 3:1** ในเวลานั้นยอห์นผู้ให้บัพติศมา มาประกาศในถิ่นทุรกันดาร แคว้นยูเดีย

2. **มัทธิว 11:11** เรบอกความจริงกับท่านว่า ในบรรดาคนซึ่งเกิดจากผู้หญิงนั้น ไม่มีใครยิ่งใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมา แต่ว่าผู้ที่เล็กน้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์ก็ยิ่งยิ่งใหญ่กว่ายอห์นอีก

3. **มัทธิว 11:12** ตั้งแต่สมัยยอห์นผู้ให้บัพติศมาถึงทุกวันนี้ แผ่นดินสวรรค์ก็ถูกโจมตีอย่างรุนแรง และพวกที่รุนแรงพยายามชิงเอาให้ได้

4. **มัทธิว 14:2** แล้วจึงกล่าวกับบริวารว่า “คนนี้แหละคือยอห์นผู้ให้บัพติศมา ท่านได้เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว เพราะเหตุนี้จึงทำให้ท่านมีฤทธิ์อำนาจทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ได้”

5. **มัทธิว 14:8** นางก็ทูลตามที่มารดาชี้แนะว่า “ขอศิระชะยอห์นผู้ให้บัพติศมา ใส่ถาดมาให้หม่อมฉันที่นี่เถิด”

6. **มัทธิว 16:14** และเขาทั้งหลายทูลว่า “บางคนว่าเป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา แต่บางคนก็ว่าเป็นเอลียาห์ ส่วนคนอื่น ๆ ว่าเป็นเยเรมีย์ หรือเป็นคนหนึ่งในพวกผู้เผยพระวจนะ”

7. **มัทธิว 17:13** แล้วพวกสาวกจึงเข้าใจว่า พระองค์ตรัสกับพวกเขาถึงยอห์นผู้ให้บัพติศมา

8. **มาระโก 6:25** แล้วนางจึงรีบเข้าไปเฝ้ากษัตริย์ทันทีทูลว่า “หม่อมฉันขอศิระชะของยอห์นผู้ให้บัพติศมา ใส่ถาดมาให้หม่อมฉันเดี๋ยวนี้เถิด”

9. **มาระโก 8:28** แล้วพวกเขาทูลตอบพระองค์ว่า “เป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา แต่บางคนว่าเป็นเอลียาห์ บางคนก็ว่าเป็นคนหนึ่งในพวกผู้เผยพระวจนะ”

10. **ลูกา 7:20** เมื่อสองคนนั้นไปหาพระองค์ พวกเขาทั้งสองกล่าวว่า “ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้ส่งข้าพเจ้ามาหาท่านเพื่อถามว่า ‘ท่านเป็นคนที่จะมานั้นหรือ? หรือว่าเราจะต้องคอยอีกคนหนึ่ง?’”

11. **ลูกา 7:33** เพราะว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมา ไม่ได้กินขนมปังหรือดื่มเหล้าองุ่น พวกท่านก็ว่า ‘เขามีผีเข้าสิง’

12. **ลูกา 9:19** แล้วพวกเขาทูลตอบว่า “เป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา แต่บางคนว่าเป็นเอลียาห์ ส่วนคนอื่น ๆ ก็ว่าเป็นหนึ่งในพวกผู้เผยพระวจนะโบราณที่กลับเป็นขึ้นมา”

***baptisma* (มีปรากฏ 19 ครั้งใน 19 ข้อ)**

1. **มัทธิว 3:7** แต่เมื่อยอห์นเห็นพวกฟาริสี และพวกสะดูสีจำนวนมากมายังที่ซึ่งเขาให้บัพติศมา เขาจึงกล่าวกับพวกเขาว่า “เจ้าซาตูลูร้าย! ใครเตือนพวกเจ้าให้หนีจากพระพิโรธที่จะมาถึงนั้น

2. **มัทธิว 21:25** บัพติศมาของยอห์นนั้นมาจากไหน? มาจากสวรรค์หรือมาจากมนุษย์?” พวกเขาจึงปรึกษากันว่า “ถ้าเราว่า ‘มาจากสวรรค์’ เขาก็จะถามเราว่า ‘แล้วทำไมถึงไม่เชื่อยอห์น?’”

3. **มาระโก 1:4** ยอห์นปรากฏตัวขึ้น ให้บัพติศมาในถิ่นทุรกันดาร และประกาศถึงบัพติศมาที่แสดงการกลับใจใหม่ เพื่อรับการยกโทษความผิดบาป

4. **มาระโก 10:38** พระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาว่า “พวกท่านไม่รู้ว่าพวกท่านกำลังขออะไร ถ้วยที่เราดื่มพวกท่านดื่มได้หรือ? และบัพติศมาที่เราดื่ม พวกท่านรับบัพติศมานี้ได้หรือ?”

5. **มาระโก 10:39** พวกเขาทูลตอบว่า “พวกข้าพระองค์ทำได้” พระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาว่า “ถ้วยที่เราดื่มนั้นพวกท่านจะได้ดื่ม และบัพติศมาที่เราดื่ม เป็นบัพติศมาที่พวกท่านจะได้รับ”

6. **มาระโก 11:30** พวกเขาปรึกษากันว่า “บัพติศมาของยอห์นมาจากสวรรค์หรือมาจากมนุษย์? จงตอบเราเถิด”

7. **ลูกา 3:3** และเขาไปทั่วแถบแม่น้ำจอร์แดน ประกาศเรื่องบัพติศมาที่สำแดงการกลับใจใหม่ เพื่อรับการยกโทษความผิดบาป

8. ลูกา 7:29 ทุกคนรวมทั้งคนเก็บภาษี เมื่อได้ยินก็ยอมรับว่าพระเจ้าทรงยุติธรรม โดยที่พวกเขาได้รับบัพติศมาจากยอห์นแล้ว
9. ลูกา 12:50 เราจะต้องรับบัพติศมาอย่างหนึ่ง เราเป็นทุกข์มากจนกว่ามันจะสำเร็จ!
10. ลูกา 20:4 บัพติศมาของยอห์นนั้นมาจากสวรรค์หรือมาจากมนุษย์?”
11. กิจการ 1:22 “ตั้งแต่บัพติศมาของยอห์น จนถึงวันที่พระองค์ถูกรับขึ้นไปจากเรา หนึ่งในคนเหล่านี้จะต้องเป็นพยานร่วมกับเราเกี่ยวกับการคืนพระชนม์ของพระองค์”
12. กิจการ 10:37 พวกท่านเองก็รู้ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วแคว้นยูเดีย โดยเริ่มต้นที่แคว้นกาลิลี หลังจากยอห์นประกาศเรื่องบัพติศมานั้น
13. กิจการ 13:24 ก่อนพระเยซูเสด็จมา ยอห์นก็ได้ประกาศถึงบัพติศมาที่แสดงถึงการกลับใจใหม่ต่อประชาชนอิสราเอลทั้งหมดแล้ว
14. กิจการ 18:25 เขาได้รับการอบรมในทางขององค์ผู้เป็นเจ้า และมีใจร้อนรนในพระวิญญาณ เขากล่าวสั่งสอนเรื่องพระเยซูอย่างถูกต้อง แม้ว่าเขาจะรู้จักแต่เพียงบัพติศมาของยอห์น
15. กิจการ 19:3 เปาโลจึงถามว่า “ถ้าอย่างนั้นท่านทั้งหลายได้รับบัพติศมาอะไร?” พวกเขาตอบว่า “บัพติศมาของยอห์น”
16. กิจการ 19:4 เปาโลจึงกล่าวว่า “ยอห์นให้บัพติศมาที่แสดงการกลับใจใหม่ และบอกคนทั้งปวงให้เชื่อในพระองค์ผู้จะเสด็จมาภายหลังคือพระเยซู”
17. โรม 6:4 ฉะนั้น เราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์ โดยการรับบัพติศมาเข้าในความตาย เพื่อว่าเมื่อพระคริสต์เป็นขึ้นจากตายโดยพระสิริของพระบิดาแล้ว เราเองก็จะได้ดำเนินตามชีวิตใหม่ด้วยเหมือนกัน
18. เอเฟซัส 4:5 มีองค์พระผู้เป็นเจ้าเดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว
19. 1 เปโตร 3:21 น้ำนี้เสด็จถึงบัพติศมาซึ่งช่วยพวกท่านให้รอดเช่นกัน ไม่ใช่เป็นการชำระมลทินทางกาย แต่เป็นการวิงวอนพระเจ้าเพื่อจะมีจิตสำนึกที่ดี โดยการเป็นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์

baptizō (มีปรากฏ 77 ครั้งใน 64 ข้อ)

1. **มัทธิว 3:6** เมื่อพวกเขาสารภาพบาปของพวกเขา ก็รับบัพติศมาจากท่านในแม่น้ำจอร์แดน
2. **มัทธิว 3:11*** ข้าพเจ้าให้พวกท่านรับบัพติศมาด้วยน้ำ แสดงถึงกลับใจใหม่ แต่พระองค์ผู้จะเสด็จมาภายหลังข้าพเจ้า ทรงยิ่งใหญ่กว่าข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าไม่คู่ควรแม้จะถือฉลองพระบาทของพระองค์ พระองค์จะทรงให้พวกท่านรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ
3. **มัทธิว 3:13** แล้วพระเยซูก็เสด็จจากแคว้นกาลิลี มาหาโยห์นที่แม่น้ำจอร์แดนเพื่อทรงรับบัพติศมาจากท่าน
4. **มัทธิว 3:14** โยห์นได้ทูลทัดทานพระองค์ว่า “ข้าพระองค์ต่างหากที่ต้องขอรับบัพติศมาจากพระองค์ ควรหรือที่พระองค์เสด็จมาหาข้าพระองค์?”
5. **มัทธิว 3:16** เมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมาแล้วก็เสด็จขึ้นจากน้ำ และในทันใดนั้นฟ้าก็แหวกออก และพระองค์ทรงเห็นพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมาดุจนกพิราบสถิตบนพระองค์
6. **มัทธิว 28:19** เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา จงบัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์
7. **มาระโก 1:4** โยห์นปรากฏตัวขึ้น ให้บัพติศมาในถิ่นทุรกันดาร และประกาศถึงบัพติศมาที่แสดงการกลับใจ ใหม่ เพื่อรับการยกโทษความผิดบาป
8. **มาระโก 1:5** คนทั่วแคว้นยูเดียกับคนทั่วกรุงเยรูซาเล็มกำลังพากันไปหาโยห์น สารภาพความผิดบาปของพวกเขาและได้รับบัพติศมาจากท่านในแม่น้ำจอร์แดน
9. **มาระโก 1:8*** ข้าพเจ้าได้ให้พวกท่านรับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่พระองค์จะทรงให้พวกท่านรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”
10. **มาระโก 1:9** ในเวลานั้นพระเยซูเสด็จมาจากเมืองนาซาเร็ธแคว้นกาลิลี และทรงรับบัพติศมาจากโยห์นในแม่น้ำจอร์แดน

11. **มาระโก 6:14** กษัตริย์เฮโรดทรงทราบเรื่องของพระองค์ เพราะว่าพระนามของพระเยซูเป็นที่เลื่องลือ บางคนพูดว่า “ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเป็นขึ้นมาจากตายแล้ว เพราะเหตุนี้เขาถึงทำการอัศจรรย์ได้”
12. **มาระโก 6:24** แล้วนางจึงออกไปและถามมารดาว่า “ลูกจะขอสิ่งใดดี?” มารดาตอบว่า “ขอศีรษะของยอห์นผู้ให้บัพติศมาเถิด”
13. **มาระโก 7:4** และเมื่อพวกเขามาจากตลาด ถ้าพวกเขาไม่ได้ชำระล้างก่อน พวกเขาก็ไม่รับประทานอาหาร และยังมีธรรมเนียมอื่นๆ อีกหลายอย่างที่พวกเขายึดถือ เช่นการล้างถ้วยเหยือก และภาชนะทองแดง และที่เอนกายรับประทานอาหาร)
14. **มาระโก 10:38*** พระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาว่า “พวกท่านไม่รู้ว่าพวกท่านกำลังขออะไร ถ้วยที่เราดื่มพวกท่านดื่มได้หรือ? และบัพติศมาที่เราได้รับ พวกท่านรับบัพติศมานี้ได้หรือ?”
15. **มาระโก 10:39*** พวกเขาทูลตอบว่า “พวกข้าพระองค์ทำได้” พระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาว่า “ถ้วยที่เราดื่มนั้นพวกท่านจะได้ดื่ม และบัพติศมาที่เราได้รับ เป็นบัพติศมาที่พวกท่านจะได้รับ”
16. **มาระโก 16:16** ใครเชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด แต่ใครไม่เชื่อจะต้องถูกลงโทษ
17. **ลูกา 3:7** ยอห์นกล่าวกับฝูงชนที่ออกมารับบัพติศมาจากเขาว่า “พวกชาตูดุร้าย ใครเตือนพวกท่านให้หนีจากพระพิโรธที่จะมานั้น
18. **ลูกา 3:12** พวกคนเก็บภาษีต่างก็มาขอรับบัพติศมาด้วย และถามเขาว่า “อาจารย์ เราต้องทำอย่างไร?”
19. **ลูกา 3:16*** ยอห์นตอบพวกเขาว่า “ข้าพเจ้าให้พวกท่านรับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่จะมีพระองค์หนึ่งเสด็จมา ทรงยิ่งใหญ่กว่าข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าไม่คู่ควรแม้แต่จะแก้สายฉลองพระบาทของพระองค์ พระองค์จะทรงให้พวกท่านรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ
20. **ลูกา 3:21*** เมื่อคนทั้งหลายรับบัพติศมาอยู่นั้น พระเยซูก็ทรงได้รับบัพติศมาด้วย ขณะที่พระองค์ทรงอธิษฐาน ท้องฟ้าก็แหวกออก

21. **ลูกา 7:29** ทุกคนรวมทั้งคนเก็บภาษีเมื่อได้ยินก็ยอมรับว่าพระเจ้าทรงยุติธรรม โดยที่พวกเขาได้รับบัพติศมาจากยอห์นแล้ว
22. **ลูกา 7:30** แต่พวกฟาริสีและพวกผู้เชี่ยวชาญบัญญัติไม่ยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขา โดยไม่ได้รับบัพติศมาจากยอห์น
23. **ลูกา 11:38** เมื่อฟาริสีคนนั้นเห็นว่าพระองค์ไม่ได้ทรงล้างชำระก่อนเสวยก็ประหลาดใจ
24. **ลูกา 12:50** เราจะต้องรับบัพติศมาอย่างหนึ่ง เราเป็นทุกข์มากจนกว่ามันจะสำเร็จ!
25. **ยอห์น 1:25** พวกเขาจึงถามยอห์นว่า “ถ้าท่านไม่ใช่พระคริสต์หรือเอลียาห์ หรือผู้เผยพระวจนะนั้น ทำไมท่านจึงให้บัพติศมา?”
26. **ยอห์น 1:26** ยอห์นตอบพวกเขาว่า “ข้าพเจ้าให้บัพติศมาด้วยน้ำ แต่มีคนหนึ่งยืนอยู่ท่ามกลางพวกท่านที่ท่านไม่รู้จัก
27. **ยอห์น 1:28** เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่หมู่บ้านเบธานีอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน ที่ซึ่งยอห์นกำลังให้บัพติศมา
28. **ยอห์น 1:31** ข้าพเจ้าเองไม่รู้จักพระองค์ แต่เพื่อให้พระองค์เป็นที่ประจักษ์แก่อิสราเอล ข้าพเจ้าจึงให้บัพติศมาด้วยน้ำ”
29. **ยอห์น 1:33*** ข้าพเจ้าเองไม่รู้จักพระองค์ แต่พระองค์ผู้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาให้บัพติศมาด้วยน้ำ ได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘เมื่อเห็นพระวิญญาณเสด็จลงมาสถิตอยู่กับคนใด คนนั้นแหละจะเป็นคนให้บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’
30. **ยอห์น 3:22** หลังจากที่พระเยซูผู้นี้เสด็จเข้าไปยังแคว้นชนบทในแคว้นยูเดียกับพวกสาวกของพระองค์ และพระองค์ประทับที่นั่นกับพวกเขา และทรงให้บัพติศมา
31. **ยอห์น 3:23*** ยอห์นก็กำลังให้บัพติศมาอยู่ที่อายโนนใกล้หมู่บ้านสาลิม เพราะที่นั่นมีน้ำมาก และคนทั้งหลายก็พากันมารับบัพติศมา

32. **ยอห์น 3:26** พวกเขาจึงไปหา ยอห์น และกล่าวกับเขาว่า “รับบี ผู้ที่อยู่กับอาจารย์ที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ผู้ที่อาจารย์เป็นพยานถึงนั้น ดูเถิด ท่านผู้นั้นกำลังให้บัพติศมา และทุกคนก็พากันไปหาท่าน”

33. **ยอห์น 4:1** เมื่อพระเยซูทรงทราบว่าพวกฟาริสีได้ยินข่าวว่าพระเยซูทรงมีสาวกและให้บัพติศมาสาวกมากกว่ายอห์น”

34. **ยอห์น 4:2** (แม้ว่าพระเยซูเองไม่ได้ทรงให้บัพติศมา แต่สาวกของพระองค์เป็นผู้ให้)

35. **ยอห์น 10:40** พระองค์เสด็จข้ามแม่น้ำจอร์แดน ไปยังสถานที่ที่เมื่อก่อนยอห์นได้ให้บัพติศมา แล้วพระองค์ประทับอยู่ที่นั่น

36. **กิจการ 1:5*** ดัวยว่ายอห์นให้รับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่อีกไม่กี่วันพวกท่านจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

37. **กิจการ 2:38** เปโตรจึงกล่าวกับเขาทั้งหลายว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์ให้หมดทุกคน เพื่อรับการยกโทษบาปของท่านทั้งหลาย แล้วพวกท่านจะได้รับของประทานคือพระวิญญาณบริสุทธิ์

38. **กิจการ 2:41** คนทั้งหลายที่รับถ้อยคำของเปโตรก็รับบัพติศมา และในวันนั้นมีคนเข้าเป็นสาวกประมาณสามพันคน

39. **กิจการ 8:12** แต่เมื่อฟีลิปประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าและพระนามของพระเยซูคริสต์แล้ว คนทั้งหลายก็เชื่อและรับบัพติศมาทั้งชายและหญิง

40. **กิจการ 8:13** แม้ซีโมนเองก็เชื่อด้วย และเมื่อรับบัพติศมาแล้วก็อยู่กับฟีลิปต่อไป และประหลาดใจในหมายสำคัญกับการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ต่างๆ ที่ได้เห็น

41. **กิจการ 8:16** เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ได้เสด็จลงมาสถิตกับผู้ใด พวกเขาเพียงแต่ได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น

42. **กิจการ 8:36** ขณะกำลังเดินทางไปตามถนน พวกเขาก็มาถึงที่ที่มีน้ำ และขันที่จึงพูดว่า “นี่แน่ะ ที่นี่มีน้ำ มีอะไรขัดข้องไม่ให้ข้าพเจ้ารับบัพติศมาเล่า?”

43. กิจการ 8:38 แล้วท่านจึงสั่งให้หยุดรถ ทั้งสองก็ลงไปในน้ำทั้งฟีลิปกับซันตี และฟีลิปก็บัพติศมาให้ท่าน
44. กิจการ 9:18 ทันใดนั้นก็มีบางอย่างเหมือนเกล็ดหลุดจากตาของซาโล แล้วท่านก็เห็นได้อีก ท่านจึงลุกขึ้นรับบัพติศมา
45. กิจการ 10:47 “ใครจะห้ามคนเหล่านี้ที่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนเรา จากการรับบัพติศมาด้วยน้ำ?”
46. กิจการ 10:48 เปโตรจึงสั่งให้เขาทั้งหลายรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์ แล้วพวกเขาจึงได้ขอให้เปโตรพักอยู่กับพวกเขาอีกสองสามวัน
47. กิจการ 11:16* แล้วข้าพเจ้าก็ระลึกถึงคำตรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า ที่พระองค์ตรัสไว้ว่า ‘ขอให้นับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่พวกท่านจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’
48. กิจการ 16:15 เมื่อหญิงคนนั้นกับครวเรือนของนางได้รับบัพติศมาแล้ว นางจึงอ้อนวอนเราว่า “ถ้าท่านทั้งหลายเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นคนซื่อสัตย์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็ขอเชิญเข้ามาพักอาศัยในบ้านของข้าพเจ้าเถิด” และนางก็ได้วิงวอนจนเราขัดไม่ได้
49. กิจการ 16:33 ในกลางคืนชั่วโมงเดียวกันนั้นเอง นายคุกกัพาเปาโลกับสิลาสไปล้างแผลที่ถูกเฝียน และเขาก็รับบัพติศมาทันทีพร้อมกับทุกคนในครวเรือนของเขา
50. กิจการ 18:8 คริสปัสนายธรรมศาลากับทั้งครวเรือนของท่านก็ได้มาเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า และชาวโครินธ์หลายคนเมื่อฟังเปาโลแล้วก็เชื่อและรับบัพติศมา
51. กิจการ 19:3 เปาโลจึงถามพวกเขาว่า “ถ้าอย่างนั้นท่านทั้งหลายได้รับบัพติศมาอะไร?” พวกเขาตอบว่า “บัพติศมาของยอห์น”
52. กิจการ 19:4 เปาโลจึงกล่าวว่า “ขอให้นับรับบัพติศมาที่แสดงการกลับใจใหม่ และบอกคนทั้งปวงให้เชื่อในพระองค์ผู้จะเสด็จมาภายหลังคือพระเยซู”
53. กิจการ 19:5 เมื่อได้ยินอย่างนั้น พวกเขา ก็รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้า

54. **กิจการ 22:16** และบัดนี้ท่านจะซักซ้อยู่ทำไม? จงลุกขึ้นรับบัพติศมา รับการชำระบาปของท่าน โดยร้องทูลออกพระนามของพระองค์'
55. **โรม 6:3*** ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือหรือว่า เราทุกคนที่ได้รับบัพติศมาเข้าในพระเยซูคริสต์ ก็ได้รับบัพติศมาเข้าในการตายของพระองค์?
56. **1 โครินธ์ 1:13** พระคริสต์ถูกแบ่งแยกแล้วหรือ? เปาโลถูกต้องหรือไม่ที่ท่านทั้งหลายหรือ? ท่านได้รับบัพติศมาในนามของเปาโลหรือ?
57. **1 โครินธ์ 1:14** ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าที่ข้าพเจ้าไม่ได้ให้บัพติศมาแก่ผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่าน เว้นแต่คริสปัสและกายอัส
58. **1 โครินธ์ 1:15** ดังนั้น จึงไม่มีผู้ใดจะกล่าวได้ว่า ท่านได้รับบัพติศมาในนามของข้าพเจ้า
59. **1 โครินธ์ 1:16*** (ข้าพเจ้าได้ให้บัพติศมาแก่ครอบครัวของสเทฟานัสด้วย นอกจากคนเหล่านี้แล้วข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะได้ให้บัพติศมาแก่ผู้ใดอีกบ้าง)
60. **1 โครินธ์ 1:17** เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้ทรงส่งข้าพเจ้าไปเพื่อให้บัพติศมา แต่เพื่อให้ประกาศข่าวประเสริฐ และไม่ใช้ด้วยการพูดอย่างชาญฉลาดเพื่อว่าเรื่องกางเขนของพระคริสต์จะไม่หมดฤทธิ์อำนาจ
61. **1 โครินธ์ 10:2** พวกเขาล้วนได้รับบัพติศมากับโมเสสในเมฆและในทะเล
62. **1 โครินธ์ 12:13** เพราะไม่ว่าจะเป็นยิวหรือกรีก ทาสหรือไท เราทั้งหมดก็รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดียวกัน และเราทุกคนได้ดื่มจากพระวิญญาณองค์เดียวกัน
63. **1 โครินธ์ 15:29*** มิฉะนั้น พวกที่ให้รับบัพติศมาเพื่อคนตายนั้นจะอย่างไร? ถ้าคนตายไม่ถูกทำให้เป็นขึ้นมาเลย แล้วทำไมจึงมีการให้รับบัพติศมาเพื่อคนตาย?
64. **กาลาเทีย 3:27** เพราะว่าพวกท่านทุกคนที่ได้รับบัพติศมาเข้าในพระคริสต์แล้ว ก็ได้สวมพระคริสต์ด้วย